

# ကျွန်ုပ်ဆရာ၏ အဖြစ်အပျက် (မိဒီယာရှင်းလင်းချက်)



ဓမ္မဝိဟာရီ ဘဒ္ဒန္တဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ  
(ငါးဘွဲ့ရ ဓမ္မာစရိယ၊ ဝိသိဋ္ဌပါကဋ)

# ကျွန်ုပ်တို့၏ အပြစ်အပျက်

(မိမိတို့၏လင်းချက်)

ဓမ္မဝိဟာရီ ဘဒ္ဒန္တဝိမိတ္တသာရာဘိဝံသ  
(ငါးဘွဲ့ရ ဓမ္မာစရိယ၊ ဝိသိဋ္ဌ ပါက)

(၂၀၁၆) ခုနှစ် ဩဂုတ်လ (၂၇) ရက်၊  
(၁၃၇၈) ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆုတ် (၉) ရက်၊ စနေနေ့။

အရိယဓမ္မသမ္ပဝင်များ ဖတ်ရှုလေ့လာ သိမ်းဆည်းရန်  
အတွက်သာ ပုံနှိပ်ပါသည်။

ဤစာမူသည် 'အရိယဓမ္မသမ္ပဝင်' ပိုင် စာမူဖြစ်ပါသည်။  
ဤစာမူကို မည်သူမဆို ကူးယူဖတ်ရှု လေ့လာနိုင်ပါသည်။

သို့

ဦးဝင်းမြင့်

ဥက္ကဋ္ဌ

ပြည်သူ့လွှတ်တော်

နေပြည်တော်

ရက်စွဲ။ (၂၀၁၇)ခုနှစ်၊ မတ်လ(၂၈)ရက်။  
(၁၃၇၈)ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆန်း(၁)ရက်၊ အင်္ဂါနေ့

အကြောင်းအရာ။ ။ ထေရဝါဒမဟုတ်သော (ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒ) ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ၏ ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုကို မတရား (အဓမ္မ)ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုဖြစ်ကြောင်း သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန၏(၁၆-၁၂-၂၀၁၁) ရက်စွဲပါ စာအမှတ်၊ ၁၀၀/၁-၁၇/၀ကရဖြင့် ကြေညာချက်မှာ မှားယွင်းသောကြေညာချက် ဖြစ်သည်က တစ်ကြောင်း၊ ကျွန်တော်တို့အား ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှု လက်လွှတ်ဖြစ်စေသောကြောင့် အခြေခံဥပဒေက ပေးထားသော အခွင့်အရေးဆုံးရှုံးခံရသည်က တစ်ကြောင်းတို့ကြောင့် ဤကြေညာချက်အား လွှတ်တော်မှ ပယ်ဖျက်ပေးရေး ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ရန်ကိစ္စ။

၁။ သာသနာရေးဝန်ကြီး၏ အမိန့်ကြော်ငြာစာသည် (ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒ) ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ၏ ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုအားလုံးကို ပိတ်ပင်တားဆီးချက်များ ဖြစ်နေပါသည်။ ဤအမိန့်သည် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယက၏ ညွှန်ကြားလွှာ အမှတ်(၉၅)အရ အာဏာစက်ဖြင့် အရေးယူရန်အမိန့်စာ ဖြစ်ပါသည်။

၂။ နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယက၏ ညွှန်ကြားလွှာအမှတ်(၉၅) သည် မှားယွင်းသော အဓမ္မဝိနိစ္ဆယကို သရုပ်ဖော်ရန် ထုတ်ပြန်သော ညွှန်ကြားလွှာဖြစ်ကြောင်း အောက်ဖော်ပြပါ အကြောင်းရင်းနှင့်အချက် အလက်များအရ သိသာထင်ရှားပါသည်။

- (က) ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ ဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့က ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာ မဟုတ်သော ဗုဒ္ဓဘာသာအား ဝိနိစ္ဆယချခြင်း။
- (ခ) စုဒ္ဓိတက(တရားခံ) အတုဖြစ်သော စာရေးဆရာဘုန်းကြီး ကလေးအား ဖိအားပေး၍ စုဒ္ဓိတက(တရားခံ)လုပ်ကာ စွန့်လွှတ်ကြောင်း လက်မှတ်ထိုးစေ၍ ဝိနိစ္ဆယချခြင်း။
- (ဂ) ဝိနိစ္ဆယပြုလုပ်စဉ်နှင့် ပြုလုပ်ပြီးအချိန်များ၌ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ အသိအမှတ်ပြုခြင်းခြင်း လုံးဝ မရှိဘဲ ဝိနိစ္ဆယချခြင်း။
- (ဃ) ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် ဗုဒ္ဓဒေသနာဓမ္မများ အသုံးပြုနေ၍ ထေရဝါဒက ဝိနိစ္ဆယချ ခွင့်ရှိသည်ဟု ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့်ဗုဒ္ဓဒေသနာဓမ္မကို ထေရဝါဒ က ပိုင်ဆိုင်သည်ဟူသော လွဲမှားသောအထင်ဖြင့် ဝိနိစ္ဆယ ချခြင်း။
- (င) ထေရဝါဒမှ နှုတ်ထွက်ပြီးသော ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓ ဘာသာကို ထေရဝါဒ၏ ဆယ်ခုမြောက် ဂိုဏ်းအဖြစ် လွဲမှားစွာ အသိအမှတ်ပြု၍ ဝိနိစ္ဆယချခြင်း။

၃။ ထို့ကြောင့် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယက၏ ညွှန်ကြားလွှာ အမှတ်(၉၅)သည် မှားယွင်းသော အဓမ္မဝိနိစ္ဆယကို အကြောင်းပြု၍ ထုတ်ပြန်သော ညွှန်ကြားလွှာဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်လွင်ပါသည်။ ဤညွှန်ကြားလွှာအရ ထုတ်ပြန်သော သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန၏အမိန့် ကြော်ငြာသည်လည်း မှားယွင်းသောအမိန့်ကြော်ငြာစာ ဖြစ်ကြောင်းနှင့်

မှားယွင်းသည့် အကြောင်းရင်းများမှာ အောက်ပါ အချက်များအရ သိသာ ထင်ရှားပါသည်။

- (က) အဓမ္မ(မတရား)ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုအဖြစ် ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့် မရှိဘဲ ဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်းလိုက်နာရမည်ဟု နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယက၏ ညွှန်ကြားလွှာအမှားကို အာဏာ စက်ဖြင့် လိုက်နာရန် ညွှန်ကြားမှုပြုခြင်းမှာ မှားနေခြင်း။
- (ခ) နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကသည် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ ၏ နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကဖြစ်၍ ယင်း၏ ညွှန်ကြားလွှာသည် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာများ လိုက်နာရန် ဖြစ်သော်လည်း ဝန်ကြီး၏အမိန့်ကြော်ငြာစာသည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အားလုံး လိုက်နာရန် အမိန့်အဖြစ် ထုတ်ပြန် ထားခြင်း။
- (ဂ) ဤအမိန့်ထုတ်ပြန်သောဝန်ကြီးသည် အာဏာရှင် လက်ကျန်ဝန်ကြီးဖြစ်၍ အာဏာရှင်အဆက်ဆက်၏ အသုံးချအကိုးကွယ်ခံ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာကိုသာ သိသူ ဖြစ်သည်။ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာသည် အာဏာရှင်တို့ အတွက်သာဖြစ်၍ အများပြည်သူတို့အတွက် အကျိုး မပြုသော ဗုဒ္ဓဘာသာ ဖြစ်သည်။ သစ္စာလွဲ၍ အမြင်မှားပြီး ဗုဒ္ဓတရားကို သင်ပေးသင်ယူခြင်း မျှသာပြုပြီး တရား အနက်များပျောက်ကွယ်လျက် ဝိနယကို ကျင့်ကြံနေ ကြသူများသာဖြစ်ခြင်း။
- (ဃ) ထို့ကြောင့် အမိန့်ထုတ်သော ဝန်ကြီးသည် အများပြည်သူ အတွက် ဗုဒ္ဓဒေသနာအနက်မှန်ကို ဖော်ပေးသော ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာအား ဖိနှိပ်၍ အခြေခံဥပဒေက

ပေးအပ်ထားသောအခွင့် အရေးများကို ပျောက်ဆုံး  
အောင်ပြုလုပ်နေခြင်း။

၄။ ယနေ့ခေတ်သည် အများပြည်သူအုပ်စိုးသော ခေတ်ဖြစ်ပြီး အများ  
ပြည်သူအကျိုးကို ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာကို  
လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်ခွင့်အား ပိတ်ပင်တားဆီးသော အမိန့်စာ  
ထုတ်ပြန်သည့် ဝန်ကြီး၏ မှားယွင်းသောအမိန့်ကို ပယ်ဖျက်နိုင်ရေးအတွက်  
ဆောင်ရွက်ပေးကြပါရန် ဤလွှတ်တော်နှစ်ရပ်အား တိုင်ကြားအသိ  
ပေးတင်ပြအပ်ပါသည်။

၅။ ဤလွှတ်တော်နှစ်ရပ် ဥက္ကဋ္ဌကြီးများအနေဖြင့် ရွေးကောက်ခံ  
ကိုယ်စားလှယ်များထံသို့ ဤစာနှင့်အတူ ပူးတွဲပေးပို့သောစာတမ်း(စာအုပ်)  
နှစ်အုပ်ကို ဖြန့်ဝေလှူဒါန်းလိုပါသည်။ ဤကဲ့သို့ ဖြန့်ဝေလှူဒါန်းခြင်းကို  
ခွင့်ပြု/ မပြုအား အောက်ပါလိပ်စာနှင့် တယ်လီဖုန်းနံပါတ်များသို့  
ပြန်ကြားပေးပါရန် ယုံကြည်လေးစားစွာ တင်ပြအပ်ပါသည်။

ပူးတွဲပါစာတမ်း(စာအုပ်)။ ။ဓမ္မဝိဟာရီ ဘဒ္ဒန္တဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ၏  
“ ကျွန်ုပ်ဆရာ၏ အဖြစ်အပျက် မိဒီယာရှင်းလင်းချက်”နှင့် ဗုဒ္ဓဘုရားနှင့်  
အရိယဓမ္မကို ပြန်လည်တွေ့ရှိခြင်း ကြေညာချက်စာတမ်း။  
(စာအုပ်) နှစ်အုပ်ကို ပူးတွဲပေးပို့ပါသည်။

ဦးနေဝင်း

ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များကိုယ်စား  
၉/ ကပတ(နိုင်)၀၃၂၀၆၅  
အမှတ်(၂၅/၇)အကွက်အမှတ်(၃၂)  
အမရဌာနေအရှေ့ရပ်ကွက် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်။  
မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး  
၀၂-၇၅၁၄၃ ၊ ၀၉-၉၇၄၄၂၁၃၆၉

---

မိတ္တူကို -

- ၁။ ဦးထင်ကျော်  
နိုင်ငံတော်သမ္မတ၊ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်  
သမ္မတရုံး၊ နေပြည်တော်။
- ၂။ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်  
နိုင်ငံတော်၏ အတိုင်ပင်ခံပုဂ္ဂိုလ်  
နိုင်ငံတော်၏အတိုင်ပင်ခံရုံး၊ နေပြည်တော်။



မာတိကာ		
စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	မိတ်ဆက်နိဒါန်း	၁၂
<b>အခန်း(၁)</b>		
	<b>နာမည်နဲ့ဘာသာအကြောင်း</b>	၁၈
၂။	ဓမ္မဝိဟာရီဘွဲ့နာမည်ခံယူခြင်း	၁၈
၃။	ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်ခြင်း	၁၈
၄။	ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒကို ဘယ်အရွယ်မှာသိတာလဲ	၁၉
၅။	ထေရဝါဒကို ဝိနိစ္ဆယတင်ပြီးတရားစွဲခြင်း	၂၀
၆။	ထေရဝါဒကနေ ဖျက်ဆီးဖယ်ရှားခံရခြင်း	၂၁
၇။	ထေရဝါဒထဲကနေ နှုတ်ထွက်ခြင်း	၂၂
၈။	ဘုန်းကြီးအတုလုပ်မှုဖြင့် တရားစွဲခံရခြင်း	၂၃
၉။	အသည်းနဲ့ဇွဲနဲ့ လုပ်ရတဲ့ မိုးပြာဘုန်းကြီး	၂၄
၁၀။	ဓမ္မဝိဟာရီ မိုးပြာဝတ်ဘုန်းကြီး လုပ်ခွင့်ရှိ မရှိ	၂၅

<b>အခန်း(၂)</b>		
	<b>ထောင်သုံးကြိမ်ကျခြင်း</b>	၂၇
၁၁။	ပထမအကြိမ် ထောင်(၅)နှစ်ကျခြင်း	၂၇
၁၂။	ဒုတိယအကြိမ် ထောင်(၁၀)နှစ်ကျခြင်း	၂၇
၁၃။	မိုးပြာဝတ် ဓမ္မဝိဟာရီအဖြစ်နဲ့နေထိုင်တာ တရားဝင်သလား	၂၈
၁၄။	တတိယအကြိမ် ထောင်(၂၀)နှစ်ကျခြင်း	၃၀
၁၅။	ပြောခွင့်မရခဲ့တဲ့စကားကို ပြောခြင်းဖြင့်သန့်စင်ခြင်း	၃၃

### အခန်း(၃)

	<b>အပြစ်ရှိလို့ အပြစ်လုပ်တာက မဟနနဲ့နအဖ</b>	၃၇
၁၆။	သတင်းစာရှင်လင်းတာရဲ့ အဓိကရည်ရွယ်ချက်	၃၇
၁၇။	ပထမအကြိမ်ပုဒ်မ(၂၉၅)၊ ဝိနည်းဓမ္မကံပုဒ်မ(၉)နဲ့ ငြိ မငြိ	၃၈
၁၈။	ဒုတိယအကြိမ် ပုဒ်မ၁၅(ည)နဲ့ ငြိ မငြိ	၄၀
၁၉။	တတိယအကြိမ် ပုဒ်မ၂၉၅၊ ၂၉၅(က)နဲ့ ငြိ မငြိ	၄၂
၂၀။	တတိယအကြိမ် ဝိနည်းဓမ္မကံပုဒ်မ(၁၀)နဲ့ ငြိ မငြိ	၄၃
၂၁။	သံဃအဖွဲ့အစည်းပုဒ်မ(၁၂)(၁၃)နဲ့ ငြိ မငြိ	၄၄
၂၂။	အသင်းအဖွဲ့ ဥပဒေပုဒ်မ(၆)နဲ့ ငြိ မငြိ	၄၅
၂၃။	မိုးပြာအဓမ္မဝါဒလို့ နိုင်ငံတော်ဝိနည်းမရှိရက ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့် ရှိ မရှိ	၄၉

### အခန်း(၄)

၂၄။	<b>ထောင်တွင်းအတွေ့အကြုံများ</b>	၅၄
-----	---------------------------------	----

### အခန်း(၅)

	<b>ထေရဝါဒကို သိမြင်သွားခြင်း</b>	
၂၄။	ကိုယ့်ကိုယ်မှာ ကိုယ့်စိတ်မရှိ	၇၃
၂၅။	ဇိနတ္ထပကာသနီကျမ်း(၈)နှစ်သားကတည်းကကျွမ်း	၇၅
၂၆။	ဒီပုဆိုးငါ့ဆီ ဘယ်တော့မှ ပြန်မလာရ	၇၆
၂၇။	မင်း ကြီးလာရင် တောရကျောင်းဘုန်းကြီးလုပ်	၇၇
၂၈။	စိတ်ထိန်းအလုပ်ကြိုးစားလုပ်	၇၈
၂၉။	ရှုံးမှန်းသိလျက်နဲ့ လုပ်တာ လူအ	၇၉

၃၀။	စိတ်ထိန်းလွတ်မှ စိတ်ငြိမ်ရ	၈၀
၃၁။	တစ္ဆေကြောက်ရာက တစ္ဆေနဲ့တွေ့ချင်	၈၁
၃၂။	ကိုယ်ရတာ ဘာမှန်းမသိလို့ ကျော်ကြားတဲ့တရား သမားတွေဆီသွား	၈၂
၃၃။	ဘာမှ မရှိတဲ့အရာဟာ နိဗ္ဗာန်မဟုတ်	၈၄
၃၄။	ဘာမှမရှိတာဟာ လဟာပြင်	၈၆
၃၅။	ထေရဝါဒတရားကို သိသွားပြီ	၈၇

### အခန်း(၆)

	<b>ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒတရား အသိအမြင်ပေါက်ခြင်း</b>	၉၁
၃၆။	လွတ်မြောက်တဲ့စိတ်ကို သိဖို့ ဘုရားဆီကိုသွား	၉၁
၃၇။	ဘုရားဆီကို သွားတော့မှ ဘုရားကပျောက်	၉၁
၃၈။	ဘုရားရှာပုံတော်ဖွင့်၍ရှာ	၉၃
၃၉။	ဘုရားတွေ့မှ တရားသိရ	၉၄
၄၀။	ကျုပ်က အရိယာတရားကို ဘာလို့ သိရတာလဲ	၉၈
၄၁။	သီလဆိုတာ	၁၀၀
၄၂။	သမာဓိဆိုတာ	၁၀၁
၄၃။	ပညာဆိုတာ	၁၀၂
၄၄။	ကျုပ်သိတဲ့တရား အများကလက်မခံပေမယ့် ဘုရားကလက်ခံ	၁၀၄
၄၅။	အရိယသစ္စာတရားအသိပေးကာမှ တရားစွဲခံရ	၁၀၅
၄၆။	သောတာပတ္တိမဂ်ကံဆီရောက်အောင် သီလ ဆောက်တည်ရ	၁၀၈

၄၇။ သကဒါဂါမိမဂ်ကံဆီတက်ရင် ဘာသီလ ဆောက်တည်ရလဲ	၁၀၉
၄၈။ အနာဂါမိမဂ်ကံဆီ တက်ရင် ဘာသီလ ဆောက်တည်ရလဲ	၁၀၉
၄၉။ အရဟတ္တမဂ်ကံဆီ တက်ရင် ဘာသီလ ဆောက်တည်ရလဲ	၁၁၂
၅၀။ ရှေ့တန်းဆုတ်ခွါမှုနဲ့ အပြစ်ရှိသူ	၁၁၃

### အခန်း(၇)

၅၁။ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒတရားကို ကျင့်သုံးရင်လက်ငင်း ရနိုင်တဲ့အကျိုး	၁၁၅
၅၂။ တို့တွေသိဖို့	၁၂၇

### အခန်း(၈)

၅၃။ သက်ဆိုင်ရာအစိုးရဌာနများသို့ စာဖြင့်တင်ပြ တောင်းဆိုခြင်း	၁၂၈
--	-----

## မိတ်ဆက်နိဒါန်း

ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏနဲ့ ပရိသတ်ကို ရှေးဦးစွာ မိတ်ဆက်ပေးချင်ပါတယ်။ ပရိသတ်များအနေနဲ့ ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မမှန်ကန်တဲ့ အသိပေးချက်ရထားလို့ ခေါင်းထဲမှာ သိချင်နေတာတွေ သိစရာတွေလည်း ရှိကောင်း ရှိနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏနဲ့ ပရိသတ်ကို မိတ်ဆက်ပေးရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏနဲ့ စပ်လို့ သိချင်စရာတွေက “ဓမ္မဝိဟာရီ”ဆိုတာ ဘာလဲ၊ ဘယ်လို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးလဲ၊ ဘယ်တုန်းက တရားသိမြင်တယ်လို့ ဝန်ခံပြောဆိုခဲ့တာလဲ၊ သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ဘာတွေလုပ်လို့ ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ ဆိုတာတွေကို မေးချင် မြန်းချင် သိချင်ကြပါလိမ့်မယ်။ ဒါတွေကိုပဲ ပရိသတ်နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးလိုက်ပါတယ်။

“ဓမ္မဝိဟာရီ” ဆိုတာ အရိုးရှင်းဆုံးပြောရင် “တရားနဲ့ပဲနေသူ” လို့ အဓိပ္ပာယ် ရှိပါတယ်။ “တရား”ဆိုတာတွေက မတရားတာ မမျှတတာတွေရဲ့ပြောင်းပြန် ဆန့်ကျင်ဘက် တွေမှန်သမျှဟာ တရားတာ မျှတတာတွေပါပဲ။ အဲဒီ “တရား” ဆိုတာ ရှောင်ကြဉ်စရာ ဒုစရိုက်=မကောင်းမွန်တဲ့အကျင့်ဆိုးတွေကို ရှောင်ကြဉ်ပြီး ဆောင်စရာ သုစရိုက်= ကောင်းမွန်တဲ့အကျင့် မျှတတဲ့အကျင့်တွေကို ဆောင်နေတာပါပဲ။

ရှောင်ကြဉ်စရာ မကောင်းမွန်တဲ့အကျင့်ဆိုးတွေဆိုတာက ကံသင်္ခါရတရားတွေပဲ။ ဆောင်စရာ ကောင်းမွန်တဲ့အကျင့် မျှတတဲ့အကျင့်တွေဆိုတာက အဲဒီ ကံသင်္ခါရတရားတွေကို ရှောင်ကြဉ်လို့ဖြစ်တဲ့ ဝိသင်္ခါရတရားတွေပဲ။ ဒီတော့ ကံသင်္ခါရတရားတွေဟာ မတရားတာ မမျှတတာတွေဘဲ။ မတရားတာ မမျှတတာတွေဖြစ်လို့ အဲဒီ ကံသင်္ခါရတရားတွေကို လူရှောင်ကြဉ်ရတာပဲ။ လူရှောင်ကြဉ်ရမှာတွေကို မရှောင်ကြဉ်ရင် လူ့အသိုင်းအဝိုင်း လူ့အဖွဲ့အစည်း လူသားလောကကြီး တစ်ခုလုံး ဘယ်တော့မှ ငြိမ်းချမ်းသာယာမှု မဖြစ်ဘူး။

ရှောင်ကြဉ်စရာတွေကို ရှောင်ကြဉ်ရုံလေးမျှနဲ့ မပြီးသေးဘူး၊ လူဆောင်စရာ

ကောင်းမွန်တဲ့အကျင့် မျှတတဲ့အကျင့်ဖြစ်တဲ့ ဝိသင်္ခါရတရားတွေကိုလည်း ဆောင်ပါမှ လူ့အသိုင်းအဝိုင်း လူ့အဖွဲ့အစည်း လူသားလောကကြီးဟာ ငြိမ်းချမ်းသာယာ ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ အဲဒီလိုဖြစ်လာဖို့ ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏက ရှေ့သွား ခေါင်းဆောင် စံပြပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်နဲ့ မတရားတာ မမျှတတာတွေကို ရှောင်ကြဉ်ပြီး တရားတာ မျှတတာတွေကို ဆောင်ပြီး နေပြသူဖြစ်လို့ **“ဓမ္မဝိဟာရီ”** လို့ခေါ်ပါတယ်။

ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော်ကို ကောဇာနှစ် (၁၃၀၀) ပြည့်နှစ်၊ နယုန်လဆန်း (၃) ရက်၊ ခရစ်နှစ် (၁၉၃၈) ခုနှစ်၊ မေလ (၃၁) ရက်၊ အင်္ဂါနေ့မှာ အရှေ့တောင်အာရှ၊ အာစီယံဒေသတွင်းနိုင်ငံ၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပခုက္ကူခရိုင်၊ မြိုင်မြို့နယ်၊ ခေါင်းကွဲကျေးရွာနေ ဦးမြဒင်+ဒေါ်လှဒွန်းတို့မှ မွေးဖွားခဲ့ပါတယ်။

(၁၉၄၃) ခုနှစ်မှ (၁၉၅၂)ခုနှစ်ထိ ဆရာတော် အသက်(၅)နှစ်သား အရွယ်မှ (၁၄)နှစ်သား အရွယ်ထိ ကျောင်းသားဘဝဖြင့် နန္ဒာရာမရွာဦးကျောင်းဆရာတော် ဦးပညာထံ မှာ ဘုန်းတော်ကြီးသင်ပညာကို သင်ကြားဆည်းပူးခဲ့ပါတယ်။

ကောဇာနှစ် (၁၃၁၄)ခုနှစ် နယုန်လကွယ်နေ့၊ ခရစ်နှစ် (၁၉၅၂) ခုနှစ် ဇွန်လ မှာ နန္ဒာရာမရွာဦးကျောင်းဆရာတော် ဦးပညာကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုပြီး ရှင်သာမဏေဘဝအဖြစ် ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီနှစ်မှာပဲ မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ မန္တလေးခရိုင်၊ မန္တလေးမြို့ မစိုးရိမ်ကျောင်းတိုက်သို့ စာပေပရိယတ္တိ သင်ကြားဆည်းပူးရန် ပြောင်းရွှေ့နေထိုင် ခဲ့ပါတယ်။

ကောဇာနှစ် (၁၃၂၀) ခုနှစ် နယုန်လဆန်း (၃)ရက်၊ ခရစ်နှစ် (၁၉၅၈)ခုနှစ် မေလ(၂၀)ရက်၊ အင်္ဂါနေ့မှာ နန္ဒာရာမရွာဦးကျောင်း ဆရာတော် ဦးပညာကို ဥပဇ္ဈာယ် ပြု၍ ရဟန်းဘဝအဖြစ် ရောက်ခဲ့ပါတယ်။

(၁၉၅၂)ခုနှစ်မှ (၁၉၆၂)ခုနှစ်ထိ မန္တလေးမြို့၊ မစိုးရိမ်ကျောင်းတိုက်၌ နေထိုင် သီတင်းသုံးကာ ဆရာတော် သက်တော်(၂၅)နှစ်ထိ မစိုးရိမ်ကျောင်းတိုက်စာချနာယက ဆရာတော်များ၊ မိုးကောင်းကျောင်းတိုက် ဒေးဝန်းဆရာတော် ဦးဇောတိကာဘိဝံသ၊ ဝေယံဘုံသာကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဦးကလျာဏဘိဝံသ၊ တောင်သမန်ကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဦးကေသဝါဘိဝံသတို့ထံ ငယ်လတ်ကြီး၊ စာချတန်း စာပေပရိယတ္တိများကို

သင်ကြားဆည်းပူးခဲ့ပါတယ်။

(၁၉၆၂) ခုနှစ်မှ (၁၉၆၇) ခုနှစ်ထိ ဆရာတော် သက်တော်(၂၅)နှစ် ရဟန်း (၅)ဝါရပြီးမှာ မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပခုက္ကူခရိုင်၊ ရေစကြိုမြို့နယ်၊ ရှင်မတောင်အရပ် တောရကျောင်းသို့ တောထွက်ခဲ့ပါတယ်။ နောက် မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပခုက္ကူခရိုင်၊ မြိုင်မြို့နယ်၊ ခေါင်းကွဲကျေးရွာအနီး အရွက်မကြွေတောရကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ပါတယ်။ နောက် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ စစ်ကိုင်းမြို့နယ်၊ မင်းကွန်းတောင်ရိုး စံတော်မူတောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ တောရကျောင်းမှာပဲ သီတင်းသုံးနေထိုင်ကာ ပဋိပတ္တိအလုပ်ကို အားထုတ်နေခဲ့ပါတယ်။

ဒီလိုနေရင်း တစ်နေ့မှာ ကိုယ့်မှာ ငြိမ်းချမ်းနေလို့ ကိုယ်ရထားတဲ့ တရားကို ကိုယ်တိုင် စစ်ဆေးကြည့်မိပြီး ကိုယ်ရတဲ့ ကိုယ်တွေ့တရားဟာ တကယ် တရားဟုတ် မဟုတ်၊ သူများတွေ တရားပြရိပ်သာကြီးငယ် တည်ထောင်ပြီး တရားပြနေကြသူတွေ ရထားတဲ့တရားနှင့် တူမတူ နှိုင်းယှဉ်ပြီး တိုက်စစ်ကြည့်ချင်စိတ်ဖြစ်ပေါ်လာလို့ မြန်မာနိုင်ငံမှာ တရားရတယ်လို့ ထင်ရှားကျော်ကြားကြတဲ့ ဆရာတော်တွေထံချဉ်းကပ်ပြီး တရားတိုက် စစ်ဆေးကြည့်တာလည်း လုပ်ခဲ့တယ်။

အဲဒီလို တိုက်စစ်ဆေးကြည့်ရာမှာလည်း ရည်ရွယ်ချက်(၃)ချက်ထားပြီး မေးမြန်း လျှောက်ထားခဲ့တယ်။

- (၁) အချက်က - **“တရားလုပ်ငန်းရဲ့ ပန်းတိုင် ဘာဖြစ်တယ်”** ဆိုတာသိရတဲ့ အထိ ပေါ်ဖို့ မေးမြန်းစစ်ဆေးလျှောက်ထားမယ်။
- (၂) အချက်က - **“အဲဒီဆရာတော်တွေရဲ့ဟောပြောချက်တွေဟာ ဗုဒ္ဓဟောပြော ချက်ဒေသနာအစဉ်နဲ့ကွာဟနေလျှင် ဘာကြောင့်ကွာဟနေသလဲ”** သိအောင်မေးမြန်း စစ်ဆေးလျှောက်ထားမယ်။
- (၃) အချက်က - **“ရလဒ်တွေဟာ လောကလူသားလူအဖွဲ့အစည်းအနေနဲ့ ဘယ်လို အသုံးကျသလဲ”** ဆိုတာ သိအောင်မေးမြန်း စစ်ဆေးလျှောက်ထားမယ်လို့ရည် ရွယ်ချက်ထားပြီး **“တရားရနေကြတယ်လို့ ထင်ရှားကျော်ကြားကြတဲ့ ဆရာတော်”** တွေထံ ချဉ်းကပ်မေးမြန်းခဲ့တယ်။

အဲဒီအချက်(၃)ချက်မှာ တစ်ချက်ဖြစ်စေ၊ နှစ်ချက်ဖြစ်စေ ချွတ်ယွင်းနေတာ တွေ့ရင် အဲဒီတရားကို ဆက်မလုပ်ဘူးလို့လည်း ဆုံးဖြတ်ထားတယ်။ တရားလုပ်ငန်းရဲ့ ပန်းတိုင် မဖော်နိုင်ရင်ဖြစ်ဖြစ်၊ အဲဒီပန်းတိုင်ဟာ ဗုဒ္ဓဟောပြောချက်ဒေသနာအစဉ်နဲ့ ဆန့်ကျင်နေရင် ဖြစ်ဖြစ်၊ လက်တွေ့မျက်မှောက်ဘဝမှာ ဘာမှ အသုံးချမရဘူးဆိုရင်ဖြစ်ဖြစ် မလိုလားလို့ အဲဒီလို ဆုံးဖြတ်ရခြင်းဖြစ်တယ်။

ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ချဉ်းကပ်ပြီးမေးမြန်းခံရတဲ့ ဆရာတော်တွေကတော့ စစ်ကိုင်း ပရက္ကမဆရာတော်၊ ဉာဏစာဂီ ဆရာတော်၊ မိုးကုတ် ဆရာတော်၊ ကျောက်သင်္ဘော ဆရာတော်၊ ဝေဘူဆရာတော်၊ သဲအင်းဂူဆရာတော်၊ သန်လျင်တောရ ဆရာတော်၊ တောင်တွင်းကြီးဆရာတော်ရှင်ဥက္ကဋ္ဌ၊ ကြောင်ပန်းတောရ ဆရာတော်တွေဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဆရာတော်တွေရထားလို့ ဟောပြောတဲ့တရားတွေကို တိုက်စစ်ဆေးကြည့်ခဲ့တယ်။

အဲဒီလိုတိုက်စစ်ဆေးကြည့်တာလုပ်တော့ “သူတို့တွေရနေကြတာဟာလည်း တရားမဟုတ်သလို ကိုယ်ရနေတာဟာလည်း တရားမဟုတ်ဘူး”ဆိုတာ သိခွင့်ရခဲ့တယ်။ ဆရာတော်ဟာ “သူများတွေရနေကြတာဟာလည်း တရားမဟုတ်သလို ကိုယ်ရနေတာဟာ လည်း တရားမဟုတ်ဘူး”ဆိုတာ သိခွင့်ရသွားတော့ “တရားဆိုတာ ဘာလဲ” သိဖို့ သံဃာတော်တွေထံ ချဉ်းကပ်မေးမြန်းခဲ့ပြီးပြီ။ နောက်ဆုံးမေးစရာတစ်ခုပဲ ကျန်တော့တယ်။ အဲဒါကတော့ ဗုဒ္ဓရဲ့ ဟောပြောချက်တွေဆီ ပြန်ချဉ်းကပ်ပြီး ဗုဒ္ဓဟောပြောချက်တွေကို ဆက်စပ်ကြည့်ဖို့ပဲလို့ စိတ်ကူးရခဲ့တယ်။ ဒီလောက်ဆိုရင် ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏဟာ ဘယ်လို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးလဲ မေးတာအတွက် အဖြေသိနိုင်လောက်ပြီ ထင်ပါတယ်။

(၁၉၆၇)ခုနှစ် မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပခုက္ကူခရိုင်၊ မြိုင်မြို့နယ်၊ ခေါင်းကွဲကျေးရွာ အနီး၊ အရွက်မကြွေတောရကျောင်းမှာ အရိယသစ္စာတရားကို ဖော်ထုတ်သိမြင်နိုင်ခဲ့ပါတယ်လို့ ဝန်ခံပြောဆိုခဲ့တာကြောင့် ဓမ္မဝိဟာရီဆရာတော် ဦးဉာဏဟာ ဘယ်တုန်းက တရားသိမြင်ခဲ့ ပါတယ်လို့ ဝန်ခံပြောဆိုခဲ့တာလဲ မေးတာအတွက်လည်း အဖြေသိနိုင်လောက်ပါပြီ။

(၁၉၅၈)ခုနှစ် မေလ (၂၀)ရက်မှ (၁၉၈၃) ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ (၉)ရက်နေ့ထိ ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏဟာ အဝါရောင်ဝတ် ထေရဝါဒထဲမှာ ရဟန်းဝါ(၂၅)ဝါထိ နေထိုင်ခဲ့ပြီး မိုးပြာရောင်ဝတ်ကာ ဓမ္မဝိဟာရီအဖြစ်ဖြင့် ယနေ့အချိန်အထိ ဗုဒ္ဓဟောပြောချက်



အရိယသစ္စာတရားတွေနဲ့ စပ်တဲ့အကြောင်းအရာတွေကိုပဲ သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ဟောပြော ရေးသားတာတွေကိုသာ တစိုက်မတ်မတ် မလျှော့သောဖွဲ့နဲ့ အားထုတ်နေခဲ့ပါတယ်။ ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏရဲ့ ဟောပြောချက်အသံဖိုင် တရားပုဒ်ပေါင်း(၁၀၀၀)ကျော်ထိ ရှိပါတယ်။ ကိုယ်တိုင်သိမြင်တဲ့ဒဿနဖြင့် ရေးသားပြီး စာအုပ်ပေါင်း(၆၀)ကျော် စာမျက်နှာပေါင်း (၁၁၅၀၀)ကျော်ထိ ရှိနေပါပြီ။

နောက် ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏဟာ “လူမှုအသိုင်းအဝိုင်း လူ့အဖွဲ့အစည်း လူသားလောကကြီး အကျိုးစီးပွားဖြစ်ကာ ငြိမ်းချမ်းသာယာဖြစ်ဖို့ ဗုဒ္ဓဟောပြောချက် အရိယသစ္စာတရားတွေနဲ့စပ်တဲ့ အကြောင်းအရာတွေကိုပဲ ဟောပြောရေးသားတာကြောင့်” ယခင် စစ်အစိုးရလက်ထက်က ပုဒ်မတွေအမျိုးမျိုးတပ်ပြီး (၁၉၈၃)ခုနှစ်မှာ ထောင်ဒဏ်(၅)နှစ်၊ (၁၉၉၁) ခုနှစ်မှာ ထောင်ဒဏ် (၁၀)နှစ်၊ (၂၀၁၀) ခုနှစ်မှာ ထောင်ဒဏ် (၂၀)နှစ် မတရားအချခံရတာအပြင် ဆရာတော်ရဲ့ ဒကာ ဒကာမ ဂေါပကတွေထဲမှ အလှူငွေ သိန်း(၂၀၀)ကျော်၊ ရန်ကုန်မြောက်ဥက္ကလာပ မိုးပြာခြံ၊ ပဲခူး(၁၀)မိုင်ကုန်း အရိယဥယျာဉ်ခြံ၊ မန္တလေးရန်ကင်းတောင်ခြေ မိုးပြာခြံတို့ကိုပါ သိမ်းဆည်း ချိတ်ပိတ်ထားတာ ခံနေရပါတယ်။

ဒါတွေကတော့ ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏဟာ သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ဘာတွေလုပ်လို့ ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ မေးတာအတွက် အဖြေကိုအကျဉ်းချုပ်ပြီး ပြောပြလိုက်ပါတယ်။ အကျယ်သိလိုပါက ဓမ္မဝိဟာရီဆရာတော်ရဲ့ ဟောပြောရေး သားချက်တွေကို [www. ariya thitsa.org](http://www.ariya.thitsa.org) /[www. ariyathit sa.eu.pn](http://www. ariyathit sa.eu.pn) မှာ လေ့လာဆည်းပူး မှတ်သားနိုင်ကြစေရန် ပရိသတ်ကို မိတ်ဆက်ပေးတဲ့အနေနဲ့ အသိပေးလိုက်ပါတယ်။

အရိယသစ္စာ သာသနာ ရောင်ဝါနေသို့ထွန်းပါစေ။

(စီစဉ်တင်ပြသူ)  
ဉာဏသာဝက

ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော်ဦးဉာဏ၏ ဟောပြောချက်များကို “ကျွန်ုပ်ဆရာ၏အဖြစ်အပျက် (မိဒီယာ ရင်းလင်းချက်)” အမည်ဖြင့် နောင်လာနောက်သား လူသားမျိုးဆက်သစ်တွေ လူ့အမှန်တရားဖြစ်တဲ့ အရိယသစ္စာကို အမှန်အတိုင်း ဖတ်ရှုလေ့လာကြပြီး သိရှိနိုင်ကြဖို့ရန် အတွက် ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒီ ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော်၏ တပည့် ဘဒ္ဒန္တဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ (ငါးဘွဲ့ရ ဓမ္မာစရိယ၊ ဝိသိဋ္ဌပါကဋ)က တည်းဖြတ်ပြီး မှတ်တမ်းတင်ထားတာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဓိကရည်ရွယ်ချက်ကတော့ လူ့အမှန်တရားဖြစ်တဲ့ အရိယသစ္စာကို သိရှိနားလည်ကြပြီး လူ့အမှန်တရားမှ သွေဖည်နေကြတဲ့ လူသားလောကကြီးကို အစဉ်စောင့်ရှောက် တည့်မတ်ပေးနိုင်ကြဖို့ပါပဲ။

### (မှတ်တမ်းတင်သူ)

ဘဒ္ဒန္တ ဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ  
ပရိယတ္တိ သာသနဟိတ(သကျသီဟ) ဓမ္မာစရိယ  
စေတီယင်္ဂဏ ပရိယတ္တိ ဓမ္မာစရိယ၊ ဂဏဝါစက  
ပရိယတ္တိ သဒ္ဓမ္မပါလ ဓမ္မာစရိယ  
သုဓမ္မာပရိယတ္တိ ဓမ္မာစရိယ၊ ဝိသိဋ္ဌပါကဋ  
အစိုးရသာသနဓဇ ဓမ္မာစရိယ  
မဟာဂန္ထဝါစက ပဏ္ဍိတ  
ကျောင်းအုပ် ဆရာတော်(ဟောင်း)  
ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီး သင်တန်းကျောင်း  
မြစ်ကြီးနားမြို့၊ ကချင်ပြည်နယ်။

**အခန်း(၁)****နာမည်နဲ့ဘာသာအကြောင်း****ဓမ္မဝိဟာရီဘွဲ့နာမည်ခံယူခြင်း**

ကျုပ်ရဲ့ ဘွဲ့နာမည်က ဦးဉာဏ်ပါ။ တကယ်တော့ ကျုပ်ဟာ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာက ပြောင်းလာပြီးတဲ့နောက် ကျုပ်ကိုကျုပ် ‘ဓမ္မဝိဟာရီ’ဆိုပြီး ဘွဲ့နာမည်ခံပါတယ်။ ဓမ္မဝိဟာရီလို့ ဘွဲ့နာမည်ခံတာက မြတ်စွာဘုရားဟောပြောခဲ့တဲ့ဓမ္မတွေရဲ့ အနက်အတ္ထတွေကိုသိတဲ့သူ ဖြစ်လို့ပါပဲ။ အမှန်ကတော့ မြတ်စွာဘုရားဟောပြောခဲ့တဲ့ ဓမ္မတွေရဲ့အနက် အတ္ထတွေကို သိတာဟာ တရားသိတာပါပဲ။ တရားဟာ မြတ်စွာဘုရားဟော ပြောခဲ့တဲ့ဓမ္မတွေရဲ့အနက်အတ္ထပါ။ အဲဒါတွေကို သိသူဖြစ်တဲ့အတွက် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ‘ဓမ္မဝိဟာရီ’လို့ ဘွဲ့နာမည်ခံလိုက်တာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ‘ဓမ္မဝိဟာရီ ရှင်ဉာဏ်’ပေါ့နော်။

**ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်ခြင်း**

အဲဒီနောက် ကျုပ်ခံယူထားတဲ့ ‘ဘာသာ’ကို ပြောပြရမယ်ဆိုရင် ကျုပ်ဟာ မွေးကတည်းက ဗုဒ္ဓဘာသာထဲမှာ မွေးဖွားလာပြီးတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာထဲမှာပဲ ကြီးပြင်းလာတာဖြစ်တဲ့အတွက် ‘ဗုဒ္ဓဘာသာ’ပါပဲ။ ဒါပေမယ့်လည်း အဲဒီဗုဒ္ဓဘာသာအဖြစ်က ကျောင်းသားကလေးကစပြီး ကိုရင်ဝတ်၊ ပြီးနောက် ရဟန်းခံ၊ ရဟန်းခံပြီးတဲ့နောက်(၅)ဝါအရမှာ စာသင်တိုက်ကဆင်းပြီး တောထွက်၊ တောထွက်ပြီး(၁၀)ဝါလောက်ရတဲ့ အခါမှာ ကျုပ် ‘အရိယသစ္စာ အသိအမြင် အမှန်တရား’တွေ

ပေါက်လာပါတယ်။ အဲဒီအခါမှာ ကျုပ်က ‘ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ’  
ဆိုတာ ဖြစ်သွားပါတယ်။

### ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒကို ဘယ်အရွယ်မှာသိတာလဲ

‘ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ’ဆိုတာကိုလည်း နည်းနည်း ပြောပြ  
ပါမယ်။ တကယ်တော့ မြတ်စွာဘုရားက တရားတွေကို ဟောပါတယ်။  
မြတ်စွာဘုရားဟောတဲ့ တရားတွေဆိုတာက လူ့ပြည်တွေလည်း မဟုတ်ဘူး၊  
နတ်ပြည်တွေလည်း မဟုတ်ဘူး၊ ဗြဟ္မပြည်တွေလည်း မဟုတ်ဘူး၊  
မြတ်စွာဘုရားဟောတဲ့ တရားတွေက လူတွေ မှားယွင်းတဲ့ အလုပ်တွေကို  
မလုပ်ဘဲနဲ့ မှန်ကန်တဲ့ အလုပ်တွေကို လုပ်ကြဖို့ရန်အတွက်ပဲ ဟောသွား  
တာဖြစ်ပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားက ကံ(၅)မျိုးကို ဟောပါတယ်။ အဲဒီမှာ လူတွေ  
မှားယွင်းတဲ့အလုပ်တွေဆိုတာ ရှေ့ကံ(၄)မျိုးပါပဲ။ ရှေ့ကံ(၄)မျိုးကို  
မလုပ်အပ်တဲ့ကံတွေလို့ မြတ်စွာဘုရားက ဒီလိုပြောပါတယ်။

ရှေ့ကံ(၄)မျိုး ဆိုတာတွေကတော့—

(၁) ကာမအကုသိုလ်ကံ၊

(၂) ကာမကုသိုလ်ကံ၊

(၃) ရူပကုသိုလ်ကံ၊

(၄) အရူပကုသိုလ်ကံလို့ဆိုတဲ့ ကံတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားက အဲဒီကံတွေဟာတော့ဖြင့် ဒုက္ခဖြစ်တဲ့ကံတွေ၊  
အရိယာမဖြစ်စေတဲ့ကံတွေ၊ အကျိုးမများတဲ့ကံတွေကိုတော့ ‘**လောကီကံ**’လို့  
ပြောဆိုပြီး အရိယာဖြစ်စေတဲ့ကံ အကျိုးများတဲ့ကံကိုတော့ ‘**လောကုတ္တရာ  
ကံ**’ဆိုပြီး ပြောပါတယ်။ အဲဒီလိုပြောတာဟာ မြတ်စွာဘုရားကတော့ဖြင့်  
‘**ပစ္စုပ္ပန်ကံ**’ကို ပြောတာပဲလို့ ကျုပ်တို့ဖြင့် အဲဒီလိုပဲ သိမြင်ပါတယ်။

အဲဒီလိုအသိကို သိမြင်သွားတာဟာ ကျုပ်တို့ အသက်(၃၀)လောက်မှာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

### ထေရဝါဒကို ဝိနိစ္ဆယတင်ပြီးတရားစွဲခြင်း

အဲဒီလိုသိမြင်သွားပေမယ့် အဲဒီအချိန်က ကျုပ်ဟာ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာထဲမှာပဲ ရှိနေပါသေးတယ်။ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’ဆိုတော့ အဲဒီအချိန်ဟာ ဦးနေဝင်း အစိုးရအုပ်ချုပ်နေတဲ့အချိန် ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဦးနေဝင်း အစိုးရက သူစတင်လာတဲ့အချိန်ကစပြီး (၁၉၄၇) အခြေခံဥပဒေကိုလည်း ဖျက်သိမ်းလိုက်တယ်။ နောက် ဝိနိစ္ဆယဥပဒေကိုလည်း သာသနာတော်က ဖျက်သိမ်းလိုက်တာဖြစ်တဲ့အတွက် သာသနာတော်ထဲမှာ ဝိနိစ္ဆယ မရှိပါဘူး။

ဒီတော့ ကိုယ်က အဲဒီလိုမျိုး ရိုးရာထေရဝါဒထက်ထူးခြား ကောင်းမွန်တဲ့ ‘**ဗုဒ္ဓဘာသာအစစ်အမှန်တရား**’ တစ်ခုကို သိသွား ပြီဖြစ်ပေမယ့် လက်ရှိဗုဒ္ဓဘာသာထဲမှာ ပြောလို့မရပါဘူး။ ရိုးရာဗုဒ္ဓ ဘာသာက အကုသိုလ်ကံကိုတော့ ငြီးငွေ့ရှုရှာကြပေမယ့် ကာမကုသိုလ် ကံတွေကို တအားပွားများကြဖို့ ပြောနေကြပါတယ်။ ရူပကုသိုလ်ကံတွေ၊ အရူပကုသိုလ်ကံတွေကိုလည်း တအားပွားများကြဖို့အတွက် တရားစခန်း တွေဖွင့်ပြီး ပြနေကြပါတယ်။

အဲဒီလိုဆိုတော့ အဲဒီကံတွေကို ပွားများရမှာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတဲ့အကြောင်း မြတ်စွာဘုရားပြောခဲ့တာကို ထေရဝါဒတွေ လုံးဝ မသိကြပါဘူး။ မသိကြတော့ အဲဒီကံတွေကို ပွားများရမှာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတဲ့ဟာကို ကျုပ်တို့တွေက ပြောဖို့ဆိုတာ မတတ်နိုင်လောက်အောင်ပါပဲ။

ဒီလိုမတတ်နိုင်လောက်အောင် ဖြစ်တဲ့အတွက် ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာထဲမှာ ဝိနိစ္ဆယရှိမယ်ဆိုရင် ဝိနိစ္ဆယတင်မယ်။ အဲဒီချိန်တုန်းက ဝိနိစ္ဆယမရှိတဲ့အတွက် ကျုပ်တို့လည်း ဒီအတိုင်းပဲ နေနေရပါတယ်။

ကျုပ် အသက်(၃၀)ကနေပြီး (၄၀)ကျော်လောက်အထိပါပဲ။ အသက်(၄၀)ကျော်လောက် ရောက်တဲ့အချိန်မှာပဲ နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့နဲ့ တိုင်းနဲ့ပြည်နယ်အဆင့်ဆင့် သံဃနာယကအဖွဲ့တွေကို အစိုးရကဖွဲ့ပေးပြီးတော့ ဝိနိစ္ဆယဥပဒေတွေလည်း ပြဋ္ဌာန်းတာလုပ်လာခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီလို လုပ်လာတဲ့အချိန်ကျမှ “ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာထဲမှာ ရှေးဘဝ နောက်ဘဝတွေကို ဖြစ်တယ်တို့၊ မဖြစ်ဘူးတို့ ခံယူနေကြတာတွေဟာ မှားပါတယ်၊ နောက်တစ်ခါ ငါမဟုတ်ဘူး၊ သူမဟုတ်ဘူးလို့ လုပ်နေကြတာတွေဟာလည်း မှားပါတယ်”လို့ ကျုပ်တို့ကနေပြီး ထေရဝါဒတွေ အရိယသစ္စာတရားသိမြင်အောင် စာအုပ်လေးရေးပြီး ပေးပါတယ်။

ပေးပေမယ့် အဲဒီဘုန်းကြီးအဖွဲ့ဟာ ဘာမှ မလှုပ်ရှားကြပါဘူး။ မလှုပ်ရှားကြတဲ့အတွက် နှစ်ကြိမ်လောက် အဲဒီလိုလေး လုပ်ပြီးတဲ့အခါမှာတော့ ကျုပ်တို့က ထေရဝါဒတွေကို အရိယသစ္စာတရားအကြောင်း အသိပေးဖို့ ဝိနိစ္ဆယတင် တရားစွဲဆိုတာ လုပ်လိုက်ပါတယ်။

### ထေရဝါဒကနေ ဖျက်ဆီးဖယ်ရှားခံရခြင်း

အဲဒီလို တရားစွဲဆိုတာကို လုပ်လိုက်တဲ့အခါမှာ ထေရဝါဒတွေကလည်း ရှေးဘဝနောက်ဘဝ ဖြုတ်ပစ်ဖို့လည်း သူတို့က မတတ်နိုင်ကြဘူး။ ငါမဟုတ်ဘူး သူမဟုတ်ဘူးဆိုတဲ့ အရာတွေကို ဖြုတ်ပစ်ဖို့ဆိုတာလည်း သူတို့တွေ မတတ်နိုင်ကြဘူး။ အဲဒီလို မတတ်နိုင်ကြတဲ့အခါမှာ ကျုပ်တို့စွဲတဲ့တရားထုံးကို မဖြေရှင်းတော့ဘဲ တရားစွဲဆိုတဲ့ ကျုပ်တို့ကို သိတဲ့သူလေးက တစ်ယောက်နှစ်ယောက်ဆိုတော့ ကျုပ်တို့တွေကိုပဲ ဖြုတ်ထုတ်သတ်လုပ်ရမှာပဲဆိုတဲ့ စိတ်ကူးတွေ ဖြစ်လာပါ

လိမ့်မယ်၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့ကို သာသနာတော်ကနေ ဖျက်ဆီးဖယ်ရှားဖို့ ကြိုးစားတော့တာပါပဲ။

အဲဒါလုပ်ဖို့ ကျုပ်တို့ကို ဝိနယ၊အဝိနယဆိုတာနဲ့ ထေရဝါဒက တရားစွဲပါတယ်။ ဆိုလိုတာကတော့ ကျုပ်တို့တွေ ‘**အရိယသစ္စာတရား ရနေတယ်**’ဆိုတာဟာ လိမ်ညာပြောဆိုနေခြင်းပဲ ဆိုတာမျိုးဖြစ်အောင် ထေရဝါဒက ကျုပ်တို့ကို ‘စတုတ္ထပါရာဇိကကျတယ်’ဆိုပြီးတော့ သာသနာ တော်ကနေ ဖျက်ဆီးဖယ်ရှားခဲ့ပါတယ်။

### ထေရဝါဒထဲကနေ နှုတ်ထွက်ခြင်း

အဲဒီမှာ မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယမှာ အရှုံးပေးလို့ ကျုပ်တို့ ရှုံးတော့ တိုင်းဝိနိစ္ဆယ အဆုံးထိတက်ခဲ့ပါတယ်။ အဆုံးထိတက်ပေမယ့်လည်း အဲဒီမှာလည်း အရှုံးပေးလို့ ကျုပ်တို့ ရှုံးခဲ့ပါတယ်။ ဪ ထေရဝါဒမှာ ဒီမှန်ကန်တဲ့ အယူအဆကို လက်ခံနိုင်တဲ့အနေအထား မရှိတော့ဘူး၊ ဒီလိုဆိုရင် ကျုပ်တို့ဟာ ထေရဝါဒထဲမှာနေဖို့ မကြိုးစားသင့်တော့ဘူး၊ ကြိုးစားနေဖို့လည်း မကောင်းတော့ဘူး၊ ဒီအယူအဆကို ကိုယ်သိမြင်လာ တဲ့အခါကျတော့ သာသနာ့ဝန်ထမ်းတွေဆိုတာ ဒီအသိတရားကို ဝန်ထမ်း ကြရမှာ၊ ဒီအသိတရားကို ဝန်မထမ်းကြရတော့ရင် သာသနာတော်ထဲမှာ နေနေတာဟာ အလကားနေနေတာလို့ ဆိုရမှာပါပဲ။

ထေရဝါဒထဲမှာ သာသနာ့ဝန်ကို ထမ်းတဲ့အခါမှာ ဒီအသိတရားကို လည်း ထမ်းခွင့်မရတော့ဘူးဆိုရင်တော့ ထေရဝါဒက ပါရာဇိကကျတယ် ဆိုတဲ့အတိုင်းပဲ ထေရဝါဒထဲကနေ ကျုပ်တို့အကုန်လုံး ထွက်လိုက်တာ ကောင်းတယ်ဆိုပြီး ကျုပ်တို့ နှုတ်ထွက်လိုက်ကြပါတယ်။ ကျုပ်တို့ကို ဝိနိစ္ဆယချပေးတဲ့ ကျုပ်တို့ရဲ့ စစ်ကိုင်းမြို့နယ်မှာပဲ ထေရဝါဒထဲကနေ နှုတ်ထွက်စာတင် လိုက်ပါတယ်။ နောက် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယက အဖွဲ့ဆီကိုလည်း စာပို့လိုက်ပါတယ်။

### ဘုန်းကြီးအတုလုပ်မှုဖြင့် တရားစွဲခံရခြင်း

ဒီလိုဆိုတော့ ထေရဝါဒနဲ့ ကျုပ်တို့က ဗုဒ္ဓဘာသာချင်းတော့ တူပါတယ်။ သူတို့က ‘ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ’ကို ခံယူတယ်။ ကျုပ်တို့က ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာကို မခံယူတော့ဘဲ ‘ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ’ကို ခံယူလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီလိုဆိုတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာချင်းတူပေမယ့် အယူအဆချင်းကတော့ ကွဲပြားသွားပါတယ်။

ဥပမာ - ‘မဟာယာနနဲ့ ထေရဝါဒ’ဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာချင်းတူပေမယ့် အယူအဆ အကျင့်အကြံအနေအထိုင် မတူသလို ကျုပ်တို့ ‘ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒနဲ့ ထေရဝါဒ’ဟာလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာချင်း တူပေမယ့် အယူအဆရော အကျင့်အကြံအနေအထိုင်ရော မတူဘဲ ကွဲပြားသွားပါတယ်။ အဲဒီလို ကွဲပြားသွားတဲ့အဖြစ်ကို ထေရဝါဒတွေက မကြိုက်ကြပါဘူး။

အခုလိုမျိုး ကျုပ်တို့က ခွဲပြီးနေလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဒါကြီးက တော့ မဟုတ်သေးပါဘူးဆိုတဲ့အနေနဲ့ ထေရဝါဒတွေက ကျုပ်တို့နဲ့စပ်ပြီး အထပ်ထပ် ဆွေးနွေးတာမျိုးတွေ လုပ်ကြတယ်လို့ သိရပါတယ်။ ဒါပေမယ့်လည်း ဘယ်လိုမှ မတတ်နိုင်ကြပါဘူး။

ကျုပ်တို့ ခွဲပြီးနေတာ တစ်နှစ်လောက်ရှိတဲ့အခါကျတော့ ကျုပ်တို့ကို ဖမ်းဆီးပြီး ထောင်ချပါတယ်။ ထောင်ချတာကတော့ ခွဲပြီးနေလို့ထောင်ချတာ မဟုတ်ဘဲ သူတို့အထင် အချက်လေးတစ်ချက်နဲ့ မိပြီဆိုပြီး ‘ကျုပ်တို့ဟာ ဘုန်းကြီးအတု ဖြစ်တယ်’ဆိုတဲ့အချက်နဲ့ ထောင်ချတာဖြစ်ပါတယ်။ ဘုန်းကြီးအတုက ကျုပ်တို့ ထေရဝါဒက ခွဲပြီး နောက်ပိုင်းကျမှ အဲဒီ ဥပဒေကို လုပ်လိုက်တာပါ။ အဲဒီ ဥပဒေလုပ်လို့ ပြီးတယ်ဆိုရင်ပဲ ကျုပ်တို့ကို ဘုန်းကြီးအတုနဲ့ သူတို့ ဖမ်းဆီးပြီးထောင်ချတာ လုပ်ပါတယ်။



### အသည်းနဲ့ဖွဲ့နဲ့ လုပ်ရတဲ့ မိုးပြာဘုန်းကြီး

လုပ်တဲ့အခါမှာ ကျုပ်တို့က ‘ဘုန်းကြီးအတုမဟုတ်ဘူး’ဆိုပြီးတော့ တရားရုံးမှာ ချေပပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မြို့နယ်တရားရုံးမှာလည်း ကျုပ်တို့ ရှုံးခဲ့ပါတယ်။ တိုင်းတရားရုံးမှာလည်း ကျုပ်တို့ ရှုံးခဲ့ပါတယ်။ နောက် နိုင်ငံတော်ဗဟိုတရားရုံး ရောက်တဲ့အခါကျတော့ ကျုပ်တို့ကို အနိုင်ပေး ခဲ့ပါတယ်။

အနိုင်ပေးပေးမယ့်လည်း ကျုပ်တို့ကို ထောင်(၃)နှစ်ချပြီး ရဲဘက်ကိုလည်း ပို့ပြီးပါပြီ။ ရဲဘက်ကနေပြီး လွတ်ရက်စေလို့ ကျုပ်တို့ကို လွှတ်လိုက်ပါတယ်။ အဲဒီလို လွှတ်လိုက်ပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း (၂၅)ရက် လောက်ရှိတဲ့ အချိန်ကျမှ ဗဟိုတရားရုံးက ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါတယ်။ ဗဟိုတရားရုံးက ကျုပ်တို့ကို အနိုင်ပေးခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီလိုမျိုး ထောင်ချတာဟာ ကျုပ်တို့ကို ဖျက်ဆီးဖယ်ရှားတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျုပ်တို့ကို ဖျက်ဆီးဖယ်ရှားဖို့လည်း သူတို့ ကြိုးစားကြ ပါတယ်။ ကြိုးစားကြတယ်ဆိုတာက မြို့နယ်ကောင်စီ ရုံးကပေါ့နော် ကျုပ်တို့ကို ခေါ်ပါတယ်။ ခေါ်ပြီးတဲ့နောက် ဒီအဝတ်ကြီးတွေကို မဝတ်ပါနဲ့လို့ ပြောပါတယ်။

ကျုပ်တို့ကလည်း ခင်ဗျားတို့က မြို့နယ်က ဖြစ်ပေမယ့် မြို့နယ် ဆိုတာ ဗဟိုကအာဏာအပ်နှင်းထားတဲ့အတိုင်း လုပ်ကြရတာ ဖြစ်တဲ့အတွက် ကျုပ်တို့ကို နိုင်ငံတော်ကနေပြီးတော့ မဝတ်ဖို့ ပြောတယ်ဆိုတာကို ခင်ဗျားတို့ပြောတာ လက်ခံနိုင်ပါတယ်။ လိုက်နာပါမယ်။ အဲ တစ်ခုတော့ ရှိပါတယ်။ ကျုပ်တို့ အဲဒီလို လိုက်နာနိုင်ဖို့ရန်အတွက် “ခင်ဗျားတို့က ဒီအဝတ်ကြီးကို မဝတ်နဲ့လို့ ပြောတဲ့ဟာကို စာကြောင်းလေး တစ်ကြောင်းလောက်တော့ ရေးပေးပါ”လို့ ပြောပါတယ်။ အဲဒီလိုတော့

ရေးမပေးနိုင်ဘူးလို့ သူတို့ကလည်း ပြောပါတယ်။ အဲဒီလို ရေးမပေးနိုင်ဘူးဆိုရင်တော့ ကျုပ်တို့က ဒီဟာကို လုပ်တာက အပျော်တမ်း လုပ်တာ မဟုတ်ဘူး၊ တကယ့်ကို ကျုပ်တို့ ‘အသည်းနဲ့ဖွဲ့နဲ့’ လုပ်ရတာပါ။ ခင်ဗျားတို့က ဒါကို မလုပ်ဖို့အတွက် စာကြောင်းလေး တစ်ကြောင်းတောင် မရေးပေးနိုင်ဘူးဆိုရင်တော့ ကျုပ်တို့က မလိုက်နာနိုင်ဘူးလို့၊ အဲဒီလိုပဲ ပြောပြီးတော့ ကျုပ်တို့လည်း နေခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒါကတော့ (၁၉၈၄)ခုနှစ်ကပါ။

### ဓမ္မဝိဟာရီ မိုးပြာဝတ်ဘုန်းကြီး လုပ်ခွင့်ရှိ မရှိ

ကျုပ်တို့ အခုလို “အပြာရောင်ဘုန်းကြီး စလုပ်တာကတော့ (၁၉၈၃)ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၀)ရက်နေ့က ဖြစ်ပါတယ်” သူတို့က ဗဟိုဝန်ဆောင်ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ ဆုံးဖြတ်ပြီးတဲ့နေ့၊ အဲဒီနေ့ညမှာပဲ ကျုပ်တို့ အခုလို အပြာရောင်အဝတ် ပြောင်းလိုက်တာ ဖြစ်ပါတယ်။ တကယ်လို့သာ ဗဟိုကနေ ကျုပ်တို့ကို အရှုံးဆုံးဖြတ်ခဲ့ရင်တော့ ဒီထေရဝါဒသာသနာ တော်ထဲမှာ ကျုပ်တို့မနေတော့ဘူး။

ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ဒီသာသနာထဲမှာ ဘုန်းကြီးအဖြစ်နဲ့ နေတော့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်တို့က ဘုန်းကြီးအဖြစ်ကိုတော့ မစွန့်ဘူး၊ ထေရဝါဒသာသနာထဲမှာလည်း မနေတော့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ထားတာ ဖြစ်တဲ့အတွက် အဲဒီဆုံးဖြတ်တဲ့နေ့ ညမှာပဲ ထေရဝါဒသာသနာကို စွန့်လွှတ်တယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း စာရေးပြီးတော့ ကျုပ်တို့နှုတ်ထွက်တဲ့စာကို ပို့လိုက်ပါတယ်။

တကယ်တော့ သူတို့တစ်တွေက “ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာထဲမှာ နေနေပြီးသားသူတွေဟာ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ မဟုတ်တဲ့သူအဖြစ်နဲ့ မပြောင်းရဘူး” ဆိုတဲ့ပညတ်ချက် မရှိပါဘူး၊ ကျုပ်တို့ နိုင်ငံမှာလည်း

ဒီဥပဒေမရှိပါဘူး၊ သာသနာမှာလည်း ပညတ်ချက် မရှိပါဘူး။ တကယ်တော့ ထေရဝါဒသာသနာထဲမှာ နေပြီးနောက် ထေရဝါဒရဲ့ အောက်က ဂိုဏ်းတွေဖြစ်တဲ့ ရွှေကျင်ဂိုဏ်းတို့ သုဓမ္မာဂိုဏ်းတို့ ဆိုတာမျိုး ဂိုဏ်းအသီးသီး မပြောင်းဖို့ နောက်ထပ်ဂိုဏ်းသစ်မဖွဲ့ဖို့ကိုတော့ သူတို့ စည်းကမ်းဥပဒေနဲ့တားမြစ်ထားတာရှိပါတယ်။ အဲဒါက ထေရဝါဒ သာသနာထဲက ဘုန်းကြီးတွေ အတွက်ပါ။

ကျုပ်တို့က ထေရဝါဒသာသနာထဲကနေကို နှုတ်ထွက်လိုက်တာ ဆိုတော့ အဲဒီ စည်းကမ်းဥပဒေနဲ့လည်း ကျုပ်တို့တွေ အကျုံးမဝင် တော့တာဖြစ်တဲ့အတွက် **ဓမ္မဝိဟာရီ မိုးပြာဝတ်ဘုန်းကြီး လုပ်ခွင့်ရှိ ပါတယ်**။ ဒါက ကျုပ်ရဲ့ ဘွဲ့နာမည်နဲ့ ကျုပ်ရဲ့ဘာသာကို သတင်းသမား တွေကို အသိပေးလိုက်တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

## အခန်း(၂)

### ထောင်သုံးကြိမ်ကျခြင်း

#### ပထမအကြိမ် ထောင်(၅)နှစ်ကျခြင်း

ကျုပ်ရှင်းလင်းချင်တာကလည်း ကျုပ်ကို (၁၉၈၄)ခုနှစ်က ထောင်(၁)ကြိမ်ချပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက ချတာကတော့ ပုဒ်မနှစ်ခုနဲ့ ချတာဆိုတော့ (၅)နှစ်ကျပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်ပေါင်းတည်းပေးတာဖြစ်တဲ့အတွက် (၃)နှစ်နေရပါတယ်။ အဲဒီ(၃)နှစ်နေရတာမှာ လျှော့ရက်ရတော့(၂)နှစ်ကျော်ကျော်လောက် ကြာခဲ့ပါတယ်။ ရဲဘက်ကိုတော့ ရောက်သွားခံရပါသေးတယ်။ အဲဒီ(၁၉၈၄) ခုနှစ်က ထောင်ကျပြီးတဲ့အခါမှာ ကျုပ်တို့ကို ဗဟိုတရားရုံးကနေပြီးတော့ အခုလိုမျိုး မိုးပြာဝတ် ဓမ္မဝိဟာရီ အဖြစ်နဲ့ နေထိုင်တာဟာ တရားဝင်တယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်မျိုးနဲ့ အနိုင်ပေးလိုက်တာဖြစ်တဲ့အတွက် ကျုပ်တို့ အခုလို မိုးပြာဝတ် ဓမ္မဝိဟာရီအဖြစ်နဲ့ နေထိုင်တာဟာ တရားဝင်ပါတယ်။ ကျုပ်တို့ကလည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေထိုင်ကြပါတယ်။

#### ဒုတိယအကြိမ် ထောင်(၁၀)နှစ်ကျခြင်း

ဒီလိုနေလိုက်တော့ ကျုပ်တို့သွားနေတဲ့မိုးပေါက်ကျချောင်မှာ ငှက်ဖျားရောဂါ သိပ်ဖြစ်တဲ့အတွက် ငှက်ဖျားကလွတ်တဲ့နေရာမှာ နေမယ်ဆိုပြီးအနီးအနားမှာလည်း နေရာကို ရုတ်တရက်ရှာမရတာဖြစ်လို့ လူတွေအများကြီးရှိတဲ့နေရာမှာ နေမယ်ဆိုပြီး ရန်ကုန် မြောက်ဥက္ကလာပမှာ သွားနေလိုက်ပါတယ်။ သွားနေတော့ ကျောင်းဆောက်ပြီးလို့ တစ်ရက်ပဲ ရှိပါသေးတယ်။ မနက်ဖြန်လည်း သင်္ကြန်နဲ့ကြုံတော့မှာဆိုတော့ သင်္ကြန်အခါ

ကျတော့ ကျောင်းဖွင့်ထားမှဖြစ်မယ်၊ မဖွင့်ထားရင် လူတွေလည်းလာတော့ ရုတ်ရုတ်သံသံဖြစ်ရင် ရပ်ကွက်ကနေပြီး မျက်စိဆံပင်မွေးစူးစရာဖြစ်လာမယ်၊ ဒီတော့ အဲဒီရက်မတိုင်ခင် တစ်ရက်မှာ ကျောင်းဖွင့်ပွဲလေး လုပ်လိုက်ပါတယ်၊ ကျောင်းဖွင့်ပွဲလေး လုပ်တဲ့ညကျတော့ ကျုပ်တို့ကို လာဖမ်းပါတယ်။

လာဖမ်းတဲ့အခါ နောက်တော့ (၅)ည ပုဒ်မနဲ့ဖမ်းပြီး တရားစွဲ ပါတယ်၊ ကျုပ်တို့ကို စစ်ခုံရုံးကနေ ကြည်း၊ရေ၊လေစစ်ဗိုလ်တရားသူကြီး (၃)ယောက်က ထောင်(၁၀)နှစ်ချပါတယ်၊ အဲဒါ (၁၉၉၁)ခုနှစ် မေလမှာပါ၊ ဖမ်းတာကတော့ မတ်လပါ၊ အဲဒီလိုနဲ့ ကျုပ်ထောင်(၁၀)နှစ် ကျပါတယ်။

### မိုးပြာဝတ် ဓမ္မဝိဟာရီအဖြစ်နဲ့နေထိုင်တာ တရားဝင်သလား

အဲဒီကနေ လွတ်လာတဲ့အခါမှာ ကျုပ်တို့မှာ ဘာအပြစ်မှ ရှိတာမှ မဟုတ်တာဘဲ၊ အဲဒီတုန်းက ထောင်ကျတုန်းကလည်း ကျုပ်တို့ကနေပြီး စစ်ခုံရုံးတရားရုံးမှာ လျှောက်လဲပါတယ်၊ ကျုပ်တို့ကို အမှုတင်ရတဲ့ ရဲကနေ ပြောပါတယ်၊ ဘုန်းကြီး ဘာမှ မပြောရင် နည်းနည်းပဲကျမှာနော်တဲ့၊ တကယ်လို့ ပြောရင်တော့ ဘုန်းကြီး အများကြီး ကျလိမ့်မယ်နော်တဲ့၊ ဘုန်းကြီး အများကြီးကျမှာ ကြောက်ရင် ဘာမှ မပြောနဲ့တဲ့ဗျာ၊ ရဲက ဒီလိုပြောပါတယ်၊

ကျုပ်ကလည်း ပြန်ပြောပါတယ်၊ ဘာမှမပြောဘဲကတော့ နေလို့မရဘူးဗျ၊ ‘ဘာဖြစ်လို့တုန်း’ဆိုရင်တော့ ကိုယ့်မှာ ဘာမှအပြစ်မရှိတာ ဖြစ်တဲ့အတွက် အပြစ်မရှိတဲ့အကြောင်းကတော့ ပြောရမှာပဲ၊ အဲဒီလို ပြောရင်တော့ ဘုန်းကြီးကို တပည့်တော် မပြောမရှိနဲ့နော်၊ နှစ်အများကြီး ကျလိမ့်မယ်တဲ့၊ ကဲ အများကြီးကျလည်း ခံမယ်ဗျာ၊

ကျုပ်ကတော့ ပြောစရာရှိတာတော့ ပြောရမှာပဲလို့ ကျုပ်ကလည်း ပြောပါတယ်။

‘တကယ်လည်း သူတို့ကို ပြောပြီးတယ်ဆိုရင်ပဲ သူတို့ နောက်ခန်းထဲ ခဏဝင်သွားကြပါတယ်။ (၅)မိနစ်တောင် ကြာမယ် မထင်ပါဘူး၊ ပြန်ထွက်လာတဲ့အခါကျတော့ ကျုပ်ကို ထောင်(၁၀)နှစ် ကျစေလို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။ ကျုပ်ကလည်း အဲဒီမှာ ဘာတွေ ပြောသလဲဆိုတော့ အချက်(၂)ချက်ပြောပါတယ်။

‘နံပါတ်တစ် အချက်ပြောတာက ကျုပ်ဟာ အခုလို မိုးပြာဝတ် ဓမ္မဝိဟာရီအဖြစ်နဲ့ နေထိုင်တာက ခင်ဗျားတို့ဖမ်းဆီးတဲ့ ၅(ည)ဆိုတာနဲ့ မငြိပါဘူး၊ ‘ဘာဖြစ်လို့တုန်း’ဆိုရင်တော့ နိုင်ငံတော်ကိုယ်က ကျုပ် ဒီလိုနေတာကို အတည်ပြုထားတာပဲ၊ နိုင်ငံတော်ဗဟိုတရားရုံးကတောင် ကျုပ်ကို အတည်ပြုပေးထားတာပဲဗျာ။

‘နံပါတ်နှစ် အချက်ကလည်း ကျုပ်ဟာ (၁၉၇၄) အခြေခံဥပဒေ တည်ဆဲကာလဖြစ်တဲ့ (၁၉၈၃)ခုနှစ်မှာ ဒီ“ဓမ္မဝိဟာရီ”လုပ်တာဖြစ်တဲ့အတွက် အဲဒီ(၁၉၇၄)ခုနှစ် အခြေခံဥပဒေက လွတ်လပ်စွာကိုးကွယ်ခွင့်ဆိုပြီးတော့ တိုင်းသူပြည်သားတွေကို ပေးထားတာ ဖြစ်တယ်။ ကျုပ် လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်ခွင့်အရ ကျုပ်ပြောင်းချင်သလို ပြောင်းခွင့်ရှိတာပဲဗျာ။

အဲဒီလိုဖြစ်တဲ့အတွက် အခြေခံဥပဒေကလည်း အတည်ပြု ထားတယ်။ အခြေခံဥပဒေ အတည်ပြုတုန်းက “ဓမ္မဝိဟာရီ”လုပ်ထား တာဖြစ်တဲ့အတွက် ကျုပ်ဟာ တရားဝင်ပါတယ်။ နောက် နိုင်ငံတော် ဗဟိုတရားရုံးကနေပြီးတော့ အနိုင်ပေးထားတာ ဖြစ်တဲ့အတွက် ကျုပ်ဟာ အခုလို မိုးပြာဝတ် “ဓမ္မဝိဟာရီ”အဖြစ်နဲ့ နေထိုင်တာဟာ တရားဝင်ပါတယ်။

အဲဒီအတွက်ကြောင့် ကျုပ်ဟာတော့ဖြင့် ဘယ်ဥပဒေနဲ့မှ မငြိဘဲ နေတာဖြစ်တဲ့အတွက် ကျုပ်ကို လွှတ်ပေးသင့်ပါတယ်လို့ ကျုပ်က လျှောက်လဲတာပေါ့နော်၊ ဒါပေမယ့်လည်း သူတို့က ထောင်(၁၀)နှစ် ကျစေလို့ပဲ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါတယ်။

(၁၉၉၈)ခုနှစ်မှာ လွတ်လာပါတယ်။ အဲဒီကနေ လွတ်လာတဲ့ အခါကျတော့ ကိုယ့်က ဘာအဖြစ်မှလည်း ရှိတာမှ မဟုတ်ဘဲ ချတာဆိုတော့လည်း ဘာလိုက်နာနေဖို့လိုသလဲလို့ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ပြန်နေဖို့ပဲ လုပ်တာပေါ့။ လုပ်တော့ (၁၀)နှစ်ကျော် ကျော်လောက် နေပြီးသွားပြီ။

### တတိယအကြိမ် ထောင်(၂၀)နှစ်ကျခြင်း

(၁၉၉၈)ခုနှစ်ကနေ လွတ်လာပြီးတော့ (၂၀၀၉)ခုနှစ်ဆိုတော့ (၁၀)နှစ်ကျော်ကျော်လောက်ရှိလာတဲ့အခါမှာ (၂၀၀၉)ခုနှစ် လောက်ရောက် တော့ သူတို့တွေ ကျုပ်ကို နောက်နှောက် ယှက်ယှက် ကလေးတွေ လုပ်လာပါတယ်။ ( SB)တို့ဆိုတာတွေက နောက်ကနေ လိုက်နေတာ မျိုးပေါ့။ လုပ်လာပေမယ့်လည်း ကျုပ်က စိတ်လုံလက်လုံပဲ နေခဲ့တာပါပဲ။

နေနေပြီးတော့ (၂၀၁၀)ခုနှစ်ရောက်တဲ့အခါကျတော့ ကျုပ် မန္တလေးကို သွားတယ်။ ကျုပ်က မန္တလေးကို သွားနေကျလည်း ရှိပါတယ်။ တစ်နှစ်ကို (၄)ကြိမ်သွားပါတယ်။ အဲဒီလို သွားနေကျအတိုင်း သွားလိုက် ပါတယ်။ မန္တလေးကို ဘုန်းကြီးသွားရင် အဖမ်းခံရလိမ့်မယ်နော်လို့လည်း ပြောကြပါတယ်။ ဖမ်းပါစေပေါ့။

အဲဒီလိုပဲ မန္တလေးရောက်ရင် ဖမ်းလိမ့်မယ်၊ ဖမ်းလိမ့်မယ်နဲ့ ပြောကြပါတယ်။ ( SB)တွေကလည်းပဲ ကျောင်းဝိုင်းအပြင်ဘက် တံတိုင်း အပြင်ဘက်က နေပြီးတော့ ကျုပ်ဆီက သတင်းတွေ ယူနေကြတယ်။ အသံတွေလည်း ဖမ်းနေကြတယ်။ ကျုပ်တို့ရဲ့ ဂေါ်ပကလုပ်တဲ့ဒကာ တွေကနေပြီး အဲဒီလို လုပ်မနေကြပါနဲ့၊ အတွင်းထဲသာဝင်ပြီးတော့ သတင်းယူလိုက်ပါ။ အတွင်းထဲဝင်ပြီးတော့ အသံဖမ်းလိုက်ပါလို့ပြောတော့ သူတို့ကလည်း တကယ်ဝင်လာပါတယ်။ ဒုတိယနေ့လောက်ကျတော့

အတွင်းထဲဝင်လာပြီး အသံဖမ်းကြပါတယ်။ နောက် ကျုပ်တို့ ပွဲပြီးတဲ့ အခါကျတော့ သူတို့တွေ ကျုပ်ကို ဖမ်းပါတယ်။

ဖမ်းတဲ့အခါကျတော့ အမှု(၅)မှုနဲ့ တရားစွဲပါတယ်။ အမှု(၅)မှုနဲ့ တရားစွဲတာကတော့ ပုဒ်မ၂၉၅၊ ၂၉၅(က)၊ နောက်တစ်ခါ ဝိနည်း ဓမ္မကံဥပဒေပုဒ်မ(၁၀)၊ နောက်သံဃအဖွဲ့အစည်းဆိုင်ရာဥပဒေ(၁၂)(၁၃)၊ အဲဒီပုဒ်မ(၅)ခုနဲ့ တရားစွဲပါတယ်။ တရားစွဲပြီးတော့ တစ်ခုတိုင်း တစ်ခုတိုင်းဟာလည်း ပုဒ်မနဲ့ကျစေရမယ့်ပြစ်ဒဏ် စုစုပေါင်းထောင် (၁၅)နှစ် ကျပါတယ်။

(၁၅)နှစ်ချပြီး နောက်ပိုင်းကျတော့ နည်းနည်းရက်တွေ ပြတ်သွား ပါတယ်။ အဲဒါကတော့ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်းလောက် ခေါ်စစ်ပါတယ်။ နေ့တိုင်းစစ်တာကလည်း အချိန်ပြည့်ပဲ စစ်ပါတယ်။ အချိန်ပြည့်ဆိုတာ မနက်ကို (၁၀)နာရီ တရားရုံးဖွင့်တယ်ဆိုကတည်းက စစ်တာဟာ ညနေဆို (၄)နာရီ၊ (၄)နာရီခွဲလောက်မှ ပြီးပါတယ်။

အဲဒါကလည်း စနေနေ့နဲ့ တနင်္ဂနွေနေ့လောက်ပဲ နားပါတယ်။ ထောင်ချတာလည်း ချပါတယ်။ ထောင်ချပြီးလည်း ထပ်စစ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ (၅)မှုပြီးတဲ့အခါကျမှ ရပ်သွားပြီးတော့ ပြီးသွားပြီနဲ့ တူတယ် လိုပဲ အောက်မေ့ပါတယ်။ အဲဒါ မတ်လနဲ့ ဧပြီလ အစပိုင်းမှာ ထောင်ချပါတယ်။ ဧပြီလသင်္ကြန်မရောက်ခင် (၅)မှုလုံး ပြီးသွားတော့ ရပ်သွားပါတယ်။

နောက် ဇွန်လထဲလောက်မှာ တစ်ခါ ( SB )က ထောင်ထဲမှာ လာတွေ့ပြန်ပါတယ်။ လာတွေ့တော့ ကျုပ်က မေးတယ်။ ခင်ဗျားတို့က အခုထိ မပြီးသေးဘူးလားလို့ မေးပါတယ်။

‘ ဟုတ်တယ်ဗျ၊ မပြီးသေးဘူးတဲ့ သူက ဒီလိုပဲ ပြောပါတယ်’  
 ‘ ကျုပ်ကတော့ ခင်ဗျားတို့ဟာ ပြီးသွားပြီလို့အောက်မေ့တာဆိုတော့’  
 ‘ ဘုန်းကြီးတို့ထဲမှာ လူစွမ်းကောင်း ဘယ်သူရှိလဲတဲ့’



‘ဟာ ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ကျုပ်တို့ထဲမှာ လူစွမ်းကောင်း မရှိပါဘူးဗျာ’  
 ‘ဟုတ်တယ်၊ ဘုန်းကြီးကိုရော လူတွေကိုရော အကုန်လုံး  
 ဖမ်းပြီးတော့ ထောင်ထဲထည့်ဖို့ ပြင်ဆင်နေကြတာပါ။ အဲဒါကို ရပ်တော့လို့  
 ဆိုတာနဲ့ ရပ်လိုက်ရတော့ အကုန်ကိုရိုက်ကားယားတွေ ဖြစ်သွားတာတဲ့’  
 ‘တကယ်တော့ သူတို့တွေက ကျုပ်တို့ရဲ့ ပိုင်ဆိုင်မှုတွေလည်း  
 အကုန်သိမ်း၊ ကျုပ်တို့ရဲ့ ဒကာဒကာမတွေလည်း အကုန်လုံးထောင်  
 ထဲထည့်၊ ကြောက်လန့်ပြီးတော့ ကျုပ်တို့ အုပ်စုဆိုတာကို မရှိတော့အောင်  
 အကုန်ပျောက်ပျက်သွားအောင် သူတို့တွေ ဒီလိုလုပ်တယ်လို့ ပြောရမှာပါ’  
 ဒါနဲ့ အဲဒီလိုလုပ်လို့ မရတဲ့အခါကျတော့ ကျုပ်တို့ရဲ့ ပိုင်ဆိုင်တဲ့  
 ဂရုဘဏ်၊ လဟုဘဏ်ဖြစ်တဲ့ ကျောင်းကန်ကနားတွေနဲ့ အခြားသယ်ပိုး  
 လို့ရတဲ့ ပစ္စည်းလေးတွေကလည်း ရှိနေသေးတာဆိုတော့ သူတို့တွေ  
 အဲဒီပစ္စည်းတွေကိုလည်း အကုန်သိမ်းပစ်လိုက်ချင်လို့ထင်တယ်။ အဲဒီလို  
 သိမ်းပစ်လိုက်ပြီး အဲဒီပုဒ်မ ၅(ည)နဲ့ အကုန်လုံးကို ဖမ်းချင်တာပါ။ ဖမ်းချင်  
 ပေမယ့် ဒကာတွေကိုလည်း ဖမ်းလို့ မရဘူး၊ ပြီးတော့ ဒကာတွေကိုလည်း  
 ဖမ်းလို့သာ မရပေမယ့် ကျုပ်တို့ကို မကိုးကွယ်ရဘူးဆိုတာမျိုးနဲ့ ကျုပ်တို့နဲ့  
 ကင်းကွာသွားအောင် ခြိမ်းခြောက်တာတွေလည်း အများကြီး  
 လုပ်ထားပါတယ်။

အဲဒီလို လုပ်ထားတဲ့အတွက် ကျုပ်တို့ ဒကာဒကာမတွေလည်း  
 အများကြီးကြောက်လန့်ပြီးတော့ တွန့်ဆုတ်သွားကြပါတယ်။ သူတို့တွေ  
 လုပ်တာလည်း အတန်အရံ အောင်မြင်တယ်လို့ ပြောရမလိုပါဘဲ။

ဒါပေမယ့်လို့လည်း သူတို့တွေ ဒကာဒကာမတွေကို ထောင်ထဲ  
 မထည့်နိုင်ခဲ့ကြဘူး၊ မထည့်နိုင်ခဲ့ကြပေမယ့် ကျုပ်တို့နဲ့ ကင်းကွာသွား  
 အောင်တော့ လုပ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ကျုပ်တို့ကို ထောင်ဝင်စာတောင်  
 တစ်ယောက်မှ မလာနိုင်အောင် သူတို့လုပ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ဆိုရင်  
 ကျုပ်တို့လည်း ထောင်ထဲမှာ သေရောပေါ့၊ သူတို့တွေ လုပ်လိုက်တာဟာ

ဒီသဘောလို့ ပြောရမှာပါ။ နောက်ဆုံးပိတ် ဇူလိုင်လထဲ ရောက်တဲ့အခါကျတော့ ထောင်ချပြန်ပါတယ်။ အဲဒီပုဒ်မက ဘာလဲဆိုတော့ (၁၉၈၈)ခုနှစ် အသင်းအဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းခြင်းဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ(၆)နဲ့ သူတို့တွေ ထောင်ထပ်ချပြန်ပါတယ်။ အသင်းအဖွဲ့ ပုဒ်မကလည်း ထောင် (၅)နှစ်ချတယ်ဗျာ၊ စုစုပေါင်းဆိုရင် ထောင် အနှစ်(၂၀)ကျပါတယ်။

အဲဒီတော့ ပထမအကြိမ် (၅)နှစ်ရယ်၊ ဒုတိယအကြိမ်(၁၀) နှစ်ရယ်၊ တတိယအကြိမ်အနှစ်(၂၀)ရယ်ဆိုတော့ စုစုပေါင်း (၃၅)နှစ် ကျတာပေါ့ဗျာ၊ (၃၅)နှစ်လောက် သူတို့တွေ ကျုပ်ကို နှောက်ယှက် ဒုက္ခပေးခဲ့ကြပါတယ်လို့ ဒီလိုပဲ ပြောရမယ်။

### ပြောခွင့်မရခဲ့တဲ့စကားကို ပြောခြင်းဖြင့် သန့်စင်ခြင်း

ဒီပုဒ်မတွေကိုတော့ အစောတုန်းက ကျုပ်ပြောလိုက်တဲ့ ခင်ဗျား တို့ဆီမှာ ပေးထားတဲ့ စာထဲကအတိုင်း အဲဒီပုဒ်မတွေကို ခင်ဗျားတို့ လည်း သိပြီးသားဖြစ်မှာပါ။ တကယ်တော့ အဲဒီပုဒ်မတွေဟာ ကျုပ်နဲ့ တစ်ခုမှ မငြိဘူးလို့ ပြောရမှာပါ။ တစ်ခုမှ မငြိပေမယ့်လည်း ကျုပ်တို့ကို မဆလ အစိုးရကနေပြီးတော့ ထောင်ချတဲ့အခါတုန်းကလည်း ကျုပ်တို့က ဘာမှ ပြောခွင့်မရှိခဲ့ဘူး၊ ပြောလို့လည်းမရဘူး၊ သတင်းစာရှင်းလင်း ဖို့ဆိုတာကတော့ ဘယ်သတင်းစာဆရာဆိုတာတောင် ဟုတ်တိပတ်တိ ရှိတာမှ မဟုတ်တာဘဲ၊ အဲဒီလိုဆိုတော့ သတင်းစာရှင်းလင်းဖို့ဆိုတာ ဝေလာဝေးပေါ့ဗျာ။

နောက်တစ်ခါ နဝတ အစိုးရ၊ နအဖ အစိုးရဆိုတာကိုလည်းပဲ ကျုပ်တို့ကနေပြီးတော့ ရှင်းလင်းခွင့်မရှိဘူးလို့ဘဲ ပြောကြပါစို့၊ အခု ဒီမိုကရေစီအစိုးရ တက်လာတယ်ဆိုတဲ့အခါကျတော့ ဂျာနယ်တွေ သတင်းစာတွေ ဆိုတာကလည်း ကျုပ်တို့ကိုဖြင့် သိပ်ရှင်းလင်းချင်တဲ့ ပုံမရဘူးဗျ။

ကျုပ်တို့ဖြင့် ရှင်းလင်းခွင့်ကိုမရဘူးလို့ ဒီလိုပဲ ပြောကြပါစို့။ ကိုယ်ကခံထားရတယ်။ ခံထားရတာကလည်း ကိုယ်မဟုတ်ဘဲနဲ့ ခံထားရတာ၊ ဒါကို ဘာမှ ပြန်မပြောဘူးဆိုရင်တော့ ကိုယ်ဟုတ်နေလို့ဖြစ် မှာပဲဆိုတဲ့ အနေအထားရှိတယ်လို့ ပြောရမှာပေါ့ဗျာ။ အဲဒီလိုဆိုတော့ ကျုပ်တို့က ဒါဟာ လုံးဝ မဟုတ်ပါဘူးလို့တော့ ပြောချင်ပါတယ်။

ပြောချင်ပေမယ့်လည်း ပြောခွင့် မရခဲ့ဘူးဗျာ။ အခုတော့ ဒီမိုကရေစီ အစိုးရလည်း စတက်လာပြီဆိုတဲ့အခါကျတော့ ဒါကို ပြောခွင့်ရှိလာပြီလို့ စိတ်ဖြစ်ပြီး သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲကို လုပ်မယ်လို့ ထောင်ကထွက် လာကတည်းက ကျုပ်က လုပ်ဖို့ရန်အတွက် ပြောပါတယ်ဗျာ။ ကျုပ်တို့ ဒကာဒကာမတွေက နေပါဦးဘုန်းကြီး၊ နေပါဦးဘုန်းကြီးနဲ့ တအား တားကြပါတယ်ဗျာ။

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’ဆိုရင် အဲဒီတုန်းက ဒီမိုကရေစီတစ်ပိုင်း အစိုးရ ဦးသိန်းစိန် အစိုးရအဖြစ်ပဲ ရှိသေးတာဖြစ်ပြီး ဦးသိန်းစိန် အစိုးရ အာဏာဆက်ပြီး ရမလားလည်း မသိ၊ မရသေးဘူးလားလည်း မသိပေါ့။ နောက်တော့ ဪ မရတော့ဘူး၊ မရတော့ဘူး၊ သူတို့တွေ ရွေးကောက်ပွဲမှာ ရှုံးသွားပြီ။ ဒါပေမယ့် သူတို့လက်ထဲကနေ အာဏာကို ဒီမိုကရေစီ အစိုးရကို လွှဲမလား မသိ၊ မလွှဲမလားလည်း မသိပေါ့ဗျာ။ ဘယ်လောက်ထိ ပြောကြသလဲဆိုရင် ကျုပ်တို့ ဒီလို လုပ်လိုက်တဲ့အတွက် အာဏာလွှဲပြောင်း မှုတောင်မှ အနှောက်အယှက်ဖြစ်သွားနိုင်တယ်ဆိုတဲ့စကား ကျုပ်ကို လာပြောတဲ့အခါကျတော့ အဲဒီလိုဖြစ်နိုင်လို့လား၊ အဲဒါကိုလည်း ငါမသိဘူး၊ အေးပေါ့ ငါ့ကြောင့် အာဏာလွှဲတာကို အနှောက်အယှက်ဖြစ်မှာဆိုရင် ငါကနေပြီးတော့ ရပ်တန့်ပေးထိုက်ပါတယ်လို့ အဲဒီလိုနဲ့ ကျုပ်လည်းပဲ သတင်းစာ မရှင်းလင်းခဲ့ဘူးပေါ့နော်။

သင်္ကြန်လောက်ရောက်ရင်တော့ ဒီမိုကရေစီအစိုးရတက်လာပြီ။ ဒီမိုကရေစီအစိုးရ တက်လာပေမယ့်လည်း အဲဒီအခါကျတော့ ကျုပ်က

နည်းနည်း သွေးအေးသွားပြီလို့ ပြောကြပါစို့ဗျာ၊ ပြောရမယ်ဆိုရင် ကျုပ်ရဲ့ သတင်းစာရှင်းလင်းချင်တယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ဓာတ်ဟာ သိုးသွားသလိုလို ဖြစ်လာပြီလို့ ပြောကြပါစို့။

နောက်တစ်ခါ ဒီဘက်နား ရောက်လာတဲ့အခါကျတော့ စာအုပ်ပေအုပ်ကလေး ရေးထားတာလေးတွေလည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် ရိုက်လို့ရနေပြီဆိုတဲ့အခါကျတော့ ထုတ်ဝေတော့မှ ဖြစ်မယ်လို့၊ ဒါထုတ်တယ်ဆိုရင် ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ အရင်တုန်းကတော့ စာအုပ်ရိုက် တယ်ဆိုရင်လည်း ကိုယ်ရေးထားတာကို ကျုပ် ဒကာဒကာမတွေကိုပဲ ဖြန့်ဝေပေးတာဖြစ်ပါတယ်။

အခုတော့ ကျုပ် ဒကာဒကာမတွေတင် ဖြန့်ဝေပေးတာ မဟုတ်တော့ဘူး၊ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ဝေရလိမ့်မယ်၊ ‘ဘာဖြစ်လို့တုန်း’ဆိုရင် တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ဝေခွင့်လည်း စာပေစိစစ်ရေးတို့ မရှိတော့ဘူးဆိုတော့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ဖြန့်ဝေခွင့်လည်းရနေပြီပဲ၊ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ဖြန့်ဝေခွင့်ရပေမယ့် ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ကျင်ကြီးလို ညစ်ပတ်တဲ့ဟာထဲကို ကျုပ်တို့ဥပဓိပုံကြီးကို ဆွဲနှစ်ထားလိုက်သလို ဖြစ်ပြီးသွားပြီ။

ပြည်သူလူထုရဲ့ မျက်စိထဲမှာ ကျုပ်တို့ ရုပ်ပုံကြီးဟာ အဖျက်သမား ရုပ်ပုံကြီးပဲပေါ့၊ ဥပမာ- ရှေးတုန်းကဆိုရင် ‘ကွန်မြူနစ်’ဆိုရင် နိုင်ငံရေး မှာတော့ ဒါအပုတ်ချတဲ့ဟာပဲပေါ့ဗျာ၊ အဲဒီလိုမျိုး ကျုပ်တို့က မိုးပြားဂိုဏ်းလို့လည်း မထောင်ပါဘူး၊ ကျုပ်တို့က မိုးပြာဝတ်ကြီး ဝတ်တာနဲ့ပဲ ‘ဒီဘုန်းကြီးတွေက မိုးပြာဘုန်းကြီးတွေ’လို့ ကျုပ်တို့ကို ပြောကြရင်းက မြင့်ဝင်းမောင်ဆိုတဲ့သူက ကျုပ်ထောင်ထဲမှာနေစဉ် ကျုပ်အပြင်ဘက်မှာနေတုန်းက ဟောခဲ့တဲ့ဟာလေးကို ‘တဏှာရှင်းတမ်း’ ဆိုပြီးတော့ စာအုပ်လေးတစ်အုပ် ရိုက်တယ်ပေါ့ဗျာ။

နောက် စာအုပ်လေး တစ်အုပ် ရိုက်တဲ့အခါမှာ ကလောင်နာမည်ကို မြင့်ဝင်းမောင်က ‘ရှင်မိုးပြာ’လို့ တပ်လိုက်တယ်၊ အဲဒါ ကျုပ်တပ်တာ

လည်း မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒါလေးအပေါ်မှာ မှီပြီးတော့ ကျုပ်တို့ကို သူတို့တွေက ‘မိုးပြာဂိုဏ်း’ လို့ နာမည်ကြီးတပ်ပြီး ကျုပ်တို့ ဥပဓိရုပ်ပုံကို ကျင်ကြီးလို အညစ်အကြေးထဲကို ဆွဲနှစ်ထားတာဆိုတော့ ကျုပ်တို့ ရေးလိုက်တဲ့ စာအုပ်ဆိုရင်ပဲ “ဟင်” ဆိုပြီးဖြစ်သွားရမှာပဲ မဟုတ်လားဗျာ။ ‘ကွန်မြူနစ်’ကို ပြည်သူကနေ လန့်နေတာမျိုးလို ဗုဒ္ဓဘာသာကနေပြီးတော့ ကျုပ်တို့ ‘ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာ’ကို လန့်နေအောင် သူတို့တွေ လုပ်ထားခဲ့ တာဆိုတော့ ဒါလေးတော့ ကျုပ်တို့ အခုလွတ်လပ်တဲ့ စာပေနယ်ပယ်က မိဒီယာကို ကျုပ်တို့ ရှင်းလင်းမှုကိုဖြစ်မယ်။ ဒါကတော့ သိုးသွားလို့ကို မဖြစ်ဘူး။ ဒါကြောင့် သတင်းစာဆရာကို ခေါ်ပြီး ကျုပ်တို့က ရှင်းလင်းရတာ ဖြစ်ပါတယ်ဗျာ။

## အခန်း(၃)

### အပြစ်ရှိလို့ အပြစ်လုပ်တာက မဟနနဲ့အဖ

#### သတင်းစာရှင်လင်းပွဲလုပ်ခြင်းရဲ့ အဓိကရည်ရွယ်ချက်

အဓိကအချက်က ကျုပ်ဟာ ထောင်ကျခဲ့တာ (၃)ကြိမ်၊ အနှစ်(၃၅) နှစ်ဖြစ်ခဲ့ပေမယ့် ကျုပ်အပြစ်ရှိလို့ ထောင်ကျခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျုပ်ကို ထောင်ချလိုက်ကြတဲ့ သူတွေဖြစ်ကြတဲ့ စစ်အစိုးရတွေရယ် နောက်ပြီးတော့ ထောင်ချနိုင်ဖို့အတွက် အဓိကပင်မ လုပ်ဆောင်ပေးကြတဲ့ နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကရယ်ပေါ့ဗျာ။

နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကဟာ သူတို့ လုပ်ကြတာဟာတော့ဖြင့် လုံးဝ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီ မဟုတ်တာကို ကျုပ်တို့က လုံးဝ လက်မခံဘူး ဆိုတဲ့အချက်တစ်ချက် သူတို့တွေကို သိစေချင်တယ်။ ဒီအချက်ကို ထပ်ပြောပါမယ်။ နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကက လက်ညှိုးထိုးလိုက်ရင် လူတွေတွေ့ရတဲ့ စစ်အစိုးရက လုပ်ပြီ၊ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်တဲ့ စစ်အစိုးရက လက်ညှိုးထိုးလိုက်ရင် လူတွေက လုပ်ပြီပဲ။

ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ သူတို့တွေက အုပ်ချုပ်တဲ့သူတွေပဲ။ အုပ်ချုပ်တဲ့သူကနေပြီးတော့ ကဲ ဒါကို လုပ်လိုက်ကွာလို့ နိုင်ငံတော်သံဃ မဟာနာယကက လက်ညှိုးထိုးလိုက်ရင် စစ်အစိုးရက လုပ်တယ်။ အစိုးရကလည်း သူတို့လုပ်တာတော့ မဟုတ်ဘူး။ ကဲ ဒါလုပ်လိုက်လို့ တရားသူကြီးကို ခိုင်းတယ်။ တရားသူကြီးကလည်း တရားဥပဒေတွေ ဘာတွေဆိုတာ နောက်ထားပဲ။ လုပ်တယ်ဗျာ။ အဲဒီလိုဖြစ်တဲ့အတွက် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကကိုလည်း သူတို့လုပ်တာ မဟုတ်ဘူး။ မဟုတ်တဲ့အတွက် အဲဒီမဟုတ်တာကို ကျုပ်တို့က လက်မခံဘူးဆိုတာကို

တစ်ချက် အသိပေးချင်တယ်။ အခုရှင်းလင်းတာရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ပေါ့ဗျာ။

နောက်တစ်ချက်ကတော့ နအဖနဲ့ မဆလပေါ့ဗျာ။ မဆလကတောင် အဲဒီလောက် မဟုတ်ပါဘူးလို့ ပြောရမယ်။ ‘ဘာဖြစ်လို့တုန်း’ဆိုရင် သူတို့ဥပဒေကို သူတို့လေးစားပြီး မဆလက ကျုပ်တို့ကို အနိုင်ထားပေးခဲ့သေးတယ်လေ။

မဆလကနေ ချဆိုလို့ ချလိုက်ပေမယ့် ကျုပ်တို့ကို အနိုင်ပေးခဲ့သေးတယ်။ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ နအဖပေါ့။ နအဖကလည်း ကျုပ်တို့ကို တစ်ခုမှ အနိုင်မပေးခဲ့ဘူး။ ကျုပ်တို့ရဲ့ ပစ္စည်းတွေကိုလည်း သိမ်းတယ်ဗျာ။ အဲဒီလိုဆိုတော့ သူတို့တစ်တွေဖြင့် ဒါတွေဟာ မဟုတ်ဘူး။ မဟုတ်တာတွေကို လုပ်နေတာဖြစ်တယ်ဆိုတာကို ကျုပ်တို့ကလည်း သိနေတယ်။ ကျုပ်တို့က သူတို့တွေ မဟုတ်တာကို လုပ်နေတာဖြစ်တဲ့အတွက် လက်မခံဘူးဆိုတဲ့အချက်ကိုလည်း သူတို့တွေကို သိစေချင်တယ်ဗျာ။ သူတို့တွေဆိုတာ ‘မဟနနဲ့နအဖ’ ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးပေါ့ဗျာ။ မဟန သိစေချင်တယ်။ နအဖ သိစေချင်တယ်။

သူတို့တွေက လုပ်ထားခဲ့တာတွေကို ကျုပ်တို့အနေနဲ့ လက်မခံဘူး။ ကျုပ်တို့အပြစ်ကြောင့် ကျုပ်တို့ အပြစ်ရှိလို့ ကျုပ်တို့ ခံရတာ မဟုတ်ဘူး။ သူတို့တွေက ကျုပ်တို့အပေါ်မှာ အပြစ်လုပ်လို့ ကျုပ်တို့ ခံရတာသာဖြစ်တယ်။ တကယ် အပြစ်လုပ်သူ အပြစ်ရှိသူဟာ ကျုပ်တို့မဟုတ်ဘူး။ ‘မဟနနဲ့နအဖ’ သူတို့တွေပဲ ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို အသိပေးချင်တာပါပဲဗျာ။

### ပထမအကြိမ်ပုဒ်မ(၂၉၅)၊ ဝိနည်းဓမ္မကံပုဒ်မ(၉)နဲ့ ဇြိ မဇြိ

ဒါကိုလည်း ကျုပ်က ဆက်ပြီး ရှင်းလင်းပါမယ်။ ရှင်းလင်းတဲ့အခါမှာ ပထမဆုံး မဆလရဲ့ပုဒ်မ(၂၉၅)နဲ့ ဝိနည်းဓမ္မကံ အဓိကရုဏ်းမူခင်း ဖြေရှင်းဆုံးဖြတ်ချက်များ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးပုဒ်မ(၉)ပေါ့ဗျာ။

‘ဘုန်းကြီးအတုလုပ်တယ်’ဆိုပြီး ကျုပ်တို့ကို ထောင်(၃)နှစ်ချပါတယ်။ တကယ်တော့ ဘုန်းကြီးအတုဆိုတာ ကျုပ်တို့မဟုတ်ဘူးဆိုတဲ့အကြောင်း ကျုပ်တို့ ပြောလိုက်တဲ့အခါကျတော့ နိုင်ငံတော်ဗဟိုတရားရုံး ရောက်သွားတဲ့အခါမှာ ကျုပ်တို့က နိုင်သွားပါတယ်။ နိုင်ငံတော်ဗဟိုတရားရုံးက ကျုပ်တို့ဟာ ‘ဘုန်းကြီးအတု မဟုတ်ဘူး’ဆိုတာနဲ့ အမိန့်ချပေးလိုက်တယ်။

အစောကပြောတဲ့ ပုဒ်မ(၂၉၅)က သာသနာညှိုးနွမ်းစေမှုပေါ့ဗျာ။ သာသနာညှိုးနွမ်းစေမှုဆိုတာ တကယ်တော့ ထေရဝါဒသာသနာထဲမှာနေပြီး ထေရဝါဒရဲ့ ကျင့်စဉ်တွေကို သွေဖည်ဖောက်ပြန်ပြီး ကျင့်ရင်တော့ ထေရဝါဒသာသနာကို ညှိုးနွမ်းစေတယ်လို့ပြောရတာပေါ့ဗျာ။ ကျုပ်က ထေရဝါဒသာသနာထဲက ထွက်ပြီးမှ ထေရဝါဒနဲ့ မတူညီတဲ့တရားကို ဟောပြောတာကတော့ သာသနာညှိုးနွမ်းစေမှု မဖြစ်ဘူးပေါ့ဗျာ။

ကျုပ်တို့က ထေရဝါဒသာသနာထဲကနေ နှုတ်ထွက်ထားတာကို နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကက သိပါတယ်။ သိပေမယ့် မဟာနက ဒါကို မသိသလိုမျိုးနဲ့ အာဏာပိုင်အစိုးရကို လက်ညှိုးထိုးပြီး ဒီသူတွေကို ဒီပုဒ်မနဲ့ တရားစွဲပါဆိုပြီး ခိုင်းတော့ အဲဒီ အာဏာပိုင်အဖွဲ့က မဟာနကနေပြီး သာသနာညှိုးနွမ်းမှု ဖြစ်တယ်ဆိုရင် သူတို့ကလည်း သာသနာညှိုးနွမ်းတာ မညှိုးနွမ်းတာလည်း သူတို့က မသိတဲ့အတွက် သာသနာရဲ့ တူညီမှု ကွဲပြားမှုကို သူတို့တွေ မသိဘူး။ သူတို့တွေရဲ့ တရားရေးလည်း မသိဘူး။

နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကကနေပြီးတော့ ဒါ တူညီတယ်။ လုပ်ဆိုရင် သူတို့တွေက လုပ်တာဖြစ်တယ်။ အဲဒီဥပဒေကို မဆလက လုပ်ခဲ့တယ်။ မဆလက လုပ်ခဲ့တာမှာ ကြီးတဲ့ပုဒ်မဖြစ်တဲ့ ပိနည်းဓမ္မကံ အဓိကရုဏ်းမှုခင်း ဖြေရှင်းဆုံးဖြတ်ချက်များ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေး ပုဒ်မ(၉)ကို ကျုပ်တို့ကို အနိုင်ပေးခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ငယ်တဲ့ပုဒ်မ (၂၉၅)ဟာလည်း ကျုပ်တို့ကို တစ်ပေါင်းတည်းကျတာ ဖြစ်တဲ့အတွက်



ကျုပ်တို့ ခံရပေမယ့် တကယ်တော့ ကျုပ်တို့ အပြစ်ရှိလို့ ခံရတာ မဟုတ်ဘူး၊ မဟာနက အပြစ်လုပ်လို့ မဟာနက ညစ်ပတ်လို့ ခံရတာသာ ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို ပြောချင်ပါတယ်။ ဒါက ပထမ ပုဒ်မနှစ်ခုပေါ့။

### ဒုတိယအကြိမ် ပုဒ်မ ၅(ည)နဲ့ ၆ နဲ့

ဒုတိယအကြိမ် ထောင်ကျတာကတော့ ပုဒ်မ ၅(ည)နဲ့ ချတာဖြစ် ပါတယ်။ အဲဒီ ပုဒ်မ ၅(ည)က ကျုပ်က မြောက်ဥက္ကလာပ ကျောင်းမှာ နေကာစပဲ ရှိပါသေးတယ်။ ကျောင်းဆောက်ပြီးတာက သင်္ကြန်မတိုင် ခင်လေးမှာ ဖြစ်တယ်။ ကျောင်းဆောက်ပြီးရင် သင်္ကြန်မှာ လူတွေလည်း လာကြစရာရှိတယ်။ ကျုပ်တို့နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သူတွေပေါ့ဗျာ၊ လူတွေ လာကြရင် အဆောက်အဦးက မဖွင့်ရသေးဘူး၊ လူတွေက ရုတ်ရုတ် သဲသဲနဲ့ဆိုရင် ရပ်ကွက်ကလူတွေ အမြင်မှားပြီး မျက်စိဆံပင်မွေးစူး စရာရှိနိုင်တယ်။ အဲဒီလိုမျိုးမဖြစ်အောင် အဲဒီ ကျောင်းဖွင့်ပွဲ လုပ်မယ်ဆိုပြီး ကျောင်းအားလုံး အစုံမပြီးချင်နေ အဲဒီနေ့မှာ လက်ဖက်ရည်လေးတိုက်ပြီး ရပ်ကွက်လူကြီးတွေဖိတ်ပြီး ကျောင်းဖွင့်ပွဲလေးလုပ်လိုက်တယ်။

ကျောင်းဖွင့်ပွဲလုပ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ရပ်ကွက်လူကြီးတွေကို သတင်းပို့ဖို့ ခိုင်းထားတယ်ဆိုတော့ သတင်းပို့မှာပေါ့ဗျာ၊ သတင်းပို့တဲ့ အခါကျတော့ ညရောက်ရင်ပဲ ရဲစခန်းကနေ လာဖမ်းပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက ဦးခင်မောင်စိုးလည်း ပါပါတယ်။ နောက်ထပ် လက်သမားထဲက တစ်ယောက်လည်း ပါပါတယ်။ ကျုပ်တို့ (၃)ယောက် အချုပ်ခန်းမှာ နေရပါတယ်။

ကျုပ်တစ်ယောက်တည်းကိုပဲ စစ်ခုံရုံးကို တင်ပါတယ်။ အခြား လူ(၂)ယောက်ကိုတော့ လွှတ်လိုက်ပါတယ်။ အချုပ်ခန်းထဲမှာ နေစဉ် ကျုပ်တစ်ယောက်တည်းကိုပဲ စစ်ခုံရုံးတင်ပါ။ အခြားလူ(၂)ယောက်ကိုတော့ လွှတ်ပေးလိုက်ပါလို့ ညဘက်မှာ ဖုန်းနဲ့ ဆက်ပြောတာကို အချုပ်ခန်းကနေ

ကျုပ်ကြားနေရပါတယ်။

ကျုပ်ကို စစ်ခုံရုံးတင်တာက ဘာနဲ့တင်သလဲဆိုရင် ကျုပ်က အပြာဝတ်ကြီး ဝတ်နေတယ်၊ အဲဒီအချိန် အနေအထားက ဘုန်းကြီးတွေ ဂိုဏ်းခွဲမှုရှိပြီး မန္တလေးမှာ သံဃဿာမဂ္ဂီဆိုတဲ့ အဖွဲ့ဖွဲ့ပြီး စစ်အစိုးရကို သပိတ်မှောက်နေတယ်။

အဲဒီသပိတ်မှောက်တာမှာ ရန်ကုန်၊အင်းစိန်က ဦးတိလောကာဘိဝံသ ဆိုတဲ့ဘုန်းကြီးအပါအဝင် ဘုန်းကြီးများက ထောက်ခံကြတယ်၊ ကမ္ဘာအေး တိပိဋက ဦးသုမင်္ဂလတို့ အပါအဝင်ပေါ့ဗျာ၊ အဲဒီဘုန်းကြီးတွေလည်း အဖမ်းခံရပါတယ်၊ အဲဒီဘုန်းကြီးတွေဖမ်းရင်းကနေပြီးတော့ ကျုပ်လည်းပဲ ဖမ်းရမယ်ပေါ့ဗျာ။

ကျုပ်ကို တကယ်တော့ စစ်ခုံရုံးတင်သင့် မတင်သင့်ကို ဌာန(၅)ခုကနေပြီး စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ပေးစေရာမှာ ဌာနတစ်ခုဖြစ်တဲ့ သာသနာရေးဦးစီးဌာန တစ်ခုတည်းကပဲ စစ်ခုံရုံးတင်စေချင်တယ်၊ တင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်တယ်၊ သာသနာရေးဦးစီးဌာနကနေပြီး စစ်ခုံရုံးတင်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ စစ်ခုံရုံးကလည်း သူ့အပေါ်ရောက်လာရင် ချလိုက်တာပဲပေါ့ဗျာ၊

အဲဒီတုန်းက ကျုပ်ကို ထောင်(၁၀)နှစ် ချလိုက်ပါတယ်၊ သူတို့တွေကတော့ ကျုပ်ကို ဂိုဏ်းခွဲတယ်ဆိုပြီး ကျုပ်ကလည်း အပြာဝတ်ကြီးနဲ့ဆိုတော့ ထေရဝါဒထဲကနေ ဂိုဏ်းခွဲသလိုတော့ ဖြစ်သွားပြီပေါ့ဗျာ၊ တကယ်တော့ ကျုပ်က အစကတည်းက ထေရဝါဒ ထဲက နှုတ်ထွက်ထားတာဖြစ်တဲ့အတွက် အဲဒီ ဂိုဏ်းခွဲမှုက မမြောက်ပါဘူး၊ ဂိုဏ်းခွဲတယ်ဆိုပြီးချတဲ့ ၅(ည)ဥပဒေပုဒ်မနဲ့ ကျုပ် မငြိပါဘူး။

အဲဒီလို မငြိဘဲနဲ့ ၅(ည)ဥပဒေပုဒ်မနဲ့ ထောင်(၁၀)နှစ်မှာ ကျုပ် (၇)နှစ်ခွဲလောက် နေလာခဲ့ရပါတယ်၊ အဲဒီပုဒ်မ ၅(ည)လည်း မငြိပါဘူး၊ ပထမအကြိမ် ထောင်ကျတဲ့ ပုဒ်မ(၂)ခုမှာလည်း (၂)ခုစလုံး မငြိဘူး၊ ဒုတိယအကြိမ် ၅(ည)ပုဒ်မကျတော့လည်း မငြိဘူး။

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’ဆိုတော့ ထေရဝါဒထဲမှာပင် ဂိုဏ်းခွဲရင်တော့ ပုဒ်မ ၅(ည)နဲ့ ဖမ်းပြီးထောင်ချနေတာဖြစ်တဲ့အတွက် မန္တလေးက ဦးရေဝတာ၊ ရန်ကုန် အင်းစိန်က ဦးတိလောကာဘိဝံသနဲ့ ကမ္ဘာအေး တိပိဋက ဦးသုမင်္ဂလတို့လည်း ပါပါတယ်။ ကျုပ်ကိုလည်း အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့ ရောပြီး ဆွဲထည့်တာပေါ့ဗျာ။

တကယ်တော့ ကျုပ်က ထေရဝါဒမှ မဟုတ်တာဆိုတော့ သူတို့ ထေရဝါဒဂိုဏ်းခွဲမှုထဲကို ကျုပ်ကို ထည့်လို့ မရသင့်ဘူးပေါ့ဗျာ။ မရသင့်တာ ဖြစ်ပေမယ့် စစ်ခုံရုံးဆိုတော့လည်း သာသနာရေးကိစ္စ ဘာမှသိနေတာ မဟုတ်တဲ့အတွက် သာသနာရေးဦးစီးဌာနက ဒါဟာ ဂိုဏ်းခွဲမှုမြောက် တယ်လို့ပြောရင် သူတို့တွေလည်း ဂိုဏ်းခွဲမှုမြောက်တယ်လို့ လက်ခံ။ ဂိုဏ်းခွဲမှုမြောက်တယ်ဆိုရင် ထောင်ချဆိုပြီး ချလိုက်ကြတာပဲ။

ပြောမယ်ဆိုရင် အရပ်တရားရုံးကတော့ မဟနရဲ့ ပြောတဲ့အတိုင်း လုပ်ရတာဖြစ်တဲ့အတွက် လုပ်ပါတယ်လို့ ပြောရမှာပါ။ ဒါဟာလည်း မဟနရဲ့ အပြစ်တွေပါလို့ ပြောရမှာပါ။ ဒုတိယအကြိမ် ထောင် (၁၀)နှစ်ကျတာမှာလည်း ဥပဒေပုဒ်မ ၅(ည)နဲ့ ကျုပ် မငြိတာဖြစ်တဲ့အတွက် ကျုပ်ခံရတာဟာ သက်သက် မတရား ထောင်ချခံရတာပါလို့ ပြောရပါမယ်။

### တတိယအကြိမ် ပုဒ်မ ၂၉၅၊ ၂၉၅(က)နဲ့ ၆၆

တတိယအကြိမ် ထောင်ကျတာမှာတော့ ကျုပ်ကို ၂၉၅၊ ၂၉၅(က)နဲ့ ထောင်(၄)နှစ်ချပါတယ်။ ပုဒ်မတစ်ခုကို (၂)နှစ်စီပေါ့။ ၂၉၅ ပုဒ်မက ပထမအကြိမ်ထောင်ကျစဉ်က အတိုင်းပဲ ဒီသာသနာထဲနေပြီး ဒီသာသနာရဲ့ ကျင့်စဉ်တွေကို ကျိုးရီးကားယားကျင့်ရင် အဲဒီသာသနာကို ညှိုးနွမ်းစေတာ ဖြစ်တဲ့အတွက် ၂၉၅နဲ့ ထောင်ချလို့ရပါတယ်။ နောက်တစ်ခါ ဒီသာသနာထဲမှာ နေတာမဟုတ်ပေမယ့် အခြားသာသနာထဲမှာ နေပေမယ့်

လည်း ဒီသာသနာရဲ့ အပြစ်အနာအဆာတွေကို ပြောနေတာ ဖြစ်ရင်လည်းပဲ ၂၉၅(က)နဲ့ ထောင်ချနိုင်ပါတယ်။

အဲဒီလို ထောင်ချနိုင်တာမှာ ကျုပ်က ထေရဝါဒရဲ့ အပြစ်အနာ အဆာတွေကိုလည်း ပြောနေတာ မဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်ရဲ့ တရားဓမ္မတွေကိုပဲ ပြောတယ်၊ ပြောတာမှာလည်းပဲ သူတို့တွေကို သွားပြီး ပြောတာမဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်ရဲ့ အဝန်းအဝိုင်းထဲ အဆောက်အဦးထဲမှာ ကျုပ်ရဲ့ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာ အရိယသစ္စာတရားဓမ္မ နာကြားနေတဲ့သူတွေကို ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာအရိယသစ္စာတရားကိုပဲ ဟောတာဖြစ်တယ်၊ ဒီလိုဟောတာကို သူတို့ကို ပုတ်ခတ်တယ်၊ စော်ကားတယ်၊ ဘာသာတစ်ခုက ဘာသာ တစ်ခုကို ထိပါးတယ်ဆိုပြီးတော့ ပြောတာဖြစ်တဲ့အတွက် အဲဒီပုဒ်မ ကလည်း ကျုပ်နဲ့မငြိပါဘူး။

အဲဒီတော့ နောက်ဆုံးပိတ် ထောင်ချတဲ့ အနှစ်(၂၀)ထဲက ပထမ (၂)နှစ် နှစ်ခါ လေးနှစ်ချတဲ့ ၂၉၅၊ ၂၉၅(က) ပုဒ်မ နှစ်ခုလုံးဟာ ကျုပ်နဲ့ မငြိပါဘူး၊ ကျုပ်နဲ့ မငြိဘဲ ကျုပ်ထောင်ကျခံရတာဖြစ်တဲ့အတွက် ဒါကလည်းပဲ ကျုပ်အပြစ်ကြောင့် ကျုပ်အပြစ်ရှိလို့ ထောင်ကျတာ မဟုတ်ဘူး။

‘မဟနနဲ့ နအဖ’သူတို့တွေရဲ့ အပြစ်ကြောင့် သူတို့တွေ အပြစ်လုပ်လို့ ကျုပ် ထောင်ကျခံရတာသာ ဖြစ်ပါတယ်။

### တတိယအကြိမ် ဝိနည်းဓမ္မကံပုဒ်မ(၁၀)နဲ့ ငြိ မငြိ

နောက်တစ်ခါ နောက်ဆုံး အနှစ်(၂၀)ထဲက ဒုတိယကျတဲ့ ပုဒ်မကို ပြောမယ်ဆိုရင် အဲဒါ ဝိနည်းဓမ္မကံပုဒ်မ(၁၀)နဲ့ကျတယ်လို့ ပြောရပါမယ်၊ ဝိနည်းဓမ္မကံပုဒ်မ(၁၀)နဲ့ ကျတယ်ဆိုတာ သူတို့တွေကနေပြီး ကျုပ်တို့ကို သံဃာဂိုဏ်းခွဲတယ်ဆိုပြီးပေါ့ဗျာ၊ အဲဒီလိုမျိုး ပြောပါတယ်၊ တကယ်တော့

ကျုပ်က ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာထဲကမှ မဟုတ်တော့တာဖြစ်တဲ့အတွက် ထေရဝါဒထဲက ဘုန်းကြီးတွေကို ကျုပ်က ဂိုဏ်းခွဲလို့ မရပါဘူးဗျာ။ သူတို့ထဲက သူတို့အချင်းချင်းပဲ ကိုးဂိုဏ်းထဲမှာ မနေချင်ဘူး၊ နောက်ထပ် တစ်ဂိုဏ်း ထောင်တယ်ဆိုတာမျိုး သူတို့ထဲမှာနေပြီး သူတို့ဘုန်းကြီး လုပ်နေပြီး ဂိုဏ်းသစ်ထောင်တာဆိုရင်တော့ သူတို့ပြောတဲ့ ဥပဒေပုဒ်မနဲ့ ငြိနိုင်တာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျုပ်က သူတို့ထဲမှာလည်း မနေဘူး၊ ကိုယ့်ဗုဒ္ဓဘာသာနဲ့ ကိုယ်နေတယ်၊ ကိုယ့်အဝတ်ပဲ ကိုယ်ဝတ်တယ်၊ သူတို့လို ဘုန်းကြီးတောင် ကိုယ်လုပ်နေတာ မဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ့်ဓမ္မဝိဟာရီဘုန်းကြီးနဲ့ ကိုယ်လုပ်နေတာ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီလိုမျိုးဖြစ်တဲ့အတွက် ဝိနည်းဓမ္မကံပုဒ်မ(၁၀)နဲ့လည်း မငြိပါဘူး၊ ဒါကြောင့် ဒုတိယ ဝိနည်းဓမ္မကံပုဒ်မ(၁၀)နဲ့ ချတယ်ဆိုတဲ့ ပုဒ်မလည်း ကျုပ်နဲ့ မငြိပါဘူး။

### သံဃအဖွဲ့အစည်းပုဒ်မ(၁၂)(၁၃)နဲ့ ဇြိ မငြိ

နောက်တစ်ခါ သံဃအဖွဲ့အစည်းနဲ့စပ်လျဉ်းပြီး ချတာက ပုဒ်မ (၁၂)နဲ့(၁၃)၊ ပုဒ်မနှစ်ခုနဲ့ ချပါတယ်။ အဲဒီပုဒ်မ(၂)ခုက သူတို့တွေက ကျုပ်ကို မဖမ်းခင်လေးမှာ မဟာနက ကျုပ်ကို ကမ္ဘာအေးကို ခေါ်တယ်ဗျာ။ ကျုပ်က မသွားဘူး၊ မသွားလည်း မသွားချင်ဘူးပေါ့ဗျာ။ **‘ခင်ဗျားတို့ ခေါ်တာကို ကျုပ် မလာနိုင်ပါဘူး’**လို့ အကြောင်းပြန်လိုက်တယ်။ **‘ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကျုပ်က ခင်ဗျားတို့လက်အောက်မှာ နေတာ မဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်က နိုင်ငံတော်အောက်မှာနေတာပါ။ ကျုပ်က ထေရဝါဒ မဟုတ်တာဖြစ်တဲ့အတွက် ထေရဝါဒအာဏာနဲ့ ကျုပ်ကို မဆင့်ခေါ်ပါနဲ့’**လို့ စာပြန်ရေးလိုက်ပါတယ်။

အဲဒီနောက်တော့ သူတို့တွေ ကျုပ်ကို မခေါ်တော့ပါဘူး၊ မခေါ်ပေမယ့်လည်း အဲဒီအငြိုးကလည်း တစ်ချက်ပါပြီး အဲဒီပုဒ်မဟာ

နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယက ဆရာတော်ကြီးတွေရဲ့ ဆန္ဒကို ဆန့်ကျင် တယ်ဆိုပြီးတော့ သံဃာ့ဖွဲ့စည်းပုံ ဥပဒေပုဒ်မနှစ်ခုနဲ့ သူတို့တွေ ကျုပ်ကို ချခွဲပါတယ်။ အဲဒီတော့ သံဃာ့ဖွဲ့စည်းပုံ ဥပဒေပုဒ်မ(၂)ခုရယ်၊ ဝိနည်း ဥပဒေရယ်၊ သာသနာညှိုးနွမ်းစေမှုရယ်၊ သာသနာစော်ကားမှုရယ် စုစုပေါင်း (၁၅)နှစ်ချတာကလည်းပဲ ကျုပ်နဲ့ ငြိတာ တစ်ခုမှ မရှိပါဘူးလို့ ပြောရပါမယ်။ အဲဒီလို ကျုပ်နဲ့ မငြိတာဖြစ်တဲ့အတွက် အဲဒီပုဒ်မတွေနဲ့ ထောင်ကျခံရတာလည်း ကျုပ်ကြောင့် ကျုပ်အပြစ်ရှိလို့ ထောင်ကျခံ ရတာမဟုတ်ဘဲ **‘မဟနနဲ့ နအဖ’**သူတို့တွေရဲ့ အပြစ်ကြောင့် သူတို့တွေ အပြစ်လုပ်လို့ ကျုပ်ထောင်ကျခံရတာသာ ဖြစ်ပါတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း ရှင်းလင်းပြချင်ပါတယ်ဗျာ။

### အသင်းအဖွဲ့ ဥပဒေပုဒ်မ(၆)နဲ့ ငြိ မငြိ

နောက်ဆုံးပိတ် တစ်ခုဖြစ်တဲ့ အသင်းအဖွဲ့ ဥပဒေဆိုတာနဲ့ ကျုပ်တို့က ကျုပ်တို့ တပည့်တွေကို ‘ဒီသူဖြင့် ငါ့တပည့် ဖြစ်ပြီလား ငါ့တပည့် မဖြစ်သေးဘူးလား’ဆိုတာ ကျုပ်က စစ်ဆေးပါတယ်။ စစ်ဆေးတဲ့အခါမှာ ‘ရှေးဘဝနောက်ဘဝတွေကို မြတ်စွာဘုရားက မခံယူရဘူး’လို့ ပြောထားတဲ့အတိုင်း ကျုပ်က မခံယူစေဖို့ရန် တရားဟော ပါတယ်။ သူတို့တစ်တွေကလည်း ‘ရှေးဘဝနောက်ဘဝတွေ မခံယူတော့တဲ့ အဖြစ်ကို ပီပီပြင်ပြင် ရောက်ပြီလား’ဆိုတာကို ကျုပ်ကလည်း စစ်ဆေး ပါတယ်။

စစ်ဆေးပြီး ရောက်ပြီဆိုရင် ဒီသူကိုတော့ဖြင့် ကျုပ်ရဲ့ တပည့်အဖြစ်နဲ့ အသိအမှတ်ပြုတဲ့အနေနဲ့ ကျုပ်ရဲ့ လက်မှတ်လေး တစ်ခု လုပ်ပေးပါတယ်။ အဲဒီလက်မှတ်ကလေးကို ကျုပ်တို့ရဲ့ ဒကာတစ်ဦး တစ်ယောက်ထံကနေ တွေ့တယ်ပေါ့ဗျာ။ တွေ့တော့ ကျုပ်တို့ကို အသင်းအဖွဲ့

ဥပဒေနဲ့တော့ ဒါငြိပြီဆိုပြီး တရားစွဲပါတယ်။ တကယ်တော့ အသင်းအဖွဲ့ပုဒ်မ(၆)ဆိုတဲ့ ဥပဒေက ‘ဘာသာရေး နဲ့စပ်လျဉ်းတဲ့ဟာကို အသင်းအဖွဲ့နဲ့စပ်လျဉ်းတဲ့ ဥပဒေနဲ့ အရေးယူခြင်း မဖြစ်စေရ’ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်မျိုး အသေအချာ ပြောထားပါတယ်။ ယခုချိန်မှာတော့ အဲဒီအသင်းအဖွဲ့ဥပဒေကိုလည်း ပယ်ဖျက်ပြီးပါပြီ။ တကယ်တော့ အဲဒီအသင်းအဖွဲ့ဥပဒေ မပယ်ဖျက်သေးတုန်းကလည်း ကျုပ်က ဘာသာရေးအရ ကိုယ့်တပည့် လုပ်တဲ့သူကို ကိုယ့်တပည့်ဖြစ်တာကို အသိအမှတ်ပြုတဲ့ လက်မှတ်ပေးတာဖြစ်တဲ့အတွက် အသင်းအဖွဲ့ ဖွဲ့တယ်လို့ ဘယ်ပြောလို့ဖြစ်မှာလဲ။ ဒါကြောင့် ကျုပ်ကို အသင်းအဖွဲ့ဥပဒေနဲ့ မဖြစ်ဖြစ်အောင် သူတို့တွေ လုပ်တာပါလို့ ဒီလို ပြောရမှာပေါ့ဗျာ။

‘ဘာဖြစ်လို့ မဖြစ်ဖြစ်အောင် လုပ်တာလဲ’ဆိုရင် ကျုပ်တို့ရဲ့ ကျောင်းကန်ကနားနဲ့ ပစ္စည်းဥစ္စာတွေကို ဖျောက်ဖျက်သိမ်းဆည်းပစ်မှ ကျုပ်တို့ဟာ နလန်မထူနိုင်မှာ ဖြစ်တဲ့အတွက် ဖျောက်ဖျက်သိမ်းဆည်းချင် တယ်။ အစတုန်းကတော့ ပုဒ်မ ၅(ည)နဲ့ သူတို့တွေ သိမ်းဖို့ရန် စိတ်ကူးထား ပေမယ့် ၅(ည)နဲ့ ဆက်မလုပ်နဲ့တော့၊ ရပ်တော့လို့ အထက် အမိန့်တစ်ခု ကျလာတာပေါ်မှာမှီပြီး ဆက်မလုပ်ရတော့ ‘ဘာလုပ်ရမလဲ’လို့ မသိဖြစ်ပြီး အချိန်တွေအများကြီး ယူသွားလိုက်တာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဧပြီလကနေပြီးတော့ မေ၊ ဇွန်၊ ဇူလိုင်၊ နောက် ဇူလိုင်လကျမှ ကျုပ်ကို ထပ်ပြီး ခေါ်ယူစစ်ဆေးတာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ အဲဒါဟာ ၅(ည)နဲ့ စွဲလိုက်ရင်တော့ ပစ္စည်းတွေလည်း သိမ်းမှာပေါ့ဗျာ။ အခုတော့ အသင်းအဖွဲ့ ဥပဒေနဲ့ ဒီပစ္စည်းတွေ သိမ်းနိုင်အောင်အတွက် ဒီအသင်းအဖွဲ့ ဥပဒေနဲ့ ကျုပ်ကို ထောင်ချတာပါ။ ကျုပ်နဲ့ မငြိဘူးလို့ပြောပြီး လျှောက်လဲ လည်း မရပါဘူး။

အဲဒီတော့ အဲဒီဥပဒေဟာလည်းပဲ တကယ်တော့ ကျုပ်ပစ္စည်း တွေကို ဖျောက်ဖျက်သိမ်းဆည်းပြီး ဒကာ ဒကာမတွေနဲ့လည်း ကျုပ်ကို

ခွဲချင်တာပေါ်မှာ မှီပြီးတော့ သူတို့တွေ ကျုပ်အပေါ်မှာ ကလိမ်စေ့ငြိမ်းဆင်ပြီး လုပ်တဲ့လုပ်ရပ်လို့ ပြောရမှာပါ။ ကျုပ်တို့နဲ့ မငြိတဲ့ ပုဒ်မပါပဲဗျာ။

အဲဒီပုဒ်မ(၆)ကလည်း ကျုပ်တို့နဲ့ မငြိဘူးဆိုတော့ ဒီအနှစ်(၂၀)လုံး လုံးဟာ ကျုပ်တို့နဲ့ ငြိတဲ့ပုဒ်မ တစ်ခုမှ မပါဘဲနဲ့ သူတို့တွေ ကျုပ်တို့ကို ချတာဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုဖြစ်တဲ့အတွက် ကျုပ်တို့ဖြင့် နောက်ဆုံးပိတ် အနှစ်(၂၀)ခံရတာမှာ ကျုပ်တို့ အပြစ်ရှိလို့ အနှစ်(၂၀)ခံရတာ မဟုတ်ဘဲနဲ့ အပြစ်မရှိဘဲနဲ့ အပြစ်ရှိအောင်လုပ်တဲ့ ‘မဟနနဲ့ နအဖ’သူတို့တွေရဲ့ အပြစ်ကြောင့် ကျုပ်တို့ ခံရတာသာ ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း ကျုပ်တို့ အပြစ်မရှိဘူးဆိုတဲ့အကြောင်း ရှင်းလင်းချင်တာ ဖြစ်ပါတယ်ဗျာ။

ပြီးတော့ နောက်တစ်ချက်ကတော့ ကျုပ်တို့ ပစ္စည်းတွေကို သိမ်းပါတယ်။ သိမ်းတာမှာ အခုထိလည်း ပြန်မပေးသေးပါဘူး။ ပြန်ပေးဦးမှာလားတောင် မသိဘူးလို့ ပြောရမယ့် အဖြစ်ထိရောက်အောင် ကြာလာပါတယ်။ ဇွန်လထဲကတော့ နိုင်ငံတော်သမ္မတဆီကို ပြန်တောင်းခံ တဲ့စာ တင်ထားပြီးပါပြီ။ အဲဒီလို တင်ထားပြီးပေမယ့်လည်း အခုထိတော့ ဘာအသံမှ မကြားရသေးပါဘူး။ ပြန်ရချင်လည်း ရမယ်ပေါ့၊ ရချင်မှလည်း ရမယ်ပေါ့။ ကျုပ်တို့ကိုတော့ နေစရာမရှိ၊ စားစရာမရှိတဲ့ ဘဝရောက်သွား အောင် ‘မဟနနဲ့ နအဖ’သူတို့တွေ ဖန်တီးလိုက်ကြတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် အကြောင်းအားလျော်စွာ ဒီနေရာလေးကို ပိုင်ဆိုင်ထား တဲ့သူကနေပြီးတော့ ဒီနေရာလေးကို ဘုန်းကြီး ကြိုက်လို့ရှိရင် နေပါလို့ ပြောတာဆိုတော့ အေး ဒီလိုဆိုရင် ငါနေမယ်ကွာ၊ ငါလည်း တောထဲနေချင်တဲ့ စိတ်ပေါက်နေတာဆိုတော့ နေမယ်လို့ပြောတော့ ဘုန်းကြီး ပျော်သလောက်နေပါတဲ့၊ သူက အဲဒီလိုပြောပြီးတော့ ကျုပ်လည်း နေရထိုင် ရတာ နည်းနည်းကောင်းပါတယ်။ စားစရာ သောက်စရာအနေနဲ့လည်း နောက်က ဒကာဒကာမတွေက လှူကြ တန်းကြပါတယ်။



သူတို့တွေကနေပြီး ကျုပ်တို့ကို ချေဖျက်ပစ်လိုက်သလို ကြေမှုပျက်စီးမသွားဘူးဆိုတာကိုတော့ ကျုပ်က ပြောရမှာပါ။ ဒါပေမယ့်လို့ သူတို့တွေကတော့ ကျုပ်ကို ချေဖျက်နေတာပါလို့ ပြောရပါမယ်ဗျာ။ ကျုပ်အပြစ်ရှိလို့ ကျုပ်ခံရတာ မဟုတ်ဘဲနဲ့ ဒီပစ္စည်းတွေလည်း တကယ်တော့ တရားရုံးကနေပြီး ဥပဒေနဲ့ သိမ်းလိုက်တာ ဖြစ်ပေမယ့် အဲဒီဥပဒေလည်း အခုဆို မရှိတော့ပါဘူး၊ ဖျက်သိမ်းပြီးပါပြီ။

နောက်တစ်ခါ ဒါက ကျုပ်ထောင်ထဲတုန်းကတည်းက ဖျက်ပြီး သွားတာဖြစ်တဲ့အတွက်ကြောင့် အဲဒီဖျက်သိမ်းလိုက်တဲ့ ဥပဒေကို နှုတ်လိုက်ရင် ကျုပ် လွတ်နေလောက်ပြီဗျာလို့ ကျုပ်က ထောင်ပိုင်တို့ကို ပြောပါတယ်။ အဲဒီ သူတို့ နောက်ဆုံးချလိုက်တဲ့ အသင်းအဖွဲ့ဥပဒေကို ကျုပ်ဆီမှာ မရှိတော့ဘူးဆိုရင် ကျုပ် ရှေ့(၁၅)နှစ်အရဆိုရင် လွတ်ပြီ။ အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်ကို လွတ်ဖို့ မကြိုးစားသေးဘူးလားလို့ ပြောတဲ့အခါမှာ တပည့်တော်တို့ဆီ ဘာစာမှ မလာဘူးတဲ့ သူတို့ ထောင်ပိုင်ကလည်း အဲလိုပြောပါတယ်ဗျာ။

ဆိုလိုတာကတော့ ပစ္စည်းတွေ သိမ်းတာလည်း သူတို့တွေ မတရားပါဘူး၊ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’ဆိုတော့ အမှုကမှ ကျုပ်တို့နဲ့ မဆိုင်တာဖြစ်တဲ့အတွက် ဒီအမှုအရ သူတို့ကနေ ပစ္စည်းသိမ်းတယ်ဆိုရင် အဲဒီပစ္စည်းသိမ်းတာလည်းပဲ တကယ်တော့ ကျုပ်တို့ အပြစ်ကြောင့် သိမ်းတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ အပြစ်ရှိလို့ သိမ်းတာ မဟုတ်ဘဲနဲ့ မတရား သိမ်းတာပါလို့ ပြောရပါမယ်။ အဲဒါကိုလည်း ကျုပ်တို့ကနေ ‘မဟာနနဲ့ နအဖ’ကို အသိပေးချင်ပါတယ်ဗျာ။

### မိုးပြာအဓမ္မဝါဒလို့ နိုင်ငံတော်ဝိနည်းခိုရ်က ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့် ရှိ မရှိ

နောက်တစ်ချက်ကလည်း ရှိသေးတယ်။ ဘာတုန်းဆိုရင် ကျုပ်တို့ ထောင်ကျနေတုန်း (၂၀၁၁)ခုနှစ်မှာ ကျုပ်တို့ကို နိုင်ငံတော်သံဃာ မဟာနာယကရဲ့ ခွင့်ပြုချက်နဲ့ နိုင်ငံတော်ဝိနိစ္ဆယကို ဓမ္မအဓမ္မ ဝိနိစ္ဆယဆိုပြီး ကျုပ်တို့ကို တင်ပါတယ်ဗျာ။ ဓမ္မအဓမ္မဝိနိစ္ဆယ တင်ပြီးတော့ ကျုပ်တို့ကို အဓမ္မဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းကို နိုင်ငံတော်ဝိနိစ္ဆယကနေ ဆုံးဖြတ်စေ ပါတယ်ဗျာ။

တကယ်တော့ နိုင်ငံတော်ဝိနိစ္ဆယကနေ ကျုပ်တို့ကို ‘အဓမ္မဖြစ် တယ်’လို့ ဆုံးဖြတ်ဖို့ရန်အခွင့်က လုံးဝ မရှိတော့ပါဘူး။

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’ဆိုရင် နိုင်ငံတော်ဝိနိစ္ဆယက ဆုံးဖြတ်တယ်ဆိုတာဟာ သူတို့ရဲ့ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာအတွင်းထဲ နေနေပြီးတော့ ထေရဝါဒ သာသနာနဲ့ မညီညွတ်တဲ့ ဓမ္မတွေကို ဟောပြောနေတာမျိုး ကျင့်သုံးနေ တာမျိုးဆိုရင် သူတို့ ဓမ္မအဓမ္မအဖြစ် ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့် ရှိပါတယ်။ ကျုပ်ကမှ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာထဲက မဟုတ်တော့တာ ဖြစ်တဲ့အတွက် ကျုပ်ကို ဓမ္မအဓမ္မအဖြစ် ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့် လုံးဝ မရှိတော့ပါဘူး။

အဲဒီလို မရှိဘဲနဲ့လည်း သူတို့ ဆုံးဖြတ်ထားတာဖြစ်တဲ့အတွက် ဒီအဓမ္မအဖြစ် ဆုံးဖြတ်ချက်ဟာလည်း ကျုပ်နဲ့ မဆိုင်ပါဘူး။ ဒါကို ခင်ဗျားတို့ဟာ ခင်ဗျားတို့ လုပ်တာဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းကို ကျုပ်က သူတို့ကို သိစေချင်ပါတယ်။ ရှင်းချင်ပါတယ်။ အဲဒီအတွက်လည်း သတင်းစာဆရာကိုခေါ်ပြီး ရှင်းလင်းတာဖြစ်ပါတယ်။

သူတို့ဟာ သူတို့ အဆိုပြု၊ သူတို့ဟာ သူတို့ ဆုံးဖြတ်၊ ချေပသူ တရားခံလည်း မရှိပါဘဲနဲ့ဗျာ။ ဒါကော ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။

သင့်မြတ်ပါ့မလားပေါ့၊ တကယ်တော့ သူတို့က ပြောသေးတယ်၊  
 ‘ဘယ်လိုပြောသလဲ’ဆိုရင် ‘ကျုပ်တို့က ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာက  
 နှုတ်ထွက်ထားပြီး ဖြစ်ပေမယ့် ထေရဝါဒစာပေတွေကို သုံးစွဲနေတဲ့  
 အတွက် ဒီလိုမျိုး အဓမ္မအဖြစ် ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့် သူတို့မှာ  
 ရှိပါတယ်’ဆိုတဲ့အကြောင်းကို ပြောကြတယ်လို့ သိရပါတယ်။

တကယ်တော့ ဒါလေးကို သူတို့တွေ ပြောသည်ဖြစ်စေ၊  
 မပြောသည်ဖြစ်စေ ကျုပ်က ပြန်ရှင်းချင်ပါတယ်၊ ‘ပိဋကက  
 ထေရဝါဒပိုင်လား’လို့ အဲဒီလို သူတို့ကို မေးချင်ပါတယ်၊ ‘သူတို့  
 သင်္ဂါယနာ (၆)တန်တင်ထားတာဖြစ်လို့ ထေရဝါဒပိဋကဟာ သူတို့  
 ပိဋကပါ’လို့ သူတို့က အဲဒီလိုမျိုး ခံယူပါတယ်၊ တကယ်တော့  
 ဒီလိုပြောတာဟာ မသိလို့ ပြောတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

တကယ်တော့ ‘သင်္ဂါယနာ (၆)တန် တင်ထားတဲ့ ပိဋကတွေ  
 ဟာ သူတို့ရေးတာဖြစ်လို့ သူတို့က သင်္ဂါယနာတင်တာလား၊  
 ဘုရားဟောထားတာကို သူတို့က သင်္ဂါယနာတင်ပြီးတော့  
 စောင့်ရှောက်တာလား’ ဒီလိုမျိုး မေးချင်ပါတယ်၊ တကယ်တော့  
 သူတို့တွေလည်း အဲဒါကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ဖြေရရင်တော့ -

‘အဲဒါ ဘုရားဟောထားတာပါ’လို့ ဖြေရပါလိမ့်မယ်၊ ဒီလိုဆိုရင်  
 ဘုရားဟောထားတာကို သူတို့က စောင့်ရှောက်သူမျှသာ ဖြစ်တယ်၊  
 အဲဒီတော့ သူတို့ဟာ မဟုတ်ပါဘူး၊ တကယ်တော့ သူတို့ ထေရဝါဒထဲက  
 အဋ္ဌကထာတွေဆိုတာ ရှိပါတယ်၊ အဲဒီအဋ္ဌကထာတွေကတော့ သူတို့  
 အဋ္ဌကထာတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

သိဟိုဠ်က ဘုန်းကြီးတွေ ရေးထားတဲ့ အဋ္ဌကထာဖြစ်တဲ့အတွက်  
 ထေရဝါဒပဲ ပိုင်ပါတယ်၊ ‘ဘုရားဟော ပိဋကကတော့ သူတို့ရေးထား  
 တာ မဟုတ်ဘဲ ဘုရားဟောထားတာကို သူတို့က စောင့်ရှောက်ထားတာ  
 ဖြစ်ပါတယ်၊ အဲဒီတော့ ဘုရားဟောတာကို သူတို့က စောင့်ရှောက်တာဆိုရင်

သူတို့ မပိုင်ပါဘူး၊ ဘုရားဟောထားတာဆိုရင်တော့ **‘ဘုရားရဲ့တပည့် အဖြစ်ခံယူတဲ့သူ မှန်သမျှ ဘယ်သူမဆို သုံးယူပိုင်ခွင့် မရှိဘူးလား’**လို့ ဒီလို ဒီစကားတစ်ခွန်းလေးပဲ သူတို့ကို မေးချင်ပါတယ်၊ ဒီလိုဆိုရင် သူတို့ ဘာမှ ပြောစရာမရှိရပါဘူးဗျာ။

နောက် ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာမှာ ကိုယ်ပိုင်ပိဋကလည်း မရှိဘူးလို့ သူတို့တွေက ပြောကြပါတယ်၊ ဒါလေးကိုလည်း ကျုပ် တလက်စတည်း ရှင်းလင်းချင်ပါတယ်ဗျာ၊ ပိဋကဟာ ထေရဝါဒက သင်္ဂါယနာ(၆)ကြိမ်တင်ပြီး စောင့်ရှောက်ဆောင်ယူလာလို့ ထေရဝါဒသာ ပိုင်တယ်လို့ ခံယူထားပုံရပါတယ်၊ ဒါလည်း မသိလို့ ပြောကြတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလိုဆိုရင် ကောင်းပြီ၊ **‘ထေရဝါဒက (၆)ကြိမ် သင်္ဂါယနာတင် တာဟာ ဘုရားဟောထားတာကို သင်္ဂါယနာတင်တာလား၊ ထေရဝါဒက ရေးထားတာကို သင်္ဂါယနာတင်တာလား’**လို့ ကျုပ် မေးချင်ပါတယ်၊ ဘုရားဟောထားတာကို သင်္ဂါယနာတင်တာပါ၊ ထေရဝါဒက ရေးထားတာကို သင်္ဂါယနာတင်တာ မဟုတ်ပါဘူးလို့ဘဲ ဖြေရလိမ့်မယ်ဗျာ။

နောက် တစ်ခုထပ်မေးချင်ပါတယ်၊ **‘ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုတာ ထေရဝါဒ တစ်ခုတည်းကိုသာ ခေါ်တာလား၊ ဗုဒ္ဓဘုရားကို ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ကြသူ မှန်သမျှကို ခေါ်တာလား’**လို့ မေးချင်ပါတယ်၊ ဒါကိုလည်း ထေရဝါဒတစ်ခုတည်းကိုသာ ဗုဒ္ဓဘာသာလို့ ခေါ်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ဗုဒ္ဓဘုရားကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြသူ မှန်သမျှကို ဗုဒ္ဓဘာသာလို့ ခေါ်တယ်လို့ပဲ ဖြေရလိမ့်မယ်ဗျာ။

ကောင်းပါပြီ၊ ဒါဆိုရင် **‘ဘုရားဟောထားတဲ့ ပိဋကဟာ ဗုဒ္ဓဘုရားကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြသူ မှန်သမျှ ပိုင်ဆိုင်သလား၊ မပိုင်ဆိုင်ဘူးလား’**လို့ ကျုပ်က မေးချင်ပါသေးတယ်၊ ဒါကိုလည်း

ဗုဒ္ဓဘုရားကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြသူ မှန်သမျှ ဘုရားဟောထားတဲ့ ပိဋကကို ပိုင်ဆိုင်ကြပါတယ်လို့ပဲ ဖြေရလိမ့်မယ်ဗျာ။

ဒီလိုဆိုရင် ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာတွေကလည်း ဗုဒ္ဓဘုရားကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြသူတွေဖြစ်လို့ ဘုရားဟောထားတဲ့ ပိဋကကို ပိုင်ဆိုင်ကြပါတယ်ဗျာ။ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့တွေ ဘုရားဟောထားတဲ့ ပိဋကကို ယူသုံးပိုင်ခွင့်လည်း အပြည့်ရှိပါတယ်။ ဘုရားဟော အရိယသစ္စာဓမ္မနဲ့ မညီညွတ်တဲ့ ဗြဟ္မဏဝါဒတွေကိုလည်း ပယ်ဖျက်ပိုင်ခွင့် အပြည့်ရှိပါတယ်ဗျာ။

အဲဒီလိုဖြစ်တဲ့အတွက် ထေရဝါဒသာသနာမှ တသီးတခြားဖြစ်တဲ့ ကျုပ်တို့ကို **‘အဓမ္မ’**လို့ဆုံးဖြတ်ထားတာဟာဖြင့် ထေရဝါဒပိဋကတွေကို ယူသုံးနေလို့ **‘အဓမ္မ’**လို့ဆုံးဖြတ်ရတာပါလို့ ပြောတာဟာ လုံးဝ မမှန်ပါဘူးလို့ ပြောချင်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ သူတို့ **‘အဓမ္မ’**အဖြစ် ဆုံးဖြတ်ထားတာဟာလည်း ကျုပ်တို့နဲ့ လုံးဝ မဆိုင်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် သူတို့တွေ **‘အဓမ္မ’**လို့ ဆုံးဖြတ်ထားတဲ့ဟာကို သူတို့ပဲ ခံယူပါလို့ ကျုပ်တို့ကနေပြီးတော့ အခုလို ရှင်းလင်းခြင်းဖြင့် ပေးလိုက်ပါတယ်ဗျာ။

အဲဒီလိုပဲ **‘မဟာနနဲ့ နအဖ’**သူတို့က ကျုပ်တို့ကို ထောင်တွေချတယ်၊ ပြောမယ်ဆိုရင် စုစုပေါင်း (၃၅)နှစ်လောက်ထိ ထောင်ချတယ်။ အဲဒီထောင်ချ တာတွေက ကျုပ်တို့ ခံခဲ့ရပြီးပြီဆိုပေမယ့်လည်း ကျုပ်တို့ အပြစ်ရှိလို့ခံရတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျုပ်တို့ကနေပြီးတော့ သူတို့တွေက လုပ်ထားကြတဲ့ ကြေးညှော်အညစ်အကြေးတွေကို သတင်းစာရှင်းလင်းခြင်းဆိုတဲ့ သန့်စင်တဲ့ ရေနဲ့ ရေချိုးဆေးကြောပစ်လိုက်ပါတယ်လို့ ဒီလိုပြောချင်ပါတယ်။

**‘မဟာနနဲ့ နအဖ’**သူတို့ အပြစ်ကြောင့် ကျုပ်တို့ ခံရတာသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဥပမာ- ညစ်ပတ်ယုတ်မာတဲ့ လူတစ်ယောက်ကနေပြီးတော့ ရိုက်မယ်ပုတ်မယ်ဆိုရင်ကတော့ ရိုက်ပုတ်တာ ခံရတဲ့သူကတော့ ခံရတာပေါ့ဗျာ။ ခံရတော့လည်း နာတာပေါ့နော်။ ဒါပေမယ့်လည်း အဲဒီသူ

---

အပြစ်ရှိလို့ ခံရတာ မဟုတ်ဘူး၊ ရိုက်တဲ့သူ အပြစ်ရှိလို့ သူက ခံရတာပဲ။  
အဲဒီလိုမျိုးဖြစ်တဲ့အတွက် ဒါဟာတော့ဖြင့် ကျုပ်တို့အပြစ်ရှိလို့  
မဟုတ်ဘူးဆိုတဲ့ အကြောင်းကို ကျုပ်တို့ကနေပြီးတော့ အပြစ်မရှိသူတို့ရဲ့  
ထုံးစံအတိုင်း ပြည်သူအများ ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသား လူအများသို့ မိဒီယာ  
ကနေတဆင့် ကျုပ်တို့က ဒီစကားကို ပြောရပါတယ်လို့ ပြောရမှာပါဗျာနော်။  
ဒါကတော့ဖြင့် ကျုပ်တို့ ရှင်းလင်းချင်တဲ့ ရှင်းလင်းချက်ပါပဲ။

## အခန်း(၄)

### ထောင်တွင်းအတွေ့အကြုံများ

(မေး) ‘တပည့်တော် အခုမေးချင်တဲ့ဟာကတော့ ဒဿနပိုင်း ဆိုင်ရာဆိုတာထက် တပည့်တော် လူ့အခွင့်အရေး ရှုထောင့်ကနေပြီးတော့ ဆရာတော် အကျဉ်းကျနေစဉ်ကာလ နေထိုင်ရတဲ့အခါမှာ ဆရာတော် အနေနဲ့ ထေရဝါဒဘုန်းကြီးတွေလိုလည်း မဟုတ်တဲ့အတွက်ကော၊ အဲဒီအခါမျိုးမှာ အခုအကျဉ်းထောင်တွေရဲ့ စနစ်က ဘုန်းကြီးရယ် လူရယ်လို့ ခွဲခြားပြီး အခွင့်အရေးပေးထားမျိုးလည်း မရှိဘူးဆိုတာလည်း သိရတဲ့ အတွက် ဆရာတော် နေထိုင်ရတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အဲဒီအတွေ့အကြုံကို တပည့်တော်တို့ သိချင်ပါတယ်ဘုရား’

(ဖြေ) ‘နေထိုင်ရတာကတော့ တကယ်လို့ ဘုန်းကြီးအဝတ်နဲ့ လူဝတ်နဲ့ အဲဒီလို ခွဲခြားပြီးနေရရင်တော့လည်း အဝတ်ကနေ စကားပြော ပြီးတော့ အခွင့်အရေး ရမှာပေါ့နော်၊ အဲဒီလိုမျိုး မဟုတ်တောင်မှလည်း တို့က ထေရဝါဒရဲ့ ဆရာတော်ဆိုတဲ့ သူမျိုးတွေလည်း အခွင့်အရေး ရမှာပေါ့နော်။

ဥပမာ - မန္တလေးထောင်ထဲမှာ တွေ့ခဲ့ရတဲ့ ကျောက်ဆည်က မွတ်ဆလင်တွေနဲ့ဖြစ်တဲ့ ပြဿနာမှာ ဆရာတော်ကြီး တစ်ပါးပါတယ်၊ ကျုပ်တို့ ထက်တော့ နည်းနည်း ငယ်ပါတယ်၊ အဲဒီဆရာတော်ကြီး ဆိုရင်တော့ ဆရာတော်ကြီးဆိုပြီးတော့ အဲဒီဆရာတော်ကြီးကို တလေး တစား ဂရုထားကြပါတယ်။

ပြီးတော့ အဲဒီ ဆရာတော်ကြီးက အလေးထားစရာကလည်းပဲ သူက ကျန်းမာရေးမကောင်းဘူး၊ နှလုံးမကောင်းဘူးပေါ့နော်။

ဒါကြောင့်မို့ အပြင်ဘက်ကို သွားပြီးတော့ နှလုံးစစ်ဆေးခံရတာ တွေလည်း တစ်ပတ်တစ်ကြိမ်လောက် သွားလုပ်ရတယ်လို့ သိရတယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီတုန်းက (SB)လူကြီး တစ်ယောက်က အဲဒီ ဆရာတော်ကြီး ရဲ့ ညီသားနောင်ရင်းထဲကလို့ ပြောပါတယ်။ အဲဒါလည်း တစ်ချက် ပေါ့နော်၊ ထောင်က သူ့ကို အလေးထားပါတယ်။

ပြီးတော့လည်း အဲဒီဆရာတော်ကြီးက ထောင်ကို အများကြီး လှူပါတယ်။ ရေစက်တွေလှူလိုက်၊ ဘာတွေလှူလိုက်နဲ့ ထောင်ထဲမှာကို သိန်းပေါင်းများစွာ သူက လှူပြီးသွားပြီပေါ့ဗျာ’

အဲဒီလိုဆိုတော့ အဲဒီဆရာတော်ကြီးကို ထောင်ထဲမှာ မွေးနေ့ပွဲ တောင် လာကျင်းပလို့ရတယ်လို့ ပြောရမှာပါ။ အဲဒီ ဆရာတော်ကြီးက အခုကျော်ကြားနေတဲ့ ဝီရသူရဲ့ ဆရာပါ။ ဝီရသူတို့နဲ့လည်း အမှုတွဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီလိုမျိုး ထေရဝါဒဘုန်းကြီးကတော့ သူကတော့ ကျွေးနိုင်၊ မွေးနိုင်၊ ပေးနိုင်၊ ကမ်းနိုင်လည်း ဖြစ်တယ်။ ပြီးတော့ ဂုဏ်သိက္ခာလည်း ရှိတယ်ဆိုတော့ သူကတော့ ပိုပြီးတော့ အခွင့်အရေးရတာပေါ့။ ပြီးတော့ အပြင်ဘက်က ထမင်းချိုင့်ကို ယူစားပါတယ်။ အဲဒီလောက်ထိ ရှိတယ်ပေါ့နော်။

ကျုပ်တို့ကတော့ အဲဒီလိုမျိုး ထေရဝါဒဘုန်းကြီးတွေလည်း အဝတ်ချင်းကတော့ သာမန်အကျဉ်းသားတွေလို အတူတူပဲ ဝတ်ရပေမယ့်လို့ ထေရဝါဒဘုန်းကြီးကတော့ ထေရဝါဒဂုဏ်သိက္ခာနဲ့ နေတာပေါ့နော်။ ကျုပ်တို့ကတော့ ဘာဂုဏ်သိက္ခာမှ မရှိဘူးလို့ ပြောကြပါစို့နော်။ ဘာဂုဏ်သိက္ခာမှ မရှိဘူးဆိုတာ ကျုပ်တို့နောက်က လိုက်လာတဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေကိုတောင်မှ မလိုက်လာရအောင် လုပ်ထားတာကိုး။

အဲဒီလိုဆိုတော့ ဘာနဲ့ ပြောရသလဲဆိုရင် ကျုပ်တို့ရဲ့ ပကတိ လူရဲ့ အရည်အသွေးနဲ့ လူလုပ်ရပါတယ်လို့ ဒီလိုပြောရပါမယ်။



အဲဒီတော့ လူရဲ့ အရည်အသွေးကတော့ ပဓာနလည်း ကျပါ တယ်ဗျ။ ပဓာနကျတာဖြစ်တဲ့အတွက် ခုနက ပေးကမ်းနိုင်မှု ဂုဏ်သိက္ခာတို့၊ အပြင်ဘက်က ဂုဏ်သိက္ခာတို့ ဆိုတာထက် တကယ့် လူအရည်အသွေး ဂုဏ်သိက္ခာက အရေးကြီးပါတယ်။ ကျုပ်တို့လည်း အဲဒီလိုနေလိုက်တာ ပေါ်မှာ မှီပြီးတော့ သူတို့ကလည်းပဲ လေးစားကြပါတယ်။ သူတို့က လေးစားခံရတာကို တွေ့ရပါတယ်လို့ ပြောရပါမယ်။

ဒါက အပြင်ပိုင်းကနေ လေးစားယောင်ပြတာတွေတော့ မဟုတ် တော့ဘူးပေါ့။ ကျုပ်တို့ကို လေးစားကြတာတွေ ဆိုတာကတော့ ကျုပ်တို့ရဲ့ ပြောတာဆိုတာ၊ လုပ်တာကိုင်တာ၊ နေတာထိုင်တာ၊ ဝန်းကျင်ပေါ်မှာ သဘောထားတွေပေါ့ဗျာ။ အဲဒီလိုမျိုး အပိုင်းဆိုင်ရာပေါ်မှာ ကျုပ်တို့က ချို့ယွင်းချက်ကလည်း ဘာမှ မရှိတာဆိုတော့ ကျုပ်တို့ကို အကျဉ်းသားတွေ အချင်းချင်းကပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဝါဒါတွေကပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ထောင်မှူးတွေကပဲဖြစ်ဖြစ် လေးစားကြတာကို တွေ့ရပါတယ်ဗျာ။

အဲဒီလိုဆိုတော့ ကျုပ်တို့က တကယ်လို့ ကရော်ကမည်ပုံ သဏ္ဌန်မျိုး ရှိတယ်ဆိုရင်တော့လည်းပဲ ကျုပ်တို့ဆိုရင် အဖိခံရမယ့် လူထဲ ပါတာပေါ့။

‘ဘာဖြစ်လို့တုန်း’ဆိုရင်တော့ ထေရဝါဒနဲ့ကလည်းပဲ အစစ အရာရာ မလိုက်လျောနိုင်လောက်အောင် ကိုယ်က ဆန့်ကျင်သမားဆိုတဲ့ အခါကျတော့ အနည်းစုဆိုတာဟာ ဖိလို့သာ ရလို့ကတော့ အများစုက နေပြီး ဖိတာကို အများကြီး ခံရနိုင်တော့ပေါ့ဗျာ။

ကျုပ်တို့ကတော့ အဲဒီလို ခံရတဲ့အနေအထား မရှိပါဘူး။ ကိုယ့်ရဲ့ အကျင့်သိက္ခာနဲ့ ကိုယ်နေတာပေါ်မှာမှီပြီးတော့ လေးစားကြပါတယ်လို့ ဒီလိုပဲ ပြောရမှာပါပဲ။ ထောင်ထဲမှာ နွားထီးငါးကျပ်၊ နွားမငါးကျပ် အတူတူ ဖြစ်ပေမယ့်လည်းပဲ ကိုယ့်ရဲ့ ပကတိ အရည်အသွေးတွေမှာ

မှီပြီးတော့ လေးစားကြရမယ့်သူ၊ မလေးစားကြရမယ့်သူ ခွဲခြားရတာဆိုတော့ ကျုပ်တို့ဟာ နှိမ့်ချခံရတဲ့သူအဖြစ်တော့ မရောက်ပါဘူးနော်။

ဒါ ထောင်ထဲမှာ အဝတ်ချင်းက တူနေတဲ့အခါကျတော့ အကျဉ်းသားတွေရဲ့ အပေါ်မှာ ဆက်ဆံခံရတာနဲ့ စပ်လျဉ်းပြီးတော့ ဘယ်လိုများ ဆင်းရဲစရာတွေ တွေ့သလဲဆိုတဲ့ဟာမျိုး အပိုင်းဆိုင်ရာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မေးတာလို့ ထင်ပါတယ်နော်။

(မေး) ဆရာတော်ရဲ့ ဒဿနအယူအဆကြောင့် ဆရာတော် ကိုင်စွဲထားတဲ့ အသိတရားဓမ္မကြောင့် သီးခြားဖိနှိပ်တာမျိုးရော ရှိခဲ့လားဘုရား။

(ဖြေ) ကျုပ်ထင်တယ်၊ အဲဒီလိုမျိုး ကြုံချင်ပါတယ်၊ ကြုံလို့ မရခဲ့တာပါ။ တကယ်တော့လည်း အဲဒီလိုမျိုး ဖိနှိပ်ချင်ကြပါတယ်၊ ပထမဆုံး တစ်နေ့မှာ အကျဉ်းကျပြီးနောက် အစဆုံးအကျဉ်းကျတဲ့နေ့မှာ အကျဉ်းသား မှတ်ပုံတင်ရပါတယ်၊ အကျဉ်းသားမှတ်ပုံတင်ခန်းကို သွားတဲ့အခါကျတော့ ထောင်မှူးတစ်ယောက်ပေါ့နော်၊ သူကလည်း ထောင်မှူး အဝတ်အစားနဲ့ မဟုတ်ပါဘူး၊ သာမန်အရပ်ဝတ်နဲ့ပဲ သူတို့ ကျုပ်ကို တရားဆွေး နွေးတယ်ဆိုပြီးတော့ နိဗ္ဗာန်အကြောင်းကို ဆွေးနွေးတာပေါ့နော်။

ကျုပ်ကပြောတဲ့ဟာက သူသိချင်တာနဲ့ မတူဘူးပေါ့နော်၊ မတူတဲ့အခါမှာ ဘယ်လိုညာလိုဆိုတာမျိုး သူက ပြောချင်ပါတယ်၊ နောက်တော့လည်း သူကပဲ မျက်နှာရှက်ပြီး အားနာနေရတဲ့အဖြစ်ရှိပါတယ်၊ တကယ်ကတော့ သူတို့ပြောတဲ့ အသိမျိုးက ဟုတ်မှ မဟုတ်တာ ဖြစ်တဲ့အတွက် မဟုတ်တာကို မဟုတ်ဘူးလို့ ကျုပ်ကလည်း ပြောတာပါပဲ၊ ပြောတဲ့အခါမှာ သူက မကျေနပ်ဘူးပေါ့နော်၊ အဲဒီလိုရှိပါတယ်ဗျာ၊ ဖိနှိပ်ချင်ပေမယ့်လည်း ဖိနှိပ်ခံရတဲ့အဖြစ်တော့ မရောက်ပါဘူး။

ဖိနှိပ်ခံရတဲ့အဖြစ် မရောက်ဘူးဆိုတာ လတ်တလောကတော့ အဖိနှိပ်ခံရတာပေါ့နော်၊ ဥပမာ သူ့ရှေ့က စားပွဲ ကုလားထိုင်မှာ အစက

ကျုပ်ကို အထိုင်ခိုင်းတယ်။ အဲဒီလိုပဲ သူနဲ့ ကိုယ်နဲ့က ထိပ်တိုက်တွေ့သွားပြီ ဆိုတဲ့အခါ ပြောစကားချင်း မတိုက်ဆိုင်တော့ဘူးဆိုတဲ့အခါမှာ မတ်တပ်ရပ်တဲ့ ကျုပ်ကိုအကျဉ်းသားပဲတဲ့။ အဲဒီလိုမျိုး မတ်တပ်ရပ် ရပါတယ်။ ကျုပ်ကလည်း မတ်တပ်ရပ်ရတာ ဘာဝန်လေးမှာလဲပေါ့။ ဆိုလိုတာကတော့ ကျုပ်လည်း တစ်စက်မှ သူများထက်အခွင့်အရေး ပိုရ ရကောင်းတယ်လို့ မမှတ်ဘူး။ ကျုပ်ကို ခြေချင်းခတ်ထားတယ်ဆို ခြေချင်းခတ်ထားတဲ့အတိုင်း ကျုပ်က နေလိုက်တာဖြစ်တယ်။

ဟာ ငါ့ခြေချင်း ခတ်ထားတာ ရှက်ပါတယ်။ ကြောက်ပါတယ်လို့ ဆိုတာ တစ်စက်မှ မရှိဘူး။ အေးအေးဆေးဆေး ခြေချင်းနဲ့ နေလိုက်တာပါပဲ ကျုပ်ကတော့ အဲဒီလိုပေါ့ဗျာ။

(မေး)ဆရာတော် ခြေချင်းခတ်တယ်ဆိုတာဟာ ရဲဘက်ထုတ် တုန်းကလားဘုရား။

(ဖြေ)ဪ ရဲဘက်ထုတ်တုန်းကတော့ တော်တော် ခတ်တာပေါ့။ ရဲဘက်တုန်းကဆိုရင် သံခြေချင်း ရှစ်လ အခတ်ခံရတယ်။

(မေး) ရဲဘက်ထုတ်တော့ ဘယ်ရဲဘက်စခန်းကို ထုတ်တာ လဲဘုရား။

(ဖြေ) အဲဒီတုန်းကတော့ မန္တလေးကနေပြီးတော့ ကျတာဆိုတော့ လွန်ကျော်ဆိုတဲ့ ရဲဘက်စခန်းက မြစ်သားအရှေ့ဘက်နားမှာပါ။ (၆)မိုင် (၇)မိုင်လောက် ဝေးမယ်ထင်ပါတယ်။

(မေး) အဲဒီရဲဘက်စခန်းမှာ အလုပ်ကြမ်းတွေရော ဆရာတော်ကို ခိုင်းသလားဘုရား။

(ဖြေ) ပထမတော့ လူသစ်ဆိုတော့ ဝါကောက်ရတာပေါ့ဗျာ။ ဝါကောက်ရတဲ့အခါကျတော့ ကျုပ်တို့လည်းပဲ အရက်(၂၀)လောက် ရှိမလား၊ တစ်လလောက်ရှိမလား ကောက်ရပါတယ်။ မတ်လထဲမှာပဲ၊ နေကလည်း အရမ်းပူတယ်ပေါ့ဗျာ။

နေကလည်း အရမ်းပူပေမယ့် ကျုပ်ကလည်း ကောက်ပါတယ်။ ဟာ တို့အမေတို့ ဝါကောက်လာခဲ့တာ၊ သူတို့ကောက်ပြီး ရက်ထားတဲ့ အဝတ်အထည်တွေ ငါတို့ ဝတ်လာခဲ့တာ၊ တို့ တစ်ခါမှ ဝါမကောက်ဖူးဘူး။ အခုလို ဝါကောက်ခွင့် ကြုံတဲ့အခါကျတော့ ဝတ်ကြဆင်ကြမယ့် လူတွေအတွက် အထည်ရက်ဖို့ရန် ကောက်လိုက်မယ်ကွာလို့ အဲဒီလိုစိတ်နဲ့ ကျုပ်က ဝါကောက်တာပေါ့ဗျာ၊ ဝါကောက်တော့ ကျုပ်နဲ့ အတူတူ တပ်စိတ်ချင်းတူတဲ့သူတွေကနေပြီး ဘယ်လိုပြောလဲဆိုတော့ အချိန်ကလည်း ကုန်ခဲလိုက်တာကွာ၊ ကုန်ခဲလိုက်တာကွာနဲ့ သူတို့က ပြောတာပေါ့ဗျာ၊ အခုမှ ကိုးနာရီပဲ ထိုးသေးတယ်နဲ့ အဲဒီလိုမျိုးပေါ့ဗျာ။

ဟိုဘက်ဆီက ဘုန်းကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်းက ကြေးမောင်း ခေါက်ပြီးတော့ နာရီထိုးတာကို ကြားတဲ့အခါမှာ ကျုပ်ကတော့ ဘယ်လိုဖြစ်တုန်းဆိုတော့ တကယ့်ကို ရိုးရိုးလေး ပြောတာပါ။ ကိုးနာရီတောင် ထိုးသွားပြီလားဟလို၊ ငါဖြင့် ဘယ်လောက်မှ မပြီးသေးဘူးလို့ စိတ်ထဲမှာ အဲဒီလိုဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ ဝါကောက်တဲ့ တန်းဖြုတ်တော့မယ်ဆိုတော့ “ဟင်” ငါဖြင့် ဘယ်လောက်မှ မကောက်လိုက်ရသေးဘူး အောက်မေ့နေတာ၊ ကျုပ်ကတော့ စိတ်ပါ လက်ပါ ကောက်တာဆိုတော့ ကြာတယ်ကို မထင်ဘူး၊ သူတို့ကတော့ ဝါကောက်နေရတာကို အကြာကြီးလို့ ထင်တယ်။ အဲဒီလိုမျိုး ကျုပ်နဲ့ သူတို့နဲ့ ခြားနားပါတယ်။

ဖိတယ်ဆိုတာတော့ ဖိတဲ့သူတွေနဲ့ကတော့ ကြုံတာပေါ့ဗျာ၊ ကျုပ်တို့ ဝါကောက်တာ မပြောင်ဘူးတို့ ဘာတို့ပေါ့ဗျာ၊ မပြောင်ဘူးဆိုလည်း ပြောင်အောင် ကောက်ရတာပေါ့ဗျာ၊ ဒါကတော့ ကျုပ်က မမြင်တဲ့ဟာ သို့မဟုတ် မကောက်သင့်ဘူးလို့ ထင်တဲ့ဟာကို မကောက်တာပါဆိုတာမျိုး ပြောရတာပေါ့ဗျာ၊ နောက် အဲဒီတုန်းက ကျုပ်နဲ့ အမှုတွဲ တစ်ယောက် ပါတယ်။

ဝါကောက်လို့ ပြီးပြီ၊ ဝါဒိုင်ကို သွားပြီး ဝါသွင်းဖို့ရန်အတွက် လူစုနေပြီပေါ့နော်၊ အဲဒီလို လူစုနေတုန်းမှာ ကျုပ်ရဲ့ အမှုတွဲပါသူကို ‘ဟောဒီ ဝန်ထမ်းနော် ဒီကောင်က ဆိုးတယ်ကွ’လို့ ပြောပါတယ်၊ အဲဒီကောင်ကို “ကြောင်ဝတ်ရုံဝတ်ထားတဲ့ ဟောဒီ ဇာတ်ခုံပေါ်ကလူလို့ မှတ်ထား၊ ကိုယ်က ကြွက်ဝတ်ရုံကို ဝတ်ထားတဲ့သူလို့ မှတ်ထား” ကျုပ်က ပြောတာပေါ့ဗျာ၊ အဲဒီတော့ ကြွက်ဝတ်ရုံ ဝတ်ထားတဲ့သူနဲ့ ကြောင်ဝတ်ရုံဝတ်ထားတဲ့သူက နီးနီး မနေနဲ့နော်၊ သူ ဟိုထောင့်မှာနေရင် ကိုယ် ဒီထောင့်မှာနေ၊ ကျုပ်ကတော့ အဲဒီလိုနေတာ၊ သူက အဲဒီလောက်သင်တာတောင်မှ သူက မပါးဘူး၊ န တယ်ပေါ့ဗျာ၊ အဲဒီတော့ သူ့ကို ‘ဘာလို့ ထောင်ကျတာတုန်း’လို့ မေးရောဗျာ၊ အပြာဝတ်ဘုန်းကြီး လုပ်လို့ ကျတာလို့ ပြောတာပေါ့ဗျာ။

ဘုန်းကြီးက အပြာဝတ် ဝတ်တာရှိရသလားပေါ့၊ ဒီလောက် လော်မာရသလားပေါ့၊ သူက ဟောက်ပြီ၊ ဟောက်တယ်ဆိုတာ တကယ်က ရိုက်မလို့၊ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’ဆို ရိုက်တယ်ဆိုတာကလည်း သူတို့က ဘာမှ မဟုတ်ဘူး၊ သူတို့နဲ့ စကားချင်း မတည့်တာနဲ့ ရိုက်တော့တာမဟုတ်လား။

အဲဒီတော့ ကိုယ့်အမှုတွဲပါသူ အဲဒီလိုခံနေရပြီဆိုတော့ ကိုယ်က ဒီအတိုင်းနေလို့ မရတော့ဘူးမဟုတ်လား၊ သူနဲ့ ကိုယ်က ဝေးတော့ ဝေးတယ်လေ၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီကို ဝင်သွားရတာပေါ့ဗျာ။

ဆရာရေ သူက ကျုပ်ရဲ့အမှုတွဲပါသူပါ၊ သူက သိပ်စကား မပြောတတ်လို့နော်၊ ကျုပ် ပြောပါမယ်၊ ဆရာမေးပါလို့ ပြောတဲ့အခါ သူမေးတာတွေကို ကျုပ်ကပြောတာပေါ့ဗျာ။

သူမေးတာတွေက သူ့ဘာသာရေး ဘာသိတာမဟုတ်တာဆိုတော့ ကိုယ်ပြောလိုက်တာနဲ့ သူလည်း ဘာပြောရမှန်း မသိ ဖြစ်သွားတာပေါ့ဗျာ။ အဲဒီတော့ သူပြောစရာ မရှိတော့ဘူး၊ ပြောစရာမရှိတဲ့အခါကျတော့ ‘ဘုန်းကြီး ဒီလိုဆိုရင် ဒုတ်ပြီးလားတဲ့’

ပြီးတာပေါ့လို့၊ ဒုတ်ပြီးတယ်လို့ ဒီလိုပဲ ကျုပ်ကပြောပါတယ်။ တကယ်တော့ သူက အဲဒီနားမှာရှိတဲ့ ရေပြွန်ကြီးတစ်ခုကို သူ့လက်ထဲမှာ ပါတဲ့ဒုတ်နဲ့ ရိုက်နေတာပေါ့။ ဒုတ်ပြီးလားတဲ့၊ ပြီးတယ်လို့၊ အဲဒီဒုတ်က ဆရာတို့လက်ထဲကို ထောင်က အပ်ထားတာက ရန်ဖြစ်တဲ့သူတွေတို့၊ အလုပ်မလုပ်တဲ့ သူတွေတို့ကို အဲဒါနဲ့ဆုံးမဖို့ရန်အတွက် အပ်ထားတာပါ။ ကျုပ်က ရန်လည်းမဖြစ်ဘူး၊ အလုပ်မလုပ်ဘဲ ရှောင်တိမ်းနေတဲ့သူလည်း မဟုတ်ဘူးဆိုတော့ အဲဒီဒုတ်နဲ့ ကျုပ်ကိုရိုက်လို့ ဘယ်ရမလဲ၊ အဲဒီတော့ ကျုပ်က ဒုတ်ပြီးတာပေါ့၊ ကျုပ်က အဲဒီလို ပြောလိုက်တာပေါ့ဗျာ။

နောက်တစ်ခါ သူက သေနတ်ကြီးကို မောင်းတင်ပြီးတော့ ‘သေနတ်ရော ပြီးလား’တဲ့၊ ‘သေနတ်လည်းပြီးပါတယ်’လို့ ဒီသေနတ်က ဒီရဲဘက်စခန်းကို လာပြီးတော့ အဖျက်လုပ်ငန်းနဲ့ တိုက်ခိုက်တဲ့သူတွေ၊ ထွက်ပြေးတဲ့သူတွေကို ပစ်ဖို့ခတ်ဖို့အတွက် ထောင်က ဆရာတို့ လက်ထဲအပ်ထားတာလို့၊ ကျုပ်က အဲဒီလိုလည်း ပြေးလွှားသမားလည်း မဟုတ်တဲ့သူ ဆရာတို့ ရဲဘက်စခန်းကိုလည်း တိုက်ခိုက်မယ့်သူ မဟုတ်တာဆိုတော့ ဒီသေနတ်နဲ့ ကျုပ်ကိုပစ်လို့ ဘယ်ရမလဲ၊ ဒီလိုဆိုတော့ ကျုပ်က သေနတ်ပြီးတာပေါ့လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်၊ နောက်ကျတော့ သူကျုပ်ဆီလာပြီး ဗေဒင်မေးနေတော့တာပါပဲဗျာ။

အဲဒီလိုပေါ့ဗျာ၊ ဆိုလိုတာကတော့ ကိုယ့်ကို ဖိမလို့တော့ လုပ်တာပေါ့ဗျာ၊ ဖိမလို့ လုပ်ပေမယ့်လည်း အမှန်ကတော့ **‘ပညာရှိရဲ့အားစကား’**လို့ ဆိုတဲ့ဟာက တကယ်ပဲ ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ။

အမှန်ကတော့ ကိုယ်ကနေပြီးတော့ အကွက်စေ့စေ့ အချိုးကျကျ စကားပြောလို့ရှိရင် တစ်ဘက်သူက ဖိလို့ ဘယ်ရမှာတုန်းဗျာ၊ အဲဒီလိုမျိုးနဲ့ ကြုံပါတယ်ဗျာ။

(မေး) ဆရာတော် ထောင်ထဲမှာပေါ့လေ ခုနက ပြောသလို ထေရဝါဒဆရာတော်ကြီးနဲ့လည်း ထောင်ကျကြတယ်ဆိုတော့

ဘာသာရေးအရ အမြင်ဖလှယ်တာတို့ ဆရာတော်ကြီးတွေနဲ့ဖြစ်စေ ဒါမှမဟုတ် ထေရဝါဒ ကိုးကွယ်ယုံကြည်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့ဖြစ်စေ ဆရာတော်ကို လာပြီးတော့ ဆွေးနွေးတာတို့ အဲဒါမျိုး မှတ်မှတ်ရရ ကြိုတာလေးရှိရင် တပည့်တော်ကို ပြောပြပါဦးဘုရား။

(ဖြေ) အဲဒါကတော့ ပထမအကြိမ် ထောင်ကျတုန်းကပဲ ရှိတယ်ဗျ။ ပထမအကြိမ် ထောင်ကျတုန်းကတော့ ကျုပ်တို့က သိပ်ကြီး စကားပြော မတတ်သေးဘူးလို့ ပြောကြပါစို့။ ဥပမာ တစ်ခုကတော့ ပါဏတိပါတာ မသတ်ရဘူးဆိုတာ တကယ်တော့ လူကို မသတ်ရတာမှ မသတ်ရဘူးလို့ ပြောတာ မှတ်နော်လို့။ ကျုပ်တို့က ပြောပြဆိုရင် အဲဒါကတော့ အငြင်းပွားလို့ မဆုံးတော့ဘူးလို့ ပြောရမှာပေါ့ဗျာ။

တကယ်တော့ လူမသတ်ရတာတင် မဟုတ်ဘူးပေါ့။ အကောင် ပလောင်တွေလည်း မသတ်ရမှာဘဲပေါ့နော်။ အဲဒါ မဟုတ်ဘူး၊ တကယ်တော့ တို့ဘုရားက မသတ်ရဘူးဆိုတဲ့အကြောင်းကို ပညတ်ခဲ့တာက လူတွေ ငြိမ်းချမ်းဖို့အတွက် ပြောတာ၊ လူတွေ ငြိမ်းချမ်းဖို့အတွက် ပြောတာဆိုတော့ အဲဒီ မသတ်ရဘူးဆိုတာကို သွားသတ်လိုက်ရင် တော်ကြာ သေတဲ့သူက သေပြီဖြစ်ပေမယ့် သေတဲ့လူရဲ့ ဆွေမျိုးတွေ သေတဲ့သူဘက်သားတွေက ကိုယ့်ဘယ်လိုလုပ် ကြည်မလဲပေါ့။ ကိုယ့်မကြည်သူကို ကိုယ့်ဘက်သားတွေကလည်း သူတို့ ဘယ်လို လုပ်ကြည်မလဲပေါ့။

ဒီလိုဆိုရင် လူအုပ်စုနှစ်စု ကွဲပြီကွာ၊ ကွဲပြီဆိုတော့ လောကကြီး ငြိမ်းချမ်းဖို့ ဘယ်လိုလုပ် ဖြစ်နိုင်ပါ့မတုန်း၊ အဲဒီလို မဖြစ်နိုင်လို့ မသတ်ရဘူးပြောတာဖြစ်တယ်။

တကယ်တော့ မသတ်ရဘူးဆိုတာ အကောင်ပလောင်တွေပါ။ မသတ်ရဘူးဆိုတာက ဟိန္ဒူတွေရဲ့ လုပ်ငန်းလို့ ပြောရတာပေါ့ဗျာ။ ဟိန္ဒူက ဒီလူသေရင် ဒီလူကိုယ်ထဲက အတ္တမာလေး ထွက်သွားတယ်။

အဲဒီ အတ္တမာလေးက ခွေးရဲ့အမေဝမ်းထဲမှာ ဝင်သွားရင် သူက ခွေးလေးမွေးလာတာ၊ နွားရဲ့ အမေဝမ်းထဲဝင်ရင် နွားလေးအဖြစ် မွေးလာတာ၊ လူရဲ့ အမေဝမ်းထဲ ဝင်ရင် လူလေးမွေးလာတာ၊ အဲဒီတော့ လူ့ဆီက အတ္တမာ၊ ခွေးဆီက အတ္တမာ၊ နွားဆီက အတ္တမာ အတူတူပဲလို့၊ ပြောမယ်ဆိုရင် ခြင်ကောင်ယင်ကောင်လေးတွေဆီက အတ္တမာနဲ့ တို့လူတွေဆီက အတ္တမာနဲ့တောင် အတူတူပဲ၊ အတူတူပဲဆိုတော့ လူသတ်တာနဲ့ ခြင်ကောင်ယင်ကောင် သတ်တာအတူတူ ဖြစ်သွားတော့ တာကွလို့ အဲဒီအယူဟာ ဟိန္ဒူတွေရဲ့အယူ။

တို့က အဲဒီလိုမျိုး တစ်ပြောင်းပြန်ပြန်သွားလာနေပြီး အဲဒီလို တို့သေရင် တို့ဆီက ထွက်သွားရတဲ့ ‘အတ္တမာ’ဆိုတာ တို့က လက်ခံတာမှ မဟုတ်တာဘဲ၊ တို့ဗုဒ္ဓက လက်မခံဘူး၊ အဲဒီစကားပြောလို့ တော်တော် နားမလည် နိုင်ပါဘူး၊ အဲဒီစကားတော့ အာပေါက်အောင် ပြောရပါတယ်၊ ပြောလို့လည်းပဲ မနိုင်လို့သာ လျှော့သွားကြတယ်၊ သူတို့ကတော့ နားလည်မသွားကြဘူးလို့၊ ဒီလိုပြောရမှာပါ၊ အဲဒီလိုတော့ ရှိပါတယ်၊ အဲဒီတုန်းက တော်တော်များများရှိခဲ့ပါတယ်။

နောက်ထောင်ကျတဲ့ အခါတွေကျတော့ သိပ်မရှိတော့ပါဘူး၊ ဒုတိယအကြိမ် စစ်အစိုးရရဲ့ ထောင်ချတုန်းကတော့ (Ten D)ဆိုတဲ့ ကျောင်းသားတွေနဲ့ပေါ့ဗျာနော်၊ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ကို နိဗ္ဗာန်ဆုရတဲ့ ထောက်ခံတာနဲ့ စပ်လျဉ်းပြီးတော့ ထောင်ကျတာတွေ အများကြီးရောက် လာတာပေါ့ဗျာ။

အဲဒီ(Ten D) ကျောင်းသားတွေကို ကျုပ်စကားပြောရတယ်၊ စကားပြောရတော့ ဒါ အပြာဘုန်းကြီးတဲ့ သူတို့ကလည်းပေါ့ဗျာ၊ အဲဒီတော့ တခြားဘုန်းကြီးတွေကလည်း ရှိတယ်ဗျာ၊ တခြားဘုန်းကြီးတွေ ရှိပေမယ့် သူတို့က ကျုပ်လောက် အသက်မကြီးသေးဘူး၊ ကျုပ်လောက် အသက်မကြီးသေးတာက တစ်ချက်၊ ကျုပ်လောက် သိက္ခာမရှိဘူးပေါ့ဗျာ၊



မရင့်ကျက်ဘူးပေါ့၊ အဲဒီလိုဆိုတော့ လူအနေအရကတော့ ကျုပ်ကိုလည်း အပြစ်တင်စရာ မရှိကြပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်က အပြာဘုန်းကြီး ဖြစ်တဲ့အတွက် ကျုပ်ကို မပေါင်းတတ်ဘူးပေါ့ဗျာ။

အဲဒီတော့ ဦးစိန်လှဦးနဲ့ ဦးခင်မောင်ဆွေ ရောက်လာတယ်၊ သူတို့က နောက်မှ ရောက်လာတယ်၊ သူတို့ကို (Ten D)လူငယ် တွေကနေပြီး သူတို့ကို အစီရင်ခံတာပေါ့နော်၊ သူက အပြာဘုန်းကြီးတဲ့ပေါ့၊

အေး အဲဒီလိုဆိုတော့လည်း တို့လည်း အပြာဘုန်းကြီးလေ့လာ ရတာပေါ့ကွာလို့ ပြောလိုက်တယ်လို့ သူတို့က ပြောပါတယ်၊ ဒါနဲ့ သူတို့နှစ်ယောက်က ကျုပ်ကို လေ့လာဖို့ရန်အတွက် ကျုပ်နဲ့ အတူတူနေနေတဲ့ ထောင်ကျတဲ့လူ ၅(ည)လေး တစ်ယောက်ကို အိမ်သာတက်ရင်းနဲ့ မေးတယ်ပေါ့ဗျာ။

အိမ်သာကလည်း အကာလည်း မရှိဘူးဗျ၊ အခင်းလည်း မရှိပါဘူး၊ ပြောမယ်ဆိုရင် တွင်းကြီးပေါ်မှာ တုံးတွေ တင်ထားပြီးတော့ အဲဒီ တုံးတွေပေါ်တက်ပြီးတော့ အိမ်သာသွားကြရတာပါ။

ဟိုနားက တုံးပေါ် တစ်ယောက်တက်၊ ဒီနားက တုံးပေါ် တစ်ယောက်တက်နဲ့ တက်နေရင်းနဲ့ စကားပြောကြရတာပေါ့၊ ပြောကြတော့ ကျုပ်နဲ့ အခန်းထဲအတူတူနေတဲ့ ကလေးတစ်ယောက်ကို မေးတယ်၊ မင်းက အပြာဘုန်းကြီးနဲ့ အတူတူနေတာဆိုတဲ့ ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာပေါ့၊ သူက ဒီလိုပြောတာပေါ့နော်၊ အဲဒီဘုန်းကြီးက ဘုရားရှိခိုးရဲ့လားကွ၊ အဲဒီလိုမေးတယ်၊ ကျုပ်ကလည်း ဘုရားရှိခိုးကောင်းဘူးလို့လည်း အဲဒီကောင်လေးကို မပြောဖူးပါဘူး၊ ဘုရားရှိခိုးကောင်းတယ်လို့လည်း မပြောဖူးပါဘူး။

ဒါပေမယ့် သူက ကျုပ်အကြောင်းကို သိနေတာဆိုတော့ သူက ဦးစိန်လှဦးတို့ ဦးခင်မောင်ဆွေတို့ကို ပြောတယ်တဲ့ဗျာ။

‘ကျွန်တော်တို့ ဘုရားက ရှိခိုးရတဲ့ ဘုရားရော ဟုတ်ရဲ့လားဗျာလို့’

သူက ဦးခင်မောင်ဆွေကို အဲဒီလိုပြန်ပြောတယ်တဲ့၊ ‘ဘုရားပဲ ရှိမခိုးရတဲ့ဘုရားများ ရှိသေးလို့လားကွာ’လို့ ပြန်မေးတယ်တဲ့၊ အဲဒီတော့ သူကပြန်ပြောတယ်တဲ့၊ ကျနော်တို့ ဘုရားက ကျနော်တို့ကို ဖန်ဆင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဟုတ်သလား၊ သူက ကျနော်တို့ကို ကောင်းအောင် ဖန်ဆင်း မှာလားပေါ့၊ မကောင်းတာတွေကနေ လွတ်မြောက်အောင် ဖန်ဆင်းမှာ လားပေါ့၊

‘တို့ဘုရားက ဖန်ဆင်းတဲ့ ဘုရား မဟုတ်ဘူးဟ ပေါ့’

‘ဖန်ဆင်းတဲ့ ဘုရားမှ မဟုတ်ဘဲနဲ့ သူကကျုပ်တို့ကို ဘာမှ ပေးမှာမှ မဟုတ်ဘဲနဲ့ သူ့ဆီကို ရှိခိုးပြီးတော့ ဘာဆုတောင်းနေမှာတုန်း’လို့ အဲဒီလို ပြောလိုက်တယ်တဲ့၊ အဲဒီကောင်လေးကနေပြီးတော့ပေါ့ဗျာ။

ဒါ ကျုပ်တို့ရဲ့ လေသံတွေကို သူက ရနေပြီး ပြောတာပေါ့ဗျာ၊ အဲဒီတော့ ဦးစိန်လှဦးက ပြောတယ်တဲ့၊ ဟာ ခင်ဗျား ကလေးပြောတာ ဟုတ်တယ်ဗျ၊ ကလေးပြောတာ ဟုတ်တယ်ဗျဆိုပြီး သူတို့လည်း ဆက်မမေးတော့ဘူးပေါ့နော်၊ ဒါနဲ့ သူတို့နှစ်ယောက်က အတူတူနေရ တာဆိုတော့ ကျုပ်ကို သူတို့အခန်းကို ပင့်ပြီး သူတို့နှစ်ယောက်ကို တရားဟောခိုင်းပြီး တရားနာကြတယ်၊ ဦးခင်မောင်ဆွေက တရားနာတာ တစ်ပိုင်းတစ်စနဲ့ ပြောင်းသွားရတဲ့အတွက် ထောင်ပြောင်းတာမှာ ပါသွားတဲ့ အတွက် မနာရတော့ဘူးပေါ့ဗျာ။

ဦးစိန်လှဦးကတော့ တရားနာရတယ်ဗျ၊ သူကတော့ ဓမ္မစကြာ တရားကို လေးငါးခြောက်ခါလောက် နာရတယ်ပေါ့ဗျာ၊ အဲဒီလိုဆိုတော့ သူကတော့ ပေါက်နေတယ်ကို ပြောရမှာပဲဗျာ၊ အဲဒီလိုမျိုး ရှိပါတယ်ဗျာ၊ နောက်တော့ အဲဒီ (Ten D) က လူငယ်လေးတွေပဲပေါ့ဗျာ၊ မောင်ဘိုတို့၊ သက်ဦးတို့၊ ဇော်အောင်တို့ပေါ့ဗျာ၊ အဲဒီကလေးတွေ ကျုပ်ရဲ့ တရားနာဖက်တွေပဲ၊ ကျုပ်တရား နာကြတဲ့သူတွေပဲ၊ အကြိမ်ကြိမ်လည်း နာကြပါတယ်။

သူတို့ဆိုရင် ဒီတရားကို လက်ခံထားတယ်လို့ ပြောကြမယ် ထင်ပါတယ်။ အကြောင်းသင့်လို့ ရှိရင်ပေါ့ဗျာ။ အဲဒီလိုပဲ သူတို့ကို ဟောပါတယ်။ သူတို့လည်းပဲ လေး၊ ငါး၊ ဆယ်ယောက်လောက် စုစုပြီးတော့ တရားနာကြပါတယ်။ ကျုပ်ကလည်း တစ်ခါ ဟောရင် (၁၄)ရက်၊ (၁၅)ရက်လောက် ဟောပါတယ်။ အဲဒီလောက်ကျမှလည်း တရားကွက်က ပြတ်တယ်ဆိုတော့ ဓမ္မစကြာရယ်။ အနတ္တလက္ခဏ သုတ်ရယ်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ရယ်၊ သတိပဋ္ဌာန်ရယ် အဲဒီ (၄)သုတ်လောက်ကို ကျုပ်ကနေဟောတယ်။

အဲဒီလိုဖြစ်တဲ့အတွက် အဲဒီတုန်းကတော့ ၅(ည)တွေပေါ့နော်၊ သူတို့တော့ တရားနာရပါတယ်။ သူတို့ အိမ်တွေကနေပြီးတော့ လာပြီး ဧည့်တွေ့တဲ့အခါ ဘုရားရှိခိုးနော် ငါ့သား ဘုရားရှိခိုးနော်လို့ အဲဒီလိုမျိုး ပြောတဲ့အခါမှာ အမေ ကျနော်တို့က ဘုရားရှိခိုးရမယ့် ဘုန်းကြီးထက် ကျော်တဲ့ဘုန်းကြီးကိုတောင် ကျနော်တို့က တွေ့နေရပြီဖြစ်တဲ့အတွက် ကျနော်တို့ကို ဘုရားရှိခိုးဖို့ရာ မပြောနဲ့တော့လို့ သူတို့ ပြန်ပြောတယ်လို့ သိရပါတယ်။

အဲဒီ ဒုတိယအကြိမ်တုန်းကတော့ ကျုပ်က အဲဒီတုန်းက တရားများများ ဟောရပါတယ်။ တတိယအကြိမ်ကျတော့ ကျုပ်လည်း သိပ်ပြီး တရားမဟောရတော့ဘူးပေါ့။ ‘ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုတော့ တိုက်ထဲမှာ တစ်ယောက်တည်းပဲနေရတာ များတယ်လေ။ တစ်ယောက်တည်းပဲ နေရတာဆိုတော့ ဘယ်သူနဲ့မှလည်း သိပ်မတွေ့ရတော့ဘူးလို့ ပြောကြစို့။ အဲဒါကြောင့် အလွန်ကြီး ရဲရဲတင်းတင်းနဲ့ လာပြီး တရားနာတတ်တဲ့ သူလေး နှစ်ယောက်သုံးယောက်လောက်တော့ သူတို့ တရားရကြပါတယ်။

အဲဒီလိုလေး ရှိပါတယ်။ ကျုပ်ကို ကျုပ်ရှေ့မှာတင် ကတ်သီး ကတ်သတ် ကန့်လန့်တိုက်တာတော့ မရှိပါဘူး။ ဘုန်းကြီးများကလည်းပဲ ကျုပ်ကို ကြောက်ကြတယ်။

အဲဒီလိုပဲ မန္တလေးထောင်တုန်းက အဆောင်ပေါ်ကို တစ်ရက် နှစ်ရက်ပို့လိုက်သေးတယ်။ အကျရက်ရောက်တော့ပေါ့နော်။

အချုပ်တုန်းကလည်း အဆောင်ပေါ်တော့ ထားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် နေ့တိုင်းရုံးထွက်နေရတာရယ်၊ ရုံးမထွက်တဲ့ရက်ဆိုရင်လည်း ထောက်လှမ်း ရေးကနေပြီးတော့ ကျုပ်ကို ခေါ်စစ်နေတာများတယ်။ ခေါ်စစ်တော့ (SB)က ညမှာပါခေါ်စစ်တယ်။ တစ်ခါတစ်ခါ နေ့လည် လောက်ကတည်းက ခေါ်စစ်တယ်ပေါ့ဗျာ။

ခေါ်စစ်တော့ သူတို့က ညောင်းနေပြီ အိပ်ချင်နေပြီ၊ ဘုန်းကြီး မအိပ်ချင်သေးဘူးလားတဲ့ ကျုပ်ကိုပြောတယ်။ ကျုပ်ကတော့ ကျုပ်စိတ် ဝင်စားတဲ့ဟာတွေ ပြောနေရလို့ မအိပ်ချင်သေးဘူးဗျာလို့ ပြောတော့ **ဘုန်းကြီးကတော့တဲ့ ...** သူတို့က ကျုပ်ကို ပြောတယ်။ အမှန်ကတော့ ခင်ဗျားတို့က စိတ်မဝင်စားတာတွေ မေးနေတာဗျာ၊ ကျုပ်ကတော့ စိတ်ဝင်စားတာတွေ ပြောနေတာပါ။ ကျုပ်အကြောင်းက ဘာမှ ထိန်စရာလည်းမရှိဘူး၊ ဝှက်စရာလည်း မရှိဘူး၊ ချန်စရာလည်းမရှိဘူးဗျာလို့။ အဲဒီတော့ ကျုပ်အကြောင်းကျုပ်ပြောနေတာဆိုတော့ ကျုပ်ဖြင့် စိတ်ဝင်စားပါတယ်ဗျာ၊ နောက်တော့ သူတို့က အိပ်ပါဦးဘုန်းကြီးတဲ့။ ဟာ ခင်ဗျားတို့ကအိပ်လို့ ကျုပ်ကထိုင်နေရမယ်ဆိုလို့ ကျုပ်ကတော့ ထိုင်နေတာပေါ့ဗျာ၊ တစ်ခါတစ်ခါဆို သုံးနာရီထိုး အဲလိုမျိုးပေါ့ဗျာ။

ဒါတော့ သူတို့ကတော့ ကျုပ်ကို နှိပ်စက်တာတော့ ဖြစ်ချင် ဖြစ်မှာပေါ့ဗျာ၊ သူတို့နှိပ်စက်ခံရတာ တကယ်တမ်းကျတော့ ကျုပ်ကတော့ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူးဗျာ၊ ကျုပ်က အိပ်ရေးလည်း မပျက်ဘူး၊ နေ့ကျရင်တော့ ရုံးထွက်ပေါ့ဗျာ။

(မေး) ဆရာတော် အဲဒီလို ဒီအကျဉ်းကျနေတဲ့ ကာလမှာ **ဆရာတော့် အယူဝါဒနဲ့ ပတ်သက်လို့ တိုက်ရိုက်ဖြစ်စေ၊ သွယ်ဝိုက် သောနည်းလမ်းဖြင့် ဖြစ်စေ စွန့်လွှတ်ဖို့ ဖိအားပေးခံရတာတို့၊**

### အကြပ်ကိုင်ခံရတာတို့ ပြောကြားခြင်းခံရတာတို့ အဲဒီလိုမျိုးများ ရှိလားဘုရား’

(ဖြေ) အယူအဆနဲ့ စပ်လျဉ်းလို့တော့ ပထမအကြိမ်တုန်းကတော့ ရှိတာပေါ့ဗျာ၊ ကျုပ်က နာမည်ကို ဦးဉာဏ်လို့ပဲ ပြောပါတယ်၊ မဟုတ်ဘူး၊ လူနာမည်ပြောတဲ့၊ အဲဒါက သူတို့နဲ့ ကျုပ် ထုတ်ဆီးတိုးရသလို ရင်ဆိုင်တိုးရတယ်ပေါ့ဗျာ၊ မဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်နာမည်က ဦးဉာဏ်လို့ ကျုပ်ကပြောတာပေါ့ဗျာ၊ မဟုတ်ဘူးတဲ့ လူနာမည် ရှိရမယ်တဲ့၊ လူနာမည် ကျုပ်က ပြောကိုမပြောဘူးဗျာ။

တကယ်တော့ ကျုပ်ကိုလို့ မှတ်စာရေးပေးလိုက်ကတည်းက ကျုပ်နာမည်ကို ဉာဏ်လို့ပဲ ရေးပေးလိုက်တာ၊ ကျုပ်က ဒီလိုပဲ ပြောတယ်ပေါ့ဗျာ၊ တကယ်လည်းပဲ ကျုပ်နာမည်က မောင်ဉာဏ်ပါ။ မောင်ဉာဏ်ဆိုတာ ဉာဏ်ပဲပေါ့ဗျာ၊ အဲဒီလိုနဲ့ သူတို့လက်လျှော့ရတဲ့ အဖြစ်ရောက်တယ်ပေါ့ဗျာ။

သူတို့ ခြောက်ချင်သလိုလို ဟောက်ချင်သလိုလိုနဲ့ နာမည် ပြောဖို့အတွက်ပေါ့ဗျာ၊ အမှန်ကတော့ နာမည်ပြောမှ နှိပ်ကွပ်ရတယ်လို့ သူတို့ ထင်ပုံရတယ်ပေါ့ဗျာ၊ နာမည်ခေါ်ရတဲ့ အခါကျတော့ပေါ့ဗျာ၊ အဲဒီဘုန်းကြီးဘွဲ့ ခေါ်ရတာဆိုတော့ သူတို့က နှိပ်ကွပ်ရတာ မရောက်ဘူးလို့ ထင်ပုံရတယ်၊ ကျုပ်ကိုဆိုရင် ရှင်မိုးပြာနဲ့ သူတို့ ဒီလိုခေါ်ကြတယ်၊ ရှင်မိုးပြာ ဆိုတာကတော့ ကျုပ်ရဲ့ အမှုတွဲထဲမှာ ရှင်မိုးပြာလို့ ပါတယ်၊ မြင့်ဝင်းမောင်ဆိုတဲ့ သူကနေပြီး ကျုပ်ရဲ့ စာအုပ်လုပ်တဲ့အခါမှာ စာအုပ်ကလောင်နာမည်ကို ရှင်မိုးပြာလို့ သူ့ဟာသူ ထည့်တာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျုပ်ထည့်တာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။

အဲဒီနာမည်ကို မှီပြီးတော့ ရှင်မိုးပြာလို့ ခေါ်တာပေါ့နော်၊ အဲ ဦးဉာဏ်လို့ သိပ်မခေါ်ချင်တတ်ကြဘူး၊ ကျုပ်ကတော့ ဦးဉာဏ်ပဲ၊ ဦးဉာဏ် တစ်လုံးတည်းပဲ ပြောပါတယ်၊ လက်မှတ်ထိုးလည်း ဦးဉာဏ်ပါပဲ၊

ရှင်မိုးပြာလို့ တစ်ခါမှ မထိုးခဲ့ပါဘူးဗျာ၊ အဲဒါလေးတော့ဖြင့် တွေ့ရပါတယ်၊ တခြား အယူကိုစွန့်ဖို့ အပိုင်းဆိုင်ရာကတော့ သူတို့ ကျုပ်တို့ကို မပြောပါဘူး။ ဒုတိယအကြိမ် ထောင်ကျတုန်းကတော့ ထောင်မှူးတွေက ညစာ ထမင်းမစားလို့ မရဘူးနဲ့ အဲဒီလိုပေါ့ဗျာ အကြပ်ကိုင်တာပေါ့။

အဲဒီတုန်းက ဘုန်းကြီးတွေကလည်း အများကြီးပဲဗျ၊ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’ဆိုရင် ၅(ည) ဘုန်းကြီးတွေပေါ့၊ တစ်ဆောင်တစ်ဆောင်မှာကို ဘုန်းကြီးက (၃၀)၊(၄၀)လောက် ရှိမယ်ထင်တယ်၊ ကျုပ်တို့ တစ်ခန်းတည်းမှာကို ဘုန်းကြီး (၄၊၅)ယောက်လောက်ရှိတယ်။

အဲဒီလိုဆိုတော့ အဲဒီဘုန်းကြီးတွေကလည်းပဲ သူတို့ကလည်း ညစာကို ချန်ချန်စားကြတယ်၊ ညမှာ ထမင်းကျွေးလာတဲ့အချိန်မှာ မနက်စားဖို့ဆိုပြီးတော့ ယူထားကြတယ်၊ ကျုပ်ကတော့ မနက်စားဖို့လည်း ယူမထားပါဘူး၊ ကျုပ်အနေကိုတော့ သူများနဲ့ ထူးခြားတာကို သူတို့သိပါတယ်ဗျာ။

ဒါပေမယ့်လည်း မနေရဘူး၊ ဘုန်းကြီးရဲ့ သိက္ခာ ဖျက်ရမယ် ဆိုပြီး အဲဒီလိုမျိုး အဲဒီအချိန်ကတော့ ရှိတယ်၊ (၁၉၉၁၊၁၉၉၂) ဝန်းကျင်ကပေါ့ဗျာ၊ နောက်ပိုင်းတော့ မရှိတော့ပါဘူး။

(မေး) တချို့ နိုင်ငံရေး ၅(ည)နဲ့ ကျတဲ့သူတွေမှာတော့ လက်မှတ်ထိုးရင် လွတ်ပေးမယ်ပြောတာတွေရှိတော့ ဘာသာရေးမှာရော ရှိလားဘုရား။

(ဖြေ) အဲဒါလည်း ကြုံရပါတယ်၊ အဲဒီလိုပဲ ဘုန်းကြီးတွေကို ခေါ်ခေါ်ပြီး လက်မှတ်ထိုးခိုင်းတယ်ပေါ့ဗျာ၊ လက်မှတ်ထိုးခိုင်းတာမှာလည်း အခု အစိုးရကောင်းသလား၊ နောက်ကို ဒီလိုအပြစ်ကို မလုပ်တော့ပါ ဘူးပေါ့ဗျာ၊ စာရွက်နှစ်ရွက်ပေးတယ်၊ တစ်ရွက်မှာ ပုစ္ဆာမေးခွန်း (၄)ခုပါတယ်၊ စာရွက်နှစ်ရွက် အဖြည့်ခိုင်းပါတယ်၊ တစ်ရွက်ကတော့ အစိုးရနဲ့ စပ်လျဉ်းတဲ့ဟာဖြစ်တယ်၊ နောက်တစ်ရွက်ကတော့ ကိုယ့်ရဲ့

အမှုနဲ့ စပ်လျဉ်းတဲ့ဟာဖြစ်တယ်။ အမှုနဲ့ စပ်လျဉ်းတာကလည်း မေးခွန်း(၄) ပုဒ်ပါတယ်။ အစိုးရနဲ့ စပ်လျဉ်းတာကလည်း မေးခွန်း(၄)ပုဒ် ပါတယ်။

အဲဒီ ပုစ္ဆာတွေကို ကိုယ့်စာရွက်ပေါ်ကို ကူးပြီး ဖြေရတာပေါ့နော်။ ဖြေတော့ အစိုးရနဲ့ စပ်လျဉ်းတာကို ကောင်းတယ်လို့ ဖြေကြတာ များတာပေါ့နော်။ အမှုနဲ့စပ်လျဉ်းလို့လည်း ဟုတ်ပါတယ်။ ဘာအမှုကြောင့် ကျတာပါ။ နောက်မလုပ်တော့ပါဘူးပေါ့။ ဒီလို ပြောကြတာပေါ့ဗျာ။

ကျုပ်က အဲဒါတွေ ကြားရတော့ ဘုန်းကြီးတွေကလို့ အစိုးရမကောင်းကြောင်း ပြောချင်လိုက်တာလည်း ဝီခေါ်နေတာပဲ။ ကိုယ်ကျတဲ့အခါကျတော့လည်း အစိုးရကောင်းပါတယ်လို့ပြောတာ မဟုတ်သေးပါဘူးလို့ ကျုပ်နဲ့ တခြားဘုန်းကြီး တစ်ပါးနဲ့ ပြောကြတဲ့ အလေ့အထရှိပါတယ်။ တခြားဘုန်းကြီးတစ်ပါးရဲ့ နာမည်က အခုတော့ မေ့နေပြီဗျာ။ သူက မင်္ဂလာဒုံထဲက ရွှေနံသာဦးကျောင်းဆိုလား ရေနံသာဦးကျောင်းဆိုလား အဲဒီဘက်ကရွာရဲ့ ကျောင်းဘုန်းကြီးပါပဲ။

တစ်နေ့ကျတော့ ကျုပ်တို့ကိုလည်း စစ်ကြားရေး ခေါ်ပြီပေါ့ဗျာ။ လွှတ်ပေးဖို့ရန်အတွက် မေးခွန်း(၈)ခု မေးပြီပေါ့ဗျာ။ မေးတဲ့အခါကျ ကျုပ်ကတော့ ပြောတယ်။ အစိုးရကောင်းသလားဆိုတဲ့ အစိုးရနဲ့ စပ်တဲ့ အမေးကို **‘အစိုးရ မကောင်းပါ’**လို့ ကျုပ်က ရေးပါတယ်။ အကြောင်းပြဦးလေလို့ သူတို့ကပြောတယ်။ **‘ပြည်သူ့ဆန္ဒနဲ့ ဆန့်ကျင်ကပ်ဖဲ့ ဖြစ်လို့ပါ’**လို့ ကျုပ်က အဲဒီလို ရေးလိုက်တာပေါ့ဗျာနော်။ နောက်မေးခွန်းတွေလည်း ကျုပ်က မကောင်းဘူးဆိုတာဘဲ ရေးတယ်ပေါ့ဗျာ။ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’ဆိုရင် ကောင်းတယ်လို့ကို ကိုယ်မထင်တာဖြစ်တဲ့အတွက် မကောင်းဘူးလို့ ရေးတယ်ပေါ့ဗျာ။

ကျုပ်နဲ့ အတူတူပြောတဲ့ ဘုန်းကြီးကလည်း အဲဒီအတိုင်းပဲ အစိုးရကောင်းလားပေါ့။ မသိဘူးလို့ သူကဖြေတယ်။ ‘ဘာဖြစ်လို့ မသိတာတုန်း’ပေါ့။ ကျုပ်က ထောင်ထဲရောက်နေတာ ကြာလှပြီဗျာလို့

ဆိုတော့ ဒီလိုဆိုရင် ပြောပေးမယ်ပေါ့။ ဒီအစိုးရက ဘယ်မှာ ဆည်ကြီးဆောက်နေတယ်၊ ဘယ်မှာ လမ်းကြီးဖောက်နေတယ်လို့ပြောပြီး ကဲ အဲဒါဆို ကောင်းလား မကောင်းဘူးလားလို့ မေးတော့၊ အဲဒီလိုဆို ကောင်းပါတယ်လို့ ဖြေလိုက်ရတယ်ပေါ့ဗျာ၊ ကောင်းပါတယ်လို့ လက်မှတ်ထိုးလိုက်သလိုတော့ ဖြစ်သွားတာပေါ့ဗျာ။

သူကတော့ မကောင်းဘူးလို့တော့ ငြင်းချင်တယ်၊ ငြင်းချင်ပေမယ့် သူကိုလည်း လွတ်မပေးပါဘူး၊ သူက ငြင်းလည်းမငြင်းရဘူး၊ လွတ်လည်းမပေးဘူး၊ ကျုပ်ကိုလည်း လွတ်မပေးဘူးပေါ့ဗျာ၊ ကျုပ်ကလည်း အဲဒီလိုပဲ မကောင်းဘူးလို့ ပြောတာပေါ့ဗျာ။

တစ်ခါ ကျုပ်ရဲ့ အမှုနဲ့ စပ်လျဉ်းတာကျတော့ ဘာအပြစ်ရှိသလဲပေါ့၊ အပြစ်ရှိတာက ဘာလဲပေါ့၊ ကျုပ်မှာ အပြစ်မရှိဘူးလို့ ပြောတော့ အဲ အကြောင်းပြရေးဦးလေတဲ့၊ ကျုပ် (၁၉၇၄)ခုနှစ် အခြေခံဥပဒေ တည်ဆဲမှာ ကျုပ်က လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်ခွင့်ရှိတယ်လို့ အခြေခံဥပဒေက ပေးထားတော့ ဒါနိုင်ငံသားတစ်ယောက် ရပိုင်ခွင့်ရှိတာကို ကျုပ်ရလို့ ကျုပ်လုပ်တာဖြစ်တဲ့အတွက် ကျုပ်က အဲဒီဟာအရကိုပဲ အပြစ်မရှိဘူးပေါ့ဗျာ၊ နောက်တစ်ခုက နိုင်ငံတော်ဗဟိုတရားရုံးက ကျုပ်ကို ဘုန်းကြီးအတုဆိုပြီးတော့ ထောင်ချခဲ့ဖူးတာ၊ အဲဒါကို ကျုပ်ကို အနိုင်ပေးတယ်လို့၊ အဲဒီအချက်နှစ်ချက်အရ ကျုပ် အပြစ်မရှိဘူးလို့ ကျုပ်လည်း ရေးလိုက်တာပေါ့ဗျာ။

‘အဲဒီလိုပဲ နောက်လုပ်ဦးမှာလား’ပေါ့၊ ဒါကတော့ ‘နောက်လည်း လုပ်ရဦးမှာပဲ’လို့ ကျုပ်ကလည်း ရေးလိုက်ပါတယ်၊ အဲဒီလိုဆိုတော့ အဲဒါတွေ ဖြေပြီး အဆောင်ပြန်ရောက်တဲ့အခါကျတော့ အဆောင်မှူးဖြစ်တဲ့ ထောင်မှူးကနေပြီးမေးတယ်၊ ဘုန်းကြီး ‘အစိုးရကောင်းတယ်လို့ ဖြေခဲ့သလား’တဲ့၊ ဟာ ‘**ဘယ့်နှယ် ကောင်းမှ မကောင်းဘဲနဲ့ ကောင်းတယ်လို့ ဖြေခဲ့ရင်တော့ ခင်ဗျား ဘယ့်နှယ်လုပ်မလဲဗျာ**’



**မကောင်းဘူးလို့ဘဲ ပြောခဲ့ရတာပေါ့**လို့၊ ဟာ ဘုန်းကြီး ဆေးမရှိ၊ ဝါးမရှိနဲ့ ထောင်ထဲ အရိုးထုတ်နေရဦးမယ်တဲ့၊ ထောင်မှူးကနေ ကျုပ်ကို ပြောတာပေါ့ဗျာနော်။

ထုတ်ရကာမှ ထုတ်ရရောဗျာလို့ ကျုပ်မှာ ရွှေမရှိဘူး၊ ငွေလည်း မရှိဘူး၊ ကျုပ်မှာ ဘာမှမရှိဘူး၊ ကျုပ်မှာရှိတာလေးက တစ်ခုပဲရှိတယ်၊ အဲဒါကတော့ **‘သီလ’**ပဲ၊ ကျုပ်ဒီသီလလေးတောင်မှ ကိုယ် လွတ်ချင်တာနဲ့ပဲ ဒါလေး ယောင်တောင်ပေါင်တောင်နဲ့ ပေါင်စားမယ်ဆိုရင်ကတော့ ဘယ်ကောင်းပါ့မလဲဗျာ၊ အဲ ကျုပ်ရှိတဲ့ **‘သီလ’**လေး ကာကွယ်တဲ့ အနေနဲ့ကတော့ **‘မကောင်းတာကို မကောင်းဘူးလို့ဘဲ ပြောခဲ့တယ်ဗျာ’**လို့ ကျုပ်က သူ့ကို ပြောလိုက်တာပေါ့ဗျာ။

‘အဲဒီထောင်မှူးကတော့ “ အင်း ထောင်ထဲ အရိုးထုတ်နေရပြန်ဦး တော့မယ်”တဲ့၊ သူက ဒီလိုပြောတယ်ဗျာ၊ တကယ်လည်း လွတ်မပေးပါဘူး၊ အဲဒီလိုပဲ ဒါလျှော့ရက်နဲ့ နှစ်စေ့မှပဲ ကျုပ်လည်း လွတ်လာခဲ့တယ်လို့ ပြောရမှာပါဗျာ။

## အခန်း(၅)

ထေရဝါဒကို သိမြင်သွားခြင်း

## ကိုယ့်ကိုယ်မှာ ကိုယ့်စိတ်မရှိ

ကျုပ်က ငယ်ငယ်က (၅)နှစ်သားလောက်ကတည်းက ဘုန်းကြီးကျောင်းကို လိုက်ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ မပျော်ပါဘူး။ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ်ပဲ ပျော်ပါတယ်။ ကိုယ့်အိမ်ကလည်း ကိုယ့်အမေက သူ့အလုပ်နဲ့ သူ့လုပ်နေတာဆိုတော့ ကျုပ်တို့ကို ဘာမှ သွန်သင်ခြင်း ထိန်းကျောင်းခြင်းကို မလုပ်နိုင်ဘူးလို့ ဆိုရမှာပါ။ အဲဒီတော့ သူကလည်းပဲ ဘုန်းကြီးကျောင်းကို ပို့တာပဲပေါ့။

ကျုပ်တို့ ဘုန်းကြီးကျောင်းကို မပျော်ပေမယ့်လို့လည်း ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ နေရတော့တာပေါ့ဗျာ။ နေလိုက်တဲ့အခါမှာ (၆)နှစ်(၇)နှစ်သား အရွယ်လောက် ရောက်လာတဲ့အခါကျတော့ ဒီဘုန်းကြီးကိုတော့ ငြင်းဆန်လို့ မရဘူး။ ဒီဘုန်းကြီးနဲ့ လိုက်လျောညီထွေရှိအောင် နေရတော့မှာပဲလို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး နေလိုက်ပါတယ်။ နေတော့လည်း အတတ်နိုင်ဆုံးအထိ ဘုန်းကြီးရဲ့ အလိုတွေဟာ ဘာတွေလဲဆိုတာကို အသိဆုံးအထိ လိုက်နာနိုင်အောင် နေရတာပေါ့ဗျာ။

အဲဒီလို လိုက်နာနေတော့ ဘုန်းကြီးကလည်း ကျောင်းသား လိမ္မာလေးလို့ အသိအမှတ်ပြုခံရတဲ့အထိ ရောက်တော့တာပေါ့ဗျာ။ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’ဆိုတော့ ကိုယ်က ဒီဘုန်းကြီးနဲ့ဆန့်ကျင်ရင် ကိုယ်ခံရတယ်ဆိုတာကို သိတယ်ဗျာ။ ကျုပ်တို့ရွာနားမှာတော့ ကျုပ်တို့ဘုန်းကြီးက အရိုက်ကြမ်းတယ်ဆိုတဲ့ ဘုန်းကြီးထဲကပေါ့။ အရိုက်ကြမ်းတယ်ဆိုတဲ့ ကျုပ်တို့ဘုန်းကြီးရဲ့ ရိုက်တာကို ကျုပ်တို့ကလည်း ကြောက်ပါတယ်။

ကြောက်တဲ့အတွက် အဲဒီလိုမျိုး မခံရအောင် တတ်နိုင်သမျှအထိ အခုခေတ်စကားနဲ့ပြောရင် ဖားရတာပေါ့ဗျာ။ အဲဒီဘုန်းကြီးရဲ့ အလိုအကြိုက်တွေကို အကုန်လုံးလိုက်ပြီးတော့ လုပ်တာ။ ကိုယ့်အလိုဆိုတာ မရှိတော့ဘူး။ ကျုပ်တို့ ငယ်ငယ်ကတည်းက ကျုပ်တို့ရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို သူ ရုတ်သိမ်းသွားတာခံရတယ်လို့ ပြောရမှာပါပဲ။

အခုခေတ်မှာ မလွတ်လပ်တာတွေအကြောင်း စာအုပ်တွေ ရေးသားကြတဲ့အခါ ကျေးကျွန်တွေအကြောင်း ရေးသားကြတဲ့အခါမှာ ကျုပ်တို့ငယ်ငယ်က ဖြစ်ခဲ့ရတဲ့ခံစားချက်က အဲဒီစာအုပ်တွေထဲက အတိုင်းပါပဲ ဆိုရတဲ့အထိ သိမိတယ်လို့ ပြောရပါမယ်။ ဆိုလိုတာကတော့ ကျုပ်တို့စိတ် မရှိဘူး။ ဘုန်းကြီးစိတ်နဲ့ပဲ ကျုပ်တို့ နေလာခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒီလိုဆိုတော့ ကျုပ်တို့လည်း ဘုန်းကြီးနဲ့ ဆန့်ကျင်တာကို ဘာမှ မလုပ်ရဲတော့ဘူးလို့ ပြောကြစို့ဗျာ။

ဘုန်းကြီးကနေပြီးတော့ ရွာထဲမှာ အငြိမ့်ပွဲရှိလို့ ပွဲသွားကြည့်ချင် သွားကြည့်ကြဆိုပြီး ကျောင်းသားတွေကို လွှတ်တယ်။ တကယ်တော့ မလွှတ်ချင်ဘူး။ သူ့ကို မလွှတ်ဘူးလို့ ဒကာဒကာမတွေကနေပြီးတော့ လျှောက်မှာကို စိုးရိမ်တဲ့အတွက် သူက လွှတ်တာဖြစ်တယ်။ ပြန်လာရင် အဲဒီကျောင်းသားတွေကို ကျိကရောင် လုပ်တယ်။ အဲဒီတော့ ကျုပ်တို့က တစ်ခါ ခံရပြီးရင် သိသွားပြီ။ နောက်တော့ ဒီပွဲမျိုး မသွားမှ ဖြစ်မယ်။

အားလုံးသွားကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်မသွားဘူး။ ဆိုလိုတာက တော့ တပည့်ကောင်းလေး တစ်ယောက်အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခံရအောင် ကိုယ်နေခဲ့တဲ့အနေအထားမှာ အဲဒီလောက် ကိုယ့်စိတ်ဓာတ်ကို ချိုးနှိမ်ပြီး သူ့စိတ်ဓာတ်နဲ့ ကိုယ်နေခဲ့ရတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းကို ပြောတာဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ နောက်ဆုံးပိတ် ကျုပ်ဟာ အသက်(၈)နှစ်သားလောက် ရောက် လာပြီ ဆိုတဲ့အခါကျတော့ ဥပုသ်စောင့်တဲ့ အလုပ်ကို လုပ်နေပါပြီ။

ရွာထဲက လူကြီးတွေ အခုလို ဝါတွင်းမှာ ဥပုသ်နေ့ဆို ဥပုသ်လာ စောင့်ကြတဲ့အခါ ကျုပ်လည်း ဥပုသ်စောင့်လိုက်ပါတယ်။ နောက် အဲဒါတော်တော်လေး ကြာလာတဲ့အခါကျတော့ ဥပုသ်နေ့မှ ဥပုသ်စောင့်တာ မဟုတ်တော့ဘဲ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း ဥပုသ်စောင့်တယ်ဆိုပြီးတော့ ကျုပ်က ဥပုသ်စောင့်ပါတယ်။

### ဇိနတ္ထပကာသနီကျမ်း (၈)နှစ်သားကတည်းက ကျွမ်း

ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ကျောင်းသားကလေး နေ့တိုင်း ဥပုသ်စောင့်ပြီဆိုတဲ့အခါကျတော့ ဂုဏ်သိက္ခာလည်း တော်တော်ရှိ သွားပြီပေါ့။ အဲဒီ ဥပုသ်ရချင်တာအတွက်ကြောင့်လည်း မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီ ဥပုသ်ရဲ့အကျိုးကို သိလို့လည်း မဟုတ်ဘူး။ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ဘုန်းကြီးနဲ့ အဆင်ပြေဖို့ရန် လုပ်တဲ့ လုပ်ရပ်တွေလို့ ဒီလို ပြောရမှာပေါ့ဗျာ။

ဒါပေမယ့် အကျိုးကတော့ မယုတ်ပါဘူးလို့ ပြောရမှာပေါ့။ မယုတ်ပါဘူးဆိုတာကတော့ ညနေဘက် ထမင်းစား အိမ်မပြန်ရတော့ဘူး။ ကျန်တဲ့ကျောင်းသားတွေကတော့ ညနေဘက်(၂)နာရီလောက် အိမ်ပြန် ရပါတယ်။ အပြင်ဘက်မှာ ဆော့ကြတာပေါ့။ ကျုပ်ကတော့ မဆော့ရ တော့ဘူးဆိုတော့ ကျောင်းမှာ ကျုပ်နဲ့ ဘုန်းကြီးနဲ့ နှစ်ယောက်တည်းပဲ ရှိတော့တာပေါ့ဗျာ။

ဘုန်းကြီးကလည်း လွတ်လပ်ခွင့်ပေးတယ်။ လွတ်လပ်ခွင့် ပေးတဲ့အခါကျတော့ ကျုပ်က စာဖတ်တယ်။ စာဖတ်တာလည်း ကျောင်းမှာ စာအုပ်ကလည်း များများမရှိပါဘူး။ ‘ဇိနတ္ထပကာသနီကျမ်း’ဆိုတဲ့ ကျမ်းရယ်။ ‘သံဝေဂဝတ္ထုဒီပနီကျမ်း’ဆိုတဲ့ကျမ်းရယ် လက်(၃)လုံး လောက်ထူတဲ့ အိုအိုနုနု စာအုပ်ကြီးတွေပဲ ရှိပါတယ်။ အဲဒါတွေပဲ စာတင်ခုံပေါ်တင်ပြီး ဖတ်ရပါတယ်။ ဖတ်ရင်းဖတ်ရင်းနဲ့ နောက်တော့လည်း

ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ တခြားစာလည်း ကိုယ်ကဖတ်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ဖတ်စရာလည်း မရှိဘူး၊ အဲဒါနဲ့ ‘ဇိနတ္ထပကာသနီကျမ်း’ဆိုတာ ကျုပ် ကလေးကတည်းက တပြောင်းတပြန်ဖတ်လို့ ကျွမ်းကျင်လာပြီးသားပါလို့ ဒီလိုပဲ ပြောကြပါစို့ဗျာ။

### ဒီပုဆိုး ငါ့ဆီ ဘယ်တော့မှ ပြန်မလာရ

အဲဒီကနေ ‘ဘာဖြစ်လာတုန်း’ဆိုတော့ အတွေးတစ်ခု ရလာခဲ့တာက ဘုရားတောင် ဘုန်းကြီးဘောင်ကို များများမရောက်ဖူးဘူး၊ နည်းနည်း ပါးပါး(၉)ဘဝပဲ သူရောက်ဖူးတယ်လို့ ကိုယ့်အသိထဲမှာ ဖြစ်လာခဲ့တယ်ပေါ့၊ အဲဒီတော့ ကိုယ်က ဒီသာသနာတော်ကြီးဆိုတာနဲ့ အခု တွေ့နေရပေမယ့် ခုနနေမတွေ့ရဘူးဖြစ်ချင်ဖြစ်မှာ၊ အဲဒီလိုဆိုရင် ငါ ဒီဘဝကတော့ တစ်ခါကလေးပဲဖြစ်ဖြစ် သံသရာကျင်လည်တဲ့အခါမှာ ဘုန်းကြီးဖြစ်ဖူးအောင် ဘုန်းကြီးတော့ လုပ်ထားလိုက်မယ်ဆိုပြီးတော့ ‘ဘုန်းကြီးပဲ လုပ်မယ်’ဆိုပြီး ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။

ငယ်ငယ်ကတည်းက ကိုယ့်ဟာကို ဆုံးဖြတ်ပြီး ဘုန်းကြီးပဲ လုပ်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ပါတယ်၊ ‘ဘာဖြစ်လို့ ဘုန်းကြီးလုပ်မှာလဲ’ နောင်မှာ သာသနာဆိုတာ မရှိတော့တဲ့အချိန်ကျမှ လူဖြစ်လည်း ဘုန်းကြီးက လုပ်ချင်လို့ မရဘူး၊ နောင်များသာသနာက မရှိတော့ဘူးဆိုရင် ဘုန်းကြီး ဘောင်ကလည်း တစ်ခါမှ ရောက်ဖူးတော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီတော့ သာသနာ့ဘောင်တော့ဖြင့် တစ်ခါတော့ တစ်ဘဝလုံး ရောက်ဖူးတယ်ဖြစ်ဖို့ လိုတယ်ဆိုပြီးတော့ ဘုန်းကြီးလုပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်၊ အဲဒီလို ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့လည်း ဘုန်းကြီး ဂိုက်ဆိုက်လေး နည်းနည်းဝင် လာပြီပေါ့ဗျာ၊ ကျောင်းသားကလေးက ဘုန်းကြီး ဂိုက်ဆိုက်လေး ဝင်လာ တော့ အနည်းဆုံး ကိုယ်နဲ့အဖော်တွေနဲ့ ကစားကြရင်တောင်မှ ကစားရတဲ့ အခန်းမှာ ဘုန်းကြီးလုပ်ရတဲ့ အခန်းကနေပြီးတော့ကစားပါတယ်။

အဲဒီလိုမျိုးနဲ့ ဘုန်းကြီးလုပ်မယ် ဘုန်းကြီးလုပ်မယ်နဲ့ ဖြစ်လာပြီး တော့ ကိုရင်ဝတ်တဲ့အချိန်ကျတော့ ‘ပုဆိုးနဲ့ သင်္ကန်းလဲလိုက်တဲ့အချိန်မှာ ဒီပုဆိုး နောက် ငါ့ဆီ ဘယ်တော့မှ ပြန်မလာရတော့ဘူး’လို့ စိတ်ဖြစ်ပြီး ကိုယ့်ခြေထောက်နဲ့ ပုဆိုးကို ခတ်ပစ်ခဲ့ ပါတယ်ဗျာ။

### မင်း ကြီးလာရင် တောရကျောင်းဘုန်းကြီးလုပ်

အဲဒီလိုမျိုးဖြစ်ပေမယ့် လူပျိုပေါက်အရွယ်ပိုင်းလေး ဝင်လာတဲ့ အခါကျတော့ ဖိုစိတ်မစိတ်လေး ဝင်လာတာပေါ့။ ဖိုစိတ်မစိတ် ဝင်လာတော့ ဒီအကြောင်းအရာတွေ ငါတွေ့မိ တွေးမိနေတယ်ပေါ့။ ဒါဆိုရင် ငါ ဘုန်းကြီးတောင်မှ လုပ်မှ လုပ်နိုင်ပါ တော့မလားပေါ့။ ဒီလိုဆိုရင်တော့ ဘုန်းကြီးလုပ်နိုင်အောင် ဒီအကြောင်းတော့ ငါမတွေ့တော့မှ ဖြစ်မယ်ဆိုပြီးတော့ အဲဒီလို တွေးတာကို ဘုရားဆီ သွားသွားလှူတယ်။ အဲဒီလို လှူရမယ်လို့ ဘယ်သူကမှလည်း ပြောတာ မကြားဖူးပါဘူးဗျာ။

မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော် ဟောဒီမိန်းကလေးတွေ အကြောင်းကို မတွေ့တော့ပါဘူးဘုရားပေါ့။ တကယ်လို့ တွေးမိတယ်ဆိုရင် တပည့်တော် အဝီစိငရဲအိုးကို ဂျိုးကပ်ပါစေလို့ အဲဒီလို ကြိမ်ပြီးတော့ ကျုပ်ဆိုရင် ဘုရားကို လှူတယ်ပေါ့ဗျာ။ ဒါပေမယ့် မရဘူး၊ မရဘူးလို့ဆိုတာက တွေးတာတင် မကဘဲနဲ့ နောက်ဆိုရင် ကြည့်ချင်တာတွေ ဖြစ်လာတယ်။ တွေ့ချင်တယ်ပေါ့ဗျာ။

တွေ့ချင်တာကိုတော့ တပည့်တော် မလုပ်တော့ပါဘူး၊ တွေးတာကို တော့ ခွင့်လွှတ်ပေးပါလို့ ထပ်ပြီးတော့ ဘုရားဆီ ခွင့်တောင်းပြန်တယ်။ အဲဒီလိုပဲ တွေးတာလည်း မလုပ်တော့ပါဘူးဆိုတာ မနိုင်ဘူး၊ မနိုင်တော့ တွေးတာတော့ တပည့်တော် ခွင့်လွှတ်ပါလို့ စကားပြောတာတော့ တပည့်တော် မလုပ်တော့ပါဘူး၊ လုပ်ရင် အဝီစိငရဲအိုး ဂျိုးကပ်ပါစေလို့ ဘုရားဆီကို အကြိမ်ကြိမ် ကျုပ် လုပ်ပါတယ်။ အဲဒါ ‘ဘာလုပ်နေတာလဲ’

ဆိုရင် ကိုယ် ဘုန်းကြီးတစ်သက်လုံး လုပ်မှာဆိုတဲ့အတွက် အကန့်အကွက် ဖြစ်တယ်ထင်လို့ လုပ်တာပါ။ ဘယ်သူက လုပ်ရမယ်ပြောလို့လုပ်တာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီလိုနဲ့ နောက်တော့ လုံးလုံးမနိုင်တော့ဘူးဆိုတာ သိပါတယ်။ ဘာကိုမှ မနိုင်တော့ဘူး။ လောကကြီးမှာ မလုပ်ရဆိုတဲ့ လုပ်ငန်းကို ငါ ဘာဖြစ်ဖြစ် မလုပ်ဘဲ နေနိုင်တယ်။ ဒီလို ငါ့ကိုယ်ငါ သိနေတယ်။ အခုတော့ ဒီမလုပ်ရတဲ့ လုပ်ငန်းကိုတော့ ငါမနိုင်တော့ဘူး။ လေးတဲ့အရာကြီးကို မ' ပါဆိုရင် ငါ မ' မနိုင်ဘူး။

အဲဒါပေမယ့်လည်း ဘာကိုတော့ဖြင့် မလုပ်ရတော့ဘူးဆိုရင် မလုပ်ဘဲ နေနိုင်တယ်လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ထင်ထားတာ။ အခုတော့ ဒီဟာတော့ ငါမနိုင်တော့ဘူး။ မနိုင်ရင် ငါဘယ်လို လုပ်မလဲဆိုရင် **‘မင်း ကြီးလာရင် တောရကျောင်းဘုန်းကြီးလုပ်’**လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို လမ်းညွှန်လိုက်ပါတယ်။

### စိတ်ထိန်းစာလုပ်ကြိုးစားလုပ်

တောရကျောင်းဘုန်းကြီးလုပ်ဆိုတော့ ဟုတ်ပြီ။ ဒီလိုဆိုရင် ငါ ကိုရင်ဝတ်မယ်၊ ပြီးတဲ့အခါကျတော့ ရဟန်းခံမယ်၊ ရဟန်းက (၅)နှစ်အထိ ကိုယ့် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာနဲ့ အတူတူနေရတယ်။ (၅)နှစ် မကျော်သေးဘဲနဲ့ ကိုယ့် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာနဲ့ ကင်းပြီး မနေရဘူး။ ကင်းရင် နိဿရည်း ဆရာနဲ့နေရတယ်။ အဲဒီလိုဆိုတော့ ငါးနှစ်အတွင်းမှာတော့ တစ်ယောက် တည်း နေခွင့်မရှိပါဘူး။

အဲဒီတော့ ငါးနှစ်အထိ ငါ စာသင်မယ်၊ ရဟန်း(၅)ဝါရတဲ့အဆင့် အထိ စာသင်တိုက်မှာ (၁၀)နှစ်စာသင်မယ်၊ ပြီးရင် တောထွက်မယ်။ အဲဒီလိုမျိုးနဲ့ ကျုပ်စိတ်ထဲမှာဆုံးဖြတ်ပြီး စာသင်တိုက်မှာ နေပါတယ်။ နေတော့လည်း ကိုယ်က တောထွက်မယ်လို့ စိတ်ကူးရှိတဲ့သူဆိုတော့ ကိုယ့်ဂိုက်ဆိုက်ကလည်း အဲဒီဘက်ဆီ ဦးတည်ပြီးနေပါတယ်။နောင်

တကယ်ပဲ ရဟန်း(၅)ပါရတဲ့အခါကျတော့ စာသင်တိုက်က ဆင်းလိုက်ပါတယ်။

ဆင်းပြီးတော့ တောထွက်ပါတယ်။ တောထွက်တယ်ဆိုတာက တောရကျောင်းဘုန်းကြီး လုပ်နေလိုက်တယ်ပေါ့ဗျာ။ ရွာတစ်ရွာရဲ့ မနီးမဝေးမှာ ရွာကပင့်ခေါ်ထားလို့လည်း မဟုတ်ဘဲ ကိုယ့်ဟာကိုယ် သွားနေတယ်ပေါ့။ ရွာကိုတော့ သွားပြီး ဆွမ်းခံစားတယ်ပေါ့ဗျာ။ အဲဒီလိုနဲ့ ရွာနဲ့ကိုယ်နဲ့ ဆွမ်းခံစားတာပဲ ဆက်စပ်တယ်။ သူတို့က ပင့်ခေါ်ထားတာလည်း မဟုတ်တဲ့အတွက် သူတို့က ကျုပ်ကို ဘာမှ ကူညီလုပ်ဆောင်တာလည်း မရှိဘူးလို့ ပြောရမှာပေါ့ဗျာ။

အဲဒီလိုနဲ့ နေလိုက်တာမှာ တောထဲရောက်တော့ တောထဲမှာ နေစရှိတာ မဟုတ်တဲ့အတွက် တောထဲမှာ မပျော်ပါဘူး။ မပျော်တဲ့အတွက် ကိုယ့်စိတ်က မြို့သွားလိုက် ရွာသွားလိုက်နဲ့ စိတ်ကူး ကူးမိပါတယ်။ ဪ ငါ့စိတ်က တောထဲမှာ မရှိဘူး။ ငါကပဲ တောထဲမှာ နေနေတာလို့ ငါ့စိတ်နဲ့ ငါ့ကိုယ် ကြာလာရင် တခြားစီ ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။ အဲဒီတော့ ငါ့စိတ်ကို ငါ့ကိုယ့်ရှိတဲ့နေရာမှာ ခေါ်ထားမှ ဖြစ်မယ်ဆိုပြီး စိတ်ထိန်းတဲ့ အလုပ်ကို လုပ်ပါတယ်။ ‘အာနာပါန’ လုပ်တယ်ပေါ့ဗျာ။

### ဗုဒ္ဓမုန်းသိလျှက်နဲ့ လုပ်တာဟာ လူအ

စိတ်ထိန်းတဲ့ ‘အာနာပါန’လုပ်ငန်းဆိုတာကလည်းပဲ အလွန်ခက်တဲ့ လုပ်ငန်းဖြစ်တဲ့အတွက် တော်တော်နဲ့ကို လုပ်လို့လည်း မရပါဘူးလို့ ဒီလို ပြောရမှာပေါ့။ အတော်ကြီး များများလုပ်တဲ့အခါမှာတော့ လုပ်နေတုန်း ရပါတယ်။ လုပ်နေတုန်း ရပြီးနောက် လုပ်တာကနေ ရပြီဆိုပြီး လွှတ်လိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် စိတ်ကလည်း တစ်ခြားကို သွားတာပဲ ဆိုတော့ အဲဒီမှာတင် ဟာ စိတ်ထိန်းရတာက အများကြီး လုပ်ရပြီးတော့ အကျိုးနည်းနည်းပဲရတယ်။ ကိုယ်ရတာက နည်းတဲ့လုပ်ငန်းဟာ



ရှုံးတဲ့လုပ်ငန်းပဲ။ ရှုံးတဲ့လုပ်ငန်းကို ရှုံးမှန်းသိရက်သားနဲ့ လုပ်တာဟာ လူအပဲ။ အဲဒီတော့ ဒါကြီးကို ငါ မလုပ်တော့ပါဘူး။ နဂိုကလည်း ဘာရချင်လို့ လုပ်တာမှ မဟုတ်တာဘဲ။ စိတ်ထိန်းချင်လို့ လုပ်တာဆိုတော့ အဲဒီ စိတ်ထိန်းနည်းကို လွှတ်လိုက်ပါတယ်။

### စိတ်ထိန်းလွတ်မှ စိတ်ငြိမ်ရ

အဲဒီ စိတ်ထိန်းနည်းကို လွှတ်လိုက်တော့ စိတ်ထိန်းနေလို့ စိတ်ကလည်း ပြေးနေတဲ့သဘော ဖြစ်တာကို သိလာရတယ်။ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’ဆိုတော့ စိတ်ထိန်းတာကို လွှတ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ‘ဘာဖြစ်လား’ဆိုရင် ‘စိတ်ကို မြင်လာတယ်။ စိတ်ကို မြင်လာတဲ့ အခါကျတော့ စိတ်ဖြစ်လာတာကို မြင်လာပြီးနောက် စိတ်ပျက်သွားတာကိုလည်း မြင်လာတယ်။ စိတ်ပျက်သွားတာကို မြင်ပြီး နောက်ထပ် စိတ်ကူးမရှိသေးဘဲနဲ့ လွတ်နေတဲ့နေရာကိုလည်း မြင်လာပါတယ်’

အဲဒီကနေပြီးတော့ ဪ ဒီလိုဆိုတော့လည်း စိတ်က မပြေးပါလား။ အဲဒီလို သိသွားပြီးတော့ အဲဒီ မပြေးတဲ့စိတ်လေးနဲ့ဘဲ တောထဲမှာ နေခဲ့ပါတယ်။ တကယ်တော့ အဲဒီလုပ်ငန်းဟာ ဘာလုပ်ငန်းလို့ မသိပါဘူး။ ဘာလုပ်ငန်းလို့ မသိပေမယ့် အဲဒီလိုနေတာ များလာတယ်။ နေတာ ‘ဘာလို့များတာတုန်း’ဆိုရင်တော့ တောထဲမှာ စိတ်ငြိမ်ရင် တစ်သက်ပန် တောထဲနေလို့ရပြီ။

### တစ္ဆေကြောက်ရာက တစ္ဆေနဲ့တွေ့ချင်

တစ်သက်ပန် တောထဲနေလို့ရရင် ငါ့ရည်ရွယ်ချက် အောင်မြင်ပြီလို့ အဲဒီလိုပဲ စိတ်ထားပြီး အဲဒီ လုပ်ငန်းကို လုပ်တာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒါ တောထဲမှာ အဲဒီလို နေဖို့ရန်အတွက် ငါ့စိတ်ငြိမ်တာကြီးက ဟန်ကျတာပဲလို့

ဟန်ကျပြီဆိုပြီး နေလိုက်တာ ဖြစ်တယ်။

အဲဒီလို နေတာများလာတဲ့ အခါကျတော့ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ လူက ပြောင်းလာခဲ့ပါတယ်။ ပြောင်းလာတာက စိတ်မပြေးတာပေါ်မှာရှိပြီး လူရဲ့ အတွေးအခေါ်တွေရော လူရဲ့အနေအထိုင်တွေရော လူရဲ့ပြောပုံဆိုပုံတွေရော ပြောင်းလာခဲ့ပါတယ်။ ပြောင်းလာတာမှာ ‘ဘယ်လောက် ပြောင်းလာ သလဲ’ဆိုရင် ငါနဂိုကနဲ့တော့ မတူတော့ဘူး။ နဂိုက ကြောက်တာ တွေလည်း အခုမကြောက် တတ်တော့ဘူး။ နဂိုက တစ္ဆေဆိုရင် ကြောက်ပါ တယ်။ တောထဲနေပေမယ့် တစ္ဆေကတော့ ကြောက်ပါတယ်။ တစ္ဆေကြောက် ပေမယ့်လည်း ကြောက် ကြောက်နဲ့ပဲ နေရမှာပဲဆိုပြီးတော့ နေနေတာဖြစ် ပါတယ်။ အဲဒီလို နေရတာ ကြာလာတဲ့အခါကျတော့ မကြောက်တော့ဘူး။ မကြောက်တာ ‘ဘယ်လိုထိ သိသာလာတုန်း’ဆိုရင် ရှေးအခါက တစ္ဆေ ကြောက်တာကို တစ္ဆေခြောက်တာအကြောင်း မတွေးဝံ့ဘူး။ တွေးရင် အဲဒီ တစ္ဆေခြောက်တာကြီးက ပြန်ဖျောက်တာ မရဘဲဖြစ်မှာ စိုးရိမ်လို့ပဲ။ ပြန်ဖျောက်လို့မရရင် တစ်ယောက်တည်း နေနေရတာ ကြောက်စရာကြီး ဖြစ်မှာပေါ့ဗျာ။ တစ္ဆေခြောက်တာ အကြောင်း ကြားဖူးတာတွေဆိုရင် ပြန်တောင် မတွေးဝံ့ဘူး။

အဲ အခု မကြောက်တဲ့အခါကျတော့ တစ္ဆေခြောက်တာကို တွေးဝံ့ရုံတင်မကဘဲနဲ့ တစ္ဆေကိုတွေ့ချင်လာတယ်။ သူနဲ့ငါနဲ့ ရန်သူမှ မဟုတ်ဘဲ ဘာလို့ မတွေ့နိုင်စရာရှိလဲ။ သူ ဘယ်လောက်ကြီးကြီး ဘယ်လောက်ငယ်ငယ် ငါ သူ့ကို တွေ့ရရင် စကားပြောချင်တယ်လို့ အဲဒီလိုတွေ ဖြစ်လာပါတယ်။ ဖြစ်လာပေမယ့်လည်း တစ္ဆေနဲ့ တကယ်ကတော့ မတွေ့ပါဘူး။ နောက်တော့ ခြောက်သလိုလိုဖြစ်တာတွေကို တွေ့တဲ့အခါမှာလည်းပဲ လိုက်ပါတယ်။ လိုက်တယ်ဆိုတာက “ဒါ ဘာလဲ။ ဘာကြောင့်ဖြစ်တာလဲ”ဆိုရင် နောက်ဆုံးပိတ် တစ်ခုခု တွေ့တာပါပဲ။ ခြောက်တယ်ဆိုတာဟာ တကယ်ခြောက်တာ မဟုတ်ဘဲနဲ့ ခြောက်သလိုလို

ဖြစ်တဲ့ဖြစ်ရပ်လို့ပဲ ကျုပ် သိသွားတာကို တွေ့ရပါတယ်။ အဲဒီ တစ္ဆေဆိုတာလည်း လုံးဝ မကြောက်တော့ဘူး။ အဲဒီလိုကနေပြီးတော့ ကိုယ့်ရဲ့ အနေအထိုင်ဟာ အလွန်ငြိမ်သက်တဲ့ အနေအထား ရောက်သွား တော့ ငါ တရားရနေပြီလားလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ကို ထင်ပါတယ်။

### ကိုယ်ရတာ ဘာမှန်းမသိလို့ ကျော်ကြားတဲ့ တရားသမားတွေဆီသွား

“အေး အဲဒီလို ထင်ချင်ရင် မင်းက ဘာတရားအားထုတ်လို့လဲ ပြောစမ်းပါ”လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြန်မေးတဲ့အခါမှာ ငါလည်း ဘာတရားမှ အားမထုတ်ဘူး။ ဘာတရားမှ အားမထုတ်တဲ့သူက ‘ဘယ်လို တရားရမှာလဲ’ အဲဒီလို ‘ဘယ်လို တရားရမှာလဲ’ဆိုပေမယ့် ငါရဲ့ တွေးပုံခေါ်ပုံ ပြောပုံဆိုပုံ နေပုံထိုင်ပုံ လောကအပေါ်မှာ သဘောထားတာကတော့ ဟို ရှေးအခါ ရှေးအခါက တရားရနေတဲ့သူတွေရဲ့ နေပုံထိုင်ပုံ ပြောပုံဆိုပုံ လုပ်ပုံကိုင်ပုံနဲ့ ငါဟာ တစ်ထပ်တည်း တူနေတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ငါဟာ တရားရတယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ အေး အဲဒီလိုကြောင့် ‘တရားရတယ်လို့ ထင်ချင်တယ်’ဆိုရင် အဲဒီတရားရအောင် မင်းဘာလုပ်လို့လဲ ပြောစမ်းဆိုရင် ငါဘာမှ မလုပ်ဘူး။ ဘာမှ မလုပ်ဘဲနဲ့ တရားရတာလို့ ထင်ရင် ကောင်းပါ့မလားပေါ့ဗျာ။

မကောင်းဘူးလို့ဆို ပေမယ့် တရားရတယ်ဆိုတဲ့သူတွေနဲ့ ကိုယ်နဲ့တူနေတာ အရကတော့ ဘယ်လိုလုပ်မလဲပေါ့။ ဒီလိုဆိုရင် ‘**ကိုယ်က တရားရတာ ဟုတ်သလား၊ မဟုတ်ဘူးလား**’ အေး ဒါသိဖို့အတွက် ဆိုရင် ကိုယ်လို တရားရနေတယ်ဆိုတဲ့သူတွေ လောကမှာအများကြီး ရှိနိုင်လောက်တယ်။ ငါ့ထက် အဆတစ်ရာမက အားထုတ်ကြတဲ့သူတွေ ဒုနဲ့ဒေးရှိတယ်။ အဲဒီသူတွေဆီမှာ သူတို့ တရားရတာကို ငါ သွားပြီး လေ့လာမယ်။ သူတို့ တရားရတာနဲ့ ငါတရားရတာ တူသလား ကွဲသလား စစ်ဆေးကြည့်မယ်။

အဲဒါနဲ့ ကျုပ် တောရကျောင်းကနေ ထလာခဲ့ပြီးတော့ ‘တရားရနေတယ်’လို့ ကျော်ကြားနေတဲ့ ဘုန်းကြီးတွေဆီ သွားတယ်။ တရားရိပ်သာခေါင်းဆောင်ဆရာတော်ကြီးတွေဆီကို သွားတယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ အောက်ပြည်တစ်လွှားရော၊ အညာပြည်တစ်လွှားရော ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ထိပ်တန်းဆိုတဲ့ဆရာတော်ကြီးတွေဆီကို ကျုပ် မရောက်တဲ့နေရာဆိုတာ မရှိတော့ဘူးလို့ ပြောကြစို့ဗျာ။

ဥပမာ- အဲဒီအချိန်တုန်းက ဆရာတော် ရှင်ဥက္ကဋ္ဌတို့လည်း ရှိသေးတာဖြစ်တဲ့အတွက် ဆရာတော်ရှင်ဥက္ကဋ္ဌတို့ဆီကိုလည်း ရောက်တယ်။ အဲဒီတုန်းက ကြောင်ပန်းကျောင်းတိုက်တို့ ဆိုတာကလည်း အင်မတန် ကျော်ကြား ခေတ်စားနေတာဖြစ်တဲ့အတွက် ကြောင်ပန်းဆရာတော် ကျောင်းတိုက်ကိုလည်း ရောက်တယ်။ ကျောက်သင်္ဘောဆရာတော် ကျောင်းတိုက်ကိုလည်း ရောက်တယ်။ နောက် မိုးကုတ်ဆရာတော် ကျောင်းတိုက်ကိုလည်း ရောက်တယ်။ ဒီအောက်ပြည်က ပြောမယ် ဆိုရင်တော့ သဲအင်းဂူဆရာတော် ကျောင်းတိုက်ကိုလည်း ရောက်တယ်။ မိုးညိုဆရာတော် ကျောင်းတိုက်ကိုလည်း ရောက်တယ်။ သန်လျင်က ဉာဏ်လှေကားဆိုတဲ့ ဆရာတော် ကျောင်းတိုက်ကိုလည်း ရောက်တယ်။

တကယ်တော့ သူတို့တစ်တွေကလည်းပဲ တရားတွေကို ပြကြပါတယ်။ တရားကို မပြကြပါနဲ့ဘုရား၊ ရတာကိုသာ တပည့်တော်ကို ပြောပြကြစမ်းပါလို့ ကျုပ်ကလည်း တောင်းဆိုတဲ့အလေ့အထ ရှိပါတယ်။

တရားပြတာကို သိချင်လို့ လာတာမဟုတ်ဘူးဘုရား၊ ‘တရား ရတာကို ဘယ်လိုရတာတုန်း’သိချင်လို့ လာတာပါဆိုတော့ အကြိမ်ကြိမ် ပူဆာတဲ့အခါမှာတော့ သူတို့ တရားရတာတွေကို သူတို့ ပြောကြတယ်ဗျာ။

‘အဲဒီလို ပြောကြတဲ့ အခါမှာတော့ တရားရတာတွေကလည်းပဲ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်ဟာ မတူဘဲ ရှိနေကြပါတယ်။ သူရတာတစ်မျိုး ကိုယ်ရတာတစ်မျိုး တခြားရတာက တစ်မျိုးပေါ့ဗျာ။ ဒီလိုဆိုရင်တော့

တရားတွေက တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ရနေကြတာပဲ။ ကိုယ်နဲ့ ခပ်တူတူ ရတဲ့ ပုံသဏ္ဌန်မျိုးလည်း တွေ့တယ်ပေါ့ဗျာ။

### ဘာမှ မရှိတဲ့အရာဟာ နိဗ္ဗာန်မဟုတ်

အဲဒီလိုတွေတော့ ကျောက်သင်္ဘောကိုရောက်တဲ့အချိန်မှာ အဲဒီက ဆရာတော်တစ်ပါးက ‘ကျုပ်ကို တရားရနေပြီ’လို့ ပြောပါတယ်။ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’ဆိုတော့ ‘သူရထားတာနဲ့ ကျုပ်ရထားတာက နည်းနည်း တူနေတာဖြစ်တဲ့အတွက် တရားရနေပြီ’လို့ ပြောတာ ဖြစ်တယ်။ သူက ကျုပ်ဆီကို လာနှုတ်ဆက်တယ်။ ကျုပ်ကလည်း အဲဒီညမှာ ရောက်တယ်။ တိုက်ခန်းလေး တစ်ခန်းထဲ ကျုပ်တစ်ယောက်တည်း နေနေတုန်းမှာ သူက တံခါးခေါက်ပြီး ဝင်လာတယ်။ ဝင်လာပြီး ကျုပ်ထက် နည်းနည်း သိက္ခာငယ်တာဖြစ်တဲ့အတွက် အောက်နားက သူကထိုင်ပြီး သူနဲ့ကျုပ် နှစ်ယောက်ကြားမှာ ဒီလိုလေး လက်ဝါးဖြန့်ထားပြီးတော့ အဲ သူကနေပြီး ဆေးလိပ်လေး မီးညှိပြီး ပါးစပ်ထဲထည့်ပြီးနောက် လက်ဝါးဖြန့်ထားပြီးတော့ ‘ဒီအထဲမှာ ဘာရှိလဲ’လို့ မေးပါတယ်။

အစကတော့ သူ့ခါးကြားထဲမှာ ရှိတဲ့သော့တွဲလေးကို လက်ဝါးထဲမှာ ထည့်ပြီးတော့ မေးပါတယ်။ ‘ဘာရှိလဲ’ဆိုတော့ ‘ဟာ သော့တွဲရှိတာပဲ’လို့ ပြောလိုက်တယ်။ ဒီလိုနဲ့ သော့တွဲကို ခါးထဲ ပြန်ထည့်ပြီးတော့ လက်ဝါးကို တော့ မရုတ်သိမ်းသေးဘူး။ ‘ဘာရှိလဲ’လို့ ထပ်မေးတဲ့အခါမှာတော့ ‘ဘာမှမရှိဘူး’လို့ ကျုပ်ကပြောလိုက်တယ်။ ‘ဘာမှ မရှိဘူး’လို့ ပြောလိုက်တဲ့ အခါကျတော့လည်း သူက လက်ဝါးကို ပြန်မရုတ်သေးဘူး။ ‘သူက ဘာပြောလဲ’ဆိုတော့ အစောက ‘သော့တွဲလေး နေသွားတဲ့နေရာ မရှိဘူး လား’လို့ သူက အဲဒီလို မေးပါတယ်။

ဟာ ‘ဒီအကွက် ငါ့ရနေတဲ့ နေရာပဲ’လို့ ကျုပ်စိတ်ထဲမှာတော့ တန်း သိသွားတာပေါ့ဗျာ။

တန်းသိသွားတော့ ကဲ ဒီညတော့ ရောက်ခါစပဲ ရှိသေးတာဖြစ် တဲ့အတွက် တခြားစကားပဲ အေးအေးဆေးဆေး ပေါ့ပေါ့ ပါးပါး ပြောရအောင်ပါ။ ဒါကိုတော့ မနက်ဖြန်ကြရင် တပည့်တော်တို့ ပြောကြမယ်လို့ အဲဒီလို သူ့ကို တားလိုက်ပြီးနောက် သူ ဘယ်က လာတာရယ်၊ ကိုယ် ဘယ်ကလာတာရယ် အစစတွေကို အလွှာပသလွှာပ စကားတွေပဲ ပြောပြီးတော့ နိဂုံးချုပ်လိုက်ကြတယ်ပေါ့ဗျာ။

မနက်ဖြန်ကျတော့ တွေ့ရော၊ ကျုပ်ကပဲ စပြောတယ်။ ဒီအကြောင်း အရာကို စပြောတော့ ‘သူက ဘာပြောလဲ’ဆိုတော့ ဟာ **‘အရှင်ဘုရား သောတာပန် ဖြစ်နေပြီပဲ’**လို့ သူက ပြောပါတယ်။ အဲဒီလို သူပြောလိုက်တော့မှ ကိုယ်က စဉ်းစားဖူးသွားတာကတော့ ဟာ တပည့်တော် **‘သောတာပန် မဖြစ်စမ်းပါရစေနဲ့ ဘုရား’**လို့ သူ့ကို ပြောပါတယ်။ “ဟာ ဘာဖြစ်လို့လဲ ကိုယ်တော်ရ”တဲ့၊ ဟုတ်တယ်။ “တပည့်တော်ရဲ့ သောတာပန်သိုက်စာနဲ့ တပည့်တော်ဖြစ်နေတဲ့ ဖြစ်ရပ် မတူသေးဘူး ကိုယ်တော်ရ”။ “ကိုယ်တော်က ဘာသိုက်စာတွေ ရထားလို့လဲ”လို့ သူက ဒီလို ပြန်မေးပါတယ်။

အဲဒီမှာ ကျုပ်ကလည်း ဒီလိုပြောပါတယ်။ အရိယသစ္စာရဲ့ ကိစ္စကိုပြောတဲ့ **‘သီ၊ပယ်၊ဆိုက်၊ပွား’**ဆိုတဲ့ မဂ်ကိစ္စ(၄)ပါးကို ပြောလိုက်တဲ့အခါမှာတော့ တပည့်တော် **‘ဒီငြိမ်းနေတဲ့အရာကြီး၊ ဘာမှ မရှိတဲ့ အရာကြီးဟာ နိဗ္ဗာန် ဟုတ်တယ်၊ မဟုတ်သေးဘူး’**လို့ တပည့်တော် မသိသေးဘူး၊ ဟုတ်ချင်လည်း ဟုတ်မယ်၊ ဟုတ်ချင်မှလည်း ဟုတ်မယ်၊ ဒါပေမယ့်လည်း ဟုတ်ဟုတ် မဟုတ်ဟုတ် တပည့်တော် သိုက်စာအရက လိုနေသေးတယ်။

‘ဘာလိုသလဲ’လို့ဆိုရင် **‘အဲဒီ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနေတာ ဖြစ်ခဲ့ရင် ဒုက္ခကို သိရမယ်၊ ဒုက္ခသိနေတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ဖြစ်ရမယ်၊ သမုဒယပယ်တာနဲ့လည်း တစ်ပြိုင်နက် ဖြစ်ရမယ်။’**

တပည့်တော် သမုဒယလည်း မပယ်ဘူး၊ ဒုက္ခလည်း မသိဘူး၊  
အဲဒါကြီးပဲ မျက်မှောက်ပြုနေတာ ဖြစ်တယ်’လို့ ပြောတော့ “ဟာ  
အရှင်ဘုရားကလည်း ဒုက္ခမှ မသိဘူးလားတဲ့၊ ခွေးကိုက်တာလည်း  
ဒုက္ခပေါ့၊ ဒုတ်ရိုက်ခံရတာလည်း ဒုက္ခပေါ့” သူ ဒီလိုပြောပါတယ်။

ဒါပေမယ့် အဲဒီဟာတွေကတော့ အဲဒီတုန်းက သိပါတယ်၊  
အခု ဒါကြီး သိနေတဲ့အချိန် မျက်မှောက်ပြုနေတဲ့အချိန်မှာ အဲဒါတွေ  
မသိတော့ဘူး၊ ဒါကြောင့် အဲဒါတွေဟာ သိုက်စာနဲ့မကိုက်သေးဘူး၊  
တပည့်တော် သောတာပန် မဖြစ်ပါရစေနဲ့ဦး၊ ကိုယ်တော်တို့ ဖြစ်တာကို  
ကန့်ကွက်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ်တော်တို့ ဖြစ်နိုင်ပါလို့ ဒီလိုပြောလိုက်  
ပါတယ်၊ ပြောပြီးတော့ အကြောင်းအားလျှော်စွာ အဲဒီမှာ (၂)ရက်(၃)  
ရက်လောက် ဆွေးနွေးပြီးတော့ အဲဒီကနေ ထွက်ခွါလာခဲ့တယ်ပေါ့ဗျာ။

### ဘာမှမရှိတာဟာ လဟာပြင်

ဒါ ‘သူတို့ရဲ့ နိဗ္ဗာန်ဟာ ဘာလဲ’လို့တော့ သိသွားပြီ၊ ဘယ်သူရဲ့  
နိဗ္ဗာန်လည်းသိ၊ ဘယ်ဝါရဲ့ နိဗ္ဗာန်လည်းသိ၊ သိပြီးတော့ တစ်ယောက်  
တစ်ပေါက်နိဗ္ဗာန်ဖြစ်နေတဲ့အခါကျတော့ ဟာ ဒါ မဟုတ်သေးပါဘူး၊  
တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ရနေကြလို့ကတော့ မကိုက်သေးပါဘူး၊ အဲဒီတော့  
‘သူတို့ ဘာတွေ ရနေကြတာတုန်း’ သူတို့ရတာလည်း တရားလို့  
သူတို့က ပြောတယ်၊ အဲဒီလိုဆိုရင် တရားဆိုတာ တူရမှာပေါ့၊ အခု  
မတူဘဲနဲ့ ဖြစ်နေတာက ‘ဘာတွေရနေလို့လဲ’ အဲဒါ ငါ မသိဘူး။

ဒီလိုဆိုရင် သူတို့ရနေတာ မသိချင်နေပါ၊ အပြစ်မရှိဘူး၊  
ကိုယ်ရတာကို ကိုယ်မသိတာက အပြစ်ရှိတယ်၊ မင်း ‘ဘာရနေတာတုန်း’  
အေး ဒါလည်း ငါ မသိဘူး၊ ကိုယ်ရတာကို ကိုယ်မသိတာကတော့  
အပြစ်ရှိတယ်၊ ဒီလိုဆိုတော့ ‘ကိုယ်ရတာကို ကိုယ်သိအောင် လုပ်ရမယ်’  
ဆိုပြီး ကိုယ့်တောရကျောင်းကို ပြန်သွားပါတယ်။

ပြန်သွားပြီးတော့ ‘ငါ ဘာသိတာလဲ’လို့ မေးခွန်းမေးတဲ့အခါမှာ ‘ဘာမှ မရှိတာကို သိတာ’လို့ အရပ်လို ရိုးရိုးပဲ ဖြေလိုက်တယ်။ အေး ‘ဘာမှ မရှိတာကို သိတာ’ဆိုတော့ ‘ဘာမှမရှိတာက ဘာတုန်း’လို့ တစ်ခါထပ်မေးတော့ ‘ဘာမှ မရှိတာဟာ လဟာပြင်’ပဲ။ လဟာပြင်က နောက်ထပ် စကားစစ်စရာ မရှိတော့ဘူး။

### ထေရဝါဒတရားကို သိသွားပြီ

အဲဒီလိုဆိုရင် မြန်မာစကားမှာ အဓိပ္ပာယ်ဖော်လို့ မရတော့ဘူးဆိုရင် ဖြစ်ရပ်လိုက်လို့ မရတော့ဘူးဆိုရင် ကျုပ်က ပါဠိစကားနဲ့ ပြောင်းပြီး လိုက်တတ်တဲ့အလေ့အထ ရှိတယ်။ အဲဒီတော့ ‘လဟာပြင်ဟာ ပါဠိလို ဘယ်လိုလဲ’လို့ ဪ ‘အာကာသ’ပေါ့။ ဪ ‘ငါသိတာ အာကာသလားပေါ့။ ဟုတ်တယ်။ အဲဒါ အာကာသပဲ။ တကယ်တော့ လဟာပြင်ကြီးကို မင်းသိနေတာပဲ။ ဘာမှ မရှိတာကြီးကို သိနေတာပဲ။

ဒီလက်ဝါးပေါ်က သော့တွဲလေး ပြန်ယူသွားတဲ့အခါကျတော့ သော့တွဲနေသွားတဲ့ နေရာလို့ဆိုတော့ ဒါဟာ လဟာပြင်ပဲ။ ဒီလဟာပြင်ဟာ အာကာသပဲ။ သော့တွဲလေးနေသွားတဲ့ သော့တွဲရဲ့ အသွင်သဏ္ဌန်အတိုင်း နေရာလေးဟာ အာကာသပဲ။

ဪ ဒီလိုဆိုရင် ‘အာကာသကို သိတဲ့စိတ်ဆိုတော့ ဒါဟာ အာကာသစိတ်’ပေါ့။ ဪ ငါရနေတာ အာကာသစိတ် ရနေတာပဲ။ ဒါကို သိသွားပါတယ်။ ဒါဟာ ကျုပ်အနေနဲ့ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ‘အသိ အသစ်တစ်ခု ပေါက်သွားတာ ခံရတယ်’လို့ ဒီလိုပြောရမှာပါ။ ‘ဘာဖြစ်လို့တုန်း’ဆိုရင်တော့ ကျုပ် ဒါကို သိနေတာက အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့ပဲ။ ဒါကတော့ ငါ့အတွက် လုံခြုံတဲ့ အနေအထားဖြစ်လို့ ငါလုပ်နေတာလို့ပဲ သိပြီးတော့ ဒါကို ဘာမှန်းမှ မသိဘူးဗျာ။



အဲဒါကို အခု အာကာသလို့ သိသွားတဲ့အခါကျတော့ ဪ ငါ့စိတ်က အာကာသစိတ်၊ အာကာသစိတ်ဆိုတာ လောကုတ္တရာစိတ် မဟုတ်ဘူး၊ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ လောကီစိတ်၊ ဒီလိုဆိုရင် **‘လုပ်နေတုန်းတော့ အာကာသစိတ် ဖြစ်တယ်’**ဆိုရင် ‘လုပ်ပြီးနောက်ပိုင်းလည်း လုပ်နေတုန်းကလို ဖြစ်နေတာက ဘာစိတ်ဖြစ်မလဲ’လို့ မေးတော့ ဟာ အဲဒါ **‘အာကာသဝိပါက်စိတ်’**ပေါ့၊ လုပ်နေတုန်းက အာကာသ ကုသိုလ်စိတ်၊ လုပ်ပြီးနောက်ပိုင်းဖြစ်တာ အာကာသဝိပါက်စိတ်။ ဟာ အာကာသဝိပါက်စိတ်က ငါ့မှာ မဖြစ်ကောင်းဘူး၊ ‘ငါ့မှာ မဖြစ်ကောင်း ဘူးဆိုတာ ဘာဖြစ်လို့လဲ’ဆိုရင် စာနဲ့ပေနဲ့ ကျုပ်က ဒီလိုပြောတယ်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြန်ပြောတယ်၊ အာကာသဝိပါက်စိတ်ဆိုတာ အရူပဝိပါက် စိတ်ပဲ၊ အရူပဝိပါက်စိတ်ဆိုတာ အရူပဗြဟ္မာမှာမှ ဖြစ်ကောင်းတယ်၊ သူက ပဋိသန္ဓေကိစ္စ၊ စုတိကိစ္စ၊ ဘဝင်ကိစ္စ (၃)ကိစ္စ တပ်တယ်၊ ဒီ(၃)ကိစ္စပဲ သူက တပ်တာဖြစ်တဲ့အတွက် ဗြဟ္မာမှာမှ သုံးကိစ္စရှိတာ၊ ဒီလိုဆိုရင် အာကာသဝိပါက်စိတ်ဟာ ဗြဟ္မာမှာဖြစ်တာ၊ ငါ့မှာ မဖြစ်ကောင်းဘူး။

ဟာ ငါ့မှာ တကယ်ဖြစ်နေမှပဲ၊ မဖြစ်ကောင်းဘူးဆိုပြီး မဖြစ်နဲ့လို့ ငါ လုပ်လို့ ရပါ့မလား၊ ဒီလိုဆိုရင် စာထဲက ဗြဟ္မာမှာမှ ဖြစ်ကောင်းတယ် ဆိုတဲ့ဟာ မှားမှာပေါ့၊ မှားတယ် မှန်တယ်ဆိုတာကတော့ ငါမသိဘူး၊ ‘ဒီလိုဆို မင်းမှာ ဖြစ်တယ်’ဆိုရင် စာကို ပယ်လိုက်တော့ပေါ့၊ ဟာ စာဆိုတာကလည်း ပညာရှိတွေ ရေးထားခဲ့တာ၊ ငါပယ်လို့ မရဘူး၊ ငါပယ်လို့ မရရင် ငါ့မှာ ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို မင်းပယ်ပါလား၊ ဟာ ငါကိုယ်တိုင် ဖြစ်နေတဲ့ဖြစ်ရပ်ကြီးကို ဘယ်လိုလုပ် ငါပယ်လို့မလဲ။ အဲဒီတော့ ငါ့ဖြစ်တာလည်း ပယ်လို့မရဘူး၊ စာပေက ပြောတာလည်း ပယ်လို့ မရဘူး၊ တစ်ခုနဲ့ တစ်ခုကလည်း ဆန့်ကျင်နေတယ်ဆိုရင် ဘယ်လို လုပ်မလဲ၊ ဒါဆိုရင်တော့ ညှိရမှာပေါ့၊ အဲဒါ ဘယ်လို

ညှိမတုန်း၊ ညှိစရာလည်း လမ်းတွေ အများကြီးမရှိဘူး၊ တစ်ခုပဲ ရှိတယ်၊  
ဗြဟ္မာမှာမှ ဖြစ်တယ်ဆိုတာရယ်၊ ငါ့မှာ ဖြစ်တယ်ဆိုတာရယ်  
နှစ်ခုကွဲနေတာကို ညှိရင် ငါက ဗြဟ္မာလုပ်လိုက်ပေါ့။

ဟာ ငါက အမေကမွေးထားတဲ့လူ၊ လူအမေကမွေးထားတဲ့လူက  
ဘယ်လိုလုပ် ဗြဟ္မာဖြစ်မှာတုန်း၊ တကယ်တော့ လူအမေက မမွေးတဲ့  
ဗြဟ္မာကို မင်းမြင်ဖူးလို့လား၊ ဒါတော့လည်း မမြင်ဖူးဘူး၊ ဟာ ဒီလိုဆိုရင်  
ငါက ဗြဟ္မာလား၊ ဟုတ်တယ် ငါ ဗြဟ္မာ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် ဗြဟ္မာရဲ့  
ပဋိသန္ဓေစိတ်ဟာ ငါ့မှာ ဖြစ်နေတယ်၊ ဗြဟ္မာရဲ့ ဘဝင်စိတ်ဟာ ငါ့မှာ  
ဖြစ်နေတယ်၊ ဒါဆို ငါက ဗြဟ္မာပေါ့။

ပဋိသန္ဓေစိတ်၊ စုတိစိတ်၊ ဘဝင်စိတ် ဒီ(၃)စိတ် ဖြစ်နေတဲ့သူဟာ  
ဗြဟ္မာပဲဆိုရင် ဒါဆို ငါက ဗြဟ္မာပေါ့၊ ငါက ဗြဟ္မာဆိုရင်  
ဒီအရူပဗြဟ္မာဟာ အမြင့် ဗြဟ္မာပဲ၊ အနိမ့်ဖြစ်တဲ့ ဗြဟ္မာတွေကို နိမ့်တဲ့သူကို  
မြင့်တဲ့သူက မြင်ရတယ်လို့ ပြောတယ်ဆိုရင် မင်းမြင်လား ကြည့်စမ်းပါ၊  
ဟာ မြင်တာပေါ့၊ ရူပဗြဟ္မာတွေကို ငါသိတယ်။

‘ဘယ်လို ရူပဗြဟ္မာတွေ သိတာတုန်း’ဆိုရင် မြင်ရင် မြင်တာတင်ပဲ  
ရပ်တယ်ဆိုတဲ့ ဆရာကြီး ဦးရွှေဥဒေါင်းတို့လို ‘ဒိဋ္ဌေဒိဋ္ဌမတ္တံ’ကျင့်စဉ်ကို  
ရေးသွားတယ်၊ အိမ်အောက်က ခွေးဟောင်တယ်ဆိုတဲ့အသံကို ကြားတယ်  
ဆိုရင် ကြားတာတင်ရပ်၊ မရပ်နိုင်ဘဲနဲ့ ခွေး ဘာကို ဟောင်တာလဲလို့  
တွေးတာကလည်း အတွေးတစ်ခု၊ နောက် ခွေးက ဘာကို ဟောင်တာလဲ၊  
လူကိုဟောင်တာလား၊ ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန်ကို ဟောင်တာလားလို့ တွေးတာက  
အတွေးတစ်ခု၊ နောက် အဲဒီလို အတွေးတစ်ခုတိုင်း အတွေးတစ်ခုတိုင်း  
အတွေး ဆယ်ခုန့် ကိုးခုန့်လောက် ခုန်တယ်လို့ သူပြောတယ်၊ ဒါကို  
ဆယ်ခုန့်လောက်ကို ဖြတ်၊ ကိုးခုန့်လောက်ကိုဖြတ်၊ ရှစ်ခုန့်လောက်ကို  
ဖြတ်၊ နောက်ဆုံးပိတ် ဘာမှ မတွေးဘဲနဲ့ ကြားတယ်ဆိုတာလေးတင်ပဲ  
ရပ်တာဟာ ဆရာကြီးက “ရူပ”ကို အာရုံပြုပြီး နေတဲ့စိတ်ဆိုတော့

ဒါဟာ ရူပစိတ်နဲ့နေတာ၊ ဒီလိုဆိုတော့ သူ ရူပဗြဟ္မာဖြစ်တာပေါ့။  
 ဪ ဪ ရူပဗြဟ္မာတွေကိုလည်း ငါသိတယ်၊ ကာမဒေဝါတွေကိုလည်း  
 ငါသိတယ်၊ ကာမမနုဿာတွေကိုလည်း ငါသိတယ်၊ ကာမအပါယာ  
 တွေကိုလည်း ငါသိတယ်၊ ဪ ဒါ အရူပဗြဟ္မာပဲ၊ အဲဒီလိုမျိုး  
 ဖြစ်ပါတယ်။

ဆိုလိုတာကတော့ဖြင့် ဒီသာသနာတော်မှာ ရူပစိတ်ကို မသိကြ  
 ဘူးဟ၊ အရူပစိတ်ကိုလည်း မသိကြဘူးဟ၊ ကာမကုသိုလ်စိတ်တောင်  
 တကယ် မသိကြဘူး၊ အဲဒီလိုဆိုတော့ ငါ သိတာတွေကတော့ ကိုယ့်ရဲ့  
 ဒီသာသနာတော်မှာ သီတင်းသုံးဖော်တွေထက် လွန်လာပြီကွ။

## အစန်း(၆)

### ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒတရား အသိအမြင်ပေါက်ခြင်း

#### လွတ်မြောက်တဲ့စိတ်ကို သိဖို့ ဘုရားဆီကိုသွား

လွန်လာပြီ ဖြစ်ပေမယ့် ငါ သိရမယ်ဆိုတဲ့ ဘုရားပြောတာ တွေကိုတော့ ငါမသိသေးဘူး၊ အဲဒါ ဘုရားပြောတာက လောကုတ္တရာစိတ်၊ လွတ်မြောက်တဲ့စိတ်၊ လွတ်မြောက်တဲ့စိတ်ဆိုတာ ငါ မသိဘူး၊ ဘုရားက လွတ်မြောက်တာကို ပြောတာ၊ ဒီဟာတွေကို ပြောတာ မဟုတ်ဘူး၊ အခု ဒီဟာတွေက လမ်းခုလတ်ကဟာတွေကို ငါသိနေတာ၊ ဒီလိုဆိုရင် ဘုရားပြောတဲ့ လွတ်မြောက်တဲ့စိတ်ကို ငါသိချင်တယ်၊ ဒီလိုဆိုတော့ လွတ်မြောက်တဲ့စိတ်ကို ငါတို့ရဲ့ သာသနာသားတွေဆီမှာ တစ်ယောက်မှ မရှိဘူး၊ အဲဒီလို မရှိတာဖြစ်တဲ့အတွက် အဲဒီသူတွေဆီကတော့ လွတ်မြောက်တဲ့စိတ်ကို မရနိုင်ဘူး၊ လွတ်မြောက်တဲ့စိတ်ကို ငါလည်း မသိဘူး၊ သူတို့လည်း မသိဘူး၊ ဒီလိုဆိုရင် ‘ဘယ်သူ့ဆီသွားရမလဲ’ဆိုတော့ ဘုရားဆီကိုပဲ သွားတော့၊ ဘုရားမှပဲ သိတော့မယ်၊ ဘုရားဆီကိုပဲ ငါသွားမယ်ဆိုပြီးတော့ ကျုပ် ဘုရားဆီကို သွားပါတယ်။

#### ဘုရားဆီကို သွားတော့မှ ဘုရားကပျောက်

ဘုရားဆီကို သွားတော့ ဘုရားက လွန်တော်မူပြီးဖြစ်ပေမယ့် သူပြောခဲ့တဲ့စကားတွေကို ကြားနေရတာပဲ၊ ‘ဘာတွေကို မင်းကြားတုန်း’ ဆိုတဲ့အခါကျတော့ အဲဒီတုန်းက ရုတ်တရက်ကြားတာကတော့ ဘုရားက ပေါ်ဥပါဒကိုဟောတဲ့ ‘သေပြီးနောက် ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ ဟာကို ငါ

**မယူဘူး’**လို့ သူပြောတယ်၊ **‘သေပြီးနောက် မဖြစ်ဘူးလို့ ငါမယူဘူး’** ဆိုတာ သူပြောတယ်။

ဟင် ဒါ တကယ်ပဲလားလို့ စာသင်တုန်းကတော့ ဒါတွေကို စာဖတ်တတ်အောင်ပဲ သင်တာဆိုတော့ ဖတ်တော့ ဖတ်သွားတာပဲ၊ သူ့ကို တကယ်လား၊ တကယ် မဟုတ်ဘူးလားလို့ဆိုတာကို မစစ်ဆေး မစောကြာမိဘူး။

အခုတော့ ဒါတကယ်လားလို့ စောကြာလာခဲ့တယ်၊ တကယ်လား လို့ စောကြာတော့ တကယ်ကို ဘုရားက နှုတ်နဲ့တွတ်တွတ် သေသေ ချာချာကို ရွတ်ပြီးတော့ ပြောပါတယ်၊ ‘ဘာဖြစ်လို့ တကယ်ပြောတာလို့ သိရတုန်း’ဆိုရင် ဒီလိုဆိုရင် ‘ဘုရားကြောင့် မယူတာတုန်းဘုရား’လို့ ကြားရတဲ့ ပေါဋ္ဌပါဒကနေ မေးတယ်၊ မေးတဲ့အခါကျတော့ ဒါကတဲ့ တဏှာကင်းဖို့ အတွက် မဖြစ်ဘူးတဲ့၊ ဒုက္ခငြိမ်းဖို့အတွက် မဖြစ်စေဘူးတဲ့၊ ဘုရားက မယူရခြင်းရဲ့ အကြောင်းကို များများပြောလိုက်တဲ့အခါ ဆယ်မျိုး ဆယ့်ငါးမျိုးလောက် သူပြောပါတယ်။

အဲဒီတော့ ဒါကို မယူဘူးဆိုတဲ့အကြောင်းကို ဆယ်ကြိမ်ဆယ့်ငါး ကြိမ်မက ပြောတယ်လို့ အဓိပ္ပာယ်ရောက်တော့ ဒါဟာ အထပ်ထပ် ပြောတာဖြစ်တဲ့အတွက် ဘုရားတကယ် မယူဘူးဟ၊ ဒီလိုဆိုရင် တို့ဟာ ဘုရားကို မသိပါလား၊ တကယ်တော့ ဘုရားကို တို့ သိတာက သူ ရဟန်းဘဝလည်း ဖြစ်ခဲ့ဘူးတယ်၊ ဆင်ဘဝလည်း ဖြစ်ခဲ့ဘူးတယ်၊ ခွေးဘဝလည်း ဖြစ်ခဲ့ဘူးတယ်နဲ့ တို့ဟာ သူ့ နောက်ဘဝတွေကို ဟောခဲ့တယ်လို့ သိနေတယ်။

သူ အခုသာ ဘုရားဖြစ်ပြီးလို့ နိဗ္ဗာန်ရောက်ပြီဖြစ်တဲ့အတွက် သေပြီးနောက် မဖြစ်တော့ဘူးဆိုတာကို သူပြောတယ်လို့ တို့က သိနေတာ၊ အခုတော့ သေပြီးနောက် ဖြစ်တယ်လည်း သူမပြောဘူး၊ မဖြစ်ဘူးလည်း သူ မပြောဘူးလို့ သူ ပြောတယ်ဆိုတဲ့ အခါကျတော့ တို့ ဘုရားကို

တို့မသိတော့ဘူး ဖြစ်သွားပြီ၊ ‘ပြောခဲ့တယ်’ဆိုတဲ့သူကို တို့က ဘုရားလို့ သိနေတာ၊ ဘုရားက ‘မပြောဘူး’ဆိုရင်တော့ ပြောတဲ့သူက ဘုရားမှ မဟုတ်တော့တာဆိုတော့လည်းပဲ တို့သိနေတာက ဘုရားမှ မဟုတ်တာဘဲ၊ အဲဒီတော့ တို့သိတာဟာ ဘုရားမဟုတ်ဘူးဆိုရင် ‘ဘုရားက ဘယ်သူလဲ၊ ဘုရားက ဘာပြောတာလဲ၊ ဘုရားက ဘာပြောတယ်’ဆိုတာ တို့ မသိဘူး။

### ဘုရားရှာပုံတော်ဖွင့်၍ရှာ

ဒီလိုဆိုတော့ ‘ဘုရားပျောက်သွားပြီ’လို့ ပြောရတော့မှာပေါ့၊ ‘ဘုရားပျောက်သွားပြီ’ဆိုရင်တော့ ဘုရားပျောက်သွားလို့တော့ မဖြစ်ဘူး၊ ကိုယ်က ဘုရားတပည့်အဖြစ်နဲ့ ကတုံးကြီးနဲ့ နေဆို ကတုံးကြီးနဲ့ နေနေတာ၊ ပုခုံးတစ်ဖက်ဖော်ထားဆို ပုခုံးတစ်ဖက်ဖော်ထားရတာ၊ ညစာ ထမင်းမစားနဲ့ အိမ်ထောင်မပြုနဲ့ဆိုတော့ ညစာထမင်းမစား၊ အိမ်ထောင်မပြုဘဲ နေနေရတာ၊ ကိုယ်က သူတပည့်စစ်စစ်အဖြစ်နဲ့ သူ့နောက်ကလိုက်နေတာ အခုတော့ ကိုယ့်ဆရာဖြစ်တဲ့သူကိုတောင် ကိုယ်က မသိဘူးဆိုရင် ကိုယ်က အရူးမို့လားပေါ့။

အဲဒီတော့ ကိုယ့်ဆရာ အပျောက်ခံလို့ မဖြစ်ဘူး၊ ပျောက်သွားရင် ရအောင်ရှာရမှာပဲလို့ ဘုရားရှာပုံတော် ဖွင့်ရတယ်၊ ဘုရားရှာပုံတော် ဖွင့်တဲ့အခါကျတော့လည်း ပိုတောင် ဆိုးပါသေးတယ်လို့ ပြောကြပါစို့၊ ဘုရားတင်မကဘူး၊ ဘာမှ မရှိတဲ့အဖြစ်ဆီကို ရောက်သွားတယ်၊ ဘာမှကို မရှိတော့ဘူးဆိုတော့ ငါလည်းမရှိဘူး၊ သူလည်းမရှိဘူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်လည်း မရှိဘူး၊ သတ္တဝါလည်း မရှိဘူး၊ အကုန်လုံး အရာဝတ္ထုတွေ ဘာမှ မရှိတော့ဘူး၊ “သုည”ဆိုပြီးတော့ အဲဒီဆီကို ရောက်သွားတယ်၊ အဲဒီဆီကို ရောက်သွားတဲ့အခါကျတော့ ဟာ ဒါကတော့ မဖြစ်သေးဘူးဟ၊ ဒါနဲ့တော့ ဘုရား မတွေ့နိုင်သေးဘူး။

ဒီလမ်းကနေ နောက်ပြန်ဆုတ်ပြီးတော့ တစ်မျိုးရှာဦးမှ ဖြစ်မှာဆိုပြီး တစ်မျိုးပြန်ရှာပါတယ်။ တစ်မျိုးပြန်ရှာတာ ‘ဘယ်လိုရှာတုန်း’ဆိုရင် ဘုရားဆိုတာကတော့ ရှိရမယ်၊ ‘ဘာဖြစ်လို့တုန်း’ဆိုရင် ငါရှိတယ်၊ ငါဟာ ဘုန်းကြီး၊ ငါ့အမေက မွေးပေးလိုက်တာက ငါ့ကို ဘုန်းကြီးအဖြစ်နဲ့ မွေးပေးလိုက်တာ မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီတော့ ဘုန်းကြီးအဖြစ်နဲ့ မွေးပေးလိုက်တာ မဟုတ်ဘဲ ‘ငါက ဘာလို့ ဘုန်းကြီးဖြစ်နေတာတုန်း’ဆိုရင် ငါ့ဆရာဘုန်းကြီးနဲ့ သူ့သီတင်း သုံးဖော်တွေက ငါ့ကို သာသနာ့ဘောင် ရောက်အောင် ရဟန်းခံပေးလိုက်လို့ ငါ့ဘုန်းကြီးဖြစ်လာတာပဲ။

အဲဒီလိုဆိုရင် ငါ့ဆရာဘုန်းကြီးကရော သူ့ဘုန်းကြီးအဖြစ် ဘယ်ကရလာတာတုန်းဆိုရင် သူ့ဆရာနဲ့ သူ့ဆရာသီတင်းသုံးဖော်တွေက သူ့ကို ရဟန်းခံပေးလိုက်လို့ သူလည်း ဘုန်းကြီးဖြစ်လာတာပဲ၊ ဒီလိုဆိုရင် ‘အစဆုံးဘုန်းကြီး ဘယ်က ရတာလဲ’ဆိုရင် ဘုရားကလုပ်ပေးတာ၊ အဲဒီလို ငါကနေပြီးတော့ နောက်ပြန်သွားလိုက်ရင် ဘုရားဆီရောက်တယ်၊ဒီလို ဖြစ်တဲ့အတွက် ဘုရားရှိတယ်။

### ဘုရားတွေ့မှ တရားသိရ

အဲဒီလိုဆို ဘုရားကတော့ ရှိပြီဆိုရင် ‘ဘုရားကဘာ အလုပ်လုပ် တာတုန်း၊ ဘုရားက တရားဟောတယ်’လို့ သိရတယ်၊ ‘ဘုရားက ဘာတရားဟောတာတုန်း’ဆိုရင်တော့ အဲဒါ ငါ မသိဘူး၊ ဟာ ဘုန်းကြီးလုပ်နေပြီးတော့ ဘုရားက ဘာတရားဟောတာလဲတောင် မသိဘူးလားဆိုရင် အေး ပြောကာမှ ပြောရော၊ အဲဒါ ငါ မသိဘူး၊ ဒီလိုဆိုရင် ဒါမသိလို့ကတော့ မဖြစ်ဘူး၊ ဘုရား ဘာတရား ဟောလဲ ဆိုတာတော့ ဒါ မင်းလေ့လာရမယ်၊ လေ့လာရမယ်ဆိုတော့ အဲဒီအချိန်ခါမှာ ပါးစပ်ထဲပေါ်လာတဲ့ ဓမ္မပုဒ်လေးတစ်ခုကို ရွတ်ကြည့်တယ်။

**ကလျာဏကာရီ ကလျာဏံ၊ ပါပကာရီ စ ပါပကံ။**

**ယာဒိသံ ဝပ္ပတေ ဗီဇံ၊ တာဒိသံ ဟရတေ ဖလံ။**

(ဇာတက၊ ၁။ ၆၀။ ၁၂၂။) လို့ဆိုတဲ့ ဂါထာပုဒ်လေးက ပါးစပ်ထဲ ပေါ်လာတယ်။

‘ကောင်းတာလုပ်ရင် ကောင်းတယ်၊ မကောင်းတာလုပ်ရင် မကောင်းဘူး၊ ဒီသစ်စေ့ကို စိုက်ရင် ဒီသစ်စေ့နဲ့ တူတဲ့ ဒီအပင်တွေ အသီးတွေ ဖြစ်တယ်’ဆိုတဲ့ ဘုရားဟော ဂါထာလေးပဲ ပါးစပ်ထဲ ပေါ်လာတယ်။ ဟာ ဒါလေးကတော့လို့ ပြောမယ်ဆိုရင် ဘုရားက ပြောတာ ကတ္တားတွေ မပါဘူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်တွေလည်း မပါဘူး၊ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ မပါသလို ဓာတ်တွေလည်း မပါဘူး၊ သူပြောသွားတာက အမူအရာလေးတွေ ပြောသွားတာဖြစ်လို့။ “**ကလျာဏကာရီ ကလျာဏံ=** ကောင်းတာကို လုပ်ရင် ကောင်းတယ်”၊ “**ပါပကာရီစ ပါပကံ=** မကောင်းတာကို လုပ်ရင် မကောင်းဘူး”၊ ဟော မကောင်းတာကို လုပ်ရင် မကောင်းဘူး၊ ကောင်းတာကို လုပ်တာလည်း ကြိယာပဲ၊ ကောင်းတာလည်း ကြိယာပဲ၊ မကောင်းတာကို လုပ်တာလည်း ကြိယာပဲ၊ မကောင်းတာလည်း ကြိယာပဲ။ “**ယာဒိသံ ဝပ္ပတေ ဗီဇံ၊ တာဒိသံ ဟရတေ ဖလံ**၊ တစ်စုံတစ်ခုသော သစ်စေ့ကို စိုက်ရင် အဲဒီသစ်စေ့နဲ့တူတဲ့ အသီးအပင် အပွင့်ကို ဖြစ်စေတယ်” ဟာ ဒါဆိုရင်တော့ ဒီထဲမှာ အချက်လေး ချက်ပါတယ်။

(၁) ကောင်းတာရယ်၊

(၂) ကောင်းတာကို လုပ်တာရယ်၊

(၃) မကောင်းတာရယ်၊

(၄) မကောင်းတာကို လုပ်တာရယ်၊

ဪ ဒါလေးကလည်းကံနဲ့ တူလိုက်တာ၊ ကံကလည်းပဲ ကောင်းတဲ့ကံရယ်၊ ကောင်းကျိုးရယ်၊ မကောင်းတဲ့ကံရယ်၊ မကောင်းကျိုး



ရယ် အချက်(၄)ချက်၊ ဪ ဒီလိုဆိုရင် အရိယသစ္စာကလည်း (၄)ချက်ပဲဟ၊ သွားများတူနေမလား၊ အဲဒီ ခုနတုန်းကလို ‘**ကောင်းတာကို လုပ်ရင် ကောင်းတယ်၊ မကောင်းတာကို လုပ်ရင် မကောင်းဘူး**’ ဆိုတာမှာလည်း-

### **အကြောင်းနှစ်ချက်**

- (၁) ကောင်းတာကို လုပ်တာရယ်၊
- (၂) မကောင်းတာကို လုပ်တာရယ်၊

### **အကျိုးနှစ်ချက်**

- (၃) ကောင်းတာရယ်၊
- (၄) မကောင်းတာရယ်၊

အကြောင်းနှစ်ချက်၊ အကျိုးနှစ်ချက် ပေါင်း (၄)ချက်။

ပြီးတော့ အကောင်းနှစ်ချက်၊ အဆိုးနှစ်ချက်ပါတယ်ဆိုတော့ ဒါလည်း ပေါင်း (၄)ချက်ပဲ၊ ဘာလို့လဲဆိုရင် ကောင်းတာကို လုပ်ရင် ကောင်းတယ်၊ ဒါ အကောင်းနှစ်ချက်၊ ဆိုးတာကို လုပ်ရင် ဆိုးတယ်၊ ဒါ အဆိုးနှစ်ချက်။

ဪ ဒီလိုဆိုတော့ အရိယသစ္စာကလည်း အကောင်းနှစ်ချက်ပါတယ်၊ မဂ္ဂနဲ့နိရောဓရယ်က အကောင်းနှစ်ချက်၊ အဆိုးနှစ်ချက်ကလည်း ပါတယ်၊ ဒုက္ခနဲ့သမုဒယရယ်က အဆိုးနှစ်ချက်။

အကြောင်းနှစ်ချက်လည်း ပါတယ်၊ သမုဒယရယ် မဂ္ဂရယ်က အကြောင်းတွေပဲ၊ တစ်ခါ အကျိုးနှစ်ချက်လည်းပါတယ်၊ ဒုက္ခရယ် နိရောဓရယ်က အကျိုးနှစ်ချက်၊ ဟာ ဒီလိုဆို တူတယ်ဟ၊ ဒီလိုဆိုရင်တော့ ဒီတူတာတွေကိုတော့ ထပ်ကြည့်မှ ကိုက်မယ်ဆိုပြီးတော့ ထပ်ကြည့်တယ်၊ ထပ်ကြည့်တဲ့အခါကျတော့ သိပ်ထည့်ရတာတွေတော့ ပါတာပေါ့၊ ချိုးဖဲ့ထည့် ရတာတွေ သိပ်ထည့်ရတာတွေတော့ ပါတာပေါ့ဗျာ၊ ဘာတွေတုန်းဆိုရင် အကြောင်းနှစ်ချက်ထဲမှာ ကောင်းတဲ့အကြောင်းရယ်၊

မကောင်းတဲ့အကြောင်းရယ်၊ ကောင်းတဲ့အကြောင်းက မဂ္ဂ၊  
မကောင်းတဲ့အကြောင်းက သမုဒယ၊ ဟာ ကံတွေနဲ့ ကိလေသာတွေက  
မကောင်းတဲ့အကြောင်းတွေပဲ၊ အကျိုးနှစ်ချက်က နိရောဓရယ်၊  
ဒုက္ခရယ်ဆိုတော့ ဪ ဒီကံရဲ့ အကျိုးတွေက ဒုက္ခတွေပဲ၊ မဂ္ဂရဲ့  
အကျိုးတွေက နိရောဓပဲ၊ ဟာ ဒါ အကျိုးနှစ်ချက်ပဲ၊ ဟုတ်တယ်ဟ။

ဒီလိုဆိုရင်တော့ ‘ဘုရားက ဒါ ပြောတာပဲ’လို့ တကယ်တော့  
ကံကလည်း အရိယသစ္စာပြောတာပဲ၊ အရိယသစ္စာကလည်း  
ကံပြောတာပဲ၊ ဒီနှစ်ခုဟာ အတူတူပဲ၊ ဒီလိုဆိုရင် ဘုရားက ဒီလိုပြောတော့  
‘ဘယ်အကောင်ပလောင်တွေကို ဘယ်တုန်းကဖြစ်ခဲ့သလား၊ ဘယ်တုန်းက  
မဖြစ်ခဲ့ဘူးလား၊ ဘယ်တော့ ဖြစ်ဦးမှာလား၊ ဘယ်တော့ မဖြစ်တော့  
ဘူးလားဆိုတာ ဘယ်ပြောတော့မှာလဲ’။

အဲဒီတော့ ‘ဒီလောကကြီးဟာ အဆုံးရှိသလား၊ အဆုံးမရှိဘူး  
လားတို့၊ မြဲသလား၊ မမြဲဘူးလားတို့ ဘယ်ပြောမှာလဲ’ ဘုရားက  
“အမှု”တွေပဲ ပြောတာ၊ “အကောင်ပလောင်”တွေကို မပြောဘူး၊ “သဘာဝ”  
တွေကိုလည်း မပြောဘူး၊ ဟာ ဒါဆိုရင်တော့ ငါ သိပြီဟ၊ ဘုရားက  
အမှုပြောသူ ဟုတ်ပြီ၊ ဘုရားက အကောင်ပြောသူ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီလူတွေကို  
ရှိသလား၊ မရှိဘူးလား မပြောဘူး၊ ဒီလူတွေ ဘယ်ကလာတာလဲ၊  
မလာဘူးလဲ မပြောဘူး၊ ဒီလူသေပြီးရင် ဘယ်သွားမှာလဲ၊ မသွားဘူးလဲ  
မပြောဘူး၊ ‘ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုရင် ကောင်းတာကို လုပ်ရင် ကောင်းတယ်၊  
မကောင်းတာကိုလုပ်ရင် မကောင်းဘူးဆိုတဲ့ “အမှု”ပဲ ပြောတာ၊  
“လူ”ကိုမပြောဘူး။

တစ်ခါ “သဘာဝ”တွေကိုလည်း မပြောဘူး၊ ဒီအထဲထဲမှာ  
ပထဝီက ဘယ်လိုနေတယ်၊ အာပေါက ဘယ်လိုနေတယ်၊ တသုတ်သုတ်  
ကလေး၊ တလှုပ်လှုပ်ကလေး တရှုတ်ရှုတ်ကလေးလည်း မပြောဘူး။  
သဘာဝတွေလည်း မပြောဘူး၊ အကောင်ပလောင်တွေကိုလည်း မပြောဘူး။

ဟာ ဒါဆိုရင်တော့ အစဆုံးဘုရားက “မဟုတ်တာတွေ မပြောဘူး”ဆိုတဲ့ စကားတွေနဲ့ ကိုက်တယ်။ အဲဒါနဲ့ ဘုရားကို တွေ့သွားပါတယ်။

‘ဘုရားကို တွေ့သွားတော့ ကျုပ်လည်း အရိယသစ္စာကို သိသွားတယ်’လို့ ပြောကြပါစို့ဗျာ။

### ကျုပ်က အရိယတရားကို ဘာလို့ သိရတာလဲ

အဲဒီအရိယသစ္စာကို သိသွားတဲ့အခါကျတော့ အဲဒီအတိုင်းပဲ ကျုပ်တို့က တောရကျောင်းမှာ နေတာဆိုတော့ ‘သီလမြတ်တယ်’လို့ ပြောရမှာပေါ့။ ‘ဘာဖြစ်လို့ သီလမြတ်တာတုန်း’ဆိုရင် အစတုန်းကတည်းက ကိုယ်က ရွာနားပြည်နားနေလို့ရှိရင် ကြိုက်စရာမုန်းစရာတွေနဲ့ တွေ့ပြုပြီးတော့ ကိုယ့်သိက္ခာတွေ မရှိဘဲ နေတော့မယ်၊ တောရကျောင်း နေမယ်ဆိုပြီး တောရကျောင်းမှာပဲ နေတော့တာဆိုတော့ ဘာမှ သိက္ခာလည်း ပျက်စရာမရှိဘူး။

ဒီလို ‘ပါတိမောက်သီလသိက္ခာ’သာ မပျက်တာလားလို့မေး တော့ ‘အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလသိက္ခာ’ကလည်းပဲ မပျက်ဘူး၊ ဆွမ်းခံစားနေ တာပဲ၊ ဘယ်လိုများများရအောင်တို့၊ ဘယ်လိုနည်းနည်းရအောင်တို့ ဘာမှ မြို့ဆွယ်တာတွေ၊ ခြောက်တာတွေ၊ ဟောက်တာတွေ တစ်ခုမှ မလုပ်ဖူးဘူး၊ နောက်တစ်ခါ ‘ဣန္ဒြိယသံဝရသီလသိက္ခာ’ဆိုတဲ့ ဣန္ဒြေစောင့်ရ တဲ့ဟာလည်း မရှိဘူး၊ ကိုယ့်ဣန္ဒြေပျက်လောက်အောင် အာရုံတွေလည်း ကိုယ်မတွေ့တော့ဘူးဆိုတော့ ဒါတွေလည်းပဲ ဒီလိုနေတယ် ပြောကြပါစို့၊ ‘ပစ္စယသန္နိသိတသီလသိက္ခာ’ဆိုတာကတော့ ပထမဆုံး တောရကျောင်း ရောက်လို့ အစောကလို ဘာအလုပ်မှ မရှိလို့ ငြိမ်နေတဲ့အခါကျတော့ အလုပ်တစ်ခုခုတော့ လုပ်မှပဲဆိုပြီးတော့ ပစ္စဝေက္ခဏာဆင်ခြင်တယ်၊ ဆွမ်းဘာဖြစ်လို့ စားရတာလဲ၊ သင်္ကန်းဘာဖြစ်လို့ ဝတ်ရတာလဲ၊ ကျောင်းဘာဖြစ်လို့ သုံးဆောင်ရတာလဲ၊ ထီးတို့ ဖိနပ်တို့ ဘာဖြစ်လို့

ဆောင်းရသလဲ၊ စီးရသလဲ၊ သူ့အကြောင်းတွေနဲ့ အလျော်အတိုင်း ဒါကို ဆင်ခြင်တာဟာ ‘ပစ္စယသန္နိသိတသီလသိက္ခာ’ဆိုတော့ ဪဒီလ(၄)ချက်လည်း ငါ့မှာ လုံနေတာပဲ၊ အဲဒီလို ပြောရမယ်ဆိုရင် ဒီသီလ(၄)ချက်ကို လုံတဲ့သူတွေ တချို့ ရှိကြပါလိမ့်မယ်၊ မရှိချင်လည်း မရှိဘူးပေါ့။

သီလလုံတာလည်း ငါသီလလုံတာနဲ့ သူတို့သီလလုံတာ မတူဘူး၊ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’ဆိုရင် ငါသီလလုံတာက ဘုရားက မယူရဘူးလို့ပြောတဲ့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်တဲ့ဟာကို မယူဘူး၊ သူတို့က ဘုရားက မယူရဘူးလို့ပြောတဲ့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ဟာကို သူတို့က ယူပြီး သူတို့လုံနေကြတယ်၊ အဲဒီလိုဆိုတော့ ငါက မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမပါတဲ့ သီလတွေနဲ့လုံနေတာ၊ သူများ တွေက မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတွေကို ချည်တိုင်ငုတ်အဖြစ်ထားပြီး မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပါတဲ့ သီလတွေနဲ့ လုံနေကြတာ၊ အဲဒီတော့ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ငါသီလလုံတာနဲ့ တူတဲ့ သီလလုံတဲ့သူဆိုတာ မရှိဘူးဘဲ။

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’ဆိုရင်တော့ သာသနာပသီလတွေကိုပဲ သူတို့ လုံကြတာ၊ တကယ်တော့ နောင်ဘဝတွေ နောင်ဘဝတွေကို ချည်တိုင်ငုတ်အဖြစ်နဲ့ ရိုက်ပြီးတော့ သီလဆိုတဲ့ မရွေ့ရမယ့်လှေကို ချည်ထားတာလိုပဲ၊ သူတို့ သီလတွေ လုံနေတာက နောင်ဘဝ ငရဲကျမှာ စိုးလို့ သီလလုံတယ်၊ နောင်ဘဝ နတ်ပြည်မရောက်ဘဲ နေမှာစိုးလို့ သီလလုံတယ်ဆိုတော့ နောင်ဘဝဖြစ်တာတွေ မဖြစ်တာတွေကို ချည်တိုင်ငုတ်အဖြစ်နဲ့ ထားပြီးတော့ အဲဒီချည်တိုင်ငုတ်ကို သူတို့ရဲ့ လုပ်ငန်းခွင်ဖြစ်တဲ့ သီလဆိုတဲ့လှေကို ချည်ထားကြတာဖြစ်တယ်။

အဲဒီတော့ ဒီချည်တိုင်ငုတ်တွေကို သူတို့ မြင်တာမှ မဟုတ်တာ ဆိုတော့ တကယ် သီလဖောက်ဖျက်စရာရှိရင် ဖောက်ဖျက်ကြတာပဲ၊ အဲဒီတော့ သူတို့ သီလလုံတာက မရွေ့တဲ့သီလ မဟုတ်ဘူး၊ ရွေ့နိုင်တဲ့ အနေအထား အပြည့်ရှိတဲ့ သီလပဲ၊ ငါ့သီလက အဲဒီလို မဟုတ်ဘူး၊

အဲဒီချည်တိုင်ငုတ်တွေမှာ ငါ့သီလဆိုတဲ့လှေကို ချည်ထားတာ မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီလို ဖြစ်တဲ့အတွက် “ငါ ဒီသီလလုံတာဟာ ဒီဓမ္မပေါ်ကို ရောက်ဖို့အတွက် အတော်ကြီး အခွင့်အလမ်းဖြစ်စေတယ်”လို့ သိမိပါတယ်။ တကယ့်ကို ဝေဖန်ပြီး ကြည့်မိပါတယ်။ ကမ္ဘာနဲ့ချီပြီးတော့လည်း ဝေဖန်ပြီး ကြည့်မိပါတယ်။

ဘယ်သူမှ ဒီသီလကို မြဲနေတဲ့ချည်တိုင်ငုတ်မှာ ချည်ထားပြီးတော့ ဆောက်တည်တဲ့သူ မရှိဘူးလို့ဘဲ။ ဥပမာ - ခရစ်ယာန်ဆိုရင်လည်း ထာဝရဘုရားကို ချည်တိုင်ငုတ်အဖြစ်ရိုက်ပြီးတော့ ဒီသီလဆိုတဲ့လှေကို ချည်ထားကြတယ်။ အစ္စလာမ်ဆိုရင်လည်း အလ္လာဟ်ကို ချည်တိုင်ငုတ် အဖြစ်ရိုက်ပြီးတော့ ဒီသီလဆိုတဲ့လှေကို ချည်ထားကြတယ်။ ချည်ထားကြပေမယ့် ထာဝရဘုရားကိုလည်း သူတို့ မမြင်ဖူးဘူး၊ အလ္လာဟ်ကိုလည်း သူတို့ မမြင်ဖူးဘူးဆိုတော့ တကယ်လို့ တစ်ယောက်ယောက်က စိန်ခေါ်လာရင် တိမ်ပေါ်ထိလိုက်မယ်ဆိုပြီး ပြောမယ့်လူတွေချည်းပဲ။

### သီလဆိုတာ

ဒါဟာ သူတို့က “မသတ်တာ မဟုတ်ဘူး၊ မသတ်သေးတာ”၊ “မခိုးတာ မဟုတ်ဘူး၊ မခိုးသေးတာ”ပါ။ မသတ်သေးတာ မခိုးသေးတာဟာ သီလမဟုတ်ဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မခိုးမှ မခိုးသေးဘဲဆိုတာ သီလပေါ့လို့ ပြောမယ်ဆိုရင် ‘သီလ’ဆိုတဲ့စကားနဲ့ မညီညွတ်ဘူး၊ ‘သီလ’ဆိုတဲ့စကားက တကယ်တော့ အကျင့်သိက္ခာရဲ့ နာမည်မဟုတ်ဘူး၊ ကျောက်တောင်ရဲ့ နာမည်ပဲ၊ ကျောက်တောင်ဟာ မရွေ့ဘူး၊ ပြီးခဲ့တဲ့ ဆယ်နှစ်ကလည်း မရွေ့ဘူး၊ အနှစ်တစ်ရာကလည်း မရွေ့ဘူး၊ အဲဒီလို မရွေ့တာကြီးကို မှီပြီးတော့ ဒီအကျင့်သိက္ခာကလည်း မရွေ့ရမယ့် ဟာဖြစ်တဲ့အတွက် ဒီအကျင့်သိက္ခာကို ‘သီလ’လို့ ပြောတာဖြစ်တယ်။

အဲဒီတော့ “မသတ်တာ” မဟုတ်ဘဲ “မသတ်သေးတာ”ဆိုရင် သူရွေးမှာပဲ။ “မခိုးတာ မဟုတ်ဘူး၊ မခိုးသေးတာ”ဆိုရင် သူရွေးမှာပဲ မဟုတ်လား၊ ငါဆောက်တည်တဲ့သီလက မရွေးဘူး၊ ‘ဘာဖြစ်လို့တုန်း’ ဆိုရင်တော့ “ငါက ရွေးစရာတွေကို ချည်ထားတဲ့သီလ မဟုတ်ဘူး၊ ထာဝရဘုရား၊ အလ္လာဟ်ကို ယုံကြည်ပြီးတော့လည်း ချည်ထားတဲ့သီလ မဟုတ်ဘူး၊ နောက်ဘဝနောင်ဘဝတွေကို ယုံကြည်ပြီးတော့လည်း ချည်ထားတဲ့ သီလလည်း မဟုတ်ဘူး” အစရှိသဖြင့်ပေါ့၊ အဲဒီလိုဆိုတော့ ဪ ငါ့သိက္ခာဟာ ဒီသီလကနေပြီး တက်သွားဖို့ရန်အတွက် အတော်နီးစပ်နေတာပဲလို့ အခုလို သိပြီးသွားတဲ့ နောက်ပိုင်းမှ ပြန်ဆင်ခြင်ကြည့်မိပါတယ်၊ ဒီသီလကိုမှ မတက်နိုင်ရင် အရိယာအဖြစ်ကို မရောက်ဘူး၊ ဒီသီလကမှ ပုံမှန်သီလ မဟုတ်ဘူး၊ ရွေးဦးမယ့်သီလ၊ သီလမဖြစ်ဘူးဆိုရင်ပေါ့ဗျာ။

### သမာဓိဆိုတာ

‘သီလ ပရိဘာဝိတာ သမာဓိ၊ သမာဓိ ပရိဘာဝိတာ ပညာ’ဆိုတာ ဟိုဟာကို ဆောက်တည်နေ၊ ဒီဟာကို ဆောက်တည်နေတာ ‘သမာဓိ’ မဟုတ်ဘူး၊ သီလတွေတည်ပြီးနေတာကို ‘သမာဓိ’လို့ ခေါ်တယ်၊ သီလဟာ တစ်နှစ်လည်း မဟုတ်ဘူး၊ ဆယ်နှစ်လည်း မဟုတ်ဘူး၊ သူရှိသမျှ တည်နေတယ်ဆိုတော့ ဒီလိုတည်နေတယ်ဆိုတာ ‘သမာဓိ’၊ သမာဓိဆိုတာ အထူးလုပ်ရတာဟာ ‘သမာဓိ’ မဟုတ်ဘူး။

သီလတွေကိုပဲ မပြတ်တရစပ် ဆောက်တည်နေတဲ့အတွက် ‘သီလ’တည်သွားတာကို ‘သမာဓိ’ ဖြစ်တယ်လို့ ပြောရပါတယ်၊ ရပ်ထဲရွာထဲမှာ အလွန်သိက္ခာရှိတဲ့သူ သီလသိက္ခာရှိတဲ့သူကို သူက ‘သမာဓိ’ရှိတဲ့သူလို့ ပြောရတာမျိုးလိုပဲ၊ အဲဒီတော့ သမာဓိအကြာကြီး တည်ပြီးတော့ နေတာကို ‘သမာဓိပရိဘာဝိတ’လို့ခေါ်တယ်။

### ပညာဆိုတာ

ပညာဆိုတာ အဲဒီ သမာဓိတွေ အကြာကြီးတည်နေတယ်ဆိုရင် တည်ကြည်မှုတွေ အများကြီးဖြစ်လာပြီဆိုရင် အသိတွေ ဟိုနားတစ်စသိ ဒီနားတစ်စသိ ဟိုလိုလည်းသိ ဒီလိုလည်းသိနဲ့ သိသိလာတယ်။ ဒါကို **‘အဘိညာဉ် အသိထူး’**တွေ ပေါက်လာတယ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။

ဥပမာ - ခင်ဗျားတို့ အလုပ်လုပ်တာတောင်မှပဲ အကြာကြီး အလုပ်လုပ်ဖန်များရင် အဲဒီအလုပ်ကို ခင်ဗျားတို့ တည်သွားတယ်။ တည်သွားတဲ့အတွက် ဒီအလုပ်ရဲ့ သူများမပြောသေးတဲ့ သူများမပြောသေးတဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေကို ကိုယ့်ဟာကိုယ် ထိုးထွင်းပြီးတော့ သိသိလာတယ်။ အဲဒါတွေဟာ အဘိညာဉ်လို့ခေါ်တဲ့ အသိထူးတွေပဲပေါ့။ ခင်ဗျားတို့ လူမှု လုပ်ရပ်တွေမှာလည်း အဘိညာဉ် ထိုးထွင်းသိတာပဲပေါ့ဗျာ။

အဲဒီတော့ ပြောမယ်ဆိုရင် သီလတွေပေါ်မှာ အကြာကြီး တည်အောင် မလုပ်နိုင်ရင် သမာဓိမဖြစ်ဘူး၊ သမာဓိတွေပေါ်မှာ အကြာကြီး တည်အောင် မလုပ်နိုင်ရင် အဘိညာဉ် မပေါက်ဘူး၊ ဒီအဘိညာဉ်တွေ ပေါက်လာပြီဆိုရင်တော့ ဟိုလိုတစ်စသိ ဒီလိုတစ်စသိနဲ့ သိတဲ့အဖြစ်တွေ များလာပြီဆိုရင် နောက်ဆုံးပိတ်ကျတော့ နဲ့စပ်သွားအောင် ဆင်ခြင်ပြီး ဘယ်ဟာတော့ဖြင့် အမှန်ဟုတ်တယ်၊ ဘယ်ဟာတော့ဖြင့် အမှန် မဟုတ်ဘူးလို့သိတဲ့ ပညာပေါက်တယ်၊ ဒါဟာ မဂ်ပညာပဲပေါ့ဗျာ။

အဲဒီမဂ်ပညာပေါက်လာပြီ၊ မဂ်ပညာသိလာပြီဆိုရင် ဒီအရိယာ အဖြစ်ရှိလာတာပဲ။ အဲ ငါလည်း ဒီလိုအဖြစ်မျိုးနဲ့ အရိယာအဖြစ်ရှိခဲ့တာလို့ ကျုပ်က ဒီလို သိတယ်ပေါ့ဗျာ။ ကျုပ် ဘာမှ မလုပ်ပါဘူး၊ ပြောမယ်ဆိုရင် ဒီသီလတွေမှာပဲ လုပ်ပါတယ်။ သူ့ဟာသူ သိလာတယ်လို့ ဒီလိုပြောရမှာပါ။ အဲဒီသီလတွေကို **‘ပရိဘာဝိတ’**ဆိုတဲ့ အဖန်ဖန်အထပ်ထပ် ဆောက်တည်ရင် **‘သမာဓိ’** ဖြစ်တယ်။ သမာဓိတွေ အဖန်ဖန်အထပ်ထပ် ဆောက်တည်တော့

**‘အဘိညာဉ်’**ပေါက်တယ်၊အဘိညာဉ်ပေါက်တယ်ဆိုတာ ကျုပ်ဆိုရင် အစဆုံးဘုန်းကြီးတွေ တရားစွဲတုန်းက ဘာပြောလဲဆိုရင် ကျုပ်ဟာ ပဋိသမ္ဘိဒါ (၄)ပါးပေါက်ပါတယ်လို့ ဒီလို ပြောခဲ့ပါတယ်။ ပဋိသမ္ဘိဒါကို ကျုပ်တို့က သိတယ်။ အတ္တပဋိသမ္ဘိဒါ၊ ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ၊နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါ၊ ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါတွေပေါ့ဗျာ၊ ဪ အဲဒီလို တစ်စစ် တစ်စစ် ဘယ်သူကမှ မပြောဘဲနဲ့ သိတယ်။ ဟိုလိုလေးတွေ အသိပေါက်၊ ဒီလိုလေးတွေ အသိပေါက်နဲ့ သိသိလာပါတယ်။

ခင်ဗျားတို့လည်း အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်တယ်ဆိုရင် ကိုယ်လုပ် နေတဲ့ အလုပ်တစ်ခုကနေပြီးတော့ အစအနလေးတွေ ထွက်ထွက်ပြီးတော့ ဆရာတွေက မပြောသေးတဲ့ မပြောသေးတဲ့ သင်ကြားမှု မပြုရသေးတဲ့ အသိတွေ ကိုယ့်မှာ ရင့်ကျက်လာတော့ သိသိလာတယ်။ ဒါကို ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ အဘိညာဉ်တွေ ပေါက်ပြီး သိသိလာတယ်ပေါ့။ သာမန် ဒီလုပ်ငန်းဖြစ်တဲ့ ကံလုပ်ငန်း အကုသိုလ်လုပ်တဲ့သူတွေတို့ ကာမကုသိုလ်လုပ်တဲ့သူတွေတို့ဆိုတာ သူတို့လည်း အဲဒီလိုမျိုးနဲ့ သိလာကြတာဖြစ်တယ်။

သူတို့သိတာက မဟုတ်တာတွေကနေပြီးတော့ သိတာ၊ မဟုတ် တာတွေဆိုတာက သူတို့က ကိလေသာတွေဖြစ်တယ်။ မျက်စိနဲ့မြင် တယ်၊ မြင်တာတွေကို ခံစားရတယ်၊ ခံစားရတာတွေက ပုံမှန်ခံစားရတာတွေ မဟုတ်တော့ စွဲမက်တယ်၊ စွဲမက်ရာကနေ နောက်ဆုံးတော့ ပုံဖော်တယ်။ အဲဒီလိုကနေ သူတို့လည်း သိလာတာဖြစ်ပါတယ်။ ဆိုလိုတာကတော့ တကယ့်ဖြစ်ရပ် အမှန်ကနေပြီးတော့ သိတဲ့အသိ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီကံတွေကပေါ့ဗျာ။

ဒီမဂ်အသိကတော့ တကယ့်ဖြစ်ရပ်ကနေပြီးတော့ ဆက်သိတဲ့အသိ ဖြစ်လာတဲ့အတွက် ကျုပ်တို့က မဖောက်ပြန်တဲ့အသိလို့ ဒီလိုပြောရပါမယ်။



အဲဒီလိုနဲ့ ကျုပ်ဖြင့် ဒီအရိယမဂ်ပေါ်ကို ရောက်လာပါတယ်လို့ ပြောကြပါစို့ဗျာ။

### ကျုပ်သိတဲ့တရား အများကလက်မခံပေမယ့်

#### ဘုရားကလက်ခံ

ဒီအရိယမဂ်ပေါ်ကို ရောက်လာတဲ့အခါကျတော့လည်း ဘာမှမလုပ်ဘူး၊ ကျုပ်ဆိုရင် ‘ဘာမှမလုပ်ဘူး’ဆိုတာ ဘုရားတည်တာ၊ ကျောင်းကန်တွေဆောက်တာ၊ ရေတွင်းရေကန်တွေတည်တာတွေကို မလုပ်ဘူးလို့ ပြောတာပါ။

ကျုပ် ‘ဘာလုပ်သလဲ’ဆိုရင် စာရေးတယ်၊ ‘ဘာစာရေးတာတုန်း’လို့ ဆိုတဲ့အခါကျတော့ ငါ့သိတဲ့ဟာကို ဘယ်သူမှလည်း လက်မခံဘူး၊ တော်ကြာ ဘုရားမှ လက်ခံပါရဲ့လားလို့ မသိ၊ ဘုရားမှ လက်ခံပါရဲ့လား မသိဆိုပြီး ဒီလိုနေလို့တော့ မဖြစ်သေးဘူး၊ ဘုရားဟောထားတဲ့ နိကာယ်ငါးရပ်ထဲက အလယ်အလတ်ကျတဲ့ နိကာယ်တစ်ရပ်တော့ဖြင့် သေသေချာချာကို ဖတ်မယ်၊ ဖတ်တဲ့အခါမှာ မပီမသ မဟုတ်ဘဲနဲ့ တစ်သုတ်ကို စာမျက်နှာ တစ်မျက်နှာတည်းဖြစ်အောင် ရေးပြီးတော့ ဖတ်မယ်၊ အဲဒီလိုနဲ့ သုတ်ပေါင်း (၁၅၀)ကျော်လောက် ရှိမယ်၊ အဲဒီ မဇ္ဈိမနိကာယ်ဟာလည်း သုတ်ပေါင်း (၁၅၀)ကျော် အကုန်လုံး ကျုပ်က လည်း ရေးချလိုက်ပါတယ်။

အဲ ဆိုလိုတာကတော့ ဘုရားနဲ့ ကျုပ်နဲ့ ကိုက်ညီတယ်၊ ဘုရားလက်ခံနိုင်တယ်ပေါ့ဗျာ၊ ဘုရားလက်ခံနိုင်တယ်ဆိုတော့ ဘယ်သူ လက်ခံခံ လက်မခံခံ ဘုရားလက်ခံတယ်ဆို ဒါ ဟုတ်တယ်၊ မှန်တယ်၊ အဲဒီလိုဆို ကျုပ်လည်း ကျေနပ်သွားပြီပေါ့ဗျာ၊ အဲဒီလိုမျိုးနဲ့ ရေးနေတာပါ။

### အရိယသစ္စာတရား အသိပေးကာမှ တရားစွဲခံရ

အဲဒီလိုရေးရင်းကနေ နောက်တစ်နေ့တော့ ဆရာတော်တစ်ပါးက သူနဲ့ တရားဆွေးနွေးရင်းကနေ ကျုပ်ကို နိဗ္ဗာန်အကြောင်း ဆွေးနွေးတာမှာ မှားတယ်ထင်လို့ သူကလည်း မပြောနိုင်တော့တဲ့အတွက် သူ့နောက်ဗီဒီထဲက လယ်တီဆရာတော်ကြီးရဲ့ **‘နိဗ္ဗာနဒီပနီ’**ဆိုတဲ့စာအုပ် တစ်အုပ်ထုတ်ပြီး ကျုပ်ကို ငှားပေးလိုက်တယ်။

ဒါနဲ့ ကျုပ်က ကျောင်းရောက်တဲ့အခါမှာ ဖတ်ကြည့်တယ်။ ဟင် ဒါကြီးကလည်း မှားလိုက်တာ၊ ‘ဘဒ္ဒကြောင့် ဒီလောက်မှားရတာတုန်း’ဆိုပြီးတော့ ကျုပ်က ဒါကို ဖတ်ကို မဖတ်ဘူး၊ နောက်ဆရာတော်ကြီးနဲ့တွေ့တဲ့အခါကျတော့ ‘ကိုယ်တော် မပြီးသေးဘူးလား’လို့မေးတယ်။ ‘မပြီးသေးဘူး’လို့ ကျုပ်က လျှောက်တယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်က ဒါကို ဖတ်ကို မဖတ်ဘူး၊ ‘မပြီးသေးဘူး’လို့ဘဲ ကျုပ်က လျှောက်တယ်။

နောက်တစ်ခါတွေ့ပြန်တော့ ‘မပြီးသေးဘူးလား’လို့ မေးတယ်။ ကျုပ်ကလည်း ‘မပြီးသေးဘူး’လို့ လျှောက်တယ်။ ဟာ ‘ကိုယ်တော်က ကြာလှချည်လား’လို့ ပြောလာတယ်။ နောက်တစ်ခါ မေးရင်တော့ ဖတ်ပြီးပြီလို့ ပြောမှ ဖြစ်မယ်လို့ မပြီးသေးဘူးလို့ ပြောရတာ နှစ်ခါရှိပြီဆိုတော့ အားနာစရာကောင်းတယ်။ ဒါနဲ့ ကျုပ် ဖတ်တာပေါ့ဗျာ၊ ဖတ်ရင်းဖတ်ရင်းနဲ့ သွေးတွေ ဆူလာတယ်ဗျာ၊ ဟာ ‘ဒီဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒကြောင့် ဒီလောက်မှားရတာလဲ’ပေါ့၊ လယ်တီဆရာတော်ကြီးဆိုတာက တကယ့်အကျော်အမော်ဆရာတော်ကြီးပေါ့ဗျာ။

ဒါနဲ့ ‘ဘဒ္ဒကြောင့် ဒီလောက်မှားရတာလဲ’ဆိုတော့ ဒီစာအုပ်ထဲက မှားတာတွေကို ငါ စာအုပ်လေးတစ်အုပ်ရေးပြီးတော့ ဒီဆရာတော်ကို

ငါပြန်ကပ်လိုက်မယ်ပေါ့။ ကျုပ်ဆီလည်း စာရွက်တွေကရှိနေတာဆိုတော့ ကျုပ် ခဲတံနဲ့ ရေးတယ်ဗျာ။ အဲဒီလိုရေးတော့ လျှောက်လွှာစာရွက် ခေါက်ချိုးနဲ့ စာမျက်နှာပေါင်း (၃၅၀)ကျော်လောက် ရသွားတယ်။

အဲဒီစာအုပ်ကို(၇)ရက်ထဲနဲ့ ရေးလိုက်တာ။ (၇)ရက်ထဲ ရေးပြီးတော့ အဲဒီစာအုပ်နဲ့ သူရဲ့ **‘နိဗ္ဗာနဒီပနီ’** စာအုပ်ကို သတင်းစာလေးနဲ့ ထုတ်ပြီး ကိုရင်လေးတစ်ပါးကို အပို့ခိုင်းလိုက်တယ်။ ဟာ ‘ဘယ်နယ် ကိုယ်တော် ဒါကြီးရေးရသလား’လို့ပေါ့။ သူကလည်းပဲ ‘ကျုပ်ကို တစ်စက်မှ မှားတယ်’လို့ မပြောနိုင်ဘူး။ ဒါနဲ့ ကျုပ်ကနေ ဆက်သွားတာက ဟာ **‘နိဗ္ဗာနဒီပနီ’** ဘာဖြစ်လို့ မှားရတာတုန်းဆိုတော့ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မှားလို့ မှားရတာပဲ။ နိဗ္ဗာနဒီပနီက ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကို အဓိက ကိုးကားထားတယ်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်က လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း (၁၈၀၀)ကျော်လောက်က ရေးခဲ့တဲ့ ကျမ်းစာပေါ့။ ဒီလိုဆိုရင် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မှားတဲ့ အကြောင်းလည်းပဲ ငါတော့ **‘ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဘယ်လဲ’**ဆိုတဲ့ ကျမ်းတစ်ကျမ်းတော့ ရေးမှ ကိုက်မယ်ဆိုပြီး ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကို ဖတ်တယ်။ ‘မှန်ရင် မှန်တယ်’လို့ ပြောမယ်၊ ‘မှားရင်မှားတယ်’လို့ ပြောမယ်။ မှားတာနဲ့ပဲ မှန်တဲ့ဟာတွေကို မှားတာထဲ ရောမထည့်ဘူး။ ‘မှန်ရင် မှန်တယ်’လို့ပဲ ပြောမယ်။

အဲဒီလိုမျိုး သူ့အရှိအတိုင်းကို ဝေဖန်မယ်လို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြီးတော့ ရေးတယ်။ မှားတာတွေချည်းပဲ။ အဲဒီထဲမှာ သီလကို ဖွင့်ထားတာလည်း မှားတယ်။ သမာဓိကို ဖွင့်ထားတာလည်း မှားတယ်။ ပညာဖွင့်ထား တာလည်း မှားတယ်။ **‘သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ’** သုံးခုတည်းကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်က စာမျက်နှာ (၃၅၀)ကျော်လောက် ရေးထားတာတွေရတယ်။

မှားတယ်လို့ ကျုပ်ကလည်း အကုန်လုံးရေးလိုက်တယ်။ **‘ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဘယ်လဲ’**လို့ ကျုပ်ကရေးလိုက်တယ်။ ဒီ **‘ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဘာလို့ မှားရတာလဲ’**ဆိုရင် တစ်ခါထပ်စစ်တော့ **‘မိလိန္ဒပဉ္စာဝတ္ထု’**ကို တအား ကိုးကားထားတာတွေရတယ်။ ဪ မိလိန္ဒပဉ္စာဝတ္ထုမှားလို့ မှားတာ

ဖြစ်ရမယ်။ အဲဒီလိုဆို **‘မိလိန္ဒပဉ္စာဝတ္ထု’**ကို ဝေဖန်ကြည့်ရမယ်ဆိုပြီးတော့ မိလိန္ဒပဉ္စာဝတ္ထုစာအုပ် အရှာခိုင်းပြီးတော့ ဖတ်တယ်။ မိလိန္ဒပဉ္စာဝတ္ထု စာအုပ်ထဲမှာ ဒဿနနဲ့စပ်လျဉ်းတဲ့ ပြဿနာ (၇၂)ခုရှိတယ်။ အဲဒီ(၇၂)ခု ရှိတာမှာ(၇၂)ခုလုံးမှားတယ်။ အဲကျန်တဲ့ ဒဿနတွေတော့ သူမှန်မှာပေါ့။ ကျုပ်ကလည်း ဒဿနပြဿနာကိုပဲ စစ်လိုက်တယ်။

အဲဒါတွေကို **‘မိလိန္ဒပဉ္စာဝတ္ထုဘယ်လဲ’**လို့ဆိုပြီး အဲဒီလို ရေးလိုက်တယ်။ ရေးပြီးတော့ ‘မိလိန္ဒပဉ္စာဝတ္ထု ဘာလို့ မှားရတာလဲ’ဆိုရင် အဘိဓမ္မာ(၇)ကျမ်းထဲက သီရိဓမ္မာသောကမင်းလက်ထက် ရှင်မဟာ မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ် ရေးခဲ့တဲ့ **‘ကထာဝတ္ထု’**ဆိုတဲ့ကျမ်းမှားလို့ မှားတာပဲလို့ အဲဒီလို သိလာတယ်။

အဲဒီကျမ်းကတော့ ပါဠိတော်စာရင်းထဲ ဝင်သွားပြီဖြစ်တဲ့အတွက် အဲဒါကို မှားတယ်လို့ မပြောနဲ့တော့လို့ ကျမ်း(၃)ကျမ်းကိုပဲ ကျုပ်ကနေ လုပ်လိုက်ပါတယ်။ ဆိုလိုတာကတော့ဖြင့် ကျုပ်သိနေတဲ့တရားကို ထေရဝါဒဆီ ပြောလို့မရဘူး။ အဲဒီတုန်းက ဝိနိစ္ဆယမရှိဘူး။ ဝိနိစ္ဆယမရှိတဲ့ အတွက် ပြောလို့မရဘူး။ ငယ်ငယ်က ကိုယ့်ရဟန်းခံပေးခဲ့တဲ့ ကိုယ့်ဆရာကို သွားပြောရမလား။ အဲဒီဆရာနဲ့ သူ့သီတင်းသုံးဖော်တွေကနေ စုပြီးတော့ ကိုယ့်ကို မှားတယ်ဆိုတာမျိုး ဆုံးဖြတ်စေဖို့ရန် သွားပြောရ မလားပေါ့။

ကိုယ့်ဆရာကလည်း နတတရယ် သိပ်စာမတတ်ဘူး။ အဲဒီလိုဆိုရင် သူ အူချာပေါက်သွားလိမ့်မယ်။ သူပြောလို့တော့ မဖြစ်ဘူးဆိုပြီးတော့ ကျုပ်က ဒီလိုနဲ့ မြဲနေခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယက အဖွဲ့ ပေါ်လာရော၊ (၁၉၈၀)ခုနှစ်လောက်မှာ နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ ပေါ်လာတဲ့အခါကျတော့ အဲဒီအဖွဲ့ကို ဒီ**‘အရိယသစ္စာ အသိကို ပေးမယ်’**ဆိုပြီးတော့ ‘သာသနာရေးလျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ’ တင်တော့မှ ကျုပ်တို့လည်း တရားစွဲခံရတော့တာပဲဗျာ။

### သောတာပတ္တိမဂ်ကံဆီရောက်အောင် သီလဆောက်တည်ရ

အဲဒါနဲ့မတိုင်ခင် ကြားလေးထဲမှာ ဒီကျမ်းစာတွေကို ရေးနေတယ်။ ကျုပ် ဘာမှ မလုပ်ဘူး၊ ကျုပ်ဟာကျုပ် တစ်ယောက်တည်းတော့ တောထဲမှာ နေနေတယ်။ ဆွမ်းလေးခံစားတယ်။ အိပ်နေတာလည်း မဟုတ်ဘူး၊ စာဖတ်နေတာလည်း မဟုတ်ဘူး၊ စာအုပ်လည်း တစ်အုပ်မှ မရှိဘူး၊ အိပ်လည်း မနေဘူး၊ စာလည်း ဖတ်မနေဘူး၊ ပျင်းလည်း မနေဘူး၊ လိမ်ပိန်ပြီး နေတာလည်း မဟုတ်ဘူး၊ တချို့ဘုန်းကြီးတွေက ကျုပ်ကို တွေ့တဲ့အခါကျတော့ ကိုယ်တော် အသက်ကဖြင့် ငယ်ငယ်လေး ရှိသေး တောင်ကြီးပေါ်မှာ နေနေတာ သာဓုခေါ်ပါတယ်။ သာဓုသာဓု။

ဒါနဲ့ ကျုပ်က ပြန်ပြောရတယ်။ သာဓုခေါ်ပါနဲ့ ဘုရားလို့ ဟ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’တဲ့။ တပည့်တော်က တောထဲမှာ ကုသိုလ်ရအောင် နေတာ မဟုတ်ဘူးဘုရား၊ ပျော်လို့နေတာပါ။ ကိုယ်တော်တို့တောင် တပည့်တော်က မပြောချင်ဘူး၊ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’ဆိုရင် ကိုယ်တော်တို့လည်း ဆွမ်းနှစ်ထပ်စားရတာ၊ တပည့်တော်လည်း ဆွမ်းနှစ်ထပ် စားရတာပဲ။ ကိုယ်တော်တို့က ရွာတာဝန်တွေ ထမ်းပြီး နေရတာ၊ တပည့်တော် ကောင်းတာကို သိသွားရင် ကိုယ်တော်တို့ အကုန်လုံး တောထွက်လာ မယ်ထင်လို့ပဲ။ ကိုယ်တော်တို့ကိုတောင် မပြောချင်ဘူး၊ အဲဒီလိုမျိုးများတောင် ပြောရတယ်ပေါ့ဗျာ၊ ဆိုလိုတာက ကျုပ်က တောထဲမှာ ပျော်နေတာ၊ ပျော်နေလို့ ဘာလုပ်နေတာတုန်းဆိုရင် ဘာမှလဲ မလုပ်ဘူး။

အဲ ခုနတုန်းက ပြောတဲ့ကျမ်းစာတွေတော့ ရေးနေတာပေါ့ဗျာ၊ ဒါ ပြီးသွားတော့လည်း ပြီးသွားတာပါပဲ။ အဲဒီလိုမျိုး ရှိတယ်၊ ဘာမှ မလုပ်ပေမယ့် ဆိုကြပါစို့ဗျာ၊ ခုနကပြောခဲ့တဲ့ သီလပေါ့၊ ငါးပါးသီလ

လောက်ပဲ ဆိုကြပါစို့။ ငါးပါးသီလလောက်ကို ဆောက်တည်လိုက်ရင် သောတာပတ္တိမဂ်ကံဆီကို ရောက်တာဗျ။ ကဲ ‘သောတာပတ္တိမဂ်ကံဆီကို ရောက်သွားအောင် ဘာလုပ်ရမလဲ’ဆိုရင် ငါးပါးသီလကနေ တက်ရမယ်ဗျ။ ငါးပါးသီလကို လွန်ကျူးရင်ဖြစ်တဲ့အပြစ်ကို မြင်ရမယ်လေ။ ငါးပါးသီလ ဆောက်တည်ပြီးတော့ ငါးပါးသီလကျိုးရင်ဖြစ်တဲ့အပြစ်ကို မြင်အောင် ကြည့်ရမယ်။

### သကဒါဂါမိမဂ်ကံဆီတက်ရင် ဘာသီလဆောက်တည်ရလဲ

အခုတော့ ဒီသောတာပန်ဖြစ်ပြီးသွားရင် ‘ငါးပါးသီလရဲ့ အထက် သီလက ဘာသီလတုန်း’ ကာမကုသိုလ်ကို မဖြစ်အောင် ဆောက်တည် ရတဲ့သီလ၊ ခင်ဗျားတို့ကတော့ ကြားတောင် ကြားဖူးမှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောရမလိုဘဲနော်။ ကာမကုသိုလ်ကို အပြစ်မြင်ရမယ်။ ကာမကုသိုလ်ကို မဖြစ်အောင် ဆောက်တည်ရတဲ့သီလ၊ ငါးပါးသီလကို မကျိုးမပေါက်အောင် ဆောက်တည်ရသလိုပေါ့ဗျာ။

အဲဒီကာမကုသိုလ်ကို မဖြစ်အောင် ဆောက်တည်ရတဲ့သီလလည်း သူ့ဟာသူ ရောက်လာတာဆိုတော့လည်း ဝေဖန်တာပဲ။ ဝေဖန်ရင်း ဝေဖန်ရင်းနဲ့ ဒီသီလပေါ်ကို ကျုပ်က ရောက်နေတဲ့အခါကျတော့ ဒီသီလက နေ တက်တော့လည်း ဒီသမာဓိဖြစ်၊ အဲဒီကနေတည်တော့လည်းပဲ အသိထူးရ၊ ဒီအသိထူးရတာကနေပြီးတော့ အဘိညာဉ်ပေါက်၊ အဘိညာဉ် ပေါက်ရာကနေပြီးတော့ မဂ်ဉာဏ်ပေါက်၊ သကဒါဂါမိ မဂ်ဉာဏ်ပေါ့ဗျာ။

### အနာဂါမိမဂ်ကံဆီ တက်ရင် ဘာသီလဆောက်တည်ရလဲ

အဲဒီလိုမျိုး ပေါက်ကြရတာဆိုတော့ ‘ကျုပ် ဘာမှ လုပ်ပြီးရတာ မဟုတ်ဘူး’၊ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့။ တကယ့် အနေမှန်အတိုင်းကို နေလို့ပဲ။

ကဲ ဒီလိုဆိုရင် နောက်ထပ် မင်္ဂတစ်ခုကို တက်မယ်ဆိုရင် ‘ဘာနဲ့ တက်မတုန်း’လို့ မေးရမှာပေါ့နော်။ နောက်ထပ် မင်္ဂတစ်ခု တက်တော့ ရူပကုသိုလ်ကံကို အပြစ်မြင်ရလိမ့်မယ်။ ထွက်လေဝင်လေ ရှုတာကို အပြစ်မြင်ရလိမ့်မယ်။ ထွက်လေဝင်လေ ရှုတာကတော့ အမှား၊ ထွက်လေ ဝင်လေ ရှုတာကတော့ အမှိုက်၊ ကျုပ်တို့က ဒီလိုမျိုးပြောတော့ တစ်လောကလုံးက ဘယ်လက်ခံနိုင်မလဲလို့ပေါ့ဗျာ။

ကာမကုသိုလ်အမှား၊ ကာမကုသိုလ်အမှိုက်လို့ ပြောတာကိုပဲ လွန်လှပြီ။ ‘ဘာဖြစ်လို့ ကာမကုသိုလ်ကို အမှား၊အမှိုက်လို့ ပြောရတာ တုန်း’ဆိုရင် ဘယ်ကာမကုသိုလ်က သူက သူများကို ကူညီတယ်၊ သူ့အကူအညီ ခံရတဲ့သူ ရစေချင်လို့ ကူညီတာ မဟုတ်ဘူး၊ သူရချင်လို့ ကူညီတာ၊ သူ့အတွက် သူလုပ်တာလို့ ဒီလို ပြောကြပါစို့ဗျာ။ ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းကြီး အစွယ်ကို ဖြတ်ပြီးတော့ **‘သဗ္ဗညုတဉာဏသ ပစ္စယော ဟောတု’**ဆိုပြီး လှူတယ်ပေါ့ဗျာ၊ သူ့အစွယ်ကို မုဆိုးကို ပေးချင်တာ မဟုတ်ဘူး၊ သူကနေပြီး သဗ္ဗညုတဉာဏ်နဲ့ လဲယူချင်တာ၊ ဟုတ်ပြီနော်။

မင်းကွန်း တိပိဋကဓရ ဆရာတော်က သူ့ဘွဲ့ရတုန်းက ရွှေဒင်္ဂါးတွေ ရထားတာ၊ အဲဒီရွှေဒင်္ဂါးတွေကို ရွှေပြားခတ်ပြီးတော့ ရွှေတိဂုံဘုရားကို လှူပါတယ်။ ရွှေဒင်္ဂါးခပ်ပြီးတော့ တစ်ချပ်တစ်ချပ်ကို ဆယ်လက်မပတ်လည် ရှိတယ်။ အဲဒီတော့ ဂေါပကတွေက ဘာပြောလဲဆိုတော့ အဲဒီရွှေပြားတွေရဲ့ အစား တပည့်တော်တို့က အရှင်ဘုရားရဲ့ အလှူကို ကပ်ပေးပါမယ်။ အဲဒီရွှေပြားတွေကိုတော့ ပြတိုက်ထဲ ပြဖို့ရန်အတွက် ထားပေးပါပေါ့။ အဲဒီလိုဆိုတော့ အစားကပ်ပေးမယ်ဆိုရင် ထားပါပေါ့။

အဲဒီပြတိုက်ထဲ ပြထားတာကို ကျုပ်က မြင်တယ်ဗျာ။

**‘ဗောဓိယာ ပစ္စေယော ဟောတု၊ အတ္တနော ပုညမင်္ဂလံ’**

ဆိုပြီး ဒီလိုပြောထားတယ်။ ဒီရွှေပြားတွေ သူ စာတွေကို ကျားကုတ်ကျားခဲ လုပ်ပြီးရတဲ့ဆု ရွှေပြားတွေကို လှူရတဲ့မင်္ဂလာတရားကြောင့် ဗောဓိဆု ရပါစေလို့ သူ့ရွှေပြားကို ဘုရားပေးခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး။ သူက ပြောမယ်ဆိုရင် ဗောဓိဆုနဲ့ လဲယူသွားတာလို့ ပြောကြပါစို့။ ‘ဗောဓိဆု’ဆိုတာကတော့ မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်ကိုပြောတာပါ။ အဲဒီလိုဆိုတော့ သူရချင်လို့ ပေးသွားတာပဲဗျ။ ဘုရားရစေချင်လို့ ပေးတာ မဟုတ်ဘူး။ ကာမကုသိုလ် တွေရဲ့ ယုတ်ညံ့တာအကြောင်းတွေကို ဝေဖန်ပြရတာနော်။

ဆိုလိုတာကတော့ ကာမကုသိုလ်ကံတွေရဲ့အပြစ်တွေကို အကုန်မြင် လာတယ်ဗျ။ အဲဒီတော့ သူ့ကိုလည်း ‘ဝိရတီ’လုပ်ရတယ်ဗျ။ ပထမမဂ် တုန်းကတော့ အကုသိုလ်ကို ‘ဝိရတီ’ လုပ်ရတယ်။ ဒုတိယမဂ်ကျတော့ ကာမကုသိုလ်ကို ‘ဝိရတီ’ လုပ်ရတယ်။ ‘ဝိရတီလုပ်တယ်’ဆိုတာ ဝိရမိတဗ္ဗ= ရှောင်ကြဉ်ရတယ်။ ‘ရှောင်ကြဉ်တယ်’ဆိုတာ ရွံ့စရာကို ရွံ့မှ ရှောင်ကြဉ်နိုင် တာကိုးဗျ။ အဲဒီတော့ ကာမအကုသိုလ်ကို ရွံ့စရာလို့ ရွံ့တတ်ပြီ။ ကာမကုသိုလ်ကို ရွံ့စရာလို့ ဘယ်လိုလုပ်မြင်မလဲဆိုတာကို ကျုပ် ခုနကလို မြင်ပြီးပြီ။ မြင်တော့ ကာမကုသိုလ်လည်း ဝိရတီ ဖြစ်ပြီ ။

အဲဒီလို ဖြစ်ပြီးတော့ ရူပကုသိုလ်ကိုရော ဝိရတီဖြစ်ပြီ။ ‘ရူပကုသိုလ် ကို ဘယ်လို ဝိရတီ ဖြစ်တာတုန်း’ဆိုတော့ ရူပကုသိုလ်ဆိုတာဟာ ထွက်လေဝင်လေ ရှူတာပဲ။ ထွက်လေဝင်လေရှူတာဟာ ပြောမယ်ဆိုရင် ဘာမှ မသိအောင် လုပ်တာပဲ။ ဖြူတာလားလည်း မသိ၊ မည်းတာ လားလည်း မသိ၊ ကောင်းတာလားလည်း မသိ၊ မကောင်းတာလားလည်း မသိ၊ ယုတ်တာလားလည်း မသိ၊ မြတ်တာလားလည်း မသိ၊ အကုန်လုံး ယုတ်စရာတွေ မြတ်စရာတွေဆိုတာကို သူဘာမှမသိအောင် နေတာဆိုတော့ လောကမှာ လူဟာ ယုတ်စရာ၊ မြတ်စရာမှ မသိတော့ဘူးဆိုရင်ဖြင့် ဘယ်လိုလုပ် လူပီသတော့မလဲပေါ့ဗျာ။



ဟာ ဒီလိုဆိုရင် ရူပဟာ ဗြဟ္မာလိုသာ ပြောတာ လူမပီသဘူးဟာ၊ အဲဒီတော့ လူမပီသဘူးဆိုရင် ဘယ်မှာ လူ့လောကမြတ်ပါမလဲပေါ့၊ ဒါဟာ ရှောင်ကြဉ်ရမယ့် အပြစ်အနာအဆာပဲလို့ ရူပကုသိုလ်ကိုလည်းပဲ ကျုပ်က ဝိရတိဖြစ်တော့တာပေါ့ဗျာ။

### အရဟတ္တမဂ်ကံဆီ တက်ရင် ဘာသီလဆောက်တည်ရလဲ

အရူပကုသိုလ်ကိုလည်း ဝိရတိ ဖြစ်တယ်ဗျာ၊ ‘အရူပကုသိုလ်ကို ကျုပ် ဘယ်လို ဝိရတိ ဖြစ်သလဲ’ ဆိုတော့ ရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက်တို့ရဲ့ ငြိမ်းရာ ဘာမှ မရှိတာကို သိတယ်၊ ဘာမှမရှိတာကြီးကို သိလို့ကတော့ ဒီလူကတော့ တုံးသွားပြီပေါ့၊ ဘာဖြစ်တော့မှာတုန်း၊ လူဆိုတာ သိစရာတွေကို သိဖို့ရန်အတွက် မျက်စိတွေ နားတွေ နှာခေါင်းတွေ လျှာတွေ ကိုယ်တွေ ဦးနှောက်တွေ ပါလာရတာပဲ၊ အဲဒါတွေ အခု ဘာမှ အသုံးချလို့ မရတော့ဘူးဆိုရင် လူမပီသတော့ဘူး၊ လူဖြစ်ရုံသွား တော့တာပဲ၊ ဒါကြောင့် ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ‘အရူပဗြဟ္မာ’အဖြစ်ကလည်း ဗြဟ္မာလိုသာ ပြောရတာ အကုသိုလ်ထက်တောင် ယုတ်ညံ့သေးတယ်ဟာလို့ ပြောမိတဲ့အထိ ကျုပ်က ဒီအရူပကုသိုလ်ကို ဝိရမိတဗ္ဗ=စက်ဆုပ်စရာလို့ မြင်တယ်ပေါ့ဗျာ။

ရူပကုသိုလ်ကံရဲ့ စက်ဆုပ်စရာကို မြင်တယ်၊ အရူပကုသိုလ်ကံရဲ့ စက်ဆုပ်စရာကိုလည်း မြင်တယ်၊ ဒီလိုမြင်တော့ ရူပကံတို့ အရူပကံတို့ကနေ ကျုပ်က လွန်မြောက်တော့တာပေါ့နော်၊ ဟော လွန်မြောက်တဲ့အခါကျတော့ ကျုပ်က ကံလေးပါးလုံး ချုပ်ငြိမ်းတာက ဖြစ်တော့တာပေါ့၊ အဲဒီတော့ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ‘ကျုပ်အဖြစ်က အဲဒီလိုနဲ့ အရိယာ ဖြစ်လာခဲ့တာပါ’လို့ ပြောရမယ်ဗျာ။

### ရှေ့တန်းဆုတ်ခွါမှုနဲ့ အပြစ်ရှိသူ

ဒီတော့လည်း ကျုပ်က ဒီ‘အရိယအသိ’ကို သိနေတဲ့အခါကျတော့ ကျုပ်က လူတစ်ယောက်ဆိုရင်တော့လည်း ကိုယ်သိရင် ကိုယ့်ဟာကိုယ် အေးအေး နေဖို့ပေါ့နော်၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်က ဘုန်းကြီးဗျ၊ ဘုန်းကြီးဆိုတာကို ဘုရားက ထားခဲ့တာ၊ ဘုရားက ‘ဘာလုပ်ဖို့များထားခဲ့တာလဲ’ဆိုရင်တော့ အဲ ဘုန်းကြီး တရားရဖို့ရန်အတွက် ထားခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီ ဘုန်းကြီးက လူတွေကို တရားလည်ဟောပေးဖို့ရန်အတွက် ဘုန်းကြီးအဖြစ် သူ့ကို ထားခဲ့တာဖြစ်တယ်။

တကယ်တော့ တရားရဖို့ရန်အတွက်လေးဆိုရင် ‘ဘုန်းကြီး လုပ်လုပ် မလုပ်လုပ်၊ သူတရား ရစရာကျင့်ရင် ရမှာပဲ၊ ဘုန်းကြီးလုပ်ရတာကိုယ်က တရားတွေ လည်ဟောပြောဖို့ရန်အတွက် ထားခဲ့တာဆိုတော့ ငါက ဘုန်းကြီး၊ ငါ့ကို ဘုရားကထားခဲ့တာ၊ ဒီလိုဆိုရင် ဒီဓမ္မတာဝန်တွေ ဖြန့်ကျက်တဲ့ တာဝန်ဟာ ငါ့တာဝန်ပဲ၊ အဲ ငါ့တာဝန်ကို အခု ငါကနေပြီးတော့ ဘယ်သူမှလည်း သိနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

သူများ တစ်တွေကလည်းပဲ အကန့်အကွက်တွေကလည်း များပါဘိသနဲ့ဆိုပြီးတော့ ငါက အဲဒီလို နေနေလိုက်မယ်ဆိုရင်တော့ စစ်တပ်ထဲမှာ အနှစ် (၂၀) (၃၀)လောက်ကြီးတောင် စစ်တပ်ကကျွေးတဲ့ ပေးတဲ့ ရိက္ခာတွေနဲ့ အကုန် စားသောက် နေထိုင်ပြီးတော့ စစ်ပွဲကလည်း မရှိတော့ မတိုက်ရဘူး၊ အဲ သူ နှစ်အစိတ်၊ သုံးဆယ်လောက်ရှိတဲ့အခါကျမှ စစ်ပွဲကပေါ်လာတဲ့အခါ ‘မင်း သွားတိုက်’ဆိုတော့ တော်ကြာ ငါသေလာရင် ဒုက္ခပေါ့၊ သူက ရှေ့တန်းကနေပြီးတော့ ထွက်ပြေးမယ်ပေါ့ဗျာ၊ အဲဒီလိုထွက်ပြေးသွားမယ်ဆိုရင် ဒီသူ ရှေ့တန်းဆုတ်ခွါမှုနဲ့ အပြစ်ရှိတယ်။

အခုလည်း ငါ့ကို လူတွေကနေပြီးတော့ ဆွမ်းတွေ လှူကြ၊ သင်္ကန်းတွေလှူကြနဲ့ ပေးလာခဲ့တာ၊ ငါလည်း စားလာခဲ့တာ၊ နှစ်

နှစ်ဆယ်၊ အစိတ်သုံးဆယ်လောက်ဖြစ်ပြီ၊ အခုကျမှ ဒါကို ဘယ်သူကမှ လက်ခံနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ သိနိုင်မှာလည်း မဟုတ်ဘူး၊ တားမြစ်ကန့်ကွက် ဖိနှိပ်မယ့်သူတွေကလည်း ပေါ်ပါတီသနဲ့၊ ကြောက်ပါတယ်လို့ မပြော ပါဘူးဆိုရင် ငါလည်း ရှေ့တန်းဆုတ်ခွါမှုနဲ့ အပြစ်ရှိသူပဲ၊ အဲဒီလိုဆိုရင် ငါကတော့ ဘာတွေတွေ့ ရှေ့တန်းကနေ ဆုတ်ခွါလို့မဖြစ်ဘူးလို့ ပြောရမှာပဲ၊ ကျုပ်ကတော့ ရှေ့တန်းကနေ ဘယ်တော့မှ ဆုတ်ခွါမှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ဒါကို ပြောတယ်ပေါ့ဗျာ၊ အဲဒီ ဓမ္မတာဝန်တွေ ဖြန့်ကျက်တဲ့ လုပ်ငန်း တရားဓမ္မ လည်ဟောပြောတဲ့လုပ်ငန်းဟာ ကျုပ်လုပ်နေတဲ့ လုပ်ငန်းပါပဲလို့ ဒီလိုပြောကြပါစို့နော်။

ကျုပ်ရဲ့ ငါးနှစ်သားအရွယ်ကနေပြီး ခုနစ်ဆယ့်ကိုးနှစ်အရွယ်ထိကို ပြောပြခဲ့တာ လုံလောက်ပြီထင်လို့ ဒီလောက်ဆိုရင် ကျုပ်ပြောတဲ့စကားကို အဆုံးသတ်ပြီ၊ ‘ဒီအထဲကနေပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ အခြားကနေပဲ ဖြစ်ဖြစ် ခင်ဗျား သိချင်တာရှိရင် ကျုပ်ကို မေးပါ၊ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုရင်တော့ ကျုပ်တို့ရဲ့ မတရားခံနေရပါတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းကို ဘယ်မှ ပြောစရာမရှိဘဲ အခု ခင်ဗျားကို ပြောစရာရှိလို့ ပြောလိုက်တာလေးဟာတော့ ခင်ဗျားတစ် ယောက်တည်း သိစေချင်လို့ ပြောလိုက်တာ မဟုတ်ဘူး။’

‘တစ်နိုင်ငံလုံးနဲ့ တစ်ကမ္ဘာလုံးက လူတွေ တစ်တို့စီ တစ်တို့စီ ဖြစ်ဖြစ် သိအောင် ကျုပ်ကနေ ပြောလိုက်တာပေါ့နော်၊ အဲဒီလိုဖြစ်တဲ့အတွက် ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ်လို့ ဒီလိုပြောပါမယ်၊ ခင်ဗျား မေးချင်တာ မေးပါ၊ ကျုပ်ပြောတာနဲ့ ဆိုင်သည်ဖြစ်စေ၊ မဆိုင်သည်ဖြစ်စေ မေးပါလို့ ပြောပါ့မယ်ဗျာ’

## အစန်း(၇)

### ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒတရားကို ကျင့်သုံးရင် လက်ငင်း ရနိုင်တဲ့အကျိုး

(မေး) တစ်ခု တပည့်တော် မေးချင်တာကတော့ ဆရာတော်ရဲ့ ‘ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒတရားဓမ္မ’ကို အခု လူ့အဖွဲ့အစည်းမှာ လိုက်နာကျင့်သုံးကြမယ်ဆိုရင် လူတော်တော်များများ အားလုံးက လိုက်နာကျင့်သုံးကြမယ်ဆိုရင်ပေါ့ဘုရား၊ ဒီ‘လူ့အဖွဲ့အစည်းမှာ ဘယ်လို လက်ငင်း ကောင်းကျိုးတွေ ရရှိနိုင်မလဲ’ဆိုတာကို သာမန်လူတွေ သိမြင်နိုင်အောင် မိန့်ကြားပေးပါလို့ တပည့်တော် လျှောက်ချင်ပါတယ်ဘုရား’

(ဖြေ) ‘ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ ဒါကတော့ တကယ်လည်း ကျုပ်တို့ အပြောချင်ဆုံးအရာပါပဲ၊ ဒါပေမယ့်လို့ သိပ်ထိမိအောင် လူတွေ သိအောင် ကတော့ ကျုပ်တို့လည်း သိပ်မပြောနိုင်သေးဘူးဗျာ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုရင်တော့ လူတွေဆီမှာက အဲဒီစကားလုံးမျိုးကို နားထောင်နိုင်တဲ့ နားမရှိနေသေးဘူးလို့ ပြောရမှာပေါ့ဗျာ’

‘တကယ်ကို ပြောရမှာပါဗျာ၊ လူတွေမှာ နားကလည်း တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် တူတာ မဟုတ်ဘူးဗျာ၊ မျက်စိကလည်း တူတာ မဟုတ်ဘူးဗျာ၊ ဦးနှောက်ကလည်း တူတာ မဟုတ်ဘူးဗျာ၊ ဆိုလိုတာ ကတော့ အဲဒီ နားတွေ၊ မျက်စိတွေ၊ ဦးနှောက်တွေ မတူတာကလည်း သူ့ဟာသူ မတူလာတာ မဟုတ်ဘူး၊ သူတို့လုပ်ထားလို့ မတူတာဖြစ် တယ်ဗျာ’

‘တကယ်လို့ သူခိုးက ခိုးပြီဆိုရင် ခိုးတဲ့မျက်စိ၊ ခိုးတဲ့နား၊ ခိုးတဲ့ဦးနှောက်တွေ ပွင့်နေတော့တာပေါ့၊ လူလိမ်ကလည်းပဲ လိမ်ပြီဆိုရင် လိမ်တဲ့မျက်စိ၊ လိမ်တဲ့နား၊ လိမ်တဲ့ဦးနှောက်တွေ ပွင့်နေတော့တာပေါ့ဗျာ၊ အဲဒီလိုတွေပွင့်နေမှတော့ ဒီကနေ့ တည်ရှိနေတဲ့ ကျုပ်တို့ သိမြင်နေရတဲ့ လူတွေက ဘယ်သူမှ သိပ်လူမပီသဘူးလို့ အဲဒီလိုမျိုး ပြောရမလိုဘဲပေါ့ဗျာ’

‘ဘယ်သူမှ သိပ်လူမပီသဘူးဆိုတာကို ဘယ်လိုပြောရမလဲဆိုရင် လူတွေ အလုပ်လုပ်ကြပါတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ လုပ်တာတုန်းလို့မေးရင် ထမင်းစားရအောင်လို့ လုပ်တာပေါ့လို့ ပြောလိမ့်မယ်ဗျာ၊ ဟုတ်ပြီနော်’

‘လူတွေ အလုပ်လုပ်ကြတယ်၊ ကိုယ်စီ အလုပ်လုပ်ကြတယ်၊ ပျင်းတဲ့သူဆိုတာ နည်းနည်းပါးပါးပဲ ရှိပါတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ အလုပ်လုပ်တာလဲဆိုရင် သူတို့ ထမင်းစားရဖို့အတွက် အလုပ်လုပ်တာလို့ပြောပါတယ်၊ ဥပမာ ‘ဦးသာဓု’ ဆိုရင် အနုပညာရှေ့ဆောင်ကြီးထဲကလို့ ပြောရပါမယ်၊ သူ ‘ကကြီးရေက’ ကို ရိုက်တဲ့အခါမှာ အဲဒီဇာတ်ကား ပြန်ပြတော့ ဘာပြောသလဲဆိုရင် ‘ကကြီးရေက’ကိုတဲ့ ဆန်ဖိုးလေး ဆီဖိုးလေး ရဖို့ရန်အတွက် ရိုက်လိုက်ရပါတယ်လို့ အဲဒီလို ပြောတယ်ပေါ့ဗျာ’

‘ဒါဆိုရင် သူ ထမင်းအိုးတည်ဖို့အတွက် ‘ကကြီးရေက’ ရိုက်တယ်လို့ အဓိပ္ပာယ်ရောက်တာပေါ့ဗျာနော်၊ အဲ ဆိုလိုတာကတော့ဖြင့် သူ‘ကကြီးရေက’ဆိုတဲ့ ဇာတ်ကားဟာ လူ့လောကကို ဟောဒီလိုဖြင့် အသိပေးပြီး ဦးဆောင်ခေါ်သွားမယ်ဆိုတဲ့ လူ့လောကအတွက် သူရိုက်ဖို့ကောင်းတယ်၊ အခုတော့ သူ့ဆန်ဖိုးဆီဖိုးလေး ရဖို့အတွက် ရိုက်တယ်ဆိုတော့ ဦးသာဓုလို လူကတောင် ဆန်ဖိုးဆီဖိုးရဖို့အတွက် လုပ်တယ်ဆိုတော့ ကျန်တဲ့လူတွေကတော့ ဘာထူးမှာလဲဟလို ပြောရမှာပေါ့ဗျာ’

‘နောက်ပြီး ဦးတင့်တယ်၊ “ကမ္မဇလ”ကို ရေးတဲ့ ဦးတင့်တယ် ပေါ့ဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့ကတော့ နည်းနည်းတော့ မိမယ်ထင်ပါတယ်ဗျာ၊’

ဦးတင့်တယ်က ဘာပြောသလဲဆိုရင်တော့ သူရေးတဲ့စာထဲမှာ သူက ပြောင်တောင်တောင်ရေးတဲ့ စာရဲ့ ကလောင်ကနေပြီးတော့ ဘယ်လိုရေးလဲ ဆိုတော့ **‘ခါနာတစ်လုပ်အတွက် ဝါစာကမာ တစ်ပုဒ်လောက်တော့ ရေးလိုက်ရဦးမယ်’**ပေါ့လို့ သူက ပြောတယ်ဗျာနော်၊ ဘယ်နှယ် ဝါစာကမာ ရေးတာလားပေါ့၊ တကယ်တော့ လူတွေကို သူခေါ်ချင်ရာဆီကို နောက်ကနေလိုက်လာဖို့ရန်အတွက် ခေါ်သွားရမှာ မဟုတ်လား၊ သူ့ခါနာ တစ်လုပ်အတွက် သူကနေပြီးတော့ ဝါစာကမာနဲ့ ပြောတာမျိုး လုပ်ရမှာလားဗျာ’

‘အဲဒီတော့ ဒီလောက် အနုပညာရှေ့ဆောင်ကြီးတွေလုပ်တဲ့ သူတွေကတောင်မှ သူတို့ ထမင်းစားဖို့အတွက် သူတို့ အလုပ်လုပ် နေတယ်လို့ ပြောနေကြမှတော့ ကျန်လူတွေအားလုံးများ ကိုယ်ထမင်းစား ဖို့အတွက် ကိုယ်အလုပ်လုပ်နေတာလား၊ အတော်များများ ပြောကြတာက လည်းပဲ အဲဒီအတိုင်းပဲ၊ ကိုယ်ထမင်းစားဖို့အတွက် ကိုယ်အလုပ်လုပ် နေတာလို့ ပြောနေကြတာပဲဗျာ’

‘မပြောရင် မပြောပေမယ့်လို့လည်းဘဲ သူစားရဖို့ပဲ သူလုပ်နေတာ မဟုတ်လားဗျာ၊ တကယ်ကတော့ လူဟာ ထမင်းကတော့ အလုပ်လုပ်ရင် စားရမှာပါပဲ၊ ထမင်းစားရဖို့ဖြင့် မလုပ်ပါနဲ့၊ ဒါဖြင့် ‘ဘာအတွက် လုပ်ရမှာတုန်း’ဆိုရင် လူတွေက လုပ်ပေးတဲ့ဟာတွေကို ကိုယ် စားနေတယ်၊ ဝတ်နေတယ်၊ ကိုယ်သုံးတဲ့ ပစ္စည်းတွေ အနည်းဆုံးတော့ အမျိုးပေါင်း (၁၀၀)လောက်တော့ရှိမယ်ဆိုပါစို့ဗျာ၊ ဒီအမျိုးပေါင်း (၁၀၀)မှာ တစ်ခုတောင် ကိုယ်လုပ်တာ မပါဘူး၊ ဆားတစ်ပွင့်တောင် ကိုယ် မချက်တတ်ဘူး၊ သကြားတစ်ပွင့်လည်း ကိုယ်မချက်တတ်ဘူး၊ အဲဒါတွေကို ကိုယ်စားသုံး နေတယ်၊ စားသုံးနေတယ်ဆိုတာ သူ့ဟာသူ မိုးပေါ်ကကြွလာတာလည်း မဟုတ်ဘူး၊ သူ့ဟာသူ မြေကြီးကနေ ပေါက်လာတာလည်း မဟုတ်ဘူး၊ ဒါတွေကို လူတွေက လုပ်ပေးထားတာတွေ သူတို့တစ်ထွေလုပ်တဲ့

ဟာတွေကို ကိုယ်သုံးနေတော့ ဒါဟာ သူတို့က ကိုယ့်ကို အလုပ် အကျွေးပြုနေတာလို့ ပြောရမှာပေါ့’

‘အမေရိကန်ကလူတွေ ကားတွေထုတ်တယ်၊ လေယာဉ်ပျံ တွေထုတ်တယ်၊ ကျုပ်တို့ ကားလည်း စီးရတယ်၊ လေယာဉ်ပျံလည်း စီးရတယ်၊ ဟုတ်တယ်နော်၊

ကျုပ်တို့အတွက် သူတို့ထုတ်တာမျှ၊ အဲဒီတော့ ဪ သူတို့နဲ့ ငါတို့နဲ့ အဝေးကြီး မမြင်ဖူးကြဘူး၊ ကမ္ဘာတစ်ခြမ်းစီ၊ ဒါပေမယ့် သူတို့ ငါတို့ကို အလုပ်အကျွေးပြုနေကြတယ်၊ အဲဒီအလုပ်အကျွေးပြုနေတဲ့အတွက် ကားဝယ်လို့ရှိရင် ကိုယ်က ကားခလေး သူတို့လုပ်ခလေး ပေးလိုက်တယ်၊ သူတို့လေယာဉ်ပျံ စီးရင်လည်း သူတို့လေယာဉ်ပျံ လုပ်ခလေး ကိုယ်က ပေးလိုက်တယ်၊ အဲဒီလိုဆိုတော့ သူတို့နဲ့ ကိုယ်နဲ့ ဆက်နေကြတာလို့ ပြောရမှာပေါ့ဗျာ’

‘တကယ်ဆိုတော့ လူ့လောကအတွက် အလုပ်အကျွေးပြုနေကြ တာလို့ သူတို့လည်းပဲ သူတို့ပိုက်ဆံရဖို့ အလုပ်လုပ်တာတော့ ဖြစ်ချင်ဖြစ်မှာပေါ့ဗျာ၊ တကယ်ကတော့ လေယာဉ်စီးမယ့်လူတွေအတွက် လေယာဉ်လုပ်တာဖြစ်သင့်တယ်၊ ကားစီးမယ့်လူတွေအတွက် ကားလုပ်တာ ဖြစ်သင့်တယ်၊ အဲဒီ ကားစီးမယ့်လူတွေကို အလုပ်အကျွေးပြုတာ ဖြစ်သင့်တယ်ပေါ့ဗျာ’

‘အခုတော့ အဲဒီ စိတ်ဓာတ်မျိုးက ကိုယ်ထမင်းစားရဖို့အတွက် အလုပ်လုပ်တာဆိုတာ ဖြစ်နေတဲ့အခါကျတော့ ဪ တစ်လောက လုံးကြီးက ကိုယ့်အတွက်ပဲ ကိုယ်လုပ်နေကြတာပါလား၊ တကယ်ဆိုလိုတာ ကတော့ဖြင့် လောကကို အလုပ်အကျွေးပြုနေကြတာ ဖြစ်ရမှာပေါ့၊ ကိုယ်ပိုက်ဆံ ရဖို့ပဲ စိတ်မကူးပါနဲ့၊ စိတ်မကူးလည်း အလုပ်အကျွေးပြုရင် ပိုက်ဆံကတော့ ရမှာပါပဲ၊ အဲဒီလိုဖြစ်တဲ့အတွက် ကျွဲကူးရေပါ သူ့ဟာသူ ရမယ့်ဟာကို ဘာကြောင့် ဒီလောက်အားကြီးစိုက်ပြီးတော့ ကိုယ်ကနေပြီး

လုပ်ချင်ရတာလဲပေါ့ဗျာ။ တကယ်အားစိုက်ရတဲ့ဟာဖြစ်တဲ့ ကိုယ့်အလုပ်ကလေးဟာ သုံးမယ့်သူလေး ဘယ်လိုကောင်းပါစေ၊ စေတနာ တွေထား၊ မေတ္တာတွေထားပြီးတော့ တကယ်အလုပ် အကျွေးပြုနေကြ တာဖြစ်ရင် ဒီအလုပ်ကနေပြီးတော့ တိုးတက်လာမှာပဲလို့ ပြောရမယ်ဗျာ ဟုတ်ပြီနော်’

‘အခုတော့ အလုပ်လုပ်တာမှာ ပိုက်ဆံရတာနည်းတယ်ဆိုရင် ဒီအလုပ်မကောင်းသေးပါဘူး၊ ဟိုအလုပ်ပြောင်းလုပ်ပါဦးမယ်၊ ဟို အလုပ်လုပ် ပိုက်ဆံရတာ နည်းတယ်ဆိုရင် တစ်ခါ ပြောင်းလိုက်ပါဦးမယ်နဲ့ ပြောင်း နေကြတယ်၊ ပြောမယ်ဆိုရင် ပိုက်ဆံများများရမယ့် အလုပ်ပဲ ရှာနေကြ တယ်ပေါ့ဗျာ’

‘တကယ်တမ်းဆိုရင်တော့ ဘယ်အလုပ်ဖြစ်ဖြစ်ကလည်း ပိုက်ဆံရပါတယ်၊ ကောင်းအောင်သာ လုပ်ရမှာပဲပေါ့ဗျာ၊ အဲဒီတော့ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ စိုက်စိုက်မတ်မတ် စွဲစွဲမြဲမြဲနဲ့ တကယ့်ကို လူသားရဲ့ အလုပ်အကျွေးပြုရတဲ့ အနေအထားမျိုးကို ရောက်စမ်းပါပေါ့၊ ကျုပ်တို့က အဲဒါဆီကို ရောက်အောင် ကျုပ်တို့ရဲ့ ဒီ‘ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒတရားဓမ္မ’ကပေါ့ အဓိကသင်ပေးပါတယ်ဗျာ’

‘လူတွေကို အလုပ်အကျွေးပြုတတ်ဖို့ သင်ပေးတယ်၊ လူတွေကို အလုပ်အကျွေးပြုတတ်တာဟာ လောကကို မြင်မှ ဖြစ်မယ်၊ ဆား ငါချက်တတ်တာ မဟုတ်ဘူး၊ သကြား ငါချက်တတ်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ငါ သကြားတွေ စားနေတယ်၊ ဆားတွေ စားနေတယ်၊ သူတို့နဲ့ ငါနဲ့ဟာ ချိတ်ဆက်မိနေတယ်၊ လူသားကွန်ယက်ကြီးပဲပေါ့ဗျာ’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’ဆိုရင်တော့ သူတို့ဆီကဟာတွေတော့ စားတယ်၊ ကိုယ်ကတော့ သူတို့ကို ‘ဘာမှ လုပ်မပေးဘူး’ဆိုရင် သူတို့နဲ့ကိုယ် သိပ်မချိတ်ဆက်မိဘူး၊ အဲဒီသူကိုလည်း လောကကနေပစ်ပယ် ထားတဲ့အတွက် စားရမဲ့မဲ့ သောက်ရမဲ့မဲ့ ဖြစ်တာလို့ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့ဗျာ။



အဲဒီတော့ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ လူသားလောကကြီးက မသိလို့သာ ချိတ်ဆက်မိနေတယ်။ ချိတ်ဆက်မိနေတဲ့ဟာကြီးကို သိသိနဲ့သာ ချိတ်ဆက် လိုက်ရင် တကယ့်ကို ကောင်းမှာပေါ့ဗျာ’

‘အဲဒီလိုဆိုရင် သတ်တယ် ဖြတ်တယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုလုပ် ဖြစ်တော့မှာတုန်း၊ ခိုးတယ် ဝှက်တယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုလုပ်ဖြစ်တော့မှာတုန်း၊ လိမ်တယ် ညာတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုလုပ် ဖြစ်တော့မှာတုန်း၊ တကယ်ကတော့ လူသားလောကကြီးမှာ အတူတူဖြစ်နေကြပြီ။ လူသားကွန်ယက်ကြီး ချိတ်ဆက်မိနေကြပြီပေါ့ဗျာ’

‘ဥပမာ အင်ဂျင်တစ်လုံးမှာ အစိတ်အပိုင်းပေါင်း တစ်ထောင် လည်းရှိချင်ရှိမယ်။ အဲဒီတစ်ထောင်မှာ အင်ဂျင်လည်လိုက်ရင် အဲဒီ အစိတ်အပိုင်း တစ်ထောင်စလုံး အလုပ်လုပ်တယ်။ နည်းနည်းလေး လှုပ်ရတဲ့ဟာ နည်းနည်းလေးလှုပ်တယ်။ များများကြီး လှုပ်ရတဲ့ဟာ များများကြီးလှုပ်တယ်။ အများကြီးလည်ရမယ့်ဟာက အများကြီး လည်တယ်။ အင်ဂျင်နှိုးလိုက်သည့်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် လှုပ်ပြီး သူ့အလုပ် သူလုပ်ရတယ်။ ဒီအင်ဂျင်ထဲက အစိတ်အပိုင်း တစ်ခုတိုင်းစီကပေါ့ဗျာ’

‘အဲဒီလို လူ့အစိတ်အပိုင်းကလည်း လူတိုင်း အလုပ်လုပ်ရမှာ ကိုယ်ကျရောက်တဲ့နေရာကနေ နှေးနှေးလုပ်ရမယ့်သူက နှေးနှေးလုပ်၊ မြန်မြန်လုပ်ရမယ့်သူက မြန်မြန်လုပ်ပေါ့ဗျာ။ အဲဒါသာ ကွာတာပဲ။ အဲဒီတော့ ပြောမယ်ဆိုရင် အဲဒီ လူသားလောကရဲ့ ချိတ်ဆက်ပုံ လူသားကွန်ယက်ကို မမြင်ဘူးလို့ ဒီလိုပြောရပါမယ်ဗျာ’

‘ကွန်ယက်ရဲ့ အစိတ်အပိုင်းအဖြစ်နဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မသိတဲ့ အတွက် မမြင်ဘူးဗျာ။ ပြောမယ်ဆိုရင် ငတ်ပြတ်နေတာကို ကြောက် တယ်။ ငတ်ပြတ်နေတဲ့သူကိုလည်း မြင်တယ်။ အဲဒီတော့ ကိုယ်က ရတုန်းများများစု၊ များများစုပြီးတော့ နောက်ဆုံးကျတော့ အဲဒီ စုထားတဲ့ဟာတွေက ကိုယ့်ကိုပိတယ်ဗျာ’

‘ဆိုကြပါစို့၊ ကိုယ် ပိုက်ဆံတွေ အများကြီးရှိနေပြီး ကိုယ်က အိုသွားပြီ ဆိုကြပါစို့ဗျာ၊ အိုသွားပြီ၊ ဒီပိုက်ဆံတွေကို ထိန်းနိုင်တဲ့ အဖြစ်တောင် မရှိတော့ဘူးဆိုရင် ကိုယ့်ကိုထိန်းမယ့်သူ တစ်ယောက်ကနေ ချယ်လှယ်ပြီဗျာနော်၊ သတ်ချင်သတ်မလားဗျာ၊ အသတ်ခံရတဲ့ဟာတွေ တောင် ရှိတယ်ဗျာ၊ တိုက်ရိုက် သတ်တာ၊ ဓားနဲ့ ထိုးသတ်တာတော့ မဟုတ်ဘဲနဲ့ တနည်းနည်းနဲ့ သတ်တဲ့ ပုံစံပေါ့ဗျာ၊ အဲဒီတော့ ပိုက်ဆံဟာ ကိုယ်ခံရဖို့ပဲလို့၊ တကယ်တမ်းကတော့ သူ ပိုက်ဆံကို စုလွန်လွန်းလို့ ဖြစ်တာပေါ့ဗျာ။

ဒါပေမယ့် မစုဘဲ ထားရမှာလား၊ မစုဘဲထားရင်လည်း သုံးစရာ ဘယ်ရှိမလဲဗျာ၊ ဆိုလိုတာက မြင်ပြီးမှ လုပ်စမ်းပါ၊ လောကကိုမြင်ရင် ဒီသူတွေ ငြိမ်းချမ်းပါတယ်၊ ကျုပ်က ဒီလိုပြောချင်ပါတယ်၊ လောကကိုမြင်ဖို့ ဆိုတာကတော့ အဝေးကြီးလို့ ပြောကြစို့ဗျာ။

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’ဆိုရင် ပိုက်ဆံ များများစုတဲ့အခါမှာ များများစုရင် တရားလည်း မတရားတတ်ဘူး၊ မတရားတတ်ဘူးဆိုတာ များများစု တော့ ကိုယ်က ပိုက်ဆံရှိလာပြီ၊ ပိုက်ဆံရှိတဲ့အခါကျတော့ ပိုက်ဆံမရှိတဲ့ သူကို ပိုက်ဆံပေးပြီး ခိုင်းရတာဖြစ်တာပေါ့၊ ခိုင်းခံရတဲ့သူက ကျိုးနွံစွာ လုပ်တော့ လုပ်သူက ကိုယ့်ကျွန်လို့ ဖြစ်တော့တာပေါ့ဗျာ။

ဖြစ်လာတဲ့အခါကျတော့ ကိုယ်က အလိုလိုကို ကိုယ်က သခင်လို ဖြစ်လာတာပေါ့ဗျာ၊ သခင်လိုလို ကိုယ်ဖြစ်လာတော့ သခင်နဲ့ ကျွန်နဲ့ ဆိုတာက ပြောမယ်ဆိုရင် မြီစားနဲ့ မြီရှင်ဖြစ်လာရင် လူကလည်း ဘယ်လိုမှ မတည့်နိုင်တော့ဘူးပေါ့ဗျာ။

ဒီလိုဆိုတော့ လူ့လောက မငြိမ်းချမ်းတော့ဘူး၊ အဲဒီတော့ လူ့လောကကြီး မငြိမ်းချမ်းတာဟာ ခုနကပြောပြတဲ့ ကာမကုသိုလ်တွေ ပွားပြီး မြီစား မြီရှင်တွေ မွေးကြလို့ ဟုတ်ပြီနော်။

ဥပမာ တစ်ခု ခင်ဗျားက တစ်စုံတစ်ခု အကူအညီလေး လိုတယ်၊ တကယ်လိုတာတွေ မဟုတ်ဘူး၊ ခင်ဗျားဟာ ခင်ဗျား လုပ်နိုင်တယ်၊ ကျုပ်ကနေပြီးတော့ ဟာ ခင်ဗျားကို ကျုပ်ကူညီမယ်ဆိုပြီး ကူညီတယ်၊ ကူညီခံရသူကတော့ ကြိုက်တာပေါ့ဗျာ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ကိုယ် ငြိမ်းတာကိုး၊ ကြိုက်ပေမယ့်လည်း ကူညီလိုက်တာဆိုတော့ ကျုပ်ကျေးဇူး ခင်ဗျားအပေါ်ကို စူးသွားပြီ၊ ကျေးဇူးရှိသွားတော့ ခင်ဗျားက ကျုပ်မြင်ရင်ကိုပဲ ကျေးဇူးရှင် အဖြစ်နဲ့ နည်းနည်းအသိအမှတ် ပြုရတော့မယ် မဟုတ်လားဗျာ။

အဲဒီတော့ ပြောမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျား၊ ကျွန်စိတ်နည်းနည်း ပေါက်ရတော့မယ်၊ ကျုပ်ကလည်း သခင်စိတ်ကလည်း နည်းနည်းပိုပိုပြီး ပေါက်ရတော့မယ်၊ အဲဒီလိုနေပြီးတော့ လူတန်းစား ကွဲကုန်တာဗျာ၊ လူတန်းစားတွေ ကွဲကုန်ပြီဆိုတော့ လူတွေလည်းပဲ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်ဟာ မငြိမ်းချမ်းတာတွေ ဖြစ်ကြတော့မှာပေါ့ဗျာ။

တိုက်ကြတာတွေ၊ ခိုက်ကြတာတွေ၊ ရန်ဖြစ်ကြတာတွေ ဖြစ်မှာပေါ့၊ အဲဒီတော့ ဟောဒီ ကျုပ်တို့ရဲ့ ‘ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒတရားဓမ္မ’ကို ရကြရင် ကာမကုသိုလ်တွေကို မလုပ်ဘူး၊ ဆိုလိုတာကတော့ တကယ်ကို ပေးစရာ ပေးလိမ့်မယ်၊ ကူစရာ ကူလိမ့်မယ်၊ ကာမကုသိုလ်တွေ မလုပ်ဘူးဆိုလို့ မကူဘူးလည်း မဟုတ်ဘူး၊ မပေးဘူးလည်း မဟုတ်ဘူး၊ ဟိုဟာက ပေးစရာ မဟုတ်ဘဲနဲ့ ပေးနေတယ်ဗျာ။

ခင်ဗျားက အလှူလုပ်မယ်ဆို ကြက်သားဟင်းတွေ၊ ဝက်သား ဟင်းတွေနဲ့ ကျုပ်တို့လည်း ထမင်းကျွေးမယ်ပေါ့ဗျာ၊ ဒါ ကျုပ်တို့ကို စားစေချင်လို့ ကျွေးတာမဟုတ်ဘူးနော်၊ ခင်ဗျား အလှူမြှောက်အောင်လို့ ကျုပ်တို့ကို ကျွေးနေတာနော်၊ ဟုတ်တယ်နော်။

ကျုပ်ကို ခင်ဗျား ထမင်းကျွေးသင့်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်ဟာ ကျုပ်လည်း စားနိုင်နေတယ်၊ စားနိုင်နေရုံနဲ့ ခင်ဗျား ကျွေးနေတာဆိုတော့ သက်သက် ခင်ဗျားဟာ ခင်ဗျားလုပ်နေတယ်လို့ ပြောရမှာပေါ့၊ အဲဒီတော့

အဲဒီလိုမျိုး ပေးရမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ‘ဘယ်လို ပေးရမှာလဲ’ဆိုရင် အလုပ်ကို ပေးရမှာဟာ၊ သူ့အလုပ်ဖြစ်အောင်အတွက် အလုပ်လုပ်နိုင်အောင်အတွက် ပေးရမှာဗျာ။

ဥပမာ ဘုန်းကြီးကို ဆွမ်းလှူတယ်ဆိုတာ၊ ဘုန်းကြီး စာသင်နိုင်အောင်လို့လား၊ တရားအားထုတ်နိုင်အောင်လို့လား၊ တရားဟောနိုင်အောင်လို့လား၊ အဲဒီလို သူ့အလုပ်အတွက် ပေးရမှာ၊ သူ့ကို ပေးရမှာ မဟုတ်ဘူး၊ အလုပ်ကိုပေးမှ အလုပ်က ဖြစ်မှာ မဟုတ်လား၊ အလုပ်ကို ကိုယ်ကနေ မကူညီရင်ကတော့ အလုပ်မဖြစ်ဘူးပေါ့ဗျာ။

အဲဒီတော့ အလုပ်လုပ်နိုင်အောင်အတွက်ပဲ ကိုယ်က ပေးရမှာလို့ အဲဒီလိုမျိုး ကျုပ်ကတော့ ပြောပြပေးသင်ပေးတဲ့အလေ့အထရှိပါတယ်ဗျာ၊ အဲဒီတော့ ပြောမယ်ဆိုရင် အကုသိုလ်က မကောင်းဘူး၊ အကုသိုလ်က လုယက်တာတို့လို့၊ နှိပ်စက်တာတို့လို့၊ နှောက်ယှက်တာတို့လို့ဖြစ်တဲ့အတွက် မကောင်းဘူးဗျာ။

ကာမကုသိုလ်ကလည်း မျှော့လို ကျွတ်လိုပဲ၊ ကိုက်တာ မသိဘူးဗျာ၊ ကာမအကုသိုလ် နှိပ်စက်တာ၊ နှောက်ယှက်တာက လူသိတယ်၊ ကာမကုသိုလ်က နှိပ်စက်တာမဟုတ်ဘဲနဲ့ သူ့ကို ကိုယ့်အောက်ရောက်အောင် သွင်းတာဗျာ၊ ဟုတ်ပြီနော်။

သူ့ကို ကိုယ့်အောက်ရောက်အောင် သွင်းတာဖြစ်တဲ့အတွက် တကယ်တော့ ကာမကုသိုလ်က အကုသိုလ်ထက် ဆိုးတယ်၊ အကုသိုလ်က နှောက်ယှက်လိုက်ရင် နှောက်ယှက်တာက ပြီးပြီ၊ ဟိုက မဟုတ်ဘူး၊ သူ့အောက် ရောက်ပြီဆိုရင်ကတော့ သူ့ကျေးကျွန်အဖြစ် နေတော့ပေါ့ဗျာ။

တစ်ခါ ကာမကုသိုလ်ထက် ရူပကုသိုလ်က ဆိုးတယ်ဗျာ၊ ရူပကုသိုလ်က ကာမကုသိုလ်ထက် ဆိုးပါတယ်၊ ကာမကုသိုလ်ကမှ သူ့ကို ကိုယ့်ကျွန်ဖြစ်အောင် လုပ်တာပဲရှိတယ်၊ ရူပကုသိုလ်က သူ့ကို ရှိတယ်လို့တောင် မအောက်မေ့တော့ဘူး၊ သူ့ကိုရှိတယ်လို့ မအောက်

မေတ္တာက သူ့ကို လူရာမသွင်းတော့တာလို့ ပြောရမယ်ဗျာ၊ အဲဒါကြောင့် ရူပကုသိုလ်က ကာမကုသိုလ်ထက် ပိုဆိုးပါတယ်လို့ ပြောရတာပေါ့ဗျာ။

အရူပကုသိုလ်ကတော့ ပိုလို့ကို ဆိုးတယ်၊ လူတောင်မရှိ တော့ဘူးလို့ ဆိုတာမျိုးလုပ်ပစ်တာဆိုတော့ ပြောမယ်ဆိုရင် ဒီအကုသိုလ်နဲ့ ကုသိုလ်(၃)မျိုးကို ဘုရားကတော့ မလုပ်ရမယ့် တရားလေးပါးလို့ ပြောပါတယ်၊ အဲဒီအထဲမှာ အဆိုးဆုံးကတော့ အရူပကုသိုလ်လို့ ကျုပ်ကပြောပါတယ်ဗျာ။

အရူပကုသိုလ်က အကုသိုလ်ထက်တောင် ဆိုးပါသေးတယ်၊ အကုသိုလ်က နှောက်ယှက်တယ်၊ နှောက်ယှက်တယ်ဆိုတာ နှောက်ယှက် တာကလွတ်အောင် နေလို့ရရင် နည်းနည်းတော်သေးတာပေါ့လို့ ပြောရမှာပါ။ အရူပကုသိုလ် ရှိတဲ့သူနဲ့ ပေါင်းမိရင် သွားပြီ၊ ကိုယ့်ကိုလူလို့ကို မမှတ် တော့ဘူး၊ လူရာလည်း မသွင်းတော့ဘူးပေါ့ဗျာ။

ပြောမယ်ဆိုရင် ဟောဒီ ကာမကုသိုလ်၊ ရူပကုသိုလ်၊ အရူပကု သိုလ်တွေကို အရေးအရာသွင်းပြီးတော့ လုပ်နိုင်အောင် လူတိုင်း လူတိုင်းကလည်း ဦးတည်နေကြတာဆိုတော့ ဥပမာ ထီတော့ မပေါက် လိုက်နဲ့ ပေါက်လိုက်ရင် ငါတော့ အလှူပေးမယ်ဆိုတာက ရှိထားကြတယ် မဟုတ်လားဗျာ။

အဲဒီလိုနဲ့ မွဲသွားကြတဲ့ လူတွေ တစ်ပုံကြီးပါပဲ၊ မမွဲဘဲနဲ့ ချမ်းသာတဲ့ သူတွေလည်း ရှိကြပါတယ်၊ အဲဒီတော့ ပြောမယ်ဆိုရင် ဒီကံ(၄)မျိုး လုပ်နေသမျှအထိကတော့ ဒီလူ့လောကကြီးရဲ့ ကွန်ယက် အချိတ်အဆက်ကို ဘယ်လိုမှ မမြင်စေနိုင်ဘူးဗျာ။

ကိုယ့်တာဝန် ကိုယ်မသိဘူး၊ သူတို့ကလည်း သူတို့တာဝန် သူတို့ မသိဘူး၊ ဈေးသည်တွေ ဈေးရောင်းတာက သူတို့ပိုက်ဆံရဖို့ ဈေးရောင်းတာ၊ ဈေးဝယ်တွေ ဈေးသွားဝယ်တာက သူ့စားစရာသုံးစရာ ရဖို့အတွက် ဝယ်တာ၊ ဈေးသည်ကို ပိုက်ဆံပေးတာကလည်း သူ့ပစ္စည်း

လိုချင်လို့ ပေးတာ၊ အဲဒီတော့ ပြောမယ်ဆိုရင် လူတွေက ကွန်ယက် အချိတ်အဆက်ကို မသိတော့ဘူးဗျာ။

ကိုယ့်တာဝန် ကိုယ်မသိဘူး၊ မသိတာဖြစ်တဲ့အတွက် ချမ်းသာ ကြတဲ့သူတွေကို အားကျပါတယ်ဆိုတော့ အားကျရင် အလှူအတန်း လုပ်ပေါ့ဆိုတော့ ဒီလိုပဲ အလှူအတန်းတွေ လုပ်ကြတော့တာပဲ။ ဒီထက်ကောင်းတာဆိုရင် ထွက်လေဝင်လေ ရှုပေါ့ဆိုတော့လည်း ထွက်လေ ဝင်လေ ရှုလိုက်ကြတော့တာပဲ။ သင်္ကြန်ဆိုရင် ရိပ်သာတွေဆို ဆံ့တောင် မဆံ့ဘူးလို့ ဒီလိုမျိုးပြောရတယ် မဟုတ်လားဗျာ။

ရူပအရူပကုသိုလ်လည်း ပွားကြတာ၊ အင်း 'ဒါတွေလုပ်လေလေ လောကကြီးကတော့ ပိုပိုပြီးတော့ ပိတ်မှောင်သွားလေ ဖြစ်မှာပဲ'လို့ ကျုပ်ကတော့ မြင်တယ်။ လောကကြီး လင်းထင်းပြီး တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် သိမြင်သွားပြီးတော့ တစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦးပေါ့ဗျာ။ ကိုယ့်တာဝန် လေးတွေ ကိုယ်ကျေ၊ ကိုယ့်အလုပ်ကလေးတွေ ကိုယ်လုပ်လို့၊ ကိုယ့်အလုပ် မဟုတ်တာကို ဝင်ပြီးပါတာမျိုး မလုပ်ဘဲပေါ့ဗျာ။

အဲဒီလို နေကြရင် ငြိမ်းချမ်းကြမှာပဲလို့ ကျုပ်ကတော့ ပြောချင် ပါတယ်။ ကျုပ်တို့ရဲ့ ဒီ'ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒတရားဓမ္မ'ကို ရကြရင် လူတွေ ငြိမ်းချမ်းကြမှာပါ။ 'ဘာဖြစ်လို့ ငြိမ်းချမ်းမှာလဲ'ဆိုရင် ခုနက ပြောခဲ့တဲ့ ငြိမ်းချမ်းနည်းနဲ့ လူသားလောကကြီးကိုမြင်လို့ ငြိမ်းချမ်းကြမှာပါလို့ အဲဒီလို ပြောချင်ပါတယ်ဗျာ။

တပည့်တော် မေးဖို့ မေးခွန်းတော့ ကုန်သွားပါပြီဘုရား။

ခင်ဗျား မေးစရာမရှိတော့ဘူးဆိုရင် ကျုပ်ပြောစရာလည်း ကုန်ပါပြီလို့ ပြောရမှာပါပဲ။ 'ဘာဖြစ်လို့လဲ'ဆိုတော့ ကျုပ်တို့ရဲ့ ဒီ'ပစ္စုပ္ပန် ကမ္မဝါဒတရားဓမ္မ'ကို ရကြရင် လူတွေ ငြိမ်းချမ်းကြမှာပါ'လို့ အကျိုးရှိမယ့်အနေအထားကို ကျုပ်ကလည်း မြင်ပြပြီးသွားပြီ။ ဒါတစ်ချက်ပေါ့။

ကျုပ် အရိယတရားရဲ့ခဲတာကို ပြောတဲ့အချိန်တုန်းက ကျုပ်တရားကို လည်းပဲ အမြွက်အဖြစ် သီလတွေကို ဘယ်လိုလုံခြုံအောင် လုပ်ရတယ်၊ ပထမမဂ်အတွက် ပထမသီလကို လုံခြုံအောင် လုပ်ရတယ်၊ ဒုတိယမဂ် အတွက်ကျတော့ ပထမသီလ မဟုတ်တော့ဘူး၊ ဒုတိယသီလ တစ်မျိုးကို ဆောက်တည်ရတယ် စသည်ဖြင့် ငြိမ်းချမ်းအောင်လုပ်ရတဲ့လမ်းကြောင်း ကိုလည်းပဲ ကျုပ်ပြောခဲ့ပြီးသွားပြီ။ အဲဒီလိုဖြစ်တဲ့အတွက် ခင်ဗျားမေးစရာ ကုန်ပြီဆိုတော့ ကျုပ်ကလည်း နောက်ထပ် အထူးပြောစရာ မရှိတော့ပါ ဘူးလို့ ပြောရပါမယ်ဗျာ။

တကယ်ပြောစရာကို ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ အခုကျုပ်ရဲ့ ရှင်းလင်းပြထားတဲ့ ရှင်းလင်းချက်ကို လူ့လောကကြီးတစ်လောကလုံး အများဆုံးနဲ့ အမြန်နိုင်ဆုံး အသိအမြင်ရောက်သွားအောင် လုပ်ပေးဖို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒါကို လုပ်ပေးပါလို့ ပြောပါရစေဗျာ။

**ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော်ရှင်ဉာဏ**

**ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ**

**ဇလက်ထော်ဆည်**

**အနောက်တောင်စောင်းတောစခန်း၊**

**ပဲခူးမြို့၊**

**(၂၀၁၆) ခုနှစ် ဩဂုတ်လ (၂၇) ရက်၊**

**(၁၃၇၈) ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆုတ် (၉) ရက်၊ စနေနေ့။**

### တို့တွေသိဖို့

‘ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာမှ နောထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာသို့  
မပြောင်းရ’ ဆိုတဲ့ ပညတ်ချက်၊ စည်းကမ်း၊ ဥပဒေ တစ်စုံတစ်ရာ  
ဘယ်မှာမှ မရှိဘူး။

ဗုဒ္ဓဘာသာသိတဓမ္မပိဋကဟာ လွတ်လပ်လိုသူတိုင်း၊ဗုဒ္ဓဘာသာတိုင်း  
သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ပိဋကပဲ။ ထေရဝါဒက ဖော်ထုတ်ထားတဲ့ ပိဋက မဟုတ်ဘူး။  
ထေရဝါဒပိုင်လည်း မဟုတ်ဘူး။

ဗုဒ္ဓဘာသာသိတဓမ္မက အရိယဓမ္မ ညွှန်ပြချက် ဒေသနာပဲ။  
ပညတ်ချက်အာဏာ မဟုတ်ဘူး။ ဒေသနာတိုင်းဟာ အာဏာရှင် ،  
ဥစ္စာရှင်၊ ပညာရှင် အစစ ဖိစီးနှိပ်စက်မှုတွေက လွတ်လပ်ဖို့ အကျင့်အကြံပြု  
ချက်တွေချည်းပဲ။ ဒါတွေကို အာဏာရှင် တစ်ပိုင်းအဖွဲ့အစည်း (GONGO)  
ဂွန်ဂို လက်အောက်ရောက်ရင် အသက်ဝင်လှုပ်ရှား မရတော့တဲ့  
သမိုင်းသက်သေကို ဖျောက်လို့မရဘူး။

သူတို့လက်အောက်မှာ ဘုံသုံးပါးဝင် ကံလေးမျိုးက လွတ်လပ်ပြီး  
နေနိုင်သူ တစ်ယောက်တစ်လေမျှ ပြစ်ရာမရှိဘူး။ ဒါတွေကို နှလုံးနာ  
ပြနိုင်သူတောင် လုံးလုံး မရှိဘူး။

အဲဒီလိုသူတွေက ‘မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ’လို့ ပြောတာဟာ နိယတ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ  
ရွံ့ဗွက်ထဲက သူတွေရဲ့ ဂုဏ်ပြုသံ အစစ်ပဲ။



## အခန်း(၈)

### သက်ဆိုင်ရာအစိုးရများသို့ စာဖြင့်တင်ပြ တောင်းဆိုခြင်း

သို့

ဦးထင်ကျော်  
နိုင်ငံတော်သမ္မတ  
ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်  
နေပြည်တော်

ရက်စွဲ။(၂၀၁၆)ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၁၀)ရက်

အကြောင်းအရာ။ ။မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီအစိုးရအား  
အသိပေးပြီး ဖြစ်သော အကြောင်းအရာကို  
ထပ်မံသိစေရန် အသိပေးခြင်း။

အထက်အကြောင်းအရာပါကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ လေးစားစွာ  
အသိပေးအပ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ရှင်ဉာဏ် (အဖ-ဦးမြတ်) အသက် (၇၉)နှစ် ၊ နိုင်ငံသား  
စိစစ်ရေးကတ်ပြား အမှတ် ၁၂/ဥကမ(နိုင်) ၁၈၂၀၀၀ ကို အောက်ပါ  
အတိုင်း သိမြင်ပေးရန် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် (၁၉၈၃) ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ(၁၀)ရက်နေ့မှ စ၍  
(၁၉၇၄)ခုနှစ်က ပြဋ္ဌာန်းထားသော အခြေခံဥပဒေမှ ပေးထားသော

နိုင်ငံသားလွတ်လပ်ခွင့်အရ၊ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ ယုံကြည်သူအဖြစ်ကို စွန့်ပစ်ပြီးသူ ဖြစ်ပါသည်။

၎င်းအပြင် ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာကို ပြောင်းလဲလက်ခံ ကျင့်သုံးနေသူဖြစ်ကြောင်းနှင့် ကျွန်ုပ်အား ကိုးကွယ်ဆည်းကပ် ကြသူများလည်း ကျွန်ုပ်နှင့် ထပ်တူ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ လုံးဝ မဟုတ်တော့ကြောင်း အသိပေးအပ်ပါသည်။

ထပ်ဆောင်း၍လည်း တင်ပြအပ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မဟုတ်သောကြောင့် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ၏ အမှားအမှန် စီရင်ချက်များ ကျွန်ုပ်တို့အပေါ်၌ ပြုရန် လုံးဝတာဝန် မရှိသောကြောင့် ယခင်ပြုလုပ်ထားချက်များနှင့် အပြစ်ပေးရန် ညွှန်ပြ ထားချက်များကို ဒီမိုကရေစီအစိုးရဖြစ်သော နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီးမှ အမှန်အတိုင်း သိမြင်ပေးနိုင်ရန်အတွက် တင်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော်ရှင်ဉာဏ  
ဇလတ်ထော်ဆည်  
အနောက်တောင်စောင်းတောစခန်း  
ပဲခူးမြို့။

မိတ္တူကို-

- ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကျော်ဆွေ၊ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၊  
နေပြည်တော်။
- ဗိုလ်ချုပ်အောင်စိုး၊ ဒုတိယဝန်ကြီး၊ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၊  
နေပြည်တော်။

- 
- ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီး စိန်ဝင်း၊ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာန၊  
နေပြည်တော်။
  - ဗိုလ်ချုပ်မြင့်နွယ်၊ ဒုတိယဝန်ကြီး၊ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာန၊  
နေပြည်တော်။
  - ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရဲအောင်၊ နယ်စပ်ရေးရာဝန်ကြီးဌာန၊  
နေပြည်တော်။
  - ဗိုလ်ချုပ်သန်းထွဋ်၊ ဒုတိယဝန်ကြီး၊ နယ်စပ်ရေးရာဝန်ကြီးဌာန၊  
နေပြည်တော်။
  - ဦးမင်းသူ၊ ဒုတိယဝန်ကြီး၊ သမ္မတရုံးဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဦးကျော်တင့်ဆွေ၊ နိုင်ငံတော်၏အတိုင်ပင်ခံရုံးဝန်ကြီးဌာန၊  
နေပြည်တော်။
  - ဦးခင်မောင်တင့်၊ ဒုတိယဝန်ကြီး၊ နိုင်ငံတော်၏အတိုင်ပင်ခံရုံး  
ဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဒေါက်တာဖေမြင့်၊ ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဒေါက်တာအောင်သူ၊ စိုက်ပျိုးရေး မွေးမြူရေးနှင့် ဆည်မြောင်း  
ဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဦးလှကျော်၊ ဒုတိယဝန်ကြီး၊ စိုက်ပျိုးရေး မွေးမြူရေးနှင့်  
ဆည်မြောင်း ဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဦးသန့်စင်မောင်၊ ပို့ဆောင်ရေးနှင့် ဆက်သွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာန၊  
နေပြည်တော်။
  - ဦးကျော်မျိုး၊ ဒုတိယဝန်ကြီး၊ ပို့ဆောင်ရေးနှင့် ဆက်သွယ်ရေး  
ဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။

- 
- ဦးအုန်းဝင်း၊ သယံဇာတနှင့် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေး ဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဦးသိန်းဆွေ၊ အလုပ်သမား လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးနှင့် ပြည်သူ့အင်အား ဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဦးခင်မောင်ချို၊ စက်မှု ဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဒေါက်တာသန်းမြင့်၊ စီးပွားရေးနှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး ဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဒေါက်တာမြင့်ထွေး၊ ကျန်းမာရေးနှင့် အားကစားဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဦးကျော်ဝင်း၊ စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဦးမောင်မောင်ဝင်း၊ ဒုတိယဝန်ကြီး၊ စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဦးဝင်းခိုင်၊ ဆောက်လုပ်ရေး ဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဒေါက်တာဝင်းမြတ်အေး၊ လူမှုဝန်ထမ်းကယ်ဆယ်ရေးနှင့် ပြန်လည်နေရာချထားရေး ဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဦးအုန်းမောင်၊ ဟိုတယ်နှင့် ခရီးသွားလာရေး ဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - နိုင်သက်လွင်၊ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ရေးရာဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဦးဖေဇင်ထွန်း၊ လျှပ်စစ်နှင့် စွမ်းအင်ဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဒေါက်တာမျိုးသိမ်းကြီး၊ ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။

- 
- မြန်မာနိုင်ငံ လူ့အခွင့်အရေးကော်မရှင်၊ အမှတ်(၂၇)၊ ပြည်လမ်း၊ လှိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။
  - တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့ရုံးများအားလုံး။
  - နေပြည်တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ။
  - မြို့တော်ဝန်၊ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ။
  - မြို့တော်ဝန်၊ မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ။
  - ရဲချုပ်၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံရဲတပ်ဖွဲ့၊ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်၊ နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့၊ ရန်ကုန်။
  - သာသနာရေးဦးစီးဌာန၊ ရန်ကုန်။
  - သာသနာတော်ထွန်းကာပြန့်ပွားရေး ဦးစီးဌာန၊ ရန်ကုန်။
  - အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာပြုတက္ကသိုလ်၊ ရန်ကုန်။
  - တိုင်းဒေသကြီးနှင့် ပြည်နယ်သာသနာရေးမှူးများအားလုံး။
  - မြို့နယ်စည်ပင်၊ စစ်ကိုင်းမြို့နယ်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ။
  - လက်ခံ။

သို့

ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်  
နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့  
ကမ္ဘာအေးကုန်းမြေ  
ရန်ကုန်မြို့

ရက်စွဲ။ (၂၀၁၆) ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ( ၁၂)ရက်

အကြောင်းအရာ ။ တပည့်တော်တို့သည် ဆရာတော် ဦးဉာဏ  
အား ဖမ်းဆီးထောင်ချစဉ် (၂၀၁၀ခုနှစ်၊  
ဧပြီလ)က ဆရာတော်၏ တပည့်ကြီး  
(၂၀)ကျော်တို့ကို အချက် (၆)ချက်  
မဆောင်ရွက်ရန် လက်မှတ် ထိုးစေခဲ့  
သည်များမှာ အခြေခံ ဥပဒေမဲ့ အစိုးရ  
အုပ်ချုပ်စဉ်ကဖြစ်၍ လက်မှတ်ထိုး ခဲ့ရ  
သော်လည်း ယခုအချိန်တွင် အခြေခံ  
ဥပဒေဖြင့် အုပ်ချုပ်သော အစိုးရ လက်  
ထက်၌ အခြေခံဥပဒေပါ အခွင့်အရေးများ  
အတိုင်း ရယူတော့မည်ဖြစ်၍ သတင်းစာမှ  
ကန့်ကွက်သူ ရှိ/မရှိ ကြေညာခဲ့ရာ၌  
မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး သာသနာရေးမှူး  
ဦးခင်မောင်တင့်က ကန့်ကွက်ကြောင်း  
ဆရာတော်တို့ မဟာန၏ ညွှန်ကြားလွှာ  
(၉၅)ကို တပည့်တော်တို့အား ပေးအပ်သဖြင့်

**သိရပြီး ဤညွှန်ကြားလွှာ (၉၅)သည်  
တပည့်တော်တို့နှင့် မသက်ဆိုင်သဖြင့်  
ဆရာတော်တို့ထံ ဤညွှန်ကြားလွှာ (၉၅)ကို  
ရုတ်သိမ်းပေးရန် တောင်းဆိုခြင်း။**

၁။ ရိုသေစွာဖြင့် လျှောက်ထားပါသည်။ အကြောင်းအရာပါကိစ္စကို ရုတ်သိမ်းပေးစေလိုပါသည်။ တပည့်တော်တို့သည် ထေရဝါဒ မဟာယန မရွေး သူဝိနည်းနှင့်သူ ကျင့်ကြံကြသော ဘုရား၏ တပည့်သံဃာတော် တို့အား လေးစားမြတ်နိုးကြသူများဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓဘာသာများ ဖြစ်ကြပါ သော်လည်း တရားဓမ္မတွင် ထေရဝါဒ မဟာယနတို့၏ အရိယသစ္စာ မထိုက်သော ညွှန်ပြကျင့်ကြံမှုများကို လက်မခံနိုင်သဖြင့် ထေရဝါဒအား ကျောခိုင်းပြီး ထေရဝါဒလည်း မဟုတ်၊ မဟာယနလည်း မဟုတ်သော (နောထေရဝါဒ၊ နောမဟာယန ) ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၂။ တပည့်တော်တို့၏ ဆရာတော်ဦးဉာဏသည် ထေရဝါဒမှ နှုတ်ထွက်၍ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာအဖြစ် ပြောင်းလဲခံယူခဲ့သည်မှာ ယနေ့အချိန်တွင် နှစ်ပေါင်း (၃၄)နှစ်ပြည့်ရန် တစ်လွဲမျှသာ လိုတော့သော ကာလသို့ ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်း ဆရာတော်တို့ သိမြင်ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

၃။ ထိုသို့ဖြစ်လျှက် ဆရာတော်တို့ကတပည့်တော်တို့ဆရာတော်အား ထောင်သွင်းစေပြီး အဓမ္မဆုံးဖြတ်ကြကာ ညွှန်ကြားလွှာအမှတ်(၉၅)ကို ထုတ်ပြန်ထားကြပါသည်။ ဤအလုပ်များသည် ဆရာတော်တို့ ပြုလုပ်၍ မရသော အလုပ်များဖြစ်ကြပါသည်။ အကြောင်းမှာ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ၏ ဓမ္မစက်သည် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ အတွင်းမှာသာ လည်ပတ်၍ရသော ဓမ္မစက်ဖြစ်ပြီး ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာအပြင်ဖက်သို့ တစ်ဆံခြည်မျှ လည်ပတ်၍ မရသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

၄။ ဆရာတော်တို့က ပြုလုပ်ခွင့်ရှိကြောင်း ပြောခဲ့သော စကားတစ်ခွန်းမိန့်ခဲ့သည်ကို သိရပါသည်။ ထေရဝါဒ မဟုတ်စေကာမူ ထေရဝါဒ ပိဋကကို ယူသုံးထားသောကြောင့် ဒီလို လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိကြောင်းဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

၅။ ဤမိန့်ကြားချက် မှန်နှင့်မမှန်ကို ဆရာတော်တို့အား ပြန်လျှောက်ထားရပါမည်။ ဓမ္မပိဋကသည် ထေရဝါဒက သီဟိုဠ်၊ မန္တလေး၊ ရန်ကုန်တို့၌ သံဂါယနာတင်ခဲ့ကြသော်လည်း ဘုရားဟောထားသည်များကို နှုတ်ဖြင့် ဆောင်ရာမှ ပေပေါ်၊ ကျောက်ပေါ်၊ စာပေါ် တင်ခဲ့ကြခြင်းမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ ထေရဝါဒီများ ဟောထားသော ဓမ္မပိဋကကို တင်ခဲ့ကြခြင်း မဟုတ်ကြောင်း ဆရာတော်တို့ ခံယူခဲ့ကြသည် မဟုတ်ပါလားဟူ၍ လျှောက်ထားရပါမည်။ ဘုရားဟော ပိဋကအား ဘုရားတရားကို ယုံကြည်ကိုးကွယ်သူတိုင်း အသုံးပြုခွင့် ရှိသည်ကို ဆရာတော်တို့ သိရှိပြီး မဟုတ်ပါလား ဘုရား။

၆။ ဆက်လက်၍ လျှောက်ထားစရာတစ်ခုကိုလည်း လျှောက်ထားရပါမည်။ တပည့်တော်တို့ ဆရာတော်အား သုံးကြိမ်မြောက် ထောင်သွင်းအကျဉ်းကျစေရန် ဆရာတော်တို့ မိန့်ကြားခဲ့ချက်ကို သိရပါသည်။ တပည့်တော်တို့၏ ဆရာတော်က ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာဟု ဗုဒ္ဓဘာသာလုပ်သောကြောင့် အပြစ်ရှိသည်ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

၇။ မြန်မာပြည်တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာက ထေရဝါဒတစ်ခုတည်းသာ ရှိရမည်ကဲ့သို့ ယူဆကျင့်သုံးခဲ့ကြခြင်းမှာ အခြေခံဥပဒေမဲ့ အုပ်ချုပ်သော အစိုးရလက်ထက်သာ ဖြစ်၍ ထိုစဉ်က မလွတ်လပ်သော တရားစီရင်ရေး အောက်၌ ထင်သလို စိုင်းခဲ့ကြသည်ကို ခံခဲ့ရပါသည်။ ထိုလက်ထက်မှာပင် အုပ်ချုပ်သူတို့၏ ဆရာများက အဓမ္မဆုံးဖြတ်ပြီး ညွှန်ကြားလွှာ (၉၅)ကို



ထုတ်ပြန်ခဲ့ကာ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာကို လှုပ်ရှား၍မရအောင် ဖိနှိပ်ခဲ့ကြပါသည်။

၈။ တပည့်တော်တို့ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာကို ဖော်ထုတ်ခဲ့ကြ သည်မှာ အပျော်တမ်း ဖော်နေခြင်း မဟုတ်ဘဲ မြန်မာပြည်နှင့် တကွ ကမ္ဘာလောကတစ်ခုလုံး ငြိမ်းချမ်းရေး လမ်းစပျောက်နေသည်ကို အရိယသစ္စာဖြင့် လမ်းစပြဖို့ ဖော်ထုတ်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၉။ ဗုဒ္ဓဘုရားက ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်းစများ ဟောကြားခဲ့သော်ငြားလည်း လက်ရှိကာသာဝင်များက ဤလမ်းစများကို ဖယ်ရှားပြီး ဤလမ်းစများ၏ ပြောင်းပြန်အဖြစ် ဆင်းရဲသား ပစ္စည်းမဲ့များ၏ဒုက္ခသည် ပစ္စည်းရှင် အာဏာရှင်များ၏ ဖိနှိပ်မှုများကြောင့် ဖြစ်ရသည်ကို ဤသို့ အမြင်များ မဖြစ်ပွားကြစေရန် ပစ္စည်းရှင် အာဏာရှင်တို့ဘက်မှ ဖုံးလွှမ်း ကာကွယ်မှု လုပ်ပြီး အတိတ်မမွေးမီက ကံတွေကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း လွဲချကာ အဖိနှိပ်ခံတွေကို မလှုပ်နိုင်အောင် ဖိအားပေးနေခဲ့ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဆင်းရဲသား ပစ္စည်းမဲ့များ၌ ထွက်ပေါက်မရှိတော့ဘဲ ငဲ့ခံပိပြား နေကြရပါသည်။ ဤအကြောင်းကို ပညာရှင် ကားလ်မား(ခ်)(Karl Mark)က သိရှိခဲ့သော်လည်း အာဏာရှင်ဖယ်ရှားခြင်းလုပ်ပြီး အကျင့်မှားခဲ့၍ ထွက်ပေါက်မဖြစ်ခဲ့ပါ။ ဤအကြောင်းကို လွတ်မြောက် စေရာ၌ ဗုဒ္ဓဘုရား၏ အရိယသစ္စာဓမ္မသည် ထွက်ပေါက်ကို ဖြစ်စေသော တစ်ခုတည်းသောအရာ ဖြစ်ပါသည်။

၁၀။ အရိယသစ္စာဓမ္မသည် ဆင်းရဲသားပစ္စည်းမဲ့များကို ကိုယ်နှင့် ပတ်ဝန်းကျင်အပေါ် အသိအမြင်များ ဖြစ်ပေါ်စေပြီး ကိုယ်က ဘာလုပ်ရမည်ကို သိစေသော အမြင်များကို ဖြစ်ပေါ်စေပါသည်။ ကိုယ်က ဘာလုပ်ရမည်ကိုလည်း ပြတ်ပြတ်သားသား သိမြင်စေပါသည်။ ဤအသိအမြင်များ ချွတ်ယွင်းကြသောကြောင့် ပစ္စည်းရှင်၊ အာဏာရှင်များ၏

ပြုသမျှကို နုနေကြရပြီး ဆင်းရဲသားဘဝက မလွတ်ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဤအသိအမြင်ကို မသိမြင်နိုင်အောင် ယနေ့ခေတ် ဗုဒ္ဓဘုရား၏ တပည့်ကြီးများက ဆင်းရဲသားများ၏ လက်ရှိဘဝကို မကြည့်မိနိုင်စေရန် ရှေ့ဘဝ၊ နောက်ဘဝ သွားလာနေသော အကောင်ဖြစ်သော သမုတိသစ္စာကို ပြလိုပြ၊ အကောင်မရှိသည့်အဖြစ် ပရမတ္ထသစ္စာကို ပြလိုပြ လုပ်ကြပြီး ဆင်းရဲသားများအား ဆင်းရဲတွင်းမှ မထွက်နိုင်ကြစေရန် ဆောင်ရွက် နေကြသည်ကို တပည့်တော်တို့ အထင်အရှားတွေ့မြင်နေရ ပါသည်။

၁၁။ ဤသို့ လျှောက်ထားသည်ကို လွဲသည်ထင်ပြီး ‘တို့မှာ အရိယသစ္စာတရား ရှိပါ၊ လောကီစိတ် စေသသိက်နှင့် ရုပ်တွေက ဒုက္ခ၊ တဏှာက ဒုက္ခသမုဒယ၊ မဂ်စိတ်နဲ့ယှဉ်တဲ့ မဂ္ဂင်တွေက မဂ္ဂ၊ တဏှာချုပ်တာက နိရောဓ’ဟု မိန့်မလား အောက်မေ့ပါသည်။ ဤအရိယသစ္စာဓမ္မသည် အရိယအနက်ရှိသော အရိယသစ္စာမဟုတ်ဘဲ ပရမတ်အနက်ရှိသော အရိယသစ္စာသာဖြစ်ပါသည်။ အရိယအနက်ရှိသော အရိယသစ္စာဓမ္မသည် “လူ့အမှားများကြောင့် ဖြစ်သော ဖြစ်ရပ်များက ဒုက္ခ၊ လူ့အမှားများက သမုဒယ၊ လူ့အမှားများကြောင့် ဖြစ်သော ဒုက္ခကိုသိသော အကျင့်ရှစ်ဖြာက မဂ္ဂ၊ လူ့အမှားများ အမြင်နဲ့တကွ ချုပ်ငြိမ်းတာက နိရောဓဟူသည့် အမြင်ဖြစ်ပါသည်။” ပရမတ်သည် လူနှင့် လူ့လောက မဟုတ်၍ လူနှင့် လူ့လောက၏ ဆင်းရဲဒုက္ခကို မငြိမ်းစေနိုင်ပါ။

၁၂။ သို့ဖြစ်၍ အရိယအနက်ဖြစ်သော ရိုးသားသောလူဖြစ်ရန် မရိုးသားမှုနှင့် မရိုးသားသောအကျိုး၊ ရိုးသားမှုနှင့် ရိုးသားအကျိုးပြချက်သည် လူ့လောကကို မရိုးသားမှုများမှ ဖယ်ရှားနိုင်သော တစ်ခုတည်းသော အကျင့်လမ်းစဉ်ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့၏ ဆရာတော်သည် ပစ္စည်းမဲ့များ၏ အန္တရာယ်ကို ပစ္စည်းရှင် အာဏာရှင်တို့၏

လက်ချက်ဖြစ်ကြောင်း သိမြင်ပြီး သူတို့အန္တရာယ်မှ လွတ်မြောက်စေရန် အတွက် ကိုယ်က အရိယာတရားရှိအောင် ရှောင်စရာတွေကို ရှောင်ကြဉ်၍ ဆောင်စရာတွေကို ဆောင်ကာ ဖိစီးနှိပ်စက်မှု အန္တရာယ်မှ လွန်မြောက်ကြ မည်ဖြစ်ပါသည်။ ကမ္ဘာလောကနှင့် တပည့်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံသည် ဆင်းရဲသားများကို အညှာအတာကင်းမဲ့စွာ ဖွဲ့စားနေသော နိုင်ငံဖြစ် နေပါသည်။

၁၃။ ဤသို့ မဖြစ်ပွားစေရန် ပယ်စရာကိုပွားပြီး၊ ပွားစရာကို ပယ်ရန် ညွှန်ပြနေသော ထေရဝါဒကသီးခြား ခွဲထွက်ထားသော ထေရဝါဒ မဟုတ်သော မဟာယာနလည်း မဟုတ်သော သီးခြားဗုဒ္ဓဘာသာ တစ်ခုသာ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဗုဒ္ဓဘာသာသည် ထေရဝါဒ မဟုတ်၍ ထေရဝါဒဓမ္မစက်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့် မရှိသောဘာသာ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ညွှန်ကြားလွှာ (၉၅)ဖြင့်လည်း ထုတ်ပိုင်ခွင့်မရှိဘဲ မှားပြီးထုတ်မိသော ထုတ်ပြန်ချက်အဖြစ် ဤထုတ်ပြန်ချက်ကို ပြန်လည်ရုတ်သိမ်းပေးရန် တပည့်တော်တို့ သာဝကအများက လျှောက်ထား တောင်းဆိုအပ်ပါသည်။

ဦးနေဝင်း

ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များကိုယ်စား

၉/ကပတ(နိုင်)၀၃၂၀၆၅

ဖုန်း ၀၂-၇၅၁၄၃၊ ၀၉-၉၇၄၄၂၁၃၆၉

အမှတ်(၂၅/၇)၊ အကွက်အမှတ်(၃၂)၊

အမရဌာနေအရှေ့ရပ်ကွက်၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ် မန္တလေးမြို့။

မိတ္တူကို -

- ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကျော်ဆွေ၊ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၊  
နေပြည်တော်။
- ဗိုလ်ချုပ်အောင်စိုး၊ ဒုတိယဝန်ကြီး၊ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၊  
နေပြည်တော်။
- ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီး စိန်ဝင်း၊ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာန၊  
နေပြည်တော်။
- ဗိုလ်ချုပ်မြင့်နွယ်၊ ဒုတိယဝန်ကြီး၊ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာန၊  
နေပြည်တော်။
- ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရဲအောင်၊ နယ်စပ်ရေးရာဝန်ကြီးဌာန၊  
နေပြည်တော်။
- ဗိုလ်ချုပ်သန်းထွဋ်၊ ဒုတိယဝန်ကြီး၊ နယ်စပ်ရေးရာဝန်ကြီးဌာန၊  
နေပြည်တော်။
- ဦးမင်းသူ၊ ဒုတိယဝန်ကြီး၊ သမ္မတရုံးဝန်ကြီးဌာန၊  
နေပြည်တော်။
- ဦးကျော်တင့်ဆွေ၊ နိုင်ငံတော်၏အတိုင်ပင်ခံရုံးဝန်ကြီးဌာန၊  
နေပြည်တော်။
- ဦးခင်မောင်တင့်၊ ဒုတိယဝန်ကြီး၊ နိုင်ငံတော်၏အတိုင်ပင်ခံရုံး  
ဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
- ဒေါက်တာဖေမြင့်၊ ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
- ဒေါက်တာအောင်သူ၊ စိုက်ပျိုးရေး မွေးမြူရေးနှင့်  
ဆည်မြောင်းဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။

- 
- ဦးလှကျော်၊ ဒုတိယဝန်ကြီး၊ စိုက်ပျိုးရေး မွေးမြူရေးနှင့် ဆည်မြောင်းဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဦးသန့်စင်မောင်၊ ပို့ဆောင်ရေးနှင့် ဆက်သွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဦးကျော်မျိုး၊ ဒုတိယဝန်ကြီး၊ ပို့ဆောင်ရေးနှင့် ဆက်သွယ်ရေး ဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဦးအုန်းဝင်း၊ သယံဇာတနှင့် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေး ဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဦးသိန်းဆွေ၊ အလုပ်သမား လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးနှင့် ပြည်သူ့အင်အား ဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဦးခင်မောင်ချို၊ စက်မှု ဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဒေါက်တာသန်းမြင့်၊ စီးပွားရေးနှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး ဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဒေါက်တာမြင့်ထွေး၊ ကျန်းမာရေးနှင့် အားကစားဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဦးကျော်ဝင်း၊ စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဦးမောင်မောင်ဝင်း၊ ဒုတိယဝန်ကြီး၊ စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဦးဝင်းခိုင်၊ ဆောက်လုပ်ရေး ဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဒေါက်တာဝင်းမြတ်အေး၊ လူမှုဝန်ထမ်းကယ်ဆယ်ရေးနှင့် ပြန်လည်နေရာချထားရေး ဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။

- 
- ဦးအုန်းမောင်၊ ဟိုတယ်နှင့် ခရီးသွားလာရေး ဝန်ကြီးဌာန၊  
နေပြည်တော်။
  - နိုင်သက်လွင်၊ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ရေးရာဝန်ကြီးဌာန၊  
နေပြည်တော်။
  - ဦးဖေဇင်ထွန်း၊ လျှပ်စစ်နှင့် စွမ်းအင်ဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဒေါက်တာမျိုးသိမ်းကြီး၊ ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - မြန်မာနိုင်ငံ လူ့အခွင့်အရေးကော်မရှင်၊ အမှတ်(၂၇)၊ ပြည်လမ်း၊  
လှိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။
  - တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့ရုံးများအားလုံး။
  - နေပြည်တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ။
  - မြို့တော်ဝန်၊ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ။
  - မြို့တော်ဝန်၊ မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ။
  - ရဲချုပ်၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံရဲတပ်ဖွဲ့၊ ပြည်ထဲရေး  
ဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်၊ နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့၊ ရန်ကုန်။
  - သာသနာရေးဦးစီးဌာန၊ ရန်ကုန်။
  - သာသနာတော်ထွန်းကာပြန့်ပွားရေး ဦးစီးဌာန၊ ရန်ကုန်။
  - အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာပြုတက္ကသိုလ်၊  
ရန်ကုန်။
  - တိုင်းဒေသကြီးနှင့် ပြည်နယ်သာသနာရေးမှူးများအားလုံး။
  - မြို့နယ်စည်ပင်၊ စစ်ကိုင်းမြို့နယ်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ။
  - လက်ခံ။

သို့

ဦးထင်ကျော်၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတ  
ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်၊ နေပြည်တော်

ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်၊ နိုင်ငံတော်၏ အတိုင်ပင်ခံပုဂ္ဂိုလ်  
ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်၊ နေပြည်တော်

သူရဦးအောင်ကို၊ ပြည်ထောင်စု ဝန်ကြီး  
သာသနာရေးနှင့်ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်

ရက်စွဲ။ (၂၀၁၆) ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၁၉)ရက်

အကြောင်းအရာ ။ ။၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပါ  
နိုင်ငံသားများ၏ မူလအခွင့်အရေး များကို  
ကန့်သတ်ပိတ်ပင်စေသည့် သာသနာရေး  
ဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီးရုံး၏ ၁၆-၁၂-၂၀၁၁  
ရက်စွဲပါစာ ၁၀၀/၁-၁၇/၀ကရ ဖြင့်  
အဓမ္မဝါဒအဖြစ် ကြော်ငြာခဲ့သော အမိန့်  
ကြော်ငြာစာအား ပယ်ဖျက်ပေးပါရန်  
တင်ပြခြင်း။

၁။ သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာနသည် အမိန့်ကြော်ငြာစာဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်  
ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာအား နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့က အဓမ္မဝါဒ  
ဆုံးဖြတ်ထားသဖြင့် ယင်းဝါဒနှင့် သက်ဆိုင်သည့် ဟောပြောခြင်း၊  
သင်ကြားပို့ချခြင်း၊ စာအုပ်စာတမ်းများအဖြစ် ရိုက်နှိပ်ဖြန့်ချိခြင်း၊

ကူးယူဖြန့်ချိခြင်းနှင့် အသံဖမ်းတိတ်ခွေ စီဒီများဖြင့် အသံသွင်းဖြန့်ချိခြင်း၊ အင်တာနက်တင်ခြင်းတို့ကို တားမြစ်ပိတ်ပင်ခဲ့ပါသည်။ ယင်းအမိန့်ကြော်ငြာစာမှာ နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့၏ ညွှန်ကြားလွှာအမှတ် (၉၅)အပေါ် အခြေပြုလျက် အာဏာစက်ဖြင့် ဆောင်ရွက်နိုင်ရေးအတွက် ထုတ်ပြန်ခဲ့သော အမိန့်ဖြစ်ပါသည်။ နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့၏ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒအပေါ် အဓမ္မဝါဒဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့်ပတ်သက်၍ အဆိုပါ ဆုံးဖြတ်ချက်မှာ မမှန်ကန်သော၊ မအောင်မြင်သော ဆုံးဖြတ်ချက်သာ ဖြစ်ပါသည်။ မမှန်ကန်ပုံ မအောင်မြင်ပုံ အကြောင်းရင်းမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

- (က) စုဒ္ဓိတကမဟုတ်သော ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဝင်မဟုတ်သူ ဦးအဂ္ဂဓမ္မ (မင်းသိက္ခာ ကန်ကောက်)အား လက်မှတ်ရေးထိုးစေခဲ့ခြင်းသာဖြစ်ခြင်း။
- (ခ) ဝိနိစ္ဆယရုံး၌ စုဒ္ဓိတကပုဂ္ဂိုလ်များအား ခုခံချေပဖြေရှင်းခွင့် မပေးခြင်း။ ဆုံးဖြတ်ချက်အား စုဒ္ဓိတကပုဂ္ဂိုလ်များထံ အသိပေးမှု မရှိခြင်း။
- (စ) အဓမ္မဝါဒအဖြစ် ကြော်ငြာခဲ့သော အချိန်ကာလမှာ စစ်အစိုးရမှ နိုင်ငံတော် အာဏာကို ချုပ်ကိုင်ထားသော စစ်အုပ်ချုပ်ရေး အချိန်ကာလဖြစ်ခြင်း။
- (ဆ) ထိုအချိန်ကာလတွင် အခြေခံဥပဒေမဲ့ဖြင့် အုပ်ချုပ်ခဲ့ပြီး ပြည်သူက ရွေးချယ်တင်မြှောက်သော ပြည်သူ့အစိုးရ ခေတ်ကာလမဟုတ်ခြင်း။

၂။ ထို့ကြောင့် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့၏ ညွှန်ကြားလွှာအမှတ်(၉၅)မှာ ဆုံးဖြတ်ချက် မမြောက်သော ဆုံးဖြတ်ချက်အတွက် ညွှန်ကြားလွှာသာဖြစ်ပါသည်။ ဤညွှန်ကြားလွှာ အပေါ်အခြေခံ၍



ထုတ်ပြန်ခဲ့သော ဝန်ကြီးရုံး၏ အမိန့်ကြော်ငြာစာ သည်လည်း ထုတ်ပြန်ရန်အကြောင်းမရှိသော ထုတ်ပြန်ချက်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ဤအမိန့်ကြော်ငြာစာဖြင့် ကြေညာတားမြစ်ခံရမှုကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ၏ ကိုးကွယ်မှု ကိစ္စအဝဝဖြစ်သော ဟောပြောရေးသား ဖြန့်ချိခြင်းစသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေက ပေးထားသော နိုင်ငံသားများ၏ မူလအခွင့်အရေးများကို ရိုက်ချိုးပစ်ရာ ရောက်စေပါသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ တစ်ခုက မိမိဘာသာမဟုတ်သော အခြားဗုဒ္ဓဘာသာတစ်ခုကို ဤကဲ့သို့ တားမြစ်ခြင်းမှာ မှားယွင်းသော လုပ်ဆောင်မှုသာ ဖြစ်ပါသည်။ ဤတားမြစ်ကြေညာချက်သည် (၂၀၀၈) ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အခန်း(၁) ပုဒ်မ(၃၄)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို လည်းကောင်း ၊ အခန်း(၈) ပုဒ်မ(၃၅၄)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုလည်းကောင်း၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ လူ့အခွင့်အရေး ကြေညာစာတမ်း အပိုဒ်(၁၈)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကိုလည်းကောင်း လုံးဝ ဆန့်ကျင်လျက် ရှိနေပါသည်။

၃။ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာကို ဖော်ထုတ်ဟောကြားခဲ့သူ ဓမ္မဝိဟာရီ ရှင်ဉာဏသည် (၁၀-၂-၁၉၈၃) ခုနှစ်ကတည်းက ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာမှ နှုတ်ထွက်ခဲ့ပြီးသား ဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်ပါ၍ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာသည် မဟာယာနဗုဒ္ဓဘာသာအပါအဝင် အခြားသော ဗုဒ္ဓဘာသာများကဲ့သို့ သီးခြားလွတ်လပ်စွာ ရပ်တည်နေသော ဗုဒ္ဓဘာသာ တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ ထေရဝါဒ၊ မဟာယာန အစရှိသော ဗုဒ္ဓဘာသာ များသည်လည်း ဤကဲ့သို့ပင် မိမိဘာသာ မိမိရပ်တည်ခဲ့ကြရသော ဘာသာများ ဖြစ်ပါသည်။

၄။ ဓမ္မဝိဇ္ဇာကစာပေများနှင့် ပတ်သက်၍လည်း ဗုဒ္ဓဟောကြားခဲ့သော ဝိဇ္ဇာကများကိုသာ ယူဆောင်၍ အသုံးပြုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤဝိဇ္ဇာကများသည် ဘုရားဟော ဝိဇ္ဇာကများဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်း

သုံးစွဲနိုင်ခွင့်ရှိသော ပိဋကများ ဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားဟော ပိဋကသည် ထေရဝါဒပိုင် မဟုတ်သော ပိဋကသာ ဖြစ်ပါသည်။

၅။ သို့ဖြစ်ပါ၍ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ နိုင်ငံသားများ၏ မူလအခွင့်အရေးကို ကန့်သတ်ပိတ်ပင်ထားသည့် သာသနာရေးဝန်ကြီးရုံး၏ အဓမ္မဝါဒအဖြစ် ကြော်ငြာထားသော အမိန့်ကြေညာချက်အား ပယ်ဖျက်ပေးပါရန် လေးစားစွာဖြင့် တောင်းဆိုတင်ပြအပ်ပါသည်။

ဦးနေဝင်း

ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များကိုယ်စား

၉/ကပတ(နိုင်)၀၃၂၀၆၅

ဖုန်း ၀၂-၇၅၁၄၃၊ ၀၉-၉၇၄၄၂၃၆၉

အမှတ်(၂၅/၇)၊ အကွက်အမှတ်(၃၂)၊

အမရဋ္ဌာနေအရှေ့ရပ်ကွက်၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်

မန္တလေးမြို့။

မိတ္တူကို -

- ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကျော်ဆွေ၊ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
- ဗိုလ်ချုပ်အောင်စိုး၊ ဒုတိယဝန်ကြီး၊ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
- ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီး စိန်ဝင်း၊ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။

- 
- ဗိုလ်ချုပ်မြင့်နွယ်၊ ဒုတိယဝန်ကြီး၊ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရဲအောင်၊ နယ်စပ်ရေးရာဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဗိုလ်ချုပ်သန်းထွဋ်၊ ဒုတိယဝန်ကြီး၊ နယ်စပ်ရေးရာဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဦးမင်းသူ၊ ဒုတိယဝန်ကြီး၊ သမ္မတရုံးဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဦးကျော်တင့်ဆွေ၊ နိုင်ငံတော်၏အတိုင်ပင်ခံရုံးဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဦးခင်မောင်တင့်၊ ဒုတိယဝန်ကြီး၊ နိုင်ငံတော်၏အတိုင်ပင်ခံရုံးဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဒေါက်တာဖေမြင့်၊ ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဒေါက်တာအောင်သူ၊ စိုက်ပျိုးရေး မွေးမြူရေးနှင့် ဆည်မြောင်းဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဦးလှကျော်၊ ဒုတိယဝန်ကြီး၊ စိုက်ပျိုးရေး မွေးမြူရေးနှင့် ဆည်မြောင်းဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဦးသန့်စင်မောင်၊ ပို့ဆောင်ရေးနှင့် ဆက်သွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဦးကျော်မျိုး၊ ဒုတိယဝန်ကြီး၊ ပို့ဆောင်ရေးနှင့် ဆက်သွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဦးအုန်းဝင်း၊ သယံဇာတနှင့် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင် ထိန်းသိမ်းရေး ဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။

- 
- ဦးသိန်းဆွေ၊ အလုပ်သမား လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးနှင့် ပြည်သူ့အင်အား ဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဦးခင်မောင်ချို၊ စက်မှု ဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဒေါက်တာသန်းမြင့်၊ စီးပွားရေးနှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး ဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဒေါက်တာမြင့်ထွေး၊ ကျန်းမာရေးနှင့် အားကစားဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဦးကျော်ဝင်း၊ စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဦးမောင်မောင်ဝင်း၊ ဒုတိယဝန်ကြီး၊ စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဦးဝင်းခိုင်၊ ဆောက်လုပ်ရေး ဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဒေါက်တာဝင်းမြတ်အေး၊ လူမှုဝန်ထမ်းကယ်ဆယ်ရေးနှင့် ပြန်လည်နေရာ ချထားရေး ဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဦးအုန်းမောင်၊ ဟိုတယ်နှင့် ခရီးသွားလာရေး ဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - နိုင်သက်လွင်၊ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ရေးရာဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဦးဖေဇင်ထွန်း၊ လျှပ်စစ်နှင့် စွမ်းအင်ဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဒေါက်တာမျိုးသိမ်းကြီး၊ ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - မြန်မာနိုင်ငံ လူ့အခွင့်အရေးကော်မရှင်၊ အမှတ်(၂၇)၊ ပြည်လမ်း၊ လှိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။
  - တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့ရုံးများအားလုံး။
  - နေပြည်တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ။

- 
- မြို့တော်ဝန်၊ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ။
  - မြို့တော်ဝန်၊ မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ။
  - ရဲချုပ်၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံရဲတပ်ဖွဲ့၊ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
  - ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်၊ နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့၊ ရန်ကုန်။
  - သာသနာရေးဦးစီးဌာန၊ ရန်ကုန်။
  - သာသနာတော်ထွန်းကာပြန့်ပွားရေး ဦးစီးဌာန၊ ရန်ကုန်။
  - အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာပြုတက္ကသိုလ်၊ ရန်ကုန်။
  - တိုင်းဒေသကြီးနှင့် ပြည်နယ်သာသနာရေးမှူးများအားလုံး။
  - မြို့နယ်စည်ပင်၊ စစ်ကိုင်းမြို့နယ်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ။
  - လက်ခံ။

သို့

သူရဦးအောင်ကို

ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး

သာသနာရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာန

နေပြည်တော်

ရက်စွဲ။(၂၀၁၆)ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၃၀)ရက်

**အကြောင်းအရာ ။ နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယက အဖွဲ့၏  
(၂၆-၁၂-၂၀၁၆) ရက်စွဲပါ ကြေညာချက်နှင့်  
ပတ်သက်၍ တင်ပြခြင်း။**

၁။ နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့သည် နိုင်ငံပိုင် သတင်းစာများ မှတစ်ဆင့် ကျွန်တော်တို့ ဆရာတော်အား အရေးယူရန် (၂၆-၁၂-၂၀၁၆) ရက်စွဲပါကြေညာချက်အား လက်မှတ်ရေးထိုး ထုတ်ပြန်ခဲ့ပါသည်။

၂။ ထေရဝါဒသံဃမဟာနာယကအဖွဲ့သည် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ အတွင်းရှိ အငြင်းပွားမှုများကိုသာ ဝိနိစ္ဆယဖွဲ့ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊ အရေးယူခြင်းများ ပြုလုပ်ရန် ဆောင်ရွက်ခွင့် ရှိသူများသာ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဆရာတော်သည် လွန်ခဲ့သော (၃၃)နှစ်ကပင် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာမှ နှုတ်ထွက်ထားသူဖြစ်ကြောင်း (၁၂.၁၂.၂၀၁၆) ရက်စွဲပါစာဖြင့် ကျွန်တော်မှ လက်မှတ်ရေးထိုးလျက် မ. ဟ. နသို့ လိပ်မူပြီး အထက်ဌာန အဆင့်ဆင့်သို့ မိတ္တူပေးပို့တင်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

၃။ ဆရာတော် ရှင်ဉာဏအနေဖြင့် (၁၀-၂-၁၉၈၃) နေ့တွင် ထေရဝါဒမှ နှုတ်ထွက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပြီး (၁၉၇၄)ခုနှစ် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေအပါအဝင် ယင်းကာလက ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် ဥပဒေအရလည်း

**‘ထေရဝါဒမှ နှုတ်ထွက်ခြင်းမပြုရ’** ဟု တားမြစ်ချက် မရှိကြောင်း လေ့လာသိရှိရပါသည်။ ထို့ပြင်လည်း ကျွန်တော်တို့ ဆရာတော်သည် ထေရဝါဒမှ နှုတ်ထွက်၍ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒအဖြစ် ခံယူချိန်က တည်ရှိနေသော မြန်မာနိုင်ငံ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေ (၁၉၇၄)ကလည်း ပြောင်းလဲ မခံယူရဟု တားမြစ်ခြင်းမရှိဘဲ လွတ်လပ်စွာကိုးကွယ်ခွင့်ပြုသောကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒအဖြစ် ပြောင်းလဲ ကိုးကွယ်ခြင်းကို နိုင်ငံတော်ကလည်း အသိအမှတ်ပြု လက်ခံခဲ့ကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ဆရာတော်အား ဗဟိုတရားရုံးမှ ထေရဝါဒမဟုတ်တဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဘုန်းကြီးဖြစ်၍ ဘုန်းကြီးတု မဟုတ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့ရပါသည်။

(ထေရဝါဒမှ နှုတ်ထွက်စာနှင့် ဓမ္မဝိဟာရီ အဖြစ်ရပ်တည်ကြောင်း အသိပေးစာ ပူတွဲပေးပို့ပါသည်)

၄။ နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့၏ ကြေညာချက်အပိုက်(၂)ပါ ‘ဓမ္မဝိဟာရီဆရာတော် ရှင်ဉာဏဟု ဖော်ပြခြင်းမှာ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို ညှိုးနွမ်းသေးသိမ်အောင် ပြုလုပ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်’ ဟူသော ဖော်ပြချက်နှင့် ပတ်သက်၍ ဘာသာခြားဖြစ်သည့် ခရစ်ယာန်ဘာသာ၌လည်း ‘ဘုန်းတော်ကြီး’ ‘ဆရာတော်’ စသည့် အသုံးအနှုန်းများကို တရားဝင်ခေါ်ဝေါ် သုံးနှုန်းလျှက်ရှိပါကြောင်းနှင့် ဓမ္မဝိဟာရီ ရှင်ဉာဏသည် ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာ၏ ‘ဆရာတော်’ တစ်ပါးအဖြစ် သုံးနှုန်းရေးသားခွင့် ရှိပါကြောင်း၊ ယင်းသို့ သုံးနှုန်းရုံမျှဖြင့် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာကို ညှိုးနွမ်းသေးသိမ်အောင် ပြုလုပ်ရာ မရောက် ပါကြောင်း ရှင်းလင်းတင်ပြအပ်ပါသည်။ ၎င်းအပြင် ထေရဝါဒအယူ အဆနှင့် မတူကွဲပြားသည့် အယူအဆ ဒဿနကို ဟောပြောရုံမျှဖြင့်လည်း ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာအပေါ် ညှိုးနွမ်းသေးသိမ်အောင် လုပ်ဆောင်ရာ မရောက်ပါကြောင်း သိစေအပ်ပါသည်။

၅။ နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့၏ ကြေညာချက်အပိုဒ်(၃)၊ (၄)တို့နှင့် ပတ်သက်၍ ထေရဝါဒအနေဖြင့် မဟာယာနကဲ့သို့သော သီးခြားဗုဒ္ဓဘာသာများအပေါ် ဝိနိစ္ဆယပြုခွင့် အဓမ္မဝါဒအဖြစ် ဆုံးဖြတ်ခွင့် မရှိသကဲ့သို့ ထေရဝါဒနှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိသည့် ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာအပေါ်၌လည်း ဝိနည်းခိုရ်အဖွဲ့ဖြင့် စီရင်ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့် အဓမ္မဝါဒ အဖြစ် ဆုံးဖြတ်ကြေညာခွင့်မရှိကြောင်း သိသာထင်ရှားပြီး ဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်ပါ၍ ဝိနည်းဓမ္မကံ အဓိကရုဏ်းမူခင်းများ ဖြေရှင်းဆုံးဖြတ်ချက်ကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်သည့် ဥပဒေဖြင့် အရေးယူအပြစ်ပေးမည်ဟု ဆိုခြင်းမှာလည်း ဥပဒေကြောင်းအရ အံ့ချော်နေပြီး ကျိုးကြောင်း ဆီလျော်မှုမရှိကြောင်း ဖြေရှင်းတင်ပြအပ်ပါသည်။

၆။ နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့၏ ကြေညာချက် အပိုဒ်(၆)နှင့် ပတ်သက်၍ ၂၀၀၈ခုနှစ်၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အခန်း(၈) ပုဒ်မ(၃၆၁)တွင် ‘နိုင်ငံတော်သည် ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာတော်ကို နိုင်ငံတော်၏ နိုင်ငံသား အများဆုံးကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော ဂုဏ်ထူးဝိသေသနှင့် ပြည့်စုံသည့် သာသနာဖြစ်သည်ဟု နိုင်ငံတော်က အသိအမှတ်ပြုသည်’ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားရာ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာတစ်ခုတည်းကိုသာ ကိုယ်စားပြုဖွင့်ဆိုထားခြင်း မဟုတ်ကြောင်း သတိပြုရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်သော အသင်းအဖွဲ့ဖြစ်ပါကြောင်းနှင့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေပုဒ်မ (၃၄)၊ ၃၅၄(က)၊ ၃၆၁၊ ၃၆၃ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ လူ့အခွင့်အရေး ကြေညာစာတမ်း အပိုဒ်(၁၈)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအတိုင်း ဥပဒေ၏ အကာအကွယ်ကို ခံစားထိုက်သူများဖြစ်ကြောင်း တင်ပြ အပ်ပါသည်။



၇။ သို့ဖြစ်ပါ၍ ထေရဝါဒသံဃမဟာနာယကအဖွဲ့က ကျွန်တော်တို့ ဆရာတော်အပေါ် ကြေညာချက်ထုတ်ပြန်၍ ဖိအားပေးမှုများကို ဝန်ကြီးက တားမြစ်ပေးရန်နှင့် ထေရဝါဒနှင့် သီးခြားဖြစ်သော ကျွန်တော်တို့ ဆရာတော်အပေါ် ပြစ်တင်ခြိမ်းခြောက်ခြင်းကသာ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာကို ညှိုးနွမ်းအောင် ပြုလုပ်ကြခြင်းဖြစ်၍ ကြေညာချက် ထုတ်ပြန်သူတို့ကသာလျှင် သူတစ်ပါး၏ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုကို စော်ကား ခြင်း ဖြစ်နေပါ၍ ပုဒ်မ ၂၉၅(က)ကို ချိုးဖောက်ရာ ရောက်နေကြောင်း အသိပေးအပ်ပါသည်။

၈။ အထူးတင်ပြလိုသည်မှာ -

(က) ဘုရားသားတော်နေရာယူထားသည့် မ. ဟ. န အဖွဲ့က တစ်စုံတစ်ဦးကို အရေးယူ အပြစ်ပေးထောင်ချရန် ပြောဆိုလုပ်ဆောင်နေခြင်းသည် **‘န ဟိ ပဗ္ဗဇိတော ပရူပဃာတိ၊ န သမဏော ဟောတိ ပရံ ဝိဟေဋ္ဌယန္တော -သူတစ်ပါးကို သတ်ဖြတ်သူ၊ သူတစ်ပါးကို ညှဉ်းဆဲနိုင် စက်သူသည် ရဟန်းမဟုတ်’** ဟူသော ရဟန်းတရား တော်ကို လုံးဝဆန့်ကျင် ကျောခိုင်းမျက်ကွယ်ပြု၍ လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို အလွဲသုံးစားပြုလုပ် ဆောင်ရွက်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

(ခ) ဥပဒေက ပေးအပ်ထားသော လွတ်လပ်စွာ ယုံကြည် ကိုးကွယ်ခွင့်ကို ပိတ်ပင် တားမြစ်ရန် မ. ဟ. နအဖွဲ့က လုပ်ဆောင်နေခြင်းသည် ရဟန်းဝိနည်းနှင့်လည်းကောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေနှင့်လည်းကောင်း ဆန့်ကျင်နေသည့် အတွက် ၂၀၀၈ခုနှစ်၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို ထိန်းသိမ်း ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပါမည်ဟု ကတိသစ္စာပြုထားသော

သာသနာရေးဝန်ကြီး အနေဖြင့် မ. ဟ. နှင့် အဖွဲ့၏  
ကြေညာချက်အား လက်မခံ ပယ်ချသင့်ပါကြောင်း  
တောင်းဆို တင်ပြအပ်ပါသည်။

ဦးနေဝင်း

ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များကိုယ်စား

၉/ကပတ(နိုင်)၀၃၂၀၆၅

ဖုန်း ၀၂-၇၅၁၄၃၊ ၀၉-၉၇၄၄၂၃၆၉

အမှတ်(၂၅/၇)၊ အကွက်အမှတ်(၃၂)၊

အမရဌာနေအရှေ့ရပ်ကွက်၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်

မန္တလေးမြို့။

မိတ္တူကို -

- ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်၊ နိုင်ငံတော်၏အတိုင်ပင်ခံပုဂ္ဂိုလ်၊  
နိုင်ငံတော်၏ အတိုင်ပင်ခံရုံး၊ နေပြည်တော်။
- ဦးထင်ကျော်၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတ၊  
ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်သမ္မတရုံး၊ နေပြည်တော်။
- ဥက္ကဋ္ဌ၊ မြန်မာနိုင်ငံ အမျိုးသားလူ့အခွင့်အရေးကော်မရှင်၊  
အမှတ်(၂၇)၊ ပြည်လမ်း၊ လှိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်၊ နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့၊  
ကမ္ဘာအေးကုန်းမြေ၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ဝန်ကြီး၊ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
- ဦးဝင်းမြင့်၊ ဥက္ကဋ္ဌ၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ရုံး၊ နေပြည်တော်။

- 
- ဦးရွှေမန်း၊ ဥက္ကဋ္ဌ၊ တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးနှင့် ဥပဒေလေ့လာဆန်းစစ်ရေး ကော်မရှင်၊ နေပြည်တော်။
  - ဥက္ကဋ္ဌ၊ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး၊ နေပြည်တော်။
  - တရားသူကြီးချုပ်၊ နိုင်ငံတော်တရားလွှတ်တော်ရုံး၊ နေပြည်တော်။
  - ရှေ့နေချုပ်၊ နိုင်ငံတော်ရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ နေပြည်တော်။
  - တိုင်းနှင့်ပြည်နယ် ဝန်ကြီးချုပ်များအားလုံး။
  - တိုင်းနှင့် ပြည်နယ်ဥပဒေချုပ်များအားလုံး။
  - လက်ခံ။

(စာပိုဒ်(၃)မှ ထေရဝါဒမှ နှုတ်ထွက်စာကို ပူတွဲပေးပို့ခြင်း)

သို့

ဥက္ကဋ္ဌ

မြို့နယ်သံဃနာယကအဖွဲ့

စစ်ကိုင်းမြို့

နေ့စွဲ။(၁၃၄၄)ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း (၆)ရက်၊

(၁၉၈၃-ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ(၁၈)ရက်)

အကြောင်းအရာ ။ ထေရဝါဒရဟန်း သံဃာအဖြစ် စွန့်ပစ်ပြီး  
ခြင်းနှင့် ထေရဝါဒသာသနာကို စွန့်ပစ်ပြီး  
ခြင်းလျှောက်လွှာ။

လျှောက်ထားပါသည် -

တပည့်တော်တို့သည် ပြာသိုလဆုတ်(၁၃)ရက်နေ့က မြတောင်  
တိုက် သိမ်ကျောင်း(မန္တလေး)၌ နိုင်ငံတော်သံဃဝိနိစ္ဆယ အမှတ်(၉)အဖွဲ့မှ  
ပါရာဇိကကျကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချက်ကို နာကြားခဲ့ ရပါသည်။

ထို့ကြောင့် ထေရဝါဒသာသနာနှင့် သံဃာသည် တပည့်တော်တို့နှင့်  
မဆိုင်တော့သော အရာများ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပြာသိုလ  
ဆုတ်(၁၃)ရက် ည(၁၀း၃၀)နာရီခွဲလောက်မှာပင် ထေရဝါဒသာသနာ

ရဟန်းသံဃာအဖြစ်နှင့် ထေရဝါဒကိုပါ စွန့်လွှတ်ပြီးကြောင်း တပည့်တော်တို့ အသိပေးလျှောက်ထားအပ်ပါသည်။

ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏ  
မင်းလွင်ခြံ  
ပုဏ္ဏားကုန်းကျေးရွာ၊ ပုသိမ်ကြီးမြို့။

မိတ္တူကို -

- နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့။
- နိုင်ငံတော်ပါတီဥက္ကဋ္ဌကြီး၊ ရန်ကုန်။
- နိုင်ငံတော်ကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌ၊ ရန်ကုန်။
- ပါတီသုတေသနဌာန၊ ရန်ကုန်။
- သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ရန်ကုန်။
- စစ်ကိုင်းမြို့နယ်ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌ။
- စစ်ကိုင်းမြို့နယ်ကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌ။
- စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသပါတီ ကော်မတီဥက္ကဋ္ဌ။
- စစ်ကိုင်းတိုင်းကောင်စီဥက္ကဋ္ဌ။
- စစ်ကိုင်းတိုင်း သံဃနာယကဥက္ကဋ္ဌ။
- စစ်ကိုင်းတိုင်း သာသနာရေးမှူး။
- စစ်ကိုင်းတိုင်းမြို့နယ်သာသနာရေးမှူးသို့ ပေးပို့သည်။

(စာပိုဒ်(၃)မှ ထေရဝါဒမှ နှုတ်ထွက်ပြီး ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒီ  
ဓမ္မဝိဟာရီအဖြစ်ရပ်တည်ကြောင်း အသိပေးစာ ပူတွဲပေးပို့ခြင်း)

သို့

တာဝန်ခံဝန်ကြီး

ပြည်ထဲရေးနှင့် သာသနာရေးဌာန

ရန်ကုန်မြို့။

နေ့စွဲ။(၁၃၄၄)ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း (၈)ရက်၊  
(၁၉၈၃-ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ(၂၀)ရက်)

အကြောင်းအရာ ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒီ ဓမ္မဝိဟာရီအဖြစ် ရပ်တည်  
နေထိုင်ကြောင်း အသိပေးခြင်း။

ဝန်ကြီး သိစေရန် အသိပေး အကြောင်းကြားအပ်ပါသည် -  
တစ်ချိန်က ဦးဇင်းတို့သည် စစ်ကိုင်းမင်းကွန်း ရွှေမြင်တင်တောင်၌  
သီတင်းသုံး နေထိုင်သူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ လွန်ခဲ့သော ဆယ်ရက်က  
နိုင်ငံတော် သံဃဝိနိစ္ဆယအမှတ်(၉)မှ စတုတ္ထပါရာဇိကကျကြောင်း  
အဆုံးအဖြတ်ခံခဲ့ကြရပါသည်။ လူ သို့မဟုတ် သာမဏေလုပ်၍  
နေရန်လည်း ဩဝါဒ အပေးခံခဲ့ကြရပါသည်။

ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း သိမြင်ထားပြီးသော တရားဓမ္မအရ လူ့ဘောင်သွားရန်နှင့် သာမဏေဘောင်ဆင်းရန်မှာ မဖြစ်နိုင်သော အခြေအနေမှာ ရှိနေပါသည်။

ထို့ကြောင့် ရောင်ဝါသင်္ကန်းဆင်မြန်းဝတ်ရုံခြင်းကို လုံးဝစွန့်လွှတ်၍ ထေရဝါဒမှ ထွက်ခွာပြီး ရောင်ပြာဘောင်ဘိဝတ်သူ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒီ ဓမ္မဝိဟာရီအဖြစ် ခံယူလျက် ကိုယ့်ဘာသာဘာဝ သိက္ခာများဖြင့် သီတင်းသုံး နေထိုင်သွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

လူသားများအား ကိုယ်နှုတ်နှလုံးစောင့်သုံးမှု မစောင့်သုံးမှု၏ ကောင်းကျိုးနှင့် ဆိုးပြစ်ကို အသိပေး၍ လူ့လောက ငြိမ်းချမ်းအောင်နှင့် လူမှုရေးအကျင့်အကြံများ မှန်ကန်အောင်၊ နိုင်ငံတိုးတက်အောင် အစွမ်းရှိသမျှ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဖြင့် ဓမ္မဝိဟာရီအဖြစ် အလုပ်အကျွေးဆောင်ရွက်သွားမည် ဖြစ်ကြောင်း အသိပေးအကြောင်းကြားအပ်ပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီ ဉာဏ၊ ဓမ္မဝိဟာရီ ဂုဏ  
မင်းလွင်ခြံ  
ပုဏ္ဏားကုန်းကျေးရွာ၊ ပုသိမ်ကြီးမြို့။

မိတ္တူကို -

- နိုင်ငံတော်ပါတီဥက္ကဋ္ဌကြီး၊ ရန်ကုန်။
- ပါတီသုတေသနဌာန၊ ရန်ကုန်။
- နိုင်ငံတော်ကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌ၊ ရန်ကုန်။
- တိုင်းနှင့်ပြည်နယ်ပါတီနှင့် ကောင်စီများသို့ ပေးပို့ပါသည်။

## ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ၏ ကြေညာချက်

ရက်စွဲ။ (၂၀၁၇)ခုနှစ် ၊ ဇန်နဝါရီလ (၆)ရက်

၁။ အများပြည်သူအားလုံး အသိပေးကြေညာအပ်ပါသည်။  
ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ၏  
(၁၅-၁၁-၂၀၁၁)ရက်နေ့က အဓမ္မဝါဒအဖြစ် ဆုံးဖြတ်တာခံခဲ့ရပြီး  
ဘာသာရေး လှုပ်ရှားမှုမှန်သမျှကို မပြုလုပ်နိုင်စေရန် တားမြစ်ပိတ်ပင်  
ခံခဲ့ရပါသည်။

၂။ ဤတားမြစ်ပိတ်ပင်ချက်ကို အာဏာစက်ဖြင့် သရုပ်ဖော်ရန်  
သာသနာရေး ဝန်ကြီးဌာနသို့ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာမှ ညွှန်ကြားခဲ့ရာ  
သာသနာရေးဝန်ကြီးကလည်း (၁၆-၁၂-၂၀၁၁)ရက်နေ့က လိုက်နာကြရန်  
အမိန့်ကြေညာခဲ့ပါသည်။ သာသနာရေးဝန်ကြီးသည် နိုင်ငံတော်၏  
အာဏာရရှိထားသော ဌာနဖြစ်ပါသည်။

၃။ ထို့ကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်သူ  
များသည် နိုင်ငံတော်၏ အမိန့်အာဏာကို ရိုသေလိုက်နာရမည့်  
သူများဖြစ်သည့်အတိုင်း သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန၏ အမိန့်ကို  
လိုက်နာသောအားဖြင့် တားမြစ်ပိတ်ပင်ထားသည်များကို မချိုးဖောက်ဘဲ  
ဆိုင်းငံ့လိုက်နာကြမည်ဖြစ်ကြောင်း အသိပေးအပ်ပါသည်။

၄။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာသည်  
ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာမဟုတ်၍ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာမှ အဓမ္မဝါဒအဖြစ်  
ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့်မရှိဘဲ ဆုံးဖြတ်ထားသည်ဟု ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒ



ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များက လက်ခံထားကြပါသည်။ ထို့အပြင် သာသနာရေး ဝန်ကြီးဌာနမှ ဤအဖြစ်မှန်ကို မသုံးသပ်ဘဲ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင်များ၏ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ လှုပ်ရှားမှုမှန်သမျှကို မလှုပ်ရှားနိုင်အောင် တားမြစ်ပိတ်ပင်ခဲ့သည်ဟု ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များက သိရှိနေကြပါသည်။

၅။ သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန၏ မှားယွင်းထုတ်ပြန်ထားသော အမိန့်ကို နိုင်ငံတော်၏ အမိန့်အဖြစ် လိုက်နာမည်ဖြစ်သော်လည်း သာသနာရေး ဝန်ကြီးဌာန၏ ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့် မရှိသော ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အမှန်လုပ်ထားခြင်းအား ပြင်ဆင်ပေးသည်အထိ တရားဥပဒေ နည်းလမ်းကျကျ အရေးဆိုကြမည်ဖြစ်ကြောင်းလည်း အသိပေးအပ်ပါသည်။

၆။ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာသည် -

- (က) မိမိဘာသာဝင်များအား မနှုတ်ထွက်ရဟု တားမြစ်နိုင်သော ဘာသာ မဟုတ်ခြင်း။
- (ခ) မိမိဘာသာဝင်အဖြစ်မှ နှုတ်ထွက်သွားပြီးသော အခြားဘာသာကို မိမိဘာသာအတွင်းက ဂိုဏ်းခွဲအဖြစ် သတ်မှတ်ပိုင်ခွင့်မရှိခြင်း။
- (ဂ) မိမိတို့ဘာသာက သုံးစွဲနေသော ဘုရားဟော ဒေသနာများကို မိမိတို့ကိုယ်ပိုင် ဒေသနာဟု သတ်မှတ်၍ အခြားသော ဗုဒ္ဓဘာသာများ သုံးစွဲခွင့်မရှိဟု တားမြစ်ပိုင်ခွင့် မရှိခြင်း။
- (ဃ) မိမိတို့သာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဖြစ်ခွင့်ရှိပြီး အခြားဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ဗုဒ္ဓဘာသာ လုပ်ခွင့်မရှိဟု ပြောဆိုရန် အကြောင်းမရှိခြင်း။

(င) မိမိတို့သည် ဗုဒ္ဓဘာသာအမြင်နှင့် ကွဲလွဲနေသော အခြားသောဗုဒ္ဓဘာသာ အမြင်များကို အဓမ္မဝါဒအဖြစ် ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့်မရှိခြင်း။

၇။ ဤအချက်များသည် ထေရဝါဒ၏ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒအပေါ် တားမြစ်ပိတ်ပင်ခွင့် မရှိဘဲ တားမြစ်ပိတ်ပင်ထားချက်များဖြစ်၍ ယင်းတားမြစ်ပိတ်ပင်ချက်အတိုင်း သရုပ်ဖော်ထားသော သာသနာရေး ဝန်ကြီး၏ အမိန့်သည် ပယ်ဖျက်ပေးရန် ပြည့်စုံသော တောင်းဆိုစရာများပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤအမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ကြိုးပမ်းလုပ်ဆောင်ကြမည်ဖြစ်ပါသည်။

၈။ ဤအမိန့် မပယ်ဖျက်သေးသမျှ ဤအမိန့်အတိုင်း ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာ လှုပ်ရှားမှုများကို မဆောင်ရွက်ကြသေးဘဲ ဆိုင်းငံ့ထားကြမည် ဖြစ်ကြောင်း သက်ဆိုင်သူများ အားလုံးကို အသိပေးကြေညာအပ်ပါသည်။

ဦးနေဝင်း

ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များကိုယ်စား

၉/ကပတ(နိုင်)ဝရ၂ဝ၆၅

ဖုန်း ၀၂-၇၅၁၄၃၊ ၀၉-၉၇၄၄၂၁၃၆၉

အမှတ်(၂၅/၇)၊ အကွက်အမှတ်(၃၂)၊

အမရဌာနေအရှေ့ရပ်ကွက်၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်

မန္တလေးမြို့။

သို့

ဦးထင်ကျော်

နိုင်ငံတော်သမ္မတ

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

နေပြည်တော်

အကြောင်းအရာ ။

ရက်စွဲ။(၂၀၁၇)ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၁၀)ရက်  
 သာသနာရေးဝန်ကြီး၏ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒ  
 ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအားကိုးကွယ် ဆည်းကပ်  
 မှုများကိုအမိန့်ကြော်ငြာ ထုတ်၍ ပိတ်ပင်ခံ  
 ထားရသောကြောင့် အခြေခံဥပဒေက  
 ပေးအပ်သော အခွင့်အရေးများ အဆုံးအရှုံး  
 ခံနေရသည်ကို ပြန်လည်စိစစ်၍ ဖွဲ့စည်း  
 ပုံ အခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ မိမိတို့၏  
 နိုင်ငံသား အခွင့်အရေးများကို ပြန်လည်  
 ရရှိနိုင်ရေးအတွက် သက်ဆိုင်ရာဝန်ကြီး  
 ဌာနအား ညွှန်ကြားပေးပါရန် တင်ပြခြင်း။

၁။ နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီးခင်ဗျား -

ကျွန်တော်တို့သည် သမုတိပရမတ် ဒဿနများဖြင့် ဗုဒ္ဓအားချဉ်း  
 ကပ်သော ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာကို ကျောခိုင်းစွန့်ခွာ၍ အရိယဒဿနဖြင့်  
 ဗုဒ္ဓအားချဉ်းကပ်သော ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒကို ခံယူထားကြသော ဗုဒ္ဓဘာသာ  
 ဝင်များ ဖြစ်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့၏ ဗုဒ္ဓဘာသာတရားသည်

တမလွန်၌ နောင်ဘဝရှိခြင်း / မရှိခြင်းဆိုင်ရာ ယုတ္တိမဲ့ သက်သေမဲ့ အယူဝါဒများကို ဗုဒ္ဓက စွန့်ပယ်စေသည့်အတိုင်း စွန့်ပယ်၍ ပစ္စုပ္ပန် အပြော အပြု အနေ မှားယွင်းချွတ် ချော်မှုများကို အဆင့်မြင့် အရိယအသိဉာဏ်တည်ဆောက်ကာထိန်းချုပ်ပြုပြင်၍ လူနှင့်လူချင်း သော်လည်းကောင်း၊ လူ့လောက၏ အတွင်း၌သော်လည်းကောင်း၊ လွတ်မြောက်ငြိမ်းချမ်းမှုကို ထူထောင်သည့် ဗုဒ္ဓဘာသာတရား တစ်ခုဖြစ် ပါသည်။

၂။ မိမိတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာတရားက မဟောပြော မပြသသည့် မဖွယ်မရာအချက်အလက်များကို ဟောပြော ပြသလေအောင် တဖက် သတ် အပုတ်ချဝါဒ ဖြန့်ချိမှုများကြောင့် မိမိတို့ဘာသာတရားကို လေ့လာရန် အလှမ်းမမီသူများအကြား၌ လွဲမှားစွာ အသိခံထားရသော ဘာသာတစ်ခု ဖြစ်လင့်ကစား ကျွန်တော်တို့၏ ကိုးကွယ်ယုံကြည် မှုသည် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ၏ အဖွင့်အယူများနှင့် မတူကွဲပြားသည်မှအပ နိုင်ငံတော် လုံခြုံရေး၊ တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် အများပြည်သူ၏ ကိုယ်ကျင့်တရားကို ပျက်ပြားစေနိုင်သော ဘာသာတရား တစ်ခု မဟုတ်ရုံမျှမက ပြည်သူလူထု၏ ယခုလက်တွေ့ ဘဝအတွေးအခေါ် လွတ်လပ်ဖွံ့ဖြိုးမှု ၊ ကိုယ်ကျင့်တရားတည်ကြည်မှုကို အားပေးသော ဗုဒ္ဓဘာသာတရား အသိအမြင်တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

၃။ သို့ရာတွင် ယခင်အစိုးရလက်ထက် သာသနာရေးဝန်ကြီးသည် မဟာန၏ ညွှန်ကြားလွှာ(၉၅)အရ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္ဘာဝါဒီဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသိစေရန် (၁၆-၂-၂၀၁၁)ရက်နေ့က အမိန့်ကြော်ငြာ ထုတ်ခဲ့ပါသည်။ ဤအမိန့်သည် ယနေ့အထိ အမိန့်အဖြစ် တည်ရှိနေပါသည်။ ဤအမိန့်သည် မဟာန၏ မှားယွင်းသော ညွှန်ကြားချက်အရ ထုတ်ပြန်ထားသော အမိန့်ဖြစ်၍ ရုပ်သိမ်းပေးရန် တောင်းဆိုသော်လည်း ရုပ်သိမ်းမပေးသဖြင့် ကျွန်တော်တို့

ကိုးကွယ်မှုကို ပိတ်ပင်လျက် ရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် အခြေခံဥပဒေက ပေးထားသော အခွင့်အရေးများ ကျွန်တော်တို့မှာ အဆုံးရှုံးခံနေကြရပါသည်။

၄။ မဟာန၏ မှားယွင်းသော ကြော်ငြာချက်ဖြစ်ပုံကို ညွှန်ကြား လွှာထုတ်ရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော မဟာနဖွဲ့ပေးသော ဓမ္မဝိနိစ္ဆယက ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာအား အဓမ္မ ဝိနိစ္ဆယချချက်များ ဝိနိစ္ဆယ မမြောက်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ မမြောက်သောအချက် (၅)ချက်မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ကြပါသည်။

(က) ဝိနိစ္ဆယခွင့်၌ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဝင် တစ်ဦး တစ်ယောက်မျှ မပါဝင်ဘဲ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ မဟုတ်သူအား ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ အတုအဖြစ် စုဒ္ဓိတကလုပ်ထားပြီး ဝိနိစ္ဆယလုပ်ထားခြင်း။

(ခ) ထေရဝါဒ ဝိနိစ္ဆယက ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မဟုတ်သော ဗုဒ္ဓဘာသာစင်ပြိုင် ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာအား ဝိနိစ္ဆယ လုပ်ခွင့်မရှိဘဲ ဝိနိစ္ဆယလုပ်ထားခြင်း။

(ဂ) ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဟု ခံယူသုံးစွဲထား သောကြောင့် ထိုဗုဒ္ဓဘာသာဟူသော ဝေါဟာရမှာ ထေရဝါဒအပိုင်ဖြစ်ကြောင်း နှလုံးသွင်း၍ ဝိနိစ္ဆယ လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိသည်အထင်ဖြင့် ဝိနိစ္ဆယလုပ်ထားခြင်း။

(ဃ) ဓမ္မပိဋကသည် ဘုရားဟောပိဋကဖြစ်သော်လည်း ထေရဝါဒပိုင်အထင်ဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာက ဘုရားတပည့်ဖြစ်၍ ပိဋကသုံးစွဲသည်ကို ဤသို့သုံး သောကြောင့် ဝိနိစ္ဆယချထိုက်သည်အထင်ဖြင့် ဝိနိစ္ဆယ ချခြင်း။

(င) ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ သံဃာ့ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံစည်းမျဉ်း၌ ဂိုဏ်းသစ်မထောင်ရဟု ကန့်သတ်ချက်အရ ထေရဝါဒမှ

နှုတ်ထွက်ပြီး ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာအား မိုးပြာဂိုဏ်း  
တည်ထောင်သူဟု ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ အတွင်းသား  
အဖြစ်မှတ်ယူပြီး ဝိနိစ္ဆယချခြင်း။

၅။ အချက်များကြောင့် ထေရဝါဒ၏ အဓမ္မဝိနိစ္ဆယသည် ဝိနိစ္ဆယ  
မမြောက်သော ဝိနိစ္ဆယဖြစ်သည်။ ဤအဓမ္မဝိနိစ္ဆယကို အကြောင်းပြု၍  
မဟာန၏ ညွှန်ကြားလွှာ (၉၅)မှာလည်း ညွှန်ကြားချက် မမြောက်သော  
ညွှန်ကြားချက်ဖြစ်ပါသည်။

၆။ ဤညွှန်ကြားချက်အရ သာသနာရေးဝန်ကြီး၏ (၁၆-၁၂-၂၀၁၁)  
ရက်နေ့က ထုတ်ပြန်သော အမိန့်ကြော်ငြာသည်လည်း အမိန့်ကြော်ငြာ  
ချက်ထုတ်စရာမဟုတ်ဘဲ ထုတ်ထားသော အမိန့်ကြော်ငြာဖြစ်ပါသည်။  
ထို့ကြောင့် လွန်ခဲ့သော သီတင်းသုံးပတ်ခန့်က ဤအမိန့်အား  
ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းပေးရန် သာသနာရေးဝန်ကြီးထံ တင်ပြခဲ့သော်လည်း  
ပြန်မရုပ်သိမ်းဘဲ ဆက်လက်စွဲကိုင်ထားသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒ  
ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအနေဖြင့် ဘာသာရေးဆောင်ရွက်စရာများကို  
ဆောင်ရွက်ခွင့်မရဘဲ ပိတ်ပင်တားဆီးခံ နေရပါသည်။ ကျွန်တော်တို့  
ရထိုက်သော(၂၀၀၈)ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေက ပေးအပ်ထားသည့်  
လွတ်လပ်စွာ ယုံကြည်ကိုးကွယ် ဟောပြောရေးသားဖြန့်ချိဆောင်ရွက်ခွင့်  
ရရန် ဥပဒေလုပ်ထုံးလုပ်နည်းများနှင့်အညီ ပေးပါမည့်အကြောင်း  
တင်ပြတောင်းဆို အပ်ပါသည်။

၇။ ကျွန်တော်တို့သည် အရိယဒဿနအနက်များဖြင့် ဗုဒ္ဓဟောကြား  
ချက်များကို နားလည်ချဉ်းကပ်သူများ ဖြစ်သောကြောင့် သမုတိပရမတ်  
ဒဿနများဖြင့် ဘုရားဟောတရားကို ဆည်းကပ်ကြသော ထေရဝါဒများနှင့်  
သီးခြားစီဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်တော်တို့၏ အဆုံးရှုံးခံနေရသော  
ဘာသာရေးဆည်းကပ်မှုကို ပြန်လည်ရရှိနိုင်ရေးအတွက် တရားသဖြင့်

ပြန်လည်စိစစ်သုံးသပ်ညွှန်ကြားပေးပါရန် လေးစားစွာဖြင့် တင်ပြအပ်ပါသည်။ သာသနာရေးဝန်ကြီး၏အမိန့်အား နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီးမှ ပယ်ဖျက်မိန့်ပေးပါရန် အခွင့်အာဏာမရှိဖြစ်ပါလျှင် ကျွန်တော်တို့အား အခြေခံဥပဒေခုံရုံးသို့ တင်ပြလျှောက်ထားမည်ကို အခွင့်ပြုစေလိုပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် အခြေခံဥပဒေခုံရုံးသို့ တင်ပြလျှောက်ထားသွားမည်ဖြစ်ကြောင်း လေးနက်စွာတင်ပြအပ်ပါသည်။

ဦးနေဝင်း

ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များကိုယ်စား

၉/ကပတ(နိုင်)၀၃၂၀၆၅

ဖုန်း ၀၂-၇၅၁၄၃၊ ၀၉-၉၇၄၄၂၁၃၆၉

အမှတ်(၂၅/၇)၊ အကွက်အမှတ်(၃၂)၊

အမရဌာနေအရှေ့ရပ်ကွက်၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်

မန္တလေးမြို့။

မိတ္တူကို -

- ဥက္ကဋ္ဌ၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်၊ နေပြည်တော်။
- ဥက္ကဋ္ဌ၊ အမျိုးသားလွှတ်တော်၊ နေပြည်တော်။
- ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်၊ နိုင်ငံတော်၏ အတိုင်ပင်ခံပုဂ္ဂိုလ်၊  
နိုင်ငံတော်၏အတိုင်ပင်ခံရုံး၊ နေပြည်တော်။
- ဝန်ကြီး၊ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။

- 
- ဝန်ကြီး၊ သာသနာရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာန၊  
နေပြည်တော်။
  - ဝန်ကြီးချုပ်များ၊ တိုင်းနှင့်ပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့ရုံးများအားလုံး။
  - လက်ခံစာတွဲ။



သို့

ဦးထင်ကျော်

နိုင်ငံတော်သမ္မတ

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

နေပြည်တော်

နေ့စွဲ။ (၂၀၁၇)ခုနှစ်၊ မတ်လ (၃)ရက်

အကြောင်းအရာ။

။ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအား

ထေရဝါဒ မဟုတ်သော ဗုဒ္ဓဘာသာများ

ဖြစ်ကြောင်း အသိအမှတ်ပြုနိုင်ရန် အသိပေး

တင်ပြခြင်း။

ရှိသေးလေးစားစွာ တင်ပြအပ်ပါသည်ခင်ဗျား

၁။ အထက်အကြောင်းအရာပါကိစ္စကို သမ္မတကြီး သိရှိနိုင်ပါရန် ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ အားလုံးတို့၏ ကိုယ်စား ကျွန်တော်က အလေးအနက်တင်ပြအပ်ပါသည်ခင်ဗျား။

၂။ ကျွန်တော်တို့သည် အရိယသစ္စာအသိအမြင်ကို မရရှိသေးမီက ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ဖြစ်ခဲ့ကြပါသည်။ အရိယသစ္စာကို သိမြင်ပြီးချိန်၌ သမုတိသစ္စာနှင့်ပရမတ္ထသစ္စာတရားများသည် အရိယသစ္စာ တရား၏ အစွန်းရောက် သစ္စာတရားများအဖြစ် သိမြင်ထားပါသည်။ ဤသစ္စာတရား(၂)ပါးသည် သဿတ ၊ ဥဇ္ဈဒနှင့် နိယတအမြင်မှားများကို ပေါက်ဖွားပေးသော လူ့လောကကို လူစွမ်းလူစများတုံးစေသော ဗုဒ္ဓဘာသာဒေသနာနှင့်လည်း လုံးဝမသက် ဆိုင်သော သစ္စာတရားများ ဖြစ်ကြောင်းလည်း သိမြင်လာပါသည်။

၃။ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာသည် ဤသစ္စာတရား(၂)ပါးကို ဘုရားဟောတရားဟု အဋ္ဌကထာဆရာ၏ညွှန်ပြချက်ကို ဦးထိပ်ရွက် ပန်ဆင်ပြီး ကျင့်ကြံဟောပြောကာ ဤသစ္စာတရားများမှ သွေဖည် ဟောပြောသူအား ‘အဓမ္မ’ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ အပြစ်ပေးဖို့အထိ စီမံထားပါသည်။

၄။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ အရိယသစ္စာ အသိအမြင်ရှိသူတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဗုဒ္ဓဘာသာသည် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ လုံးဝမဖြစ်နိုင်တော့ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ကာ(၁၀-၂-၁၉၈၃)နေ့ကပင် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာမှ အပြီးအပိုင်နှုတ်ထွက်ပြီး အရိယသစ္စာကို ဖော်ပြနိုင်သော ‘ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ’အဖြစ် ခံယူသူဖြစ်ကြောင်း သက်ဆိုင်ရာဌာန အားလုံးသို့ အသိပေးအကြောင်းကြားပြီး ကျွန်တော်တို့ ဆရာတော်က ကြေညာထားခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့လည်း ဆရာတော်နှင့် ထပ်တူပင် ဖြစ်ကြပါသည်။

၅။ ဤသို့ဖြစ်ပါလျှက် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာက ထေရဝါဒမဟုတ်သူ ကျွန်တော်တို့၏ဆရာတော်အား ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာအဖြစ် အထင်မှားကာ (သို့မဟုတ်) အထင်မှားယောင်ဆောင်ကာ အပြစ်ပေးအရေးယူ ထောင်ချပြီး “အဓမ္မ”ဟုဆုံးဖြတ်ခြင်းနှင့် ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ ကိုးကွယ်သူ ကျွန်တော်တို့ကိုလည်း ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များပင် ဖြစ်သည်ဟု အထင်မှားကာ (သို့မဟုတ်)အထင်မှားယောင်ဆောင် အကြောင်ရိုက်ကာ ပြည်ထဲရေးနှင့်သာသနာရေး ဝန်ကြီးဌာနများ၏ လက်အောက်ခံ ဝန်ထမ်းများက ရှေ့မှောက်ခေါ်ယူ ခြောက်လှန့်ပြီး “ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ” အဖြစ်မှ စွန့်လွှတ်ကြောင်း လက်မှတ်ရေးထိုး ပေးစေကြတာကို ပြုလုပ်နေကြပါသည်။

၆။ ဤဝန်ထမ်းများသည် နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီး၏ အစိုးရအဖွဲ့အောက်မှ ဝန်ထမ်းများဖြစ်၍ သမ္မတကြီး၏ အုပ်ချုပ်ခံ ပြည်သူများ

ဖြစ်သော ကျွန်တော်တို့၏ လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်မှု၏ အနှောက်အယှက်ကို သမ္မတကြီးမှ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်မှုပေးနိုင်ရန် တာဝန်ယူရမည် ဖြစ်ပါသည်။

၇။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ကို “ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ” ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မဟုတ်တော့ကြောင်း သမ္မတကြီး သိစေရန် လေးစားစွာတင်ပြအပ်ပါသည်ခင်ဗျား။

ဦးနေဝင်း

ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များကိုယ်စား

၉/ကပတ(နိုင်)ဝဉ္ဇ၂၀၆၅

အမှတ်(၂၅/၇)အကွက်အမှတ်(၃၂)

အမရဌာနေအရှေ့ရပ်ကွက် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်။

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး

၀၂-၇၅၁၄၃ ၊ ၀၉-၉၇၄၄၂၁၃၆၉

မိတ္တူကို -

- ဝန်ကြီး၊ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
- ဒုတိယဝန်ကြီး၊ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
- ဝန်ကြီး၊ သာသနာရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု ဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်။
- ဦးဝင်းမြင့်၊ ဥက္ကဋ္ဌ၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ရုံး၊ နေပြည်တော်။
- ဦးမန်းဝင်းခိုင်သန်း၊ ဥက္ကဋ္ဌ၊ အမျိုးသားလွှတ်တော်ရုံး၊ နေပြည်တော်။

- 
- ဦးထွန်းထွန်းဦး၊ တရားသူကြီးချုပ်ရုံး၊ နေပြည်တော်။
  - ဦးထွန်းထွန်းဦး၊ ရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ နေပြည်တော်။
  - ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ တိုင်းအထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန၊  
တိုင်းဒေသကြီးနှင့် ပြည်နယ်အားလုံး။
  - ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ သာသနာရေးဦးစီးဌာန၊ တိုင်းဒေသကြီးနှင့်  
ပြည်နယ်အားလုံး။
  - ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးနှင့် ပြည်သူ့အင်အား  
ဦးစီးဌာန၊ တိုင်းဒေသကြီးနှင့် ပြည်နယ်အားလုံး။
  - ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ ခရိုင်အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာနအားလုံး။
  - ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ ခရိုင်လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးနှင့် ပြည်သူ့အင်အား  
ဦးစီးဌာနအားလုံး။
  - ဦးစီးအရာရှိ၊ မြို့နယ်အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာနအားလုံး။
  - ဦးစီးအရာရှိ၊ မြို့နယ်လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးနှင့် ပြည်သူ့အင်အား  
ဦးစီးဌာနအားလုံး။
  - သက်ဆိုင်သူအားလုံးသို့ ပေးပို့ထားပါသည်။

သို့

ဦးမျိုးညွန့်(ဥက္ကဋ္ဌ)

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ  
ဆိုင်ရာခုံရုံး၊ နေပြည်တော်။

ရက်စွဲ။(၂၀၁၇)ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၁၆)ရက်

**အကြောင်းအရာ။ ။၂၀၀၈ခုနှစ် ပြည်ထောင်စုသမ္မတ မြန်မာ**  
**နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ အခန်း(၆)**  
**ပုဒ်မ -၃၂၂၊ အပိုဒ်ခွဲ (ဂ)အရ ပြည်ထောင်စု**  
**သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ နိုင်ငံတော်သံဃ**  
**မဟာနာယကအဖွဲ့၏ ညွှန်ကြားလွှာ**  
**ကြေညာချက်တို့သည် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ**  
**ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ခြင်း ရှိ/မရှိ စိစစ်ပေးပါရန်။**

အထက်အကြောင်းအရာပါကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ဓမ္မဝိဟာရီ  
ဆရာတော် အရှင်ဉာဏ(ဘ)ဦးမြဒင် (၁၂/ဥကမ(နိုင်)၁၈၂၀၀၀)  
ဇလက်ထော်သည် အနောက်တောင်စောင်းတောစခန်း၊ ပဲခူးမြို့နေသူနှင့်  
အကျိုးဆောင်အဖွဲ့၏ လွှဲအပ်ညွှန်ကြားချက်အရ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ  
ဦးဇော်ဝင်း(စဉ်-၉၆၅၆)၊ (၉/မမန(နိုင်)၀၁၇၀၄၂)အ.မ.က(၁၄)  
ကျောင်းဝင်းအတွင်း၊ ဟော်ကုန်းရပ်၊ ရပ်ကွက်ကြီး(၃)၊ ပြင်ဦးလွင်မြို့နေသူမှ  
အောက်ပါအတိုင်း လျှောက်ထားတင်ပြအပ်ပါသည်။

နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့မှ ဓမ္မဝိဟာရီဆရာတော်  
အရှင်ဉာဏနှင့် ပတ်သက်၍ ညွှန်ကြားလွှာများ ကြေငြာချက်များနှင့်  
ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်လည်း မညီညွတ်သော  
အသင်းအဖွဲ့ ဖြစ်သည်ဟုလည်းကောင်း၊ ရာဇသတ်ကြီးဥပဒေ  
အခန်း(၁၅)ပုဒ်မ-၂၉၅ (က)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအတိုင်းသာ  
ဆောင်ရွက်မည်ဖြစ်ကြောင်း (၁၉-၁၂-၂၀၁၆) နေ့စွဲပါ

ရတနာပုံသတင်းစာ၌လည်းကောင်း(၂၆-၁၂-၂၀၁၆) ရက်စွဲပါ စာအမှတ်(၁၀၂/မဟန-၄၇/၃/ သာ-မ-ဟ-န) ဖြင့်လည်းကောင်း ထုတ်ပြန်ကြေငြာခဲ့ပါသည်။ သတင်းစာများတွင်လည်း ကြော်ငြာထည့်သွင်း ခဲ့ပါသည်။ (ကြေညာချက်နှင့် သတင်းစာကြော်ငြာခေါတ်ပုံမိတ္တူကို ပူးတွဲ တင်ပြပါသည်။)

၂၀၀၈ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပုဒ်မ -၃၄တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားပါသည်။

“ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးနှင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပြည်သူ့ကိုယ်ကျင့်တရား နှင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပြည်သူ့ကျန်းမာရေးနှင့်သော်လည်းကောင်း ဤဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပါ အခြားပြဋ္ဌာန်းချက်တို့နှင့် သော်လည်းကောင်း မဆန့်ကျင်လျှင် နိုင်ငံသားတိုင်းသည် ဘာသာသာသနာရေးတွင် လွတ်လပ်စွာ ယူဆနိုင်သော အခွင့်အရေး၊ လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ် ဆောက်တည်နိုင်သော အခွင့်အရေးတို့ကို အညီအမျှ ရရှိစေရမည်” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားပါသည်။

ထိုဆုံးဖြတ်ချက် ကြေငြာချက်တို့သည် ၂၀၀၈ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စု သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအခန်း(၁)ပုဒ်မ-၃၄ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ဆန့်ကျင်နေကြောင်း သဘောရိုးယူဆပါသဖြင့် ထိုဆုံးဖြတ် ချက်များသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအခန်း(၆)၊ ပုဒ်မ- ၃၂၂၊ အပိုဒ်(ဂ)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ခြင်း ရှိ/မရှိ စိစစ်ပေးပါရန် ရိုသေစွာဖြင့် လျှောက်ထားတင်ပြအပ်ပါသည်။

လျှောက်ထားသူ

ဦးဇော်ဝင်း(ဥပဒေဘွဲ့)

တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ(စဉ်-၉၆၅၆)

- 
- ၁။ ဦးထင်ကျော်  
နိုင်ငံတော်သမ္မတ၊ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်  
သမ္မတရုံး၊ နေပြည်တော်။
- ၂။ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်  
နိုင်ငံတော်၏ အတိုင်ပင်ခံပုဂ္ဂိုလ်  
နိုင်ငံတော်၏အတိုင်ပင်ခံရုံး၊ နေပြည်တော်။
- ၃။ ဒုဝန်ကြီး  
နိုင်ငံတော်၏ အတိုင်ပင်ခံရုံး၊ ဝန်ကြီးဌာန။  
ရုံးအမှတ်(၂၀)၊ နေပြည်တော်။
- ၄။ ဦးဝင်းမြင့် (ဥက္ကဋ္ဌ)  
ပြည်သူ့လွှတ်တော်၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ရုံး၊ နေပြည်တော်။
- ၅။ ဦးမန်းဝင်းခိုင်သန်း(ဥက္ကဋ္ဌ)  
အမျိုးသားလွှတ်တော်၊ အမျိုးသားလွှတ်တော်ရုံး၊ နေပြည်တော်။
- ၆။ သူရဦးရွှေမန်း (ဥက္ကဋ္ဌ)  
ဥပဒေရေးရာနှင့် အထူးကိစ္စရပ်များလေ့လာ ဆန်းစစ်သုံးသပ်ရေး  
ကော်မရှင်၊ (I.1) ပြည်သူ့လွှတ်တော်ရုံး၊ နေပြည်တော်။
- ၇။ ဦးခင်မောင်ဝင်း (ဥက္ကဋ္ဌ)  
တရားစီရင်ရေးနှင့် ဥပဒေရေးရာကော်မတီ  
(I.4) ပြည်သူ့လွှတ်တော်ရုံး၊ နေပြည်တော်။
- ၈။ ဦးဝင်းမြင့်အောင် (အတွင်းရေးမှူး)  
နိုင်ငံသားများ၏ မူလအခွင့်အရေးဆိုင်ရာကော်မတီ  
(I.5) ပြည်သူ့လွှတ်တော်ရုံး၊ နေပြည်တော်။

(အခြေခံဥပဒေရုံးသို့ တင်ပြသောစာအား  
အထက်ပါပုဂ္ဂိုလ်အသီးသီးထံ လိပ်မူပြီး ပေးပို့ခဲ့ပါသည်။)

ကျွန်ုပ်တို့၏ အပြစ်အပျက်

(မိမိတို့၏လင်းချက်)

ဖြစ်ပါပြီ။